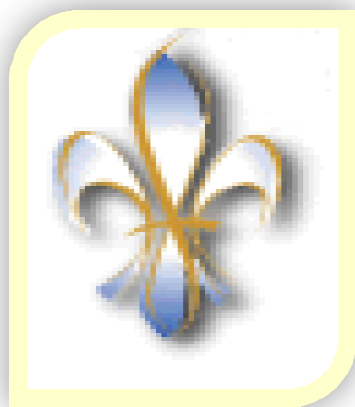

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

- Ο Κύκλος του Άλιστερ Κρόουλι -

μέσω της Άννας Αποστολίδου

Ιανουάριος – Απρίλιος 2009

Η πρώτη συνάντηση με τον κύριο Κρόουλι.

28.1.2009

[Η μαγνητοφώνηση άρχισε όταν έκανε την παρουσία του η ενέργεια του Άλιστερ Κρόουλι, λέγοντας ότι θέλει να μιλήσει.]

Άννα:

....περίεργες ενέργειες.

Κ.:

Ναι, τι ανατροπές!

Άννα:

Είναι το τελευταίο που περίμενα να μου συμβεί. Μετά από την Μπλαβάτσκι, που θεωρούσα ότι ήταν το τελευταίο που περίμενα να συμβεί, ο Άλιστερ Κρόουλι είναι το τελευταίο που περίμενα να συμβεί...

[γέλια]

Κ.:

Ναι, το πηγάδι δεν έχει πάτο..

[γέλια]

Άννα:

Για κάνε μου ερωτήσεις έτσι, να κινηθεί λίγο καλύτερα η ενέργεια...

Κ.:

Να κάνω ερωτήσεις γιατί;

Άννα:

Για τον Κρόουλι. Τι θέλει, τι κάνει....

Κ.:

Μήπως θα μπορούσε να μας πει γιατί είναι εδώ, λίγο πιο συγκεκριμένα; Με ποια ενέργεια συνδέεται, νομίζω να μας πει.

Άννα:

Εσύ με ποια συνδέεσαι; Λέει.

Κ.:

Εγώ;

[γέλια]

Είναι ζωηρός!

Άννα:

Γι' αυτό μ' έβαζες Ηλία και τα διάβαζα όλα δυνατά – δυνατά; [Σημ.: αναφέρεται σε ένα μικρό εγχειρίδιο με επικλήσεις των αιθέρων. Το βιβλίο βρέθηκε τυχαία στα χέρια της και παρότι απέφυγε να το διαβάσει, ο Ηλίας επέμενε να το κάνει. Για την ιστορία, διάβασε τα κείμενα μεγάλως λίγες ώρες πριν από τη συνάντηση για την οποία διαβάσετε, αλλά δεν συνέβη απολύτως τίποτα.]

[γέλια]

Κ.:

Τον επικαλέστηκες...

Άννα:

Εγώ; Εγώ δεν φώναζα αυτόν.

Σου λέει πάλι «Εσύ με ποια ενέργεια συνδέεσαι;»

Κ.:

Με τον Ηλία.

Άννα:

Μου λέει «Άφησέ τη να φύγει και έλα να μιλήσουμε μαζί».

Κ.:

Εμένα;

Άννα:

Περίμενε, περίμενε...

Λέω, Σανάτ Κουμάρ, τι κάνω;...

Λέει «Οι αποχρώσεις του ρόδινου του πράσινου και του γαλάζιου είναι μαζί σου».

Και είδα τον εαυτό μου σε ρόδινο, πράσινο και γαλάζιο.

Κ.:

Εγώ πάντως αισθάνομαι την καρδιά μου πολύ ανοιχτή.

Άννα:

Ναι, όχι, δε φοβάμαι, αλλά είναι κάτι...

Για συνδέσου εσύ.

Κ.:

Αα! μου λέει «Με γνωρίζεις καλά, γνωριζόμαστε απ' τα παλιά – παλιά χρόνια και δουλέψαμε μαζί αρκετές φορές. Και κάναμε πράγματα..... μμ μάλιστα, για τα οποία δεν αισθάνομαι περήφανη.

«Μη ξεχωρίζεις τον εαυτό σου από μένα, μου λέει, γιατί όλα είναι ένα και γιατί δούλεψες και με τις δύο πλευρές για να έρθεις στο σημείο που είσαι. Γιατί αυτό ήταν αναγκαίο και γιατί το κάνατε όλοι. Επομένως, δε χρειάζεται να κρατάτε αρνητική στάση, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά για τι μιλάω. Και δεν υπάρχει καλό και κακό. Και γιατί ισχύει ο νόμος της εναντιοδρομίας. Χρειάζεται να περάσετε από την αρνητικότητα για να φτάσετε στην κατάφαση. Αλλά αυτά τα γνωρίζετε ήδη. Να μας πεις λοιπόν, με ποια ενέργεια συνδέεσαι εσύ.»

Αρχικά με τον Σαιν Ζερμαίν, με τον Σανάτ Κουμάρ..... Με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν.

Άννα:

Προηγουμένως, πριν αρχίσεις να μιλάς, μου λέει: «Τι νομίζεις; Ότι ξέφυγα από την κόλαση κι ήρθα να σε βρω;»

Κ.:

Είναι ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν.

Άννα:

Μετά τον Ναπολέοντα όλα είναι απλά οδοντόκρεμες.

[γέλια]

Κ.:

«Να μας πει η Ελισάβετ.»

Παρντόν;
Να μας πεις Ελισάβετ, τι κάνατε με τον Τζον Ντι.

Άννα:
Σε σένα απευθύνεται.

Κ.:
Σε μένα απευθύνεται;
Σε μένα απευθύνεται.
Θα βάλω τα κλάματα, δε ξέρω γιατί.

Άννα:
Είπαμε ότι ανοίγουν τα ακασικά αρχεία, αλλά έλεος, με το μαλακό!
[γέλια]

Κ.:
«Να μας πει λοιπόν η Ελισάβετ τι έκανε με τον Τζον Ντι».
Παρντόν, δε θυμάμαι.
«Δεν παίζατε λέει πάντα fair game».
Άννα, σε παρακαλώ πιάσε, γιατί είμαι ένα βήμα έξω από το ψυχιατρείο, δεν το γλυτώνω.
[γέλια]

Άννα:
Λέω, θα μας πεις τίποτα;
«Ναι, άμα θέλεις, λέει. Θέλεις να ακούσεις; Εγώ είμαι μαζί σας γιατί είστε εσείς εδώ. Δεν είμαι εγώ εδώ, είστε εσείς εδώ.»
Θέλει να πει ότι μπήκαμε εμείς στην ενέργειά του, δεν ήρθε αυτός στη δική μας – ήρθατε στο σπίτι μου δηλαδή και ρωτάτε τι κάνω εγώ εδώ;
[γέλια]
Ωραία... Έχεις να προτείνεις κάτι; Θα τον φωνάζω Άλι. Δε ξέρω γιατί. Τον Ηλία τον φώναζα Έλι.

Μου λέει... μέχρι τώρα τα πήγα καλά και πολύ ήρεμα, αλλά δε ξέρω τι θα συμβεί μ' αυτόν. Μου λέει: «Ενδέχεται να κάνουμε μια ομάδα για να μελετήσετε τα βιβλία μου. Θα το κάνεις;» μου λέει.

Λέω ναι, χμμ ναι... αν το θεωρεί ο Ηλίας και ο Σανάντ Κουμάρα κατάλληλο, εντάξει. Αλλά να το πω στον Λ. καλύτερα, λέω, που είναι πιο πολύ επ' αυτού...
Μου λέει «Πες του και θα δεις τι θα σου πει. Εσύ θα το κάνεις.»

Κ.:
Και μου πέρασε κάτι τέτοιο από το νου αστραπιαία... το κέρατό μου!

Άννα:
Ας μη μιλάμε για κέρατα μπροστά του...
[γέλια]
Είναι να μη σου βγει το όνομα, τέλος πάντων.

Κ.:
Άμα σε γνωρίσουνε στην πιάτσα, μετά στην πέφτουν όλοι.... [γέλια]
Μάθαμε ότι φιλιόμαστε, πλακώσανε κι οι....

Άννα:
Αυτό ακριβώς! Αυτό ακριβώς! Ανοίξαμε και σας περιμένουμε παιδιά...
[γέλια]

Κ.:

Δε το θυμάσαι αυτό που είχε έρθει; «Ανοίξαμε και σας περιμένουμε;»
Όχι αυτόν τον Μάιο, τον περασμένο, όταν είχε πεθάνει ο θείος μου και πέρασα αυτή τη μύηση, ας πούμε, ότι είχα κρατηθεί έξω απ' αυτό, ήρθες και μου είπες, «είπε ο Ηλίας 'Ανοίξαμε και σας περιμένουμε'». Και σου λέω, τι είναι αυτό ρε Άννα; Και λες, «Είπε ο Ηλίας: κάποιες δυνατότητες που δεν φαίνονται τώρα, και θα φανούν στο μέλλον».

Άννα:

Φανήκανε....

Κ.:

Χαράς ευαγγέλια...

Άννα:

Ηλία, πού είσαι; Έλα να χαρείς.

Οϊ..

Έκανα ένα σταυρό εγώ τώρα. Είπα ας ρίξουμε ένα σταυρό στη μέση να παίζει...
Αλλά μου λέει ο Ηλίας «Ο Άλιστερ Κρόουλι είμαι εγώ. Να τον δεχτείς όπως εμένα.»

Μάλιστα.

Ε, καλά... Λέει «Περιορίσε τις μετακινήσεις σου αυτό το διάστημα και άρχισε να διαβάζεις». Λες και μετακινούμαι. Μα δε μετακινούμαι....

Κ.:

Για μένα το λέει. Μου το 'χει ξαναπεί.

Άννα:

Μου λέει «Χρειάζεται να διαβάσεις τα βιβλία μου, για να δεις πόσο κοντά είσαι σ' αυτά που είπα. Λες τα ίδια πράγματα με άλλο τρόπο, μου λέει, κι εσένα σε δέχονται. Εμένα όχι.»

Έχει παράπονο...

Κ.:

Ναι μωρέ, μη το βλέπεις έτσι.

Άννα:

Ναι, άλλοι καιροί αυτοί.

«Θα σε παρακαλέσω να διαβάσεις τα βιβλία και να κρατήσεις σημειώσεις. Και όποιος έρχεται να του μιλάς για μένα και να του λες την αλήθεια για μένα και για όσα έκανα. Δεν ήμουν αυτός που νομίζετε. Ήμουν τελείως διαφορετικός. Τελείως άλλος. Αυτά που μένουν τελικά, είναι αυτά που εντυπωσιάζουν τον ανθρώπινο νου και χάνεται η συνέχεια. Παραδέξου ότι εσύ με έφερες εδώ, με τις πράξεις σου, με τα κατορθώματά σου. Μ' έφερες και εγκαταστάθηκα και τώρα θέλω να συμμετέχω κι εγώ στο παιχνίδι. Αδημονείς; Μου λέει. Έτσι είναι.»

Λέω, ό,τι είναι κατάλληλο να γίνει στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αν δεν είναι κατάλληλο, αν δεν είναι κάτι που υπάρχει στην καρδιά του Πατέρα, να μη συμβεί.

Μου λέει «Το λες αυτό γιατί φοβάσαι.»

Τι μου είπε μετά; «Οι αδυναμίες σου είναι ορατές στο διάστημα. Κάθεσαι και προσκυνάς το σύμπαν, γιατί δεν ξέρεις τι σε περιμένει. Δε χρειάζεται να κάνεις

πίσω, λέει. Δώσε το χέρι στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα κι έλα να χορέψουμε μαζί.»

Μου λέει «Θα δεις, θα σε φέρω πίσω στο πι και φι.»

Πραγματικά, του δίνω το χέρι μου για να δω που θα με βγάλει.

Κ.:

Μου λέει: «Έλση, πες της να μη φοβάται.» Μου φωνάζει «Έλση, Έλση».

[γέλια]

Άννα:

«Ξυπόλητη, μου λέει. Ντύσου κι άφησε τα πόδια σου γυμνά. Ωραία.

Πας ψηλά, θα δεις, εκεί που δεν υπάρχει κανένας άλλος.»

Μου είπε το όνομα «Αβαλοκιτεσβάρα». Μου λέει «Πηγαίνεις εκεί που δεν υπάρχει ούτε Πατέρας, ούτε Υιός. Είσαι μόνο εσύ. Η αποθήκη της συνειδητότητας έχει μέσα πάρα πολλά μαραφέτια. Πιάσε με να χορέψουμε και θα σου δείξω.»

Ωραία, τα «Κύματα του Δουνάβεως» χορεύουμε.

Του λέω, ο Πατέρας είναι και σε σένα, δεν υπάρχει τίποτα πέρα από τον Πατέρα.

Μου λέει «Ωραία. Εντάξει. Άφησέ με τώρα να σε οδηγήσω.»

Πάμε βαθιά, κάτω από μια σκεπή. Μοιάζει με ένα παράπηγμα στην περιοχή του Λονδίνου. Στο City. Υπάρχει μια αποθήκη. Μπαίνω μέσα. Έχει πολλά άχυρα γύρω – γύρω.

Κ.:

Τα βλέπω κι εγώ αυτά.

Άννα:

«Ένα τραπέζι, μια λάμπα με φυτίλι...

Κρατάω ένα πυρσό, λέει. Σταδιακά σκοτεινιάζει όλο και πιο πολύ. Φαίνονται δυο μάτια να με κοιτούν απ' το βάθος. Είσαι εσύ. Έρχομαι και κάθομαι δίπλα σου. Γειτνιαζουμε, λέει.

Μου λέει, πρόσεξε τώρα τι βλέπεις. Σε σηκώνει ψηλά ο Άλιστερ Κρόουλι και σ' αφήνει να πέσεις χάμω και να χορέψεις. (Πολύς χορός...). Ξυπνάνε οι κότες και καθαρίζουν.»

Βλέπεις εσύ τίποτε άλλο;

Κ.:

Χάρτες;

Άννα:

«Κοίταξε στο ταβάνι, λέει.

Συρματόπλεγμα. Η αποθήκη έχει ένα δεύτερο όροφο. Ανεβαίνω από μια ξύλινη σκάλα, αυτές τις φορητές.

Εκεί βρίσκονται τα εργαλεία μου, λέει. Καθόμαστε μαζί και κάνουμε μαγικά.

Μου λέει, ήρθες κι έφυγες σα φτερό στον άνεμο. Δεν έμεινες πολύ μαζί μου, κάθισες μόνο για λίγο. Σε περίμενα και δεν ήρθες. Μου λέει, μη φοβηθείς, έρχονται κι άλλα μετά από μένα. Πες στη φίλη σου να συνεχίσει.

Κ.:

«Δεν πρέπει να φοβάστε το σκοτάδι. Εσείς το βαφτίζετε έτσι. Δεν είναι παρά ένα παιχνίδι, για να μπορέσετε να επιστρέψετε σε μένα πιο πλήρεις. Συνειδητοποιείτε όλες μου τις πλευρές μία προς μία και επιστρέφετε συνειδητοί, γνωρίζοντας ότι όλα είμαι εγώ. Μη διαχωρίζετε. Και μην ακούτε αυτά που σας λένε. Αφήστε τα μάτια σας να συνηθίσουν στο σκοτάδι. Εγώ είμαι παντού.

Ο Άλιστερ έρχεται και φεύγει κι ακολουθούν κι άλλοι μετά τον Άλιστερ. Ο καθένας φέρνει κάτι και τ' αφήνει στην ποδιά σου. Είναι τα δώρα μου. Δεν είναι παρά πτυχές της ύπαρξης. Χρειάζεται να μείνεις κοντά του και να μεταφέρεις αυτά που θα σου πει. Χρειάζεται να τον ακούσεις προσεκτικά, γιατί έχει πολλά να πει, καινούρια πράγματα να φέρει, και μπορεί να σε διδάξει. Αυτό που δεν άφησες τότε να γίνει, γίνεται τώρα. Είναι ο δάσκαλός σου. Ένας απ' αυτούς. Κι έτσι επιτελείται η μεγάλη συγχώνευση. Φέρνουμε παλιά εργαλεία για να τα βαφτίσουμε στη νέα ενέργεια. γιατί όλα συνδέονται με όλα. Κι αναβαπτίζετε παλιές ενέργειες στις νέες δονήσεις. Το άπειρο τα περιλαμβάνει όλα.»

Βλέπω ένα 8 τώρα.

Άννα:

Μμ, κι εγώ. το σύμβολο του άπειρου.

Κ.:

Για συνέχισε...

Άννα:

Του λέω, ποιο είναι το σύμβολό σου; Πώς να εστιάζομαι σε σένα;

Μου λέει: «Η απαστράπτουσα ασπίδα του Αβαλοκιτεσβάρ»

«Κάνε έλεος και συνέχισε», λέει.

Μια τριγωνική ασπίδα είναι. Είναι περίεργη γιατί έχει... είναι τρίγωνο αλλά με κοιλώματα δεξιά – αριστερά - κάτω, οπότε ουσιαστικά δεν καλύπτει μεγάλη επιφάνεια.

Μου λέει «Συνέχισε, το τρίγωνο των Βερμούδων είναι πολύ κοντά».

Λέω, τι θα κάνουμε λοιπόν;

Λέει «Πες τι θέλεις».

Λέει «Να κάνεις μια ομάδα που θα μιλάτε για μένα και γι' αυτά που έκανα».

Ρωτάω και πάλι για τον Λ.

«Ο Λ. θα συμμετέχει αν θέλει, αλλά δεν είναι κατάλληλος για να το συνεχίσει αυτό. Να του πεις όμως να σου δώσει όσες πληροφορίες διαθέτει. Δεν διευρύνεται η συνειδητότητα κοιτώντας προς το παρελθόν, αλλά μετατρέποντας τα δεδομένα σε καινούρια ξεκινήματα. Καινούριες αρχές. Καινούριες συμφωνίες, καινούριες μορφές. Ό,τι έχει γίνει ξεχάστε το. Τώρα ξεκινά κάτι καινούριο και είμαστε μαζί. Θα κρατήσει περίπου τρεις μήνες αυτή η ομάδα.

Θα είναι καλό, μου λέει, τρεις μήνες θα είναι καλό. Κάθε Τετάρτη, εννιά με δέκα.

Βάλε μπροστά, λέει, απ' αυτήν την Τετάρτη κιόλας. Ξεκινάμε.»

Λέω: υπάρχει κάτι που θες να μου πεις για να πειστούν ότι είσαι εσύ; Δεν ξέρω γιατί το ρώτησα αλλά... κάτι αναγνωρίσιμο..

Μου λέει «Η φροντίδα της μητέρας μ' έφερε κοντά στον πατέρα.»

Και μου λέει, «Ήμουν ερωτευμένος με τη μητέρα μου. Πρόσεξε, να το πεις αυτό. Δεν την άφησα ποτέ να φύγει από κοντά μου.»

Ρωτάω, στο φυσικό πεδίο ή εσωτερικά;

«Εσωτερικά, μου λέει, ίσχυσε κάτι άλλο».

Ok. Λέω, αυτό είναι;

«Ναι, μου λέει, θα το καταλάβεις όταν το δεις.»

Κ.:

Εγώ τι ρόλο παίζω;

Άννα:

Η Έλση;

[γέλια]

Απάντηση:

«Θα μιλήσει, θα διαβάσει, θα γράψει, θα τα μεταφέρει...

Θα τα κάνει όλα, με άλλα λόγια. Θα έρχεται να σε βρίσκει συχνά και να μιλάτε για μένα.»

Και σου λέει «Θα έρχεσαι;»

Κ.:

Εννιά με δέκα; No doubt.

Άννα:

Λέει «Άφησέ τη τώρα να πάει να ξεκουραστεί.»

Μου λέει «Εντάξει, είμαστε μαζί τώρα. Σε ελέγχω.»

Λέω: Χα! Δεν κατάλαβα! Δε δέχομαι ελέγχους. Με ελέγχει ο Πατέρας, με ελέγχει ο Δημιουργός, ο Θεϊκός μου Εαυτός. Τέλος πάντων, «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ»!

Κ.:

...για να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα.

[γέλια]

Άννα:

Μου λέει «...Ελέγχω τις δυνατότητές σου».

Ok.

Τελικά, τι είναι αυτό το βιβλίο με τα κλειδιά του Ενώχ, το μικρό;

[Σημ.: βλέπε την προηγούμενη σημείωση]

«Η αλήθεια είναι, μου λέει, ότι τίποτε δεν έγινε μ' αυτά»

Κ.:

Aaaa Ok.

Άννα:

Πήρα μια χρήσιμη απάντηση!

«Για να το δεις χρειάζεται να σηκώσεις το πέπλο της Ίσιδας. Να προφερθούν σε πανσέληνο τρεις φορές το καθένα.»

Κ.:

Ποια;

Άννα:

Τα κλειδιά.

Μου λέει «Συνεννοήσου να το κάνετε αν θέλεις.»

Ok...

Κ.:

Ok, να το κάνουμε!

Άννα:

Να το κάνουμε; Πήγα να πω «Οκ, δε σκοτώνομαι κιόλας...»

Κ.:

Ναι, γιατί όχι, να παίξουμε. Άλλωστε, έχουμε στην ενέργεια και τον Ελιέζερ...

Άννα:

Ωωω, τον εξέχασα αυτόν. Jesus!!!

Κ.:

Μοιάζει και με το Άλιστερ. Έχει καμιά σχέση; Για ρώτα.

Άννα:

«Κουμπί, κουμπί...»

Όπως λέμε «τι παιδί κουμπί κι αυτός»;

«Όχι, μου λέει, δεν έχει σχέση μ' αυτόν.»

Κ.:

Μάλιστα, ωραίος ο κύριος Κρόουλι!

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

28.1.2009

Κάνει ολόκληρη εισαγωγή. Μου είπε:

«Ευλόγησον»

«Ευλόγησον Δέσποτα»

«Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

Μου λέει «Δέξου αυτό που θα 'ρθει.»

.....

Στοχάζομαι. Και αφήνω τις σκέψεις μου να περνούν στο υπερπέραν, σαν ένα κύμα. Περνούν, εισπνέουν και εκπνέουν και καλύπτουν τα πάντα με τη δόνησή τους. Κάθε σκέψη, ένα κύμα. Ένα γραμμικό κύμα. *[Σημ.: αναφέρεται στον γραμμικό τρόπο αντίληψης]* Κάθε σκέψη, σε κυματοειδή μορφή διαπερνά το διάστημα και φτάνει στον προορισμό της μετά από εκατοντάδες χρόνια από τη στιγμή που γεννήθηκε.

Το σύμπαν είναι σαν ένα αυγό. Κάθε κίνηση που γίνεται στον πυρήνα, στον κρόκο του, μεταδίδεται σταδιακά σε όλο το υπόλοιπο υλικό και το τροποποιεί. Κατόπιν, η δόνηση αυτή γυρίζει προς τα πίσω και κρούει πάνω στον υμένα του πυρήνα. Αυτή η διαδικασία είναι για την ακρίβεια η λειτουργία της σκέψης και το πώς ο αρχικός πυρήνας μεταβάλλεται από το ίδιο το σύστημα και το feedback που παίρνει από την εκπομπή των αρχικών σκέψεων.

Το αυγό περικλείει ένα ολόκληρο σύμπαν. Το «έξω» μπορεί να υποθέσει με μεγάλη βεβαιότητα τι υπάρχει μέσα στο αυγό. Αυτό που βρίσκεται μέσα στο αυγό, δεν μπορεί να δει αυτό που υπάρχει έξω. Το μόνο που μπορεί να δει είναι το ασπράδι του αυγού και τα τοιχώματά του εσωτερικά. Όσο λοιπόν βρίσκεστε στο γήινο πεδίο, ερμηνεύετε τα πάντα σύμφωνα με τις κρούσεις που δέχεστε από τα κύματα των σκέψεών σας που επιστρέφουν σε σας. Αυτό τι σημαίνει; Ότι ζείτε σ' ένα συμπαγή κόσμο, απομονωμένοι από οτιδήποτε άλλο; Υπάρχετε -κι αυτό είναι βασικό- στη μορφή. Η μορφή διαμορφώνεται, σχηματίζεται, από τη σκέψη. Ανάλογα με τη σκέψη που θα εκπέμψει ο αρχικός σπόρος στο διάστημα που βρίσκεται μέσα στο αυγό, ανάλογα με την εκπομπή αυτή, επιστρέφουν πίσω τα κύματα διαμορφώνοντας... Μέσα από την κίνησή τους και την πτώση πάνω στο πυρηνικό υλικό και ανάλογα με τη γωνία που συμβαίνει αυτή η επιστροφή, διαμορφώνουν το γήινο πεδίο. Διαμορφώνουν εσάς που βρίσκεστε εκεί. Διαμορφώνουν τις συνθήκες της ζωής σας και όλα όσα είστε φαινομενικά στη γη.

Θέλουμε να αποδείξουμε ότι, αυτό που συμβαίνει είναι ότι, εσείς με τις σκέψεις σας δημιουργείτε το όλον. Και είναι ένα όλον εμπειρία του οποίου έχετε εσείς, ειδικά. Αυτό που υπάρχει έξω από το αυγό είναι δύσκολο να συλληφθεί. Μπορεί να γίνει μόνο μέσα από ώσεις που έρχονται έξω από αυτό το κέλυφος και που συλλαμβάνονται πάλι μέσα από τις ταλαντώσεις του υλικού που δονούν τον πυρήνα. Τα πάντα λοιπόν είναι θέμα συνηχής και του πόσο επιτρέπετε στον πυρήνα σας να συνηχήσει με τις ώσεις, τις δονήσεις, τους ήχους αν θέλετε, που φτάνουν στον πυρήνα από το περιβάλλον.

Άρα, οι δονήσεις που φτάνουν στον πυρήνα, προέρχονται είτε από τις δικές σας σκέψεις που φεύγουν και αντανakλώνται, είτε από κάποιες εξωτερικές ώσεις που μεταφέρουν τις δονήσεις προς τα μέσα. Ο τρόπος που θα φτάσουν οι εξωτερικές

δονήσεις στον πυρήνα, έχουν να κάνουν με το υλικό που μεσολαβεί, μ' αυτό που θα λέγαμε καθαρότητα του υλικού. Όλο αυτό, δείχνει επίσης ότι η αυτάρκης... η αυτόνομη και αυτάρκης μονάδα στο γήινο πεδίο εδρεύει στο φυσικό σώμα και σε τίποτε άλλο έξω από σας. Στον πυρήνα βρίσκεται η πρώτη αρχή της εκδήλωσης, γιατί μέσα απ' τον πυρήνα αναδύεται η πραγματικότητα και από κει εκπέμπονται και οι πρώτες ώσεις που δημιουργούν το κέλυφος... δημιουργούν από τα πρώτα στρώματα μέχρι και το κέλυφος.

Όταν εσείς αποφασίζετε να αλλάξετε εργασία και πάψετε να βλέπετε τις απαντήσεις που έρχονται από τις δικές σας σκέψεις και μπορείτε να τις ξεδιαλύνετε, τότε σας είναι πιο εύκολο να αντιληφθείτε ξεκάθαρα τις ώσεις που έρχονται έξω από το περιβλημά. Μόλις είπαμε ότι το έξω δεν υφίσταται πραγματικά. Ότι ο πυρήνας είναι η βάση της εκδήλωσης, εκεί βρίσκεται το Πνεύμα. Βρίσκεται και εκεί. Εκεί είναι.....

Άννα:

Με λέει χαζή, δε ξέρω γιατί...

Κ.:

Και μένα.

Άννα:

Τώρα μου λέει «συνέχισε».

Κ.:

Εμένα μου το 'πε και αγγλικά πολλές φορές.

(συνέχεια)

Το αυτονόητο είναι ότι γεμίζει ο κόσμος, το περιβάλλον σας όλο από αντηχήσεις και συνειρμούς, που προκαλούνται μέσα στο γήινο πεδίο, από την αλληλεπίδραση των διαφόρων επιπέδων μέσα στο υλικό πεδίο, το αστρικό και το νοητικό, και πάει λέγοντας, γιατί υπάρχουν πάρα πολλά πεδία και υποπεδία. Και έτσι, μένουν απ' έξω κάποιες βασικές ώσεις. Δεν μπορείτε να συλλάβετε τότε καθαρά αυτό που έρχεται από τα υψηλότερα πεδία.

Η γραμμή είναι η εξής: προσπαθήστε να αποσυνδεθείτε από κάθε τι υλικό, με την έννοια ότι θα ήταν καλό να αρχίσετε να βλέπετε τα πάντα γύρω σας σαν εκφράσεις της συλλογικής, συμπαντικής αρχής... του Όλου. Όχι σαν εκφράσεις που θα πρέπει να καθίσετε στην άκρη και να θαυμάσετε με δέος. Έχει κι αυτό τη θέση του αλλά όχι στη δουλειά που κάνουμε, στην πρακτική εξάσκηση της υψηλής μαγείας που κάνουμε. Έχει σημασία να κοιτάξετε τον εαυτό σας στα μάτια και να ορίσετε ότι αυτό που βλέπετε είναι ένα σύμβολο. Να το ορίσετε με τέτοιο τρόπο, ώστε να ξέρετε κάθε στιγμή, πως κάθε τι γύρω σας συμβολίζει μια πνευματική κατάσταση. Γιατί, οι ήχοι που φτάνουν πια από τα ανώτερα πεδία, διαμορφώνουν τον κόσμο μέσα στο αυγό. Τώρα, ο ήχος που φτάνει απ' έξω, στην ουσία έρχεται μέσα από τον πυρήνα. Είναι ένα ανατροφοδοτούμενο σύστημα που μ' έναν τρόπο πολυδιαστασιακό κάνει τα πάντα να πηγάζουν από τον πυρήνα. Τον πυρήνα του κυττάρου, τον πυρήνα του αυγού, τον πυρήνα της ύπαρξής σας και στη γη.

Άρα, δεν υπάρχει τίποτα έξω από το αυγό, που δεν είναι ήδη στον πυρήνα του αυγού. Η ανατροφοδότηση γίνεται μέσα από τον ίδιο τον πυρήνα. Και είναι στο χέρι σας να πιστέψετε, ότι κάποιες ώσεις έρχονται έξω από το κέλυφος του αυγού, ή να πιστέψετε ότι εσείς οι ίδιοι δημιουργείτε αυτές τις ώσεις, που θεωρείτε ότι έρχονται σαν πιο ξεκάθαρες πληροφορίες ή ενέργειες, όταν έχετε κατασιγάσει τα πάθη του γήινου εαυτού. Και στις δύο περιπτώσεις, εσείς είστε που τις δημιουργείτε, και στις δύο περιπτώσεις περνάνε σε εκδήλωση μέσα από

τον πυρήνα του αυγού. Το αν εσείς αποφασίσετε να θεωρήσετε ότι αυτές οι ώσεις έρχονται απ' έξω ή από μέσα σας, είναι ένα άλλο θέμα.

Όταν ο πυρήνας αποφασίσει ότι πρέπει να ακούσει αυτό που έρχεται από ένα άλλο, εξωτερικό πεδίο, στήνει αυτή και προσπαθεί να αφουγκραστεί τις δονήσεις που έρχονται από ψηλά. Και τότε καταλαβαίνει πως, ό,τι και να κάνει, είναι δέσμιος αυτού που είναι. Ό,τι και να κάνει, καμιά απάντηση δε θα έρθει που θα του δείξει κάτι διαφορετικό από αυτό που είναι και αιτείται ο ίδιος. Η ουσία βρίσκεται στο να καταλάβετε ότι το πυρηνικό στοιχείο, ο πυρήνας του κυττάρου είναι αυτός που δημιουργεί όλες τις εντυπώσεις, απ' όποια πεδία και αν προέρχονται. Ο πυρήνας του αυγού είναι που φέρνει σε εκδήλωση τα πάντα, και μέσα από την αλληλεπίδραση αυτών που φέρνει, δημιουργεί τις εντυπώσεις.

Κανένας δεν θα ασχοληθεί να φέρει μια πραγματικότητα στο αυγό απ' έξω. Όλη η δουλειά γίνεται μέσα από τον πυρήνα. Γιατί εμείς γνωρίζουμε, το Σύμπαν και το Πνεύμα γνωρίζει πολύ καλά, ότι δεν έχει νόημα να έρθει οτιδήποτε έξω από σας. Και γιατί δεν υπάρχει η δυνατότητα να γίνει κάτι τέτοιο. Δεν υπάρχει ο λόγος, δεν υπάρχει τέτοιος σκοπός. Γιατί αυτό θα σήμαινε ότι το Σύμπαν αυτοαναιρείται και θεωρεί ότι είστε κάτι ξεχωριστό απ' αυτό. Όμως το Σύμπαν μιλά στον πυρήνα σας, γιατί αντιλαμβάνεται την ενότητά του μαζί σας. Αντίθετα, το αυγό που σχηματίζεται είναι απλά μια δική σας εκδήλωση, ένα κέλυφος, το οποίο συνδημιουργείτε με τις δυνάμεις του Πνεύματος, προκειμένου να βιώσετε τη δική σας πραγματικότητα.

Σε μία άλλη κλίμακα, σε μία άλλη αναλογία, το ευρύτερο αυγό, το ευρύτερο κέλυφος, το δημιουργείτε συλλογικά, γιατί όλοι μαζί αποτελείτε τον πυρήνα ενός άλλου, μεγαλύτερου αυγού. Κι έτσι, την πραγματικότητά σας αυτή, την κοινή σας πραγματικότητα, τη δημιουργείτε βάζοντας ο καθένας ένα κομματάκι απ' τον πυρήνα του, γιατί όλοι μαζί αποτελείτε τον πυρήνα του αυγού.

Ο Άλιστερ Κρόουλι έρχεται να διορθώσει μερικές όψεις αυτής της εργασίας, αυτής της αντίληψης, και να προσθέσει μερικά στοιχεία ακόμα. Αυτό θα είναι αρκετό για τα επόμενα χρόνια. Σας παίρνει πολύ καιρό να συμπεριλάβετε καινούριες ενέργειες στην πορεία σας είναι δύσκολο να καταλάβετε μερικά πράγματα, όσο συχνά και αν λέγονται, με όποιο τρόπο και αν λέγονται. Είσαστε έτοιμοι να τα αφήσετε όλα, να παρατήσετε τα πάντα για την αγάπη του Πνεύματος, την ίδια ώρα που, αν κάποιος σας δείξει ένα μέρος της αλήθειας, εσείς αντιδράτε σαν υστερικές γυναίκες, σαν πεισματάρικα παιδιά, γιατί δε θέλετε να δείτε από πού προέρχεται αυτό που σας δείχνει ο άλλος. Γιατί εκείνη την ώρα πιστεύετε ότι αυτό που σας δείχνει προέρχεται από κάποιον άλλον έξω από σας. Εκεί είναι η μεγάλη θυσία. Αυτή είναι η μεγάλη θυσία που κάνετε. Χωρίζετε τον εαυτό σας. Ξεχωρίζετε τον εαυτό σας και τον κατακερματίζετε. Αυτή είναι η θυσία, η ύψιστη θυσία. Αυτός είναι και ο σταυρός πάνω στην ύλη. Απλώνετε και κατακερματίζετε. Και κατόπιν βλέπετε τις ενέργειές σας που σας πλησιάζουν και λέτε «Δεν είμαι εγώ αυτό, τι δουλειά έχει αυτό σε μένα;» Όπως καλή ώρα έκανε η Άννα με τον Άλιστερ Κρόουλι, μ' αυτή τη μορφή που ήρθε να τη βοηθήσει στο έργο της και που είναι μια δική της μορφή, όπως είναι και όλων των άλλων. Όπως είναι δική σου Κ., και όλων των υπολοίπων.

Γελάμε. Πιστεύετε ότι δε βλέπουμε πως ό,τι αγγίζετε γίνεται χρυσός, κι εσείς ακόμα ψάχνετε τη φιλοσοφική λίθο. Δεν είναι έτσι, την έχετε βρει ήδη και είναι στην καρδιά σας. Θα σου πούμε να συνεχίσεις Κ., αν θέλεις.

Κ.:

Μου λέει «άνοιξε το στόμα σου και μίλα».

Να πω... Να μιλήσει ο Άλιστερ για εξαρτήσεις, ναρκωτικά.

Θέλει να μιλήσει ο Άλιστερ για εξαρτήσεις και ναρκωτικά. Για εξάρτηση από το σεξ και από ουσίες. Και θέλει να πει μερικά πράγματα πάνω σ' αυτό. χρειάζεται να κάνεις υπομονή με αυτά που συναντάς. Είναι δύσκολο να πισωγυρίζετε στις διαστάσεις. Μπαίνετε σε σενάρια, καμιά φορά, που δεν είναι δικά σας, μόνο και μόνο για να τα δείτε από πιο κοντά και να τα κατανοήσετε. Είναι βαριές οι ενέργειες αυτών των ανθρώπων, είναι βαριά τα περιστατικά, κι εσείς προσπαθείτε να δώσετε χείρα βοηθείας, χωρίς να κατανοείτε όμως πως, ότι γίνεται, γίνεται για κάποιο σκοπό. Χρειάζεται λοιπόν να αποταυτιστείς απ' αυτό, χρειάζεται να μάθεις να αποταυτίζεσαι από αυτές τις ενέργειες, τις βαριές ενέργειες. Και, όπως έχουμε ήδη ξαναπεί, είναι μια διαδικασία εξισορρόπησης των βαρυντικών πεδίων της γης. Επωμίζονται το βαρύ καθήκον εξισορρόπησης των πολιικοτήτων. Εξισορροπούνται οι πολικότητες με το να μπαίνουν πολύ βαθιά στο γήινο, στο τρισδιάστατο πεδίο. είναι σαν μια κατεργασία που συντελείται, σαν ένας μύλος που κατεργάζεται την ύλη και κάποιοι κάνουν βαριά δουλειά σ' αυτό. υπάρχει ανάγκη προσφοράς από τους γήινους αγγέλους σ' αυτά τα πλάσματα και χρειάζεται να δείτε τον τρόπο που θα μπορούσατε να συμπεριλάβετε κάποιες ενέργειες απ' αυτές, για να τις εξισορροπήσετε. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; πώς μπορείτε να....

(Κ.: Τι λέει; Δεν το καταλαβαίνω αυτό... να μετουσιώσεις, μου λέει. Δεν το καταλαβαίνω)

Άννα:

Πώς το λέει;

Κ.:

(Λέει ότι... μου δείχνει το ιώδες. Η φλόγα της μετουσίωσης.)

.....

Η φλόγα της μετουσίωσης καθαρίζει και αναβαθμίζει τις δονήσεις σ' αυτούς τους χώρους. Να χρησιμοποιείς αυτή τη φλόγα όταν πηγαίνεις εκεί.

(Μου δείχνει μοβ κρυστάλλους που τοποθετούνται στα κέντρα των εξαρτημένων ατόμων. Στο πλέγμα, στο λαιμό και στην καρδιά.)

Να τοποθετείς μοβ κρυστάλλους. Είναι μια μέθοδος που μπορεί να βοηθήσει πολύ αυτούς που έρχονται.

Νομίζω ότι εσύ είναι τώρα να μιλήσεις.

Άννα:

Ναι, αυτό μου είπε μόλις. Μου λέει:

Μετονόμασε τη συνεδρία που κάνετε σήμερα –την ομάδα, καταλαβαίνω-, σε «Φως της Αυγής». Θα καταλάβουν όσοι πρόκειται να ασχοληθούν μ' αυτό.»

...Ίσως αναφέρεται στη Χρυσή Αυγή, στο Τάγμα της Χρυσής Αυγής. Μάλιστα.

Μου λέει «Σταμάτα να διαλογίζεσαι και έλα σε μένα, έλα να περάσουμε στην απέναντι πλευρά. Ο Υιός του Κατωφλίου είναι εδώ. Ζήτησέ του να κάνει στην άκρη για να περάσεις.

Σημαδεύει και ρίχνει τη σαΐτα του στην καρδιά. Πέσε κάτω, μου λέει. Τώρα σήκω και προχώρα. Έχεις αφήσει ένα κομμάτι σου πίσω. Κάθε φορά που περνάτε από το συνειδητό στο υποσυνειδητό, πεθαίνει ένα κομμάτι σας και γεννιέται σε ένα άλλο πεδίο. Η καρδιά παίζει το ρόλο του συντονιστή. Γι' αυτό η σαΐτα πάει στην καρδιά. να αποφεύγετε το μέτωπο ή τους όρχεις. Κρατήστε τη σαΐτα στην καρδιά. είναι τιμή σας όταν συμβαίνει αυτό. αυτά λέγονται για να διευκολύνουν το έργο σας τις επόμενες ημέρες. Είναι πολλά που έρχονται και πολλά που θα εξελιχθούν.

Κρατήστε τον λαιμό ευθειασμένο με το υπόλοιπο σώμα και μη κάνετε στην άκρη για κανέναν. Θα περάσουν όλοι μέσα από σας. Αυτός είναι ο ρόλος σας. Στην άκρη κάνετε, όταν πιστεύετε ότι είστε κάτι διαφορετικό από αυτόν που έρχεται να περάσει το κατώφλι. Τώρα είστε εσείς ο φύλακας του κατωφλίου και κρατάτε τα ηνία της εκδήλωσης στο φυσικό σώμα. Κρατήστε τα γερά και συνδιαλλαγείτε με τον κάθε ένα που έρχεται να περάσει, λέγοντάς του «ή εσύ, ή εγώ». Αυτός που θα κάνει στην άκρη για να περάσει, είναι ο εαυτός. Εσείς θα μείνετε εκεί που είστε.

Η καθιέρωση αυτής της διαδικασίας, τονίζει το πόσο σημαντική είναι αυτή η πύλη διόδου στα εσωτερικά πεδία. Ο φύλακας του κατωφλίου είσατε εσείς. Είπαμε ότι μέσα από σας θα περάσει αυτός που έρχεται και ταυτόχρονα θα κάνει στην άκρη για να βγει. Αυτό λέγεται για να τονίσει το ότι η διάνοια παρακάμπει τη διαδικασία του καθρεφτισματος. Παύει ο νους να καθρεφτίζεται στον φύλακα του κατωφλίου, περνώντας απ' το πλάι, κάνοντας στην άκρη. Όμως μέσα από σας θα περάσουν, γιατί γίνεστε η πύλη γι' αυτούς. Αυτό ήταν το σημερινό μας μάθημα στην ουσία.

Όσο προχωράτε, θα βλέπετε τον πίδακα που σχηματίζεται από τις ενέργειες που έρχονται για να συνδράμουν σ' αυτή τη δουλειά. Είναι μια πηγή της ζωής αυτή. Μία πηγή αέναης ευχαρίστησης, δέους... Κάθεστε γύρω απ' αυτό το συντριβάνι και συνομολογείτε την αλήθεια. Την αλήθεια που έρχεται να σας συναντήσει όσο είστε εκεί.

Ρώτησα, ο φύλακας του κατωφλίου πώς περνάει το κατώφλι; (καλώς ή κακώς, το ρώτησα).

Μου λέει: Ο φύλακας είσαι εσύ.

(Το ρώτησα για να δω αν χρειάζεται κάτι άλλο.)

Το συνειδητό και το ασυνειδητό είναι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Μόνο που η μία πλευρά φέρει εγχάρακτα σχέδια, ενώ η άλλη είναι λεία και διάφανη. Και μπορεί αυτό να μη ταιριάζει καθόλου με τη φύση της πλευράς στον εξωτερικό κόσμο, αλλά έτσι λειτουργεί, έτσι υφίσταται. Περνώντας λοιπόν στην άλλη πλευρά συνειδητά, μπορείτε να βιώσετε τη χαρά της απόλαυσης του να μην είστε τίποτα. Γιατί, αυτό που είστε στο φυσικό πεδίο είναι απλά εγχάρακτα σχέδια. Χαράγματα πάνω στο υλικό της δημιουργίας, σαν ένας ανάγλυφος πίνακας που νομίζει ότι έχει υπόσταση. Μπορεί να προσδιορίσει τον εαυτό του ένα ανάγλυφο από την προβολή των μερών του και τη σκίαση που κάνει επάνω του πέφτοντας το φως του ήλιου. Στο υποσυνείδητο όμως, σε όλον αυτόν τον τομέα, δεν είστε τίποτα. Είστε το απέραντο δυναμικό που υπάρχει στην πέτρα για να εκφραστεί. Όταν εκφράζεται, γίνεται το ανάγλυφο και μετά επιστρέφει πάλι πίσω, στην ανυπαρξία της μορφής, μέχρι να αποφασίσει να εμφανίσει κάτι άλλο.

Ο κόσμος του κατωφλίου στέκει διάφανος εμπρός και καλείστε να συμμετέχετε σ' αυτό το παιχνίδι, φέρνοντας μαζί σας όσους περισσότερους μπορείτε.

Ρωτάω: και τα περάσματα στον καθρέφτη στην άλλη πλευρά, και τα περάσματα στις διαστάσεις, τι ήτανε;

Αυτό θα το πεις εσύ, μου λέει. Εσύ θα προσδιορίσεις τι είναι. Δεν μπορεί να το προσδιορίσει κανείς για σένα. Στέκεσαι σαν φύλακας του κατωφλίου και ορίζεις το ποιος θα μπει και ποιος θα βγει, και το κάνεις με τον δικό σου τρόπο. Αν θέλεις να ονοματίσεις «Χριστό» αυτό που βλέπεις μπαίνοντας στο υποσυνείδητο, αυτό είναι. Αν θέλεις να το ονοματίσεις «Παναγία», αυτό είναι. Αβαλοκιτεσβάρα, αυτό είναι. Εσύ είσαι που δουλεύεις, σχηματίζεις αυτές τις ενέργειες, προσδιορίζοντάς τις. Από μόνες τους δεν έχουν προσδιορισμό.

Μπαίνετε βαθιά στο αίμα και ζητάτε τα αρχεία. Εντρυφάτε στην έρευνα των ακασικών αρχείων. Η άκασα είναι μια ουσία, γνωρίζετε ήδη πως υπάρχει, μόνο που δεν έχει τη μορφή που θέλετε να της δώσετε. Είναι παντελής η έλλειψη προσδιορισμού για την άκασα. Ό,τι και να κάνετε, συμπεριλαμβάνετε ένα χαρακτηρισμό γι' αυτή. Λάθος. Χρειάζεται να μείνει αχαρακτήριστη. Όταν πάψετε να τη χαρακτηρίζετε με οποιονδήποτε τρόπο, τότε θα ανοίξει και θα σας δώσει τα μυστικά της. Η έλλειψη προσδιορισμού είναι το κλειδί. Η ομορφιά της χαράς και της ελπίδας και η βεβαιότητα της ύπαρξης μιας ουσίας πέρα από κάθε προσδιορισμό. Δε χρειάζεται να την προσδιορίζετε γιατί τότε αποφασίζετε εσείς γι' αυτήν. Τότε εντυπώνετε εσείς τις προτάσεις σας και τις παραινέσεις σας για το τι θα θέλατε να σας δείξει. Απ' τη στιγμή που χρησιμοποιείτε και τον ελάχιστο προσδιορισμό, παύει να είναι επαρκής η πρόοδος. Παύει να γίνεται αντιληπτή η πρόθεσή σας ως τέτοια, η πρόθεσή σας να επικοινωνήσετε μαζί της.

Τα πράγματα αλλάζουν όταν έρχεστε με το καπέλο στο χέρι, σκύβοντας ελαφρά το κεφάλι. Και δεν το λέμε για να σαςβάλουμε να κάνετε γονυκλισίες ή να φανείτε ταπεινοί. Σκύβοντας ελαφρά το κεφάλι όμως, προσδιορίζετε με το σώμα σας τη στάση σας απέναντι στην άκασα, και ανοίγει το πίσω κέντρο του λαιμού που σχετίζεται άμεσα με αυτό το πεδίο της έλλειψης μορφής. Ανοίγοντας το κέντρο του αυχένα, θα μπορούσαμε να πούμε, υποβάλλετε την άκασα στη διαδικασία να ανοίξει αρκετά για σας. Να ισοσκελίσει το άνοιγμα που δημιουργείτε εσείς, αφήνοντας περισσότερη δική της ουσία να εισρεύσει. Εισρέοντας η δική της ουσία από το πίσω κέντρο του λαιμού, έρχεται στο συνειδητό πεδίο και, μέσα από μία διαδικασία που γίνεται στα κέντρα της βάσης, του λωτού της καρδιάς του λαιμού και του τρίτου ματιού, αρχίζει να συνειδητοποιείται και να λαμβάνει μορφή. Αρχίζει να αποκωδικοποιείται στο φυσικό πεδίο. κρατώντας αυτή τη στάση, διευκολύνετε το Πνεύμα να εργαστεί μαζί σας.

Για αρχή είπαμε πολλά σήμερα. Θα σας παρακαλέσουμε την άλλη Τετάρτη, την ίδια ώρα, να είστε πάλι εδώ για να συνεχίσουμε.

Επιμένετε να λέτε την αλήθεια σας. τότε τα πάντα θα αντιστραφούν απέναντι στους πάντες. Το Όλον είναι εδώ για να κάνει τη δουλειά που σας ταιριάζει. Μην πτοείστε και μην αναζητάτε δάκρυα στα μάτια των ανθρώπων για να πειστείτε ότι κάνατε καλή δουλειά μαζί τους. Αρκεστείτε στο έκπληκτο βλέμμα τους και στην προετοιμασία τους. Στην προετοιμασία που βλέπετε να κάνουν για κάτι ανώτερο. Εκεί επιβεβαιώνεται η χρησιμότητα της δουλειάς σας.

Αμήν.

Άννα:

Είπα «Ουάου, αρχίζεις να μ' αρέσεις πολύ φίλε μου!»

Λέει «Και έτσι είναι».

[γέλια]

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

4.2.2009

Ας ξεκινήσει η Κ...

Κ.:

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ, κι αυτό το ξέρετε ήδη. Θέλουμε να μιλήσουμε για το δέντρο. Σήμερα ήρθαμε να μιλήσουμε για το δέντρο, το δέντρο της ζωής. Το δέντρο που είναι ο καθένας από σας. Γνωρίζετε ότι, όπως είναι ο μικρόκοσμός σας, έτσι είναι και ο μακρόκοσμός σας. Ότι το ένα είναι αντανάκλαση του άλλου. Οι ενέργειες του Πατέρα αντανakλώνται στην ατομική ύπαρξη του καθενός από εσάς. Και με τον ίδιο τρόπο ο Πατέρας κατευθύνει τις ενέργειές του από τον πυρήνα και τις γειώνει προς τα κάτω, με τον ίδιο τρόπο στοιχίζονται οι ενέργειές σας σε ατομικό επίπεδο, στον καθένα από εσάς.

Χρειάζεται λοιπόν να ξεκινήσουμε από ψηλά και να κατέβουμε προς τα κάτω. Και θα είναι μία διαδικασία που θα πάρει κάποιο χρόνο, καθώς θα εξηγούμε την εκδίπλωση της ενέργειας, τον τρόπο που διακλαδίζεται σε όλα τα επίπεδα. Και λέγοντας αυτά, μπορεί να συνεχίσει η Άννα.

(συνέχεια)

Είναι μοναδικό εργαλείο η Καμπάλα για τις ψυχές εκείνες που έρχονται να περπατήσουν το μονοπάτι του αποκρυφισμού. Που έρχονται δηλαδή, να ενεργήσουν στην ύλη με τρόπο μαγικό, προκειμένου να επιτύχουν αποτελέσματα στους αιθερικούς φορείς και στο αστρικό βασίλειο. Τα πάντα μετασχηματίζονται μέσα από τη δική σας δράση. Η δική σας επιρροή πάνω στην ύλη τη μετασχηματίζει και τη φωτίζει. Αυτός ήταν ο στόχος των αποκρυφιστών του μεσαίωνα και όχι μόνο. Ο στόχος των αποκρυφιστών πολύ πριν και πολύ μετά και στον 20^ο αιώνα ο ίδιος στόχος υπήρχε, και στον 21^ο μπορούμε να πούμε, θα συνεχίσει να είναι αυτός ο στόχος. Οι σύγχρονοι αποκρυφιστές είναι οι επιστήμονες, όμως εσείς έρχεστε να καλύψετε μια άλλη πλευρά, μια άλλη ανάγκη αυτού του πακέτου της λευκής μαγείας, όπως θα τη χαρακτηρίζατε, και αφορά τη σύνδεση με εκείνα τα πεδία που δεν είναι εφικτό να την επιτύχουν οι επιστήμονες. Λειτουργείτε συμπληρωματικά, βοηθώντας ο ένας τον άλλον. Η επιστήμη έχει τα εργαλεία να προχωρήσει πολύ βαθύτερα απ' ό,τι μπορεί τώρα να δει ο νους και ο οφθαλμός σας. τα εργαλεία που έχουν στα χέρια τους μπορούν να τους πάνε πολύ μακριά, αρκεί να ανοίξουν τη σκέψη τους και να προσδιορίσουν αυτό που θέλουν να επιτύχουν.

Είναι γεγονός ότι η αλήθεια παρουσιάζεται στον καθένα σύμφωνα μ' αυτό που θέλει να δει. Ειδικά όταν πρόκειται για επιστημονικά πειράματα, αληθεύει ακόμα περισσότερο ότι ο παρατηρητής επηρεάζει το παρατηρούμενο. Έτσι, είναι όλα μία διαδικασία συνδημιουργίας με το Πνεύμα. Δεν ερχόμαστε να καταδικάσουμε την τακτική των επιστημόνων ή το γεγονός ότι επηρεάζουν το παρατηρούμενο. Εσείς όμως, σαν αποκρυφιστές της νέας εποχής, μπορείτε να πάρετε μία θέση πάνω σ' όλα αυτά, να τοποθετηθείτε, δίνοντας το έναυσμα για την πορεία που πρέπει να πάρει η νέα σκέψη.

Οι καιροί έρχονται και παρέρχονται. Οι σκέψεις που αποτυπώνονται πάνω στο χαρτί μένουν, το ίδιο και οι σκέψεις που μετατρέπονται σε πράξη. Κι αν οι επιστήμονές σας είναι εδώ για να εργαστούν κάνοντας πράξη τις μεταφυσικές σας αναζητήσεις –τόσο κοντά είστε μεταξύ σας-, εσείς είστε εδώ για να διαμορφώσετε τα νοητικά πεδία. Και να τα διαμορφώσετε μέσα στον ήλιο, μέσα στην ηλιακή ενέργεια, και να συγκεκριμενοποιήσετε αυτό που περιμένετε, που επιθυμείτε να

δείτε να συμβαίνει, έτσι ώστε να υπάρξουν ζωντανές, σφριγηλές σκεπτομορφές στο νοητικό πεδίο, βασισμένες στο θέλημα του Ενός, τις οποίες οι επιστήμονές σας θα συλλάβουν για να εργαστούν πάνω στην ύλη. Υπάρχει μία βασική διαφορά λοιπόν από τους αλχημιστές, που οι ίδιοι προσπαθούσαν να ακολουθήσουν, να διανύσουν όλη την πορεία, να καλύψουν όλο το τόξο, από τα βαθύτερα εσωτερικά πεδία μέχρι το εξωτερικό παχύλο υλικό πεδίο.

Αυτή τη στιγμή εμείς, εγώ, σας καλώ να εστιαστείτε στον Εαυτό, στο πεδίο εκείνο του Εαυτού που αφορά τα ανώτερα νοητικά πεδία. Να συλλάβετε τις ιδέες που κατέρχονται, να διαβάσετε τα αρχέτυπα και να τα μετατρέψετε σε ορισμένες σκέψεις. Αυτή είναι μία διαδικασία που την κάνετε διαρκώς, μόνο που δεν είστε συνειδητοί σ' αυτό και συνήθως σ' αυτή τη διαδικασία παρεμβαίνουν τα θέλω και τα πρέπει του γήινου εαυτού. Μαθαίνοντας να ξεπερνάτε τους περιορισμούς της προσωπικότητας, μπορείτε να λειτουργήσετε μ' αυτόν τον τρόπο, σαν δέκτες και πομποί ενεργειών στο νοητικό πεδίο. και κατόπιν, να αφήσετε την ανθρωπότητα να λειτουργήσει μέσα από τα πρότυπα τα οποία γειώνετε. Είναι μία πολύ απλή δουλειά στην πραγματικότητα και θα το διαπιστώσετε όταν αρχίσετε να την κάνετε συνειδητά.

Προϋποθέτει την πίστη σας σ' αυτό και τη βεβαιότητά σας ότι έρχεστε να συμπεριλάβετε ενέργειες αρχετύπων ξεχασμένων στην ανθρωπότητα. Έχετε ξανακούσει πρόσφατα ότι πρόκειται να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα. Θα είναι πολύ μεγάλες οι αλλαγές. Αυτές οι αλλαγές λοιπόν, σηματοδοτούνται από την έλευση οντοτήτων όπως η δική μου και άλλων ακόμα, που ζητούν να λάβουν τη θέση τους στο γήινο πεδίο σ' αυτή τη νέα εποχή, και να εργαστούν μαζί σας διαχέοντας την ενέργεια σταδιακά από τα εσωτερικά πεδία προς τα έξω.

Αρχίζουμε λοιπόν.

Σας καλούμε τώρα να κατευθύνετε τη σκέψη σας σ' αυτό που πραγματικά έχει ανάγκη η ανθρωπότητα. Μπορείτε να συμφωνήσετε μεταξύ σας σ' αυτό;
Κ., τι πιστεύεις ότι έχει ανάγκη η ανθρωπότητα;

Κ.:

Να αναπτύξει τη συμπόνια και την αγάπη.

Τ.:

Χρειάζεται τα αρχεία της και τη γνώση.

Β.:

Αγάπη και ισότητα.

Γ.:

Εξισορρόπηση και ειρήνη.

(συνέχεια)

Αρχίζουμε λοιπόν.

Εστιαστείτε στο κέντρο του κύκλου, στην πύρινη στήλη φωτός που στέκεται εκεί και ανεβαίνει ψηλά. Είναι μία κολώνα φωτός διανθισμένη με πολλά πρότυπα, αρχέτυπα. Πρόκειται για ρέοντα σύμβολα, σχήματα, στερεά.... Παραδόξως ανεβοκατεβαίνουν πάνω σ' αυτή τη στήλη. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να τα δει, να δει τη μορφή τους. Απλώστε το χέρι και πιάστε ένα από αυτά. Δείτε το σύμβολο που έχετε πιάσει. Διαβάστε το.

Τα μαγικά πρότυπα εντυπώνονται στους δέκτες. Θα μπορούσαν να εγερθούν πολλές αντιρρήσεις πάνω σ' αυτή την τεχνική. Από τι εξαρτάται το αν η μαγεία

είναι άσπρη ή μαύρη; Πώς μπορείτε να πάτε και να εντυπώσετε στον νου των ανθρώπων αρχέτυπα; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα;

Το δικαίωμα το παίρνουμε μόνοι μας, απ' αυτό που είμαστε. Αυτό που είσαι, σου δίνει το δικαίωμα να ενεργήσεις σύμφωνα μ' αυτό που είσαι. Δεν είσαι ο φαύλος και ο μέθυσος, δεν είσαι η ιδιοτελής ψυχή, είσαι αυτός που έρχεται να εντυπώσει τα αρχέτυπα του Πνεύματος στην Ύλη. Αυτό που είσαι, σε εξουσιοδοτεί γι' αυτό που κάνεις. Αφήστε τα μεγαλεία. Αφήστε τις σκέψεις κύρους. Είστε εδώ για να συμμετέχετε ενεργά μαζί με τους αγγέλους στην άλλη πλευρά του πέπλου, στην εξισορρόπηση της ενέργειας στη γη. Το σύμβολο που κρατάτε στο χέρι σας μπορεί να σας τρομάζει. Κ. τι βλέπεις;

Κ.:

Βλέπω ένα πρίσμα με πολλές πλευρές και αυτό που διαβάζω είναι ότι όλα είναι ένα.

(συνέχεια)

Τι σύμβολο είναι αυτό; τι συμβολίζει;

Κ.:

Την ενότητα.

(συνέχεια)

Τ.:

Τ.:

Ένα κρανίο με υπερβολικά μεγάλο το πάνω του μέρος.

(συνέχεια)

Τι συμβολίζει;

Τ.:

Τη ματαιότητα, το χρόνο, τη φθορά, τις αλλαγές συνεχώς μεταξύ του κόσμου των μορφών και του πραγματικού κόσμου.

Β.:

Βλέπω τοτέμ ινδιάνικο, με φτερά ινδιάνων πάνω και κάτω και έχει το πρόσωπο επάνω τη μάσκα της κωμωδίας και της τραγωδίας, του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.

(συνέχεια)

Τι συμβολίζει αυτό;

Β.:

Τη χαρά και την πίκρα γενικώς, που ενώνονται σε ένα με τη γνώση και τη σοφία των αρχαίων ινδιάνων και σαμάνων.

(συνέχεια)

Γ.:

Γ.:

Ένα τρίγωνο με ένα σημείο στο μέσον και είναι σ' ένα κύκλο μέσα. Το περιγράφει ένας κύκλος.

(συνέχεια)

Τι συμβολίζει;

Γ.:

Δεν είναι ξεκάθαρο...

(συνέχεια)

Είναι. Κοίταξε στην καρδιά σου, πάρε το χρόνο σου, και πες μας.

Η Άννα είδε έναν κύκλο μ' ένα σταυρό και δύο κάθετες γραμμές που τέμνουν διαγώνια τον κύκλο. Είναι το σύμβολο της ισορροπίας. Παρατήρησε ότι της θύμιζε το σύμβολο του Ιησού Χριστού, όπως δημιουργείται με το Ρ πάνω στο Χ. Κάτι τέτοιο είναι, αλλά δεν αγγίζει τα πεδία της Χριστικής Συνειδητότητας. Αφορά τα κατώτερα πεδία.

Και τώρα, θα εντυπώσετε τα σύμβολά σας στον αιθέρα.

Επικαλεστείτε την ενέργεια της φωτιάς, του νερού, του αέρα, του αιθέρα, της γης.

«Στο όνομα της Αγίας Τριάδας, επικαλούμαι την ενέργεια της φωτιάς, του νερού, του αέρα, του αιθέρα και της γης. Συντονίζω τα τρία και τα δύο, το ένα και το επτά, το τέσσερα και το έξι, το δώδεκα και το δεκατρία. Και τα αφήνω να δημιουργήσουν αιθερικές μορφές σύμφωνα με τα πρότυπα που κρατούμε.»

Το εργαλείο της εντύπωσης, της αποτύπωσης, το εργαλείο του χαράγματος, είναι η καρδιά σας. Δείτε το σύμβολό σας να βγαίνει πάρα πολλές φορές από το κέντρο της καρδιάς προς τα έξω, σα να 'ταν η καρδιά μια μηχανή εκτύπωσης που παράγει πάρα πολλά σύμβολα, πάρα πολλά αντίγραφα του συμβόλου.

Επαναλάβετε αυτή τη διαδικασία μερικές φορές και δημιουργήστε από την καρδιά πολλά αντίγραφα του συμβόλου σας και δείτε τα να σκορπίζουν τριγύρω στον αιθέρα. Τα ακασικά αρχεία είναι στενά συνδεδεμένα με τη δουλειά που κάνετε σήμερα. δουλεύετε με τα κατώτερα ακασικά αρχεία του υλικού πεδίου, εντυπώνοντας αυτή την άκασα, τον αιθέρα, με κόπιες του συμβόλου σας.

Κάποια από τα σύμβολά σας μπορεί να φαίνεται ότι παίρνουν άλλη μορφή καθώς εντυπώνονται στον αιθέρα. Ίσως αντιλαμβάνεστε τώρα ότι τα βλέπετε από μια άλλη προοπτική και αυτό τα τροποποιεί. Στη μέση του κύκλου σας υψώνεται ο ουράνιος θόλος. Τα σύμβολά σας, πάρα πολλά πια στον αριθμό, κολλούν στην επιφάνειά του. επικάθονται εσωτερικά στον ουράνιο θόλο. Είναι σαν ένας υμένας στον οποίο έχουν εντυπωθεί αυτά τα σύμβολα.

Καθίστε αναπαυτικά, πάρτε μερικές ανάσες. Δείτε τα σύμβολά σας στο θόλο. Θυμίζουν πάρα πολύ τα αστέρια και τα σχέδια και τα σύμβολα στο θόλο μιας εκκλησίας. Βάλτε το χέρι στην καρδιά, το αριστερό χέρι, και ζητήστε τα σύμβολα να επιστρέψουν στην πηγή τους όταν είναι κατάλληλο να συμβεί.

Ο Μελχισεδέκ αναλαμβάνει τη διαχείριση αυτών των συμβόλων όσο βρίσκονται στον ουράνιο θόλο. Η δική του ενέργεια είναι που τα κάνει ορατά στα κατώτερα γήινα πεδία, μέσα από τη διαδικασία της αλληπάλληλης εντύπωσης, της εντύπωσης σε διαδοχικά στρώματα ενέργειας. Βάζοντας το χέρι στην καρδιά, κλείνετε τη θύρα, ώστε δεν παράγονται πια άλλα αντίγραφα του συμβόλου σας.

Μελχισεδέκ. Το όνομα – τάφος της μακαριότητας. Είναι αυτός που οδηγεί τις ψυχές σε εκδήλωση τις ψυχές στο γήινο πεδίο, γι' αυτό η μακαριότητά τους παίρνει τέλος, μέχρι τη στιγμή που θα ξαναβγούν από την πλάνη στο αληθινό φως. Κάθε φορά που μπορείτε να σχηματίσετε ένα σύμβολο και να το εισάγετε... να εισάγετε μια αρχετυπική μορφή στον γήινο κόσμο, μπορείτε να χρησιμοποιείτε το όνομα του Μελχισεδέκ. Παραμένει ιερέας του Υψίστου για πάντα. Μπορείτε να πάρετε το χέρι από την καρδιά και να το ακουμπήσετε στον μηρό.

Τα μαγικά εργαλεία είναι πολλά. Πέντε, δέκα, δεκαπέντε.... όσα βάζει ο νους. Δουλεύετε σε πολλαπλάσια του πέντε. Αφήστε μας να εναρμονίσουμε για λίγο τις ενέργειες που έχουν κινηθεί γύρω σας.

Κ., το αρχέτυπό σου να το βάλεις ψηλά, στο κέντρο του θόλου. Ο Τ. να το βάλει στο χαμηλότερο σημείο του θόλου, στην περιφέρεια. Επανέλαβε πολλά τέτοια σύμβολα στην περιφέρεια του θόλου και δεξ τα να τακτοποιούνται. Η Άννα, η Γ. και ο Β. θα βάλουν τα σύμβολά τους ανάκατα, ανάμεσα στο κέντρο, στο υψηλότερο μέρος του θόλου και την περιφέρεια. Μπορείτε να τα βάλετε σε σχέδια των τριών – τεσσάρων, σαν συναθροίσεις του ίδιου συμβόλου. Σχηματίζουν ρομβοειδή σχήματα.

Η άγκυρα είναι ο Ηλίας. Η ενέργεια του Ηλία είναι η άγκυρα. Αφήστε μας να διευθετήσουμε λίγο ακόμα τα σύμβολα. Σκοτεινιάζει ο θόλος. Τα άστρα λάμπουν ψηλά στον ουρανό και το φως τους πάνω στη γήινη σφαίρα περνά μέσα από τα σύμβολά σας. Με τον τρόπο που εισέρχεται το φως μέσα από τα ανοίγματα που δημιουργούν τα σύμβολα που έχετε τοποθετήσει στο θόλο, δημιουργούν ένα ολόγραμμα στη μέση, στο κέντρο του θόλου. Παίρνετε αυτό το ολόγραμμα και το τοποθετείτε στη βάση του Ναού. Γίνεται ο θεμέλιος λίθος του ναού που έχετε σχηματίσει, ξεκινώντας από το θόλο.

Σχηματίζουμε έναν κύκλο ολόγυρά σας. Αυτό σημαίνει ότι η εργασία τελείωσε. Μπορείτε να πάτε στα σπίτια σας και να έρθετε πάλι σε μία εβδομάδα, για να συνεχίσουμε.

Η Κ. έχει κάτι να πει.

Κ.:

Κι έτσι διευθετήσατε τον κόσμο σύμφωνα με το δέντρο. Διατάξατε τις ενέργειες ξεκινώντας απ' την κορφή, στοιχίζοντάς τις στα πλάγια, και τέλος τοποθετώντας τις στη βάση. Αυτή είναι μια πρακτική εφαρμογή του δέντρου της Καμπάλα. Και θα σας δείξουμε μερικές ακόμα. Για την ώρα, καληνύχτα.

Άννα:

Τ. θέλεις να πεις κάτι;

Τ.:

Θα αναγνωρίσατε ο καθένας από σας κάποιες οικείες λειτουργίες που συσχετίζονται με περασμένες ζωές και την αιώνια αλήθεια τους. Είναι λειτουργίες στις οποίες κάποιοι από σας συμμετέχετε και στην παρούσα εμφάνισή σας. Μόνο που είναι αποστερημένα τα πράγματα από το βαθύτερο νόημά τους. Έχουμε να πούμε πολλά για τις λειτουργίες, για τις τελετουργίες, για τις ιεροπρακτικές εκφράσεις, που όμως δεν έχουν κανένα ενεργειακό αντίβαρο, στερούνται κι έχουν λησμονήσει οι άνθρωποι το πραγματικό τους νόημα. Φανταστείτε ότι είναι σα να παίζουν δυο άνθρωποι σκάκι έχοντας ξεχάσει τις κινήσεις των διαφορετικών πιονιών. Αυτή τη μνήμη έρχεστε εσείς, μέσω ημών να υποκαταστήσετε. Καλή σας νύχτα.

Γ.:

Τώρα βλέπω αυτά που αισθάνομαι μέσα από τη δουλειά μου να παίρνουν υπόσταση. Γιατί αισθάνομαι πως υπάρχει αυτή η σχέση με το δέντρο της ζωής και πώς εκδηλώνεται μέσα απ' αυτό που κάνουμε. Δεν μπορώ να το μεταφέρω σε λόγια, γιατί είναι κάτι που το νιώθω να με κινεί για να δημιουργώ. Και δεν είναι εύκολο σε μένα να μπαίνει σε λέξεις. Είναι όλο μου το σώμα που συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία. Αλλά αισθάνομαι ότι είναι κάτι που το ξέρω, που το έχω κάνει πολλές φορές, και τώρα έχει έρθει η ώρα που ξανά αρχίζω να το κάνω συνειδητά. Αυτό.

B.:

Με τα πέντε στοιχεία που πέρασαν από μπροστά μου, νομίζω... δεν ξέρω αν είδα καλά, κάτι έχω ασχοληθεί κι εγώ ίσως και γι' αυτό είμαι εδώ, για να δω τι θα έρθει.

Γ.:

Αυτό που θα ήθελα να προσθέσω είναι ότι, τη στιγμή που είδαμε να βγαίνουν απ' την καρδιά μας τα σύμβολα, αισθάνθηκα ότι ήμουν στο Ηραίο του Άργους και βγαίνουν σαν... πώς είναι το μηχάνημα που βγάζει τις σαπουνόφουσκες, αλλά αυτά σκορπίζονταν στον ουρανό και ήταν πολύ έντονη η ενέργεια αυτού του χώρου. Και, αν θυμάσαι Άννα, αυτά τα μικρά που βλέπαμε στον ουρανό, ήταν σαν αυτές οι φούσκες να παίρνανε αυτό το σχήμα και να πολλαπλασιάζονταν. Ήταν μια πολύ έντονη αίσθηση και κάποιο λόγο είχε που ήρθε μ' αυτό το θέμα....

B.:

Αυτό που πρόσεξα κι εγώ, είναι ότι, εκεί με την καρδιά κάπως, σε ένα σημείο, ήταν σαν να κοιτούσα προς τα κάτω, πώς είναι το γαϊτανάκι με σκοινιά που κρέμονται γύρω - γύρω, σαν κομμένα υφάσματα. Δε ξέρω τι συμβόλιζε, κορδέλες, ζικ-ζακ ίσως...

Απάντηση:

Είναι παλιές ενέργειες που σχετίζονται μ' αυτά που κάνεις τώρα. Αυτή η αίσθηση που είχες ότι έχεις μια προϊστορία, σχετίζεται και με τις κορδέλες αυτές, τις ίνες που είδες.

B.:

Τώρα πάλι έχουν δεθεί δηλαδή.

Απάντηση:

Όχι, μου λέει ότι αυτές οι ίνες από την καρδιά, σχετίζονται με τις παλιές ενέργειες όλων όσων έχεις κάνει πάνω σ' αυτόν τον τομέα.

B.:

Όπως και κάτι άλλο, εκεί πέρα πάλι, πάνω σ' αυτό το σημείο, λίγο πριν. Δηλαδή, αυτό το τοτέμ που είχα δει χωριζόταν σε δύο. Γινόντουσαν κάτι σαν φτερά. Και αναρωτήθηκα μήπως είναι κέντρο αλλά μετά μου ήρθε η εντύπωση ότι ήταν κάτι σα νυχτερίδα μεγάλη που πετούσε. Κάτι τέτοιο. Κι αυτό προφανώς κάτι τέτοιο θα 'ναι.

Απάντηση:

Λέει ότι το τοτέμ συμβολίζει την ολοκλήρωση.

B.:

Χωρίζεται στα δύο όμως;

Άννα:

Ναι. Δεν ξέρω. Δεν έχω ασχοληθεί με τα τοτέμ, όμως ναι, έτσι είναι.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

11.2.2009

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες και χαλαρώστε λοιπόν.

Στη μέση του κύκλου οραματιστείτε τον Israel Regardie. Δείτε ότι βρίσκεται μέσα σ' έναν κύκλο που κλείνει, γίνεται μια τελεία και εξαφανίζεται. Δεν ξέρετε όλοι τον Israel Regardie, δεν πειράζει όμως, κάντε όλοι αυτή τη διαδικασία. Ένας αποκρυφιστής, ένας μάγος του προηγούμενου αιώνα. Κι επειδή σήμερα δεν θα εργαστούμε με την ενέργειά του, πρέπει να ελευθερώσετε τη σκέψη σας απ' όσα σας θυμίζει. Εξαφανίζεται λοιπόν...

[Σημ.: Εξηγήθηκε ότι ορισμένα άτομα από την ομάδα είχαν συντονιστεί ιδιαίτερα με την ενέργεια του I.R., γι' αυτό και ζητήθηκε να την αφήσουν να φύγει για να συνεχιστεί η συγκεκριμένη εργασία].

Και είναι εδώ η ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν, του Δασκάλου των Δασκάλων, και πολλών άλλων. Είναι εδώ ο Κουτχούμι επίσης και σας αγκαλιάζει όλους στην ενέργειά του.

Ξεκινήσατε να έρθετε εδώ με κάποιο συγκεκριμένο σκοπό. Βάλατε μπροστά τη μηχανή του αυτοκινήτου και αρχίσατε να οδηγείτε. Μια πολύ συγκεκριμένη και απλή πράξη, υλοποιημένη μέσα από την πρόθεσή σας. Το θέλημα. Το θέλημα του Ενός.

Μιλώντας για το θέλημα, έχουμε να πούμε πολλά. Είναι πράγματα που θα έρχονται σιγά – σιγά κατά τη διάρκεια των συναντήσεων που θα έχουμε κάθε Τετάρτη στις εννιά.

Ο Άλιστερ Κρόουλι βρίσκεται εδώ επίσης. Δεν έχει βάλει την ενέργειά του ακόμα στον κύκλο, περιμένει την κατάλληλη στιγμή. Παίχτηκε ένα περίεργο παιχνίδι ανάμεσα στους δύο, τον Άλιστερ Κρόουλι και τον Ίσραελ Ρεγκάρντιε. Το αποτέλεσμα ήταν αρκετά οδυνηρό. Αλλά όπως αντιλαμβάνεστε, όταν το παιχνίδι τελειώσει, οι μάσκες πέφτουν και τα πάντα μπαίνουν στη σωστή τους θέση.

Συμβαίνει λοιπόν μία διαδικασία ακρόασης αυτή τη στιγμή. Ακροάσθε και το ακροατήριό μας συμβαίνει να είναι πολύξερο και πολυπράγμων. Δε γνωρίζετε για τι ακριβώς σας μιλούμε και οι περισσότεροι από σας δεν είχανε ποτέ συνειδητά σχέση με την Τελετουργική Μαγεία. Ήρθε η στιγμή όμως που θα μάθετε να το κάνετε κι αυτό –είναι προφανές άλλωστε- μόνο που θα γίνει με ένα τρόπο διαφορετικό, αντάξιο των σημερινών συνθηκών, αντάξιο της τωρινής σας επίγνωσης. Έτσι ξεκινήσαμε να μιλούμε για το θέλημα, γιατί η θέληση είναι ο καθοριστικός παράγων στην Τελετουργική Μαγεία. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι, δε θα μπορούσε από μία τέτοια συνάντηση να λείπει η ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν, ο οποίος εκπροσωπεί την Τελετουργική Μαγεία.

Έχουν ειπωθεί πολλά μέχρι σήμερα, έχουνε γραφτεί ακόμα περισσότερα. Μπορείτε να συμβουλευθείτε καταλόγους και βιβλία ατέλειωτα και να εντρυφήσετε σ' αυτό το θέμα. Εμείς θέλουμε να βάλουμε απλά τις βάσεις και να κάνουμε τις απαραίτητες συνδέσεις ώστε να κατανοήσετε πόσο βαθιά μπορεί να πάει το θέλημά σας στη γη. Εκεί παίζεται το παιχνίδι.

Πιστεύετε ότι τα πάντα είναι ζήτημα συνθηκών διαβίωσης. Ο τρόπος που αντιδράτε, ο τρόπος που σκέφτεστε, οι σχέσεις που αναπτύσσετε με τους ανθρώπους, θεωρείτε ότι είναι πράγματα που προκύπτουν από τις επιρροές του

περιβάλλοντος. Και ίσως μέσα από τη διαδικασία που έχετε περάσει εσείς συγκεκριμένα και πολλοί άλλοι άνθρωποι στη γη, μπορείτε να αποστασιοποιηθείτε για λίγο και να δείτε τη μεγαλύτερη εικόνα, που σας δείχνει ότι εσείς είστε που δημιουργείτε τα πάντα, τόσο τις σχέσεις όσο και την πραγματικότητά σας.

Αυτό το ίδιο πράγμα λοιπόν, θέλουμε να το θέσουμε στη βάση της Τελετουργικής Μαγείας. Γιατί η μαγεία σχετίζεται άμεσα με το θέλημα, το οποίο ασκείται κάνοντάς το πράξη. Και για να το κάνετε πράξη, χρησιμοποιείτε αντικείμενα, χρησιμοποιείτε κάθε τι υλικό, κάθε τι που υπάρχει στον κόσμο σας. Το γεγονός ότι βάλατε μπροστά το αυτοκίνητό σας για να το οδηγήσετε και να έρθετε εδώ, συνιστά μια πράξη μαγείας. Και σίγουρα, ένας σαμάνος της αρχαίας εποχής θα έμενε έκθαμβος και θα σας τιμούσε σαν θεούς, αν σας έβλεπε να κάνετε αυτή τη διαδικασία.

Σήμερα ωστόσο τα πράγματα έχουν αλλάξει. Είναι πολλά τα θαύματα που γίνονται, αλλά εσείς πολύ ελάχιστα πιστεύετε στη δύναμη που κινεί αυτά τα πράγματα, πολύ ελάχιστα πιστεύετε στη δική σας δύναμη να τα εκτελέσετε, και δεν βλέπετε –δεν μπορείτε να δείτε– το γεγονός ότι οι μάγοι της αρχαίας εποχής είναι οι σημερινοί επιστήμονες που, μέσα από τη θέληση τροποποιούν σε τόσο σημαντικό βαθμό την ύλη. Αυτό είναι που συμβαίνει. Το επιθυμητό θα ήταν, οι ίδιοι οι επιστήμονες να μπορέσουν να δουν τις πραγματικές συνδέσεις πίσω από αυτό που κάνουν, να αποκτήσουν επίγνωση των ενεργειών που κινούνται και να εργαστούν πιο συνειδητά μ' αυτές. Να αποποιηθούν τον ρόλο του ασυνείδητου κλέφτη της ζωής, όπως τους έχει αποδοθεί πολλές φορές από το κατεστημένο. Το κατεστημένο της κοινωνίας σας θεωρεί πολλές φορές τους επιστήμονες σαν αγύρτες που δεν τους ενδιαφέρει ποσώς η ηθική της κοινωνίας. Τα πράγματα λοιπόν είναι αμφίρροπα. Οι έννοιες στη συνειδητότητά σας είναι αμφίρροπες σχετικά με αυτό το θέμα. Όπως θα κατατάσσατε κάποιον στη λευκή ή τη μαύρη μαγεία μερικούς αιώνες νωρίτερα (ή και σήμερα κάποιες φορές), με τον ίδιο τρόπο χαρακτηρίζετε τους επιστήμονές σας καλούς ή κακούς ανάλογα με τις πρακτικές που βλέπετε να χρησιμοποιούν και τους στόχους που επιδιώκουν.

Και είναι περίεργο ίσως για τον άμαθο να ξεκινούμε μία συζήτηση μιλώντας για την επιστήμη, αλλά η Τελετουργική Μαγεία είναι επιστήμη και είναι η Μητέρα των Επιστημών γιατί, όπως είπαμε πριν, το κάθε τι που κάνετε με μια συγκεκριμένη πρόθεση, αποτελεί μια μαγική πράξη. Κι ο μεγαλύτερος μάγος απ' όλους είναι ο ίδιος ο Δημιουργός. Είναι σαφές άλλωστε. Χρησιμοποιεί τη δική του ύλη, τη δική του ουσία, για να δημιουργήσει το σύμπαν. Εφαρμόζει τους νόμους του και τροποποιεί τα πάντα σύμφωνα με τη θέλησή του. Καταλαβαίνετε λοιπόν την ιερότητα του θέματος με το οποίο αρχίσαμε να ασχολούμαστε εδώ και λίγες μέρες.

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ για να συνεχίσει τη σημερινή συνάντηση. Από μένα, καλό σας βράδυ.

Όπως θα έλεγε ο Ηλίας λοιπόν, είμαστε εδώ για να πούμε τα σύκα – σύκα και τη σκάφη – σκάφη. Και για όσους δεν αντιλαμβάνονται τι σημαίνει αυτό, θα προσπαθήσουμε να ασχοληθούμε με τα πράγματα όπως πραγματικά είναι, γδύνοντάς τα από το περίβλημα της αφοσίωσης και της... θεοποιημένης υπόστασης που τους έχετε αποδώσει. Πολλές φορές σας γεννάται η εντύπωση ότι έχετε να κάνετε με πολύ ιερά αντικείμενα, ιερές καταστάσεις, και όσο κι αν αυτό αληθεύει σε ένα επίπεδο, δεν είναι αυτά παρά πέπλα που σκοτεινιάζουν την ικανότητά σας να αντιλαμβάνεστε την ουσία των πραγμάτων. Για να μπορέσουμε λοιπόν να προχωρήσουμε από δω και πέρα, θα πρέπει κατ' αρχήν να απεκδύσετε τις σκέψεις σας από τα συναισθήματα με τα οποία τις έχετε επενδύσει. Δεν αρμόζουν στους λευκούς μάγους τέτοιου είδους συνδυασμοί. Και μιλάμε για

συναισθήματα χωρίς να αναφερόμαστε στην αγάπη, η οποία δεν είναι συναίσθημα αλλά είναι ίσως η πηγή των πάντων.

Αφήστε την όσφρησή σας να σας οδηγήσει. Βρισκόμαστε σε έναν κύκλο και, όπως στέκομαι στη μέση, σας κρατώ από τη μύτη. Μ' έναν πολύ συμβολικό τρόπο, διεγείρω αυτή την εσωτερική όσφρηση. «Οσφραίνεστε» τις καταστάσεις. Αφήστε λοιπόν τον εαυτό σας να συλλάβει το νόημα. Ήρθε η ώρα λοιπόν που μπορείτε να αρχίσετε να συλλαμβάνετε τα νοήματα με την όσφρηση. Τι οσμίζεστε; Λιβάνι; Καμένο κερί; Χρυσάφενιο φως; Μια αιώνια ροή; Πώς μπορείτε να συνδέσετε την όσφρηση με τις επιθυμίες σας, με τα θέλω σας;

Μπαίνουμε σε απάτητα εδάφη. Το κέντρο, ο πυρήνας της συζήτησής μας είναι το θέλημα. Και ο καλύτερος τρόπος για να ξεκινήσουμε μια τέτοια συνάντηση είναι το να σας βοηθήσουμε να συλλάβετε το θέλημά σας.

Μη πιστέψετε ούτε στιγμή ότι είναι το θέλημα του γήινου εαυτού. Οι παρερμηνείες στο θέμα είναι πάρα πολλές. Μιλάμε για το θέλημα αυτού που θα λέγατε Ανώτερο Εαυτό και είναι το θέλημα που πηγάζει αβίαστα όταν εσείς είστε ο εαυτός σας και όταν έχετε γδύσει τη σκέψη σας από κάθε συναίσθημα.

Δουλέψτε για λίγο με τη μύτη. Εισπνεύστε βαθιά, αν αυτό σας διευκολύνει.... Ζητήστε με τον τρόπο αυτό να συλλάβετε το θέλημά σας. Θα μπορούσατε να δείτε το θέλημα να πηγάζει από την καρδιά, και θα ήταν σωστό. Αυτή τη στιγμή όμως χρησιμοποιούμε μερικά μαγικά εργαλεία και μαγικά εργαλεία δεν είναι μόνο αυτά που υπάρχουν γύρω σας, αλλά και το ίδιο σας το σώμα είναι ένα τέτοιο εργαλείο. Κάθε κύτταρό σας είναι ένα τέτοιο εργαλείο, μέσα από το οποίο εκδηλώνεστε στο φυσικό πεδίο και εκδηλώνεστε στην ύλη. Και σαν οντότητες που έχουν αποκτήσει ένα βαθμό κυριαρχίας, κυριότητας στην ενέργειά τους, μπορείτε τώρα να ξεκινήσετε να χρησιμοποιείτε το σώμα σας σαν εργαλείο.

Μόνο που, όπως ο ιερέας προσκυνά το δισκοπότηρο, το φιλά και το τιμά και το τοποθετεί σε περίοπτη θέση, έτσι θα πρέπει να εργαστείτε με το εργαλείο του σώματός σας, τιμώντας το στον ύψιστο βαθμό. Είναι ένα σκεύος, αλλά ένα ιερό σκεύος. Είναι το δισκοπότηρο. Αν ψάχνατε λοιπόν και αναρωτιόσασταν για το χαμένο δισκοπότηρο, αν ψάχνατε για το γκράαλ, ορίστε. Στέκεστε μέσα του.

Και τώρα σας αφήνουμε για λίγη ώρα, να δεχτείτε σ' αυτό το δισκοπότηρο τις ενέργειες που σας έχουμε φέρει και να τις οσμιστείτε..... να τις μυρίσετε.

Σαν τέλειοι γευσιγνώστες του κρασιού, οσμιστείτε το περιεχόμενο του δισκοπότηρου. Τα χείλη του είναι λεία, σαν μετάξι. Η ουσία, βαθυκόκκινη. Μη φοβάστε ότι θα μεθύσετε, εισπνεύστε άνετα, άφοβα, την ουσία του. Αν μεθύσετε από θέληση..... θα είστε στο κατάλληλο σημείο για να συνεχίσουμε. Η επιθυμία της καρδιάς είναι το θέλημα. Αυτό που μάθατε να ονομάζετε το θέλημα του Πατέρα, δεν είναι άλλο από το δικό σας θέλημα. Δεν είναι άλλο από εκείνο το σημείο, το πολύ βαθύ σημείο της καρδιάς, όπου φτάνετε έχοντας αφήσει κάθε άλλη προσωπική επιθυμία για δόξα, αναγνώριση, κέρδος, ευφορία... Έχοντας αφήσει πίσω κάθε προσωπική επιθυμία που υπαγορεύεται από την αίσθηση, από την πλάνη ότι είστε κάτι διαφορετικό απ' όλους τους άλλους. Έχετε στα χέρια σας ένα εργαλείο που φαίνεται διαφορετικό από των υπολοίπων, το σώμα σας όμως είναι ένα μαγικό εργαλείο και μπορεί να κάνει ό,τι του ζητήσετε. Μπορεί να μεταμορφωθεί, όπως του ζητήσετε και οι δομικοί του λίθοι είναι πάρα πολύ εύκολο να αναδιαταχθούν προκειμένου να υπηρετήσει το θέλημα... του Θεϊκού εαυτού. Αφήστε λοιπόν πίσω όλα όσα σας συνέδεαν με την επιθυμία. Την επιθυμία για στοργή, αναγνώριση, αγάπη, επίτευξη, κέρδος, ικανοποίηση, χαρά....

«Μα, δεν πρέπει να 'μαστε χαρούμενοι;»

Θα συμφωνήσετε ότι όχι, όταν σας εξηγήσω περί τίνος πρόκειται. Θα συμφωνήσετε ότι όχι, όταν η χαρά στην οποία αναφέρεστε συνήθως αφορά μια πολύ εξωτερική κατάσταση ευφορίας που δημιουργείται μέσα από την αλληλεπίδραση μέσα στο τρισδιάστατο πεδίο, μέσα από τη διαμόρφωση των συνθηκών στα πλαίσια αυτού που λέτε διπλότητα. Όταν αφήσετε όλα αυτά να φύγουν, μπορείτε πραγματικά να σταθείτε στο θέλημά σας και να είστε πραγματικά τα πάντα.

Η σεξουαλική μαγεία έχει πραγματικά ένα περιεχόμενο πολύ διαφορετικό από αυτό που θα πίστευε κανείς. Καταλαβαίνετε ότι όσο τα πράγματα αλλάζουν, η ανθρωπότητα προχωρά στον δρόμο της εξέλιξής της, όλο και περισσότεροι είναι αυτοί που μπορούν να δουν την ουσία των πραγμάτων. Βέβαια και πάλι, αν δείτε καλύτερα, θα καταλάβετε ότι πολλοί είναι αυτοί που βρίσκονται στην εποχή του σκοταδισμού, όπως βρισκόταν και έναν αιώνα πριν, δύο, πέντε, δέκα. Υπάρχουν πάντα εκείνα τα ανεξέλικτα κομμάτια της ανθρωπότητας που δεν μπορούν να αντιληφθούν πολύ βαθιές έννοιες και χρειάζεται μια πολύ γερή κλωτσιά που θα μπορέσει να κλονίσει συθέμελα τη δομή τους.

Ας αρχίσουμε λοιπόν..... οιονεί, όπως θα έλεγε η Κ., στοάς.

Αγαπητέ Τ. θα σε παρακαλέσουμε να βγάλεις τα παπούτσια σου και να τ' αφήσεις στην άκρη. Ότι κάνουμε τώρα, δεν έχει καμία σχέση με τον γήινο εαυτό σου.

Αφήστε μας να συμπεριλάβουμε στις ενέργειές σας και την ενέργεια του Σανάντ Κουμάρα, του Κουτχούμι, του Μορύα, του Σαίν Ζερμαίν, του Μέτατρον, του Ενώχ.

Φέρτε το χέρι στο μέρος της καρδιάς και επαναλάβετε μαζί μου αυτά τα λόγια: «Δέχομαι σαν παιδί του Υψίστου, να συμπεριλάβω έννοιες που δεν έχουν καμία σχέση με όσα γνώρισα μέχρι τώρα. Και αυτό θα γίνει με τη μελέτη και την αποδοχή του θελήματός μου.»

Σκορπιός. Ας μιλήσει ο Σκορπιός.

Γ.:

Οι σκορπιοί δε μιλάνε, κάθονται σιωπηλοί.

Λ.:

Τι να πει ο σκορπιός. Το ζώδιο του εσωτερισμού....

Γ.:

Αυτό που μυρίζω με τη μύτη μου, ήταν σαν να υπήρχε μπροστά ένα σημείο ακτινοβολία, σημείο φωτός που απ' την πολύ ακτινοβολία έπαιρνε και όγκο. Σαν να μύριζα και φως. Το φως κατέβαινε κατακόρυφα μέσα στο δισκοπότηρο. Το πόσο σάλιο έχει τρέξει στο στόμα μου από την ώρα που αρχίσαμε.... Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ. Είναι σαν μπαίνοντας το φως μέσα, δηλαδή δε ξέρω από πού δημιουργείται τόσο σάλιο. Σαν να υγροποιείται το φως. Αυτή την αίσθηση έχω συνέχεια και κατεβαίνει προς το σώμα. Και όταν μπήκε η έννοια του δισκοπότηρου μετά από την όσφρηση, ήταν σαν να μάζευε το φως. Αυτή είναι η κύρια αίσθηση που έχω.

Άννα:

Έχουμε κι άλλον ένα σκορπιό...

Λ.:

Ναι, υπάρχει κι άλλος ένας σκορπιός εδώ. Δεν ξέρω τι να πω. Θα μιλήσω άλλη φορά, όχι τώρα....

(συνέχεια)

Δεν υπάρχει μέρα της ζωής σας που να μην έχετε εκτελέσει μια μαγική πράξη. Πόσο μάλλον τώρα που σας εξηγήσαμε ότι το ίδιο σας το σώμα αποτελεί ένα μαγικό σκεύος καταλαβαίνετε ότι υπάρχει μέρα της ζωής σας που δεν έχετε κάνει κάτι μαγικό. Και θα ξεκινήσουμε με τις διαδικασίες της όσφρησης, της αφής, της όρασης... με τις αισθήσεις σας και το πώς αυτές εργάζονται για την ψυχή, ώστε να αποκτήσει πρόσβαση στο γήινο πεδίο, να αποκτήσει την εμπειρία του γήινου πεδίου.

Η υψηλή μαγεία απαιτεί ορισμένες προϋποθέσεις. Μία απ' αυτές είναι, όπως θα έλεγε ο Ηλίας, να κοιτάτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη και να γελάτε. Αυτό σημαίνει ότι είσαστε έτοιμοι για τα πάντα. Εάν μπορείτε να δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη και να γελάσετε, είσαστε έτοιμοι για τα πάντα.

Κρατήστε το χέρι στην καρδιά, σηκώστε νοερά το δισκοπότηρο και πιείτε από το κρασί του θελήματος. Ενδιαφέρον συνειρμός, δεν νομίζετε; Ό,τι έχετε συλλέξει στην καρδιά σας μέχρι σήμερα, απ' όλη σας τη ζωή, απ' όλες σας τις εμπειρίες, πιείτε το όλο και απολαύστε το. Πιείτε όλο το περιεχόμενο του δισκοπότηρου, μέχρι τέλους.

Αδειάστε όλο το ποτήρι κι αφήστε το να απλωθεί, αφήστε την ουσία του να απλωθεί σε όλο σας το σώμα. Η ουσία της θέλησης.

«Μα, δάσκαλε, τώρα μόλις μας είπες ότι αυτή η θέληση δε σχετίζεται με τα πράγματα του γήινου πεδίου, με τις επιθυμίες του γήινου πεδίου. Μα αυτό που ήπιαμε μόλις, είναι όλες μας οι εμπειρίες, είναι όλα όσα κάναμε, όλα όσα είμασταν.»

Ακριβώς αυτό. γιατί τίποτα απ' όλα όσα κάνατε και όλα όσα ήσασταν δεν προέρχονται από το γήινο πεδίο. Δεν προέρχονται από την μάγια, από την πλάνη του γήινου πεδίου. Αλλά ήρθε η στιγμή να αναγνωρίσετε πως όλα όσα κάνετε, καλώς καμωμένα, προέρχονται από το θέλημα του Θεϊκού σας εαυτού. Έτσι, από δω και πέρα, κάθε μέρα, θα πίνετε το κρασί της προηγούμενης. Θα πίνετε την ουσία που έχει γεμίσει το δισκοπότηρό σας και θα την αφήσετε να εξαπλώνεται σε όλο σας το σώμα, τιμώντας αυτό που είστε, τιμώντας τον Θεό στη γη, που είναι μέσα από σας. Γιατί δεν υπάρχει τίποτε πάνω στη γη που δεν είναι το θέλημα του Δημιουργού να υπάρξει. Αυτή η αναγνώριση βρίσκεται στη βάση της δουλειάς που έχουμε ξεκινήσει να κάνουμε.

Οι αισθήσεις, από την άλλη μεριά, οι αισθήσεις με τις οποίες θα αρχίσουμε να δουλεύουμε, σχετίζονται με την ικανότητα της ψυχής να αλληλεπιδρά με το γήινο πεδίο. Είναι τα παράθυρα της ψυχής που τη βοηθούν να αναγνωρίζει σιγά – σιγά τον εαυτό της μέσα απ' αυτό που βλέπει γύρω της, όπως εσείς χρειάζεται να κοιτάξετε τον εαυτό σας στον καθρέφτη και να αναγνωρίσετε τον Θεό που είστε. Έτσι, ο υπόλοιπος κόσμος είναι ένας καθρέφτης για την ψυχή σας και μέσα από τις αισθήσεις αρχίζει να συντονίζεται μαζί του και να αναγνωρίζει σ' αυτόν τον εαυτό της, και να τιμά τον εαυτό της για όλα αυτά που είναι, όπως μπορεί να τα δει στον καθρέφτη.

Η θελημική θρησκεία δεν έχει τέλος, γιατί όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχει το θέλημα του Θεού στη γη, συνειδητά. Και απ' την άλλη.... έχουμε την Άννα να ανησυχεί για το ότι αναφερόμαστε σε θρησκείες... και θα της ζητήσουμε να αποβάλει τον φόβο, γιατί δεν είναι θέλημά μας να δημιουργήσουμε μία σχέση, ένα δόγμα. Αλλά από την άλλη, αν όλοι οι άνθρωποι στη γη μπορέσουν να αντιληφθούν το νόημα του θελήματός τους, τότε πραγματικά δε θα υπάρχουν

θηρσκείες. Είστε εσείς και συντροφεύετε τον εαυτό σας. Είναι ο Θεός και συντροφεύει τον Εαυτό Του, καθώς περπατάει στη γη.

Αφήστε μας να καθίσουμε πλάι σας και να σας δείξουμε μερικά σύμβολα.

Το θελημικό δόγμα, αν θέλετε, έτσι όπως διαμορφώνεται σήμερα, έχει τρία σύμβολα: τον σταυρό της ύλης, το γιονί και το δισκοπότηρο. Ένα τέταρτο σύμβολο που συντροφεύει τα υπόλοιπα, είναι εγχάρακτο πάνω σε βράχο και αποκαθιστά την ένωση του σώματος με την ψυχή. Συμβολίζει την ενότητα Πνεύματος και Ύλης και είναι ένα σύμβολο που θα σας το αναφέρουμε κάποια άλλη στιγμή.

Θα μπορούσατε να καταλάβετε ότι δύο από τα τρία σύμβολα είναι ξεκάθαρα θηλυκής φύσεως, ενώ ακόμα και ο σταυρός αναφέρεται στην ύλη με τα τέσσερα σημεία της και το πέμπτο της συνδυαστικής, του συνδυασμού και της ένωσης. Αυτό είναι φυσικό, γιατί η ίδια η ύλη προσομοιάζει στη θηλυκή αρχή, όπως και η Άκασα, με την οποία θα δουλέψουμε πάρα πολύ. Και αν αναζητάτε ένα σύμβολο της αρσενικής αρχής σε όλα αυτά, θα διαπιστώσετε κατά την πορεία της δουλειάς μας ότι προκύπτει αυτό το σύμβολο από το εγχάρακτο σύμβολο στο βράχο και ουσιαστικά, από την ένωση των στοιχείων της θηλυκής φύσης.

Εγχάρακτα σχήματα, σύμβολα, αισθήσεις, και το θέλημα στο δισκοπότηρο... μία μικρή σύνοψη όσων ειπώθηκαν σήμερα. Ετοιμαστείτε για τις αλλαγές που έρχονται στη ζωή σας, γιατί μη νομίζετε ότι θα είστε οι ίδιοι μ' αυτό που θα ήσασταν μέχρι τώρα, σε λίγο καιρό. Σας ζητούμε να κάνετε μια μεγάλη υπέρβαση, και είναι υπέρβαση ηθικής φύσεως, έτσι όπως φαίνεται. Σας ζητούμε να αντιληφθείτε ότι το θέλημά σας είναι το θέλημα του Θεού και δεν είστε ακόμα σε θέση να το συλλάβετε πλήρως αυτό. Είναι κάτι που βάζετε στο στόμα σας, το μιλάτε, το επεξεργάζεστε, αλλά δεν το αντιλαμβάνεστε στην πληρότητά του.

Έτσι λοιπόν, είμαστε εδώ για να ξεκινήσουμε μία τελετουργία που θα ενδυναμώσει την επίγνωση του θελήματος μέσα από τη χρήση του φυσικού σώματος, με μόνο στόχο τη διεύρυνση και την ταύτιση με το απόλυτο. Χρησιμοποιήστε όσο πιο συχνά μπορείτε την τελετή του δισκοπότηρου μέχρι την άλλη Τετάρτη που θα συναντηθούμε. Και παρακολουθήστε τη θέληση, την ενέργεια που αρχίζετε να εκδηλώνετε στην καθημερινότητά σας.

Αυτά είχαμε να πούμε για σήμερα. καλύψαμε λοιπόν την ύλη και σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Λ.:

Τι είναι το γιονί;

Άννα:

Είναι σανσκριτική λέξη.... Είναι το αιδού... είναι το σύμβολο... πώς το λένε τώρα, το σύμβολο της θηλυκής αρχής, το θηλυκό αρχέτυπο.

Λ.:

Πάντως για το δισκοπότηρο που είπε να πιούμε, ήταν οι ζωές μας όλες. Δηλαδή έτσι το πήρα εγώ. Ήταν όλες οι ζωές και συνεχίζουμε. Ναι, αλλά έτσι είναι ωραία, διότι απολυτρωνόμαστε από όλες μας τις ενοχές αν θέλεις, ότι κάνουμε το κάνουμε σαν θεοί, δεν είναι τίποτα καλό και κακό, το έχουμε πει αυτό πολλές φορές, και έτσι είναι. Και είμαστε ελεύθεροι τελικά να.... Είναι σαν ένα βάπτισμα.

Άννα:

Ξέρεις, την ώρα που το είπε αυτό έπαθα ένα.... όχι σοκ, αλλά... με ταρακούνησε γιατί: ένα σημείο ήταν η προσφορά της θυσίας από τον Ιησού (τούτο εστί το σώμα μου κλη), το άλλο ήταν αυτό που μου είχε πει δυο χρόνια πριν -4 και σε

όλους δηλαδή- να βάζουμε την ψυχή μας να προσφέρει ένα ποτήρι κόκκινο γλυκό κρασί και ψωμί στον ανώτερο εαυτό. Και τώρα γίνεται αυτό. Κλείνει τον κύκλο και γυρίζει πίσω και.... είμαστε εμείς!

Κ.:

Είπα στον Τ. ότι την προηγούμενη εβδομάδα είχα ένα από αυτά τα όνειρα τα περίεργα, πολύ ζωντανά, ότι μου έδωσαν... ήταν σ' ένα μπουκαλάκι και μου δίνανε τρεις κουταλιές κόκκινο κρασί σαν αίμα. Και ήπια την πρώτη, ήπια τη δεύτερη και.... μου λένε πίες και την τρίτη. Μου 'κανε τρομερή εντύπωση γιατί ήτανε κάτι ανάμεσα σε κρασί και αίμα και μετά που το σκέφτηκα -θυμάσαι;- [Σημ.: απευθύνεται στον Τ.] παρέπεμπε στο άγιο δισκοπότηρο. Και είχα σοκαριστεί γιατί μου φάνηκε πολύ βαθύ. Δηλαδή ήταν πάρα πολύ έντονο, πολύ βαθύ και μου φάνηκε πολύ «μαγικό» όμως, δηλαδή ότι είχε σχέση με τη μαγεία.

Λ.:

Μου θύμισε και τη στρογγυλή τράπεζα του Αρθούρου και το γκράαλ.

Άννα:

Αα, ναι, το γκράαλ...

Λ.:

Μου θύμισε τον Μέρλιν.... Όταν είπες για τον Κρόουλι, μου θύμισε τον Μέρλιν, δε ξέρω γιατί.

Κ.:

Είναι ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν ο Μέρλιν.

Τ.:

Είχες πολύ δίκιο όταν είπες ότι ήταν μια βάπτιση. [Σημ.: απευθύνεται στον Λ.] Στην ουσία αυτό που έγινε, ήταν ο καθαρισμός του κάρμα. Ξεκινάμε δηλαδή από μηδενική βάση, χωρίς δεσμεύσεις. Γι' αυτό το ήπιαμε. Κι έχεις πολύ δίκιο, έκλεισε ο κύκλος της πρώτης τελετής, των ευχαριστιών αν θέλεις, όπου εκεί η ουσία είναι ότι υπήρχαμε εμείς και η όψη πίσω από το πέπλο. Εμείς προσφέραμε. Η βαθύτερη έννοια αυτής της πρώτης τελετουργίας, είναι η αντιστροφή αυτών που ξέρουμε απ' τη Χριστιανική θρησκεία. «Τούτο εστί το αίμα μου, πείτε - τούτο εστί το σώμα μου, φάγετε.» Εμείς το προσφέραμε. Τώρα έκλεισε ο κύκλος και υπάρχει ενοποίηση. Γιατί είμαστε ένα. Είμαστε ένα..... δηλαδή, ξεκινάμε σαν Ένα, πλέον. Έτσι;

Κ.:

Αυτό θυμίζει.... Με πήρε η Μ. τώρα που ερχόμασταν και μου είπε ότι σήμερα ήρθε ο Κουτχούμι και ο Μορύα και τους είπαν ότι «Εσείς ήσασταν η εικόνα μας, τώρα εμείς είμαστε η εικόνα σας στη γη».

Άννα:

Ας μας πουν και τα κορίτσια πως ένιωσαν, τι σκέφτηκαν...

Χ.:

Δε θέλω να πω κάτι, δε μπορώ τώρα. Από την άλλη φορά.

Έ.:

Εγώ πώς αισθάνθηκα; Αισθάνθηκα ένα άνοιγμα στο ιγμόρειο με την όσφρηση, που είχε άμεση επαφή με τη σπονδυλική μου στήλη. Σαν να έμπαινε αυτό το κόκκινο -δεν το έβλεπα σαν δισκοπότηρο, το έβλεπα σαν ένα σωλήνα σε σχήμα ωοειδές που έμπαινε και έβγαινε σαν αίμα αυτό, στη σπονδυλική μου στήλη, ξεκινώντας απ' το ιγμόρειο. Δηλαδή, αυτήν την εικόνα την είχα συνέχεια όσο μιλάγες. Αυτό.

Κ.Μ.:

Εγώ είχα σε όλη τη διάρκεια ένα πλάκωμα, λες και δε μπορούσα να αναπνεύσω, δε μπορούσα να συμμετέχω. Δε ξέρω, πολύ έτσι... σφίξιμο. Βέβαια όταν βάλαμε το χέρι στην καρδιά και μετά, κάπως έζησα τη... δεν μπορώ να πω ότι το βίωσα τόσο πολύ, ίσως... Ήταν κάπως περίεργα. Κάποιες λέξεις δεν τις ήξερα, όπως αυτό που έλεγες και... μετά ξέρεις, φεύγεις. Αρχίζεις να αναρωτιέσαι μόνος σου. Πάντως ένιωθα δυσφορία.

Γ.:

Αυτό το ένιωσα, γι' αυτό κατέβηκα κάτω. [Σημ.: η Γ. κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας, κατέβηκε από τον καναπέ και κάθισε οκλαδόν στο πάτωμα] Δηλαδή ένιωθα ότι εκεί άμα συνεχίσω εκεί, δεν μπορώ. Είναι από δω, είναι από κει, πού είναι; Να κάτσω κάτω γιατί δεν μπορώ σ' αυτή τη θέση. Και πραγματικά, χτύπαγε η καρδιά μου μέσα, έτσι ένα τουπ, τουπ.... Κι έλεγα γιατί αυτό; και ήθελα να φύγω.

Κ.:

Κι εγώ ένιωσα πονοκέφαλο, πίεση και σφίξιμο.

Μ.:

Κι εγώ αισθάνθηκα δυσφορία και, έτσι, ήθελα να σηκωθώ κάποια στιγμή, ήθελα να κάνω έτσι να κουνηθώ, ήθελα να κάνω μια κίνηση. Σα να 'μουνά κάτι μεγάλο, ας πούμε, μεγάλο σαν... ον. Άνθρωπος αλλά κάτι άλλο... άντρας, ξέρω 'γω, κάτι άλλο. Κι έφυγα πολλές φορές κι έλεγα «τώρα δεν ακούω τίποτα». Βέβαια, στο δυσκοπότερο ξύπνησα και το ήπια πάρα πολύ ευχάριστα. Μέχρι που έβλεπα και τον πάτο και στον πάτο είχε και ψιχουλάκια ψωμί. Ήταν εντελώς η αίσθηση της θείας κοινωνίας... αυτό είχα. Και σαν γεύση δηλαδή, την αισθανόμουν τη γεύση που πήγε κάτω. Και αυτό με ανακούφισε, γιατί έλεγε βάλτε το σε όλο το σώμα, και πέρναγε παντού. Το 'βλεπα σαν να φωτίζει όλο το σύστημα το φλεβικό, παντού, μέχρι κάτω. Και στο τέλος, όταν έκλεισες, ήρθε μια μορφή που στην αρχή ήταν ινδιάνος και μετά άλλαζε όψη. Δηλαδή άλλαξε σε τρεις μορφές.

Άννα:

Ήταν κομμάτια της ενέργειάς σου.

Μ.:

Όλες ήταν αρσενικές μορφές.

Τ.:

Εγώ το γιονί το οραματίστηκα ως ρόμβο, που η μία του διαγώνιος ήταν πολύ μεγαλύτερη από την άλλη διαγώνιο, που ένωνε τις άλλες δύο κορυφές. Θέλω όμως να κάνω τρεις ερωτήσεις. Η μία είναι προς όλους εδώ, οι άλλες δύο είναι προς όλους «επάνω».

Λοιπόν, η ερώτηση είναι η εξής: αυτό το εγχάρακτο σύμβολο το οραματίστηκε κανείς από σας και αν ναι, πώς ήτανε;

Άννα:

Εγώ όχι.

Λ.:

Εγώ κάποια στιγμή το πήρα σαν να είναι το σπαθί του Αρθούρου πάνω σε ένα βράχο, να 'ναι το σπαθί που τραβάς.

Κ.:

Είδα κι εγώ ένα σπαθί. Είδα μια μεγάλη γυναικεία φιγούρα, μια μορφή, που ήτανε ρομβοειδής προς τα πάνω και κράταγε ένα σπαθί.

Λ.:

Εγώ είδα ότι έπρεπε να τραβήξω το σπαθί αλλά... η σχισμή έχει σχέση με το αιδούιο.

Μ.:

Εμένα ήταν σα σταυρός. Θα μπορούσε να ήταν το κομμάτι αυτό. Σε βράχο ήταν και ο σταυρός.

Τ.:

Το λίγκαμ;

Άννα:

Το γιονί είναι σε σχήμα ατράκτου. Το λίγκαμ είναι το σύμβολο της αρσενικής αρχής.

Γ.:

Το γιονί αντιστοιχεί στο σχήμα του σπαθιού. Αν το σπαθί το βάλεις και το βγάλεις από τον βράχο, αυτό το σχήμα θα μείνει.

Τ.:

Εγώ είδα μία σπείρα, η άκρη της όμως σηκωνόταν. Οι άλλες δύο ερωτήσεις τώρα:

Η πρώτη είναι πολύ πεζή και είναι, γιατί μου είπαν να βγάλω τα παπούτσια μου; Και η δεύτερη ερώτηση είναι η εξής: συγκλονίστηκα από τη φράση «το θέλημά σου είναι το θέλημα του Θεού». Αυτό το θέλημα έχει να κάνει με τα γήινα, ή είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το γνωρίσουμε, να το αναζητήσουμε; Ποια είναι η βαθύτερη λύση του θελήματος;

Άννα:

Μισό λεπτό γιατί γίνεται χαμός από την άλλη πλευρά και προσπαθώ να συντονιστώ με την ενέργεια του Κρόουλι.

Απάντηση:

Τα παπούτσια τα έβγαλες τα παπούτσια γιατί εσύ είπες να τα βγάλεις. Είπες εσωτερικά προφανώς, για να απομακρύνεις λίγο τις γήινες επιρροές την ώρα που βρισκόμαστε σε δουλειά. Αυτός είναι ο λόγος που συνηθίζουν κάποιοι να βγάζουν τα παπούτσια τους όταν βρίσκονται σε ιερούς χώρους. Είναι μία συνειδητή πράξη, με την οποία αφήνουν έξω τα γήινα, τις γήινες σκέψεις. Και αν το κάνεις αυτό κάθε φορά στις συναντήσεις μας, θα δεις ότι θα πηγαίνεις πολύ – πολύ βαθύτερα.

Εξηγήσαμε ότι το θέλημα στο οποίο αναφερόμαστε είναι το θέλημα της πραγματικής σας φύσης, του πραγματικού σας εαυτού. Θα εκπλαγείτε....

[Η ηχογράφηση διακόπηκε σ' αυτό το σημείο για άγνωστο λόγο]

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

18.2.2009

Για τα καινούργια μέλη της συντροφιάς θα προτείνουμε να πάρετε μερικές βαθιές ανάσες και να χαλαρώσετε, όσο μπορείτε περισσότερο. Και να παραδοθείτε στο Πνεύμα. Είναι δύσκολο αυτό που σας ζητάμε, το ξέρουμε... Αλλά θα δείτε ότι, χρησιμοποιώντας την πρόθεσή, σας μπορείτε να κάνετε πάρα πολλά.

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ, ο Αλεξάντερ... Κρόουλι. Και σήμερα θα σας ζητήσω να συντονιστείτε για λίγο με το όνομα μου. Εσείς είστε που λέτε και πιστεύετε ότι ένα όνομα μπορεί να έχει εξαιρετικές ιδιότητες, ένα ελληνικό όνομα, πράγματι. Δηλώστε την πρόθεση σας λοιπόν να συντονιστείτε με το όνομα μου «Άλιστερ Κρόουλι» και θα δείτε ότι τίποτα δεν είναι όπως πριν. Θα νιώσετε μια ευτυχία να σας κατακλύζει, ένα υπέροχο συναίσθημα τρυφερότητας, δροσιάς, νεανικότητας... brilliant intelligence, απίστευτης εξυπνάδας, μεγαλοσύνης... κι όλα αυτά που μας αρέσει να λέμε για να περνάει η ώρα. Όσο εσείς συντονίζεστε με το όνομα μου, εγώ βρίσκω την ευκαιρία να αποθησαυρίσω μερικά μυστικά απ' την καρδιά σας, να τα κάνω δικά μου και να σας τα επιστρέψω εις το διπλάσιο, τριπλάσιο... Ανάλογα με το πόσα είσατε διατεθειμένοι να δώσετε, θα πάρετε. Παίρνετε αυτό που δίνετε, αυξημένο σε ποσοστιαίες μονάδες, ανάλογα με τη συμμετοχή σας στην ενέργεια της ομάδας.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, λοιπόν, συμπαθεί ιδιαίτερα τις γάτες και δεν δέχεται κουβέντα επ' αυτού... όσο κι αν σας φαίνεται περίεργο. Μου καταλογίζουν αρκετά. Τα μισά απ' αυτά είναι αλήθεια. Μόνο που τα έπραξα, ιδωμένα κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα, κάτω από μια διαφορετική επίγνωση και συνειδητότητα, απ' αυτήν που επικαλούνται οι επικριτές μου. Δεν είμαι εδώ για να αμυνθώ ή για να εξηγήσω τον εαυτό μου σε κανέναν. Είμαι εδώ για να δουλέψουμε μαζί. Κι όπως θα πρέπει να ξέρετε ήδη, αυτό που έρχεται, είναι αυτό που είστε. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι δεν απέχουμε και πολύ, εσείς κι εγώ, δεν υπάρχει και τόσο μεγάλη απόσταση ανάμεσα μας, όση νομίζετε ή όση ελπίζετε ή όση φοβάστε ότι υπάρχει.... Είμαι εδώ για σας και σεις για μένα.

Συνεχίζουμε λοιπόν. Στη μέση του κύκλου σας είναι ο Σαιν Ζερμαιν, ο προφήτης Ησαΐας, ο Μελχισεδέκ... είναι ενέργειες του, όλες, και κρατάει τα νήματα του κύκλου σας, κρατάει τα ηνία της συνάντησης. Εμπιστεύεστε περισσότερο αυτόν, παρά εμένα, έτσι αποφασίσαμε να καθίσει αυτός στη μέση του κύκλου, μέχρι να είσατε σε θέση να ανοίξετε περισσότερο την καρδιά σας. Ξέρετε, χρειάζεται μερικές φορές ένας αντίπαλος και, ακόμα και τώρα, παίζω για σας το ρόλο του αντιπάλου. Παίζοντας εγώ το ρόλο του αντιπάλου, μπορείτε να στραφείτε με ασφάλεια προς το κέντρο. Δεν είναι εύκολος ρόλος αυτός, αλλά φανταστείτε πόσες προσευχές κάνετε κάθε φορά που αναγκάζεστε να χρησιμοποιήσετε το όνομα του σατανά, να το προφέρετε, και γεμίζει η καρδιά σας ανησυχία και φόβο, οπότε θεωρείτε απαραίτητο να επικαλεστείτε μια φωτεινή οντότητα: το Χριστό την Παναγία, τους αγίους. Και τότε η τάση σας προς το φως δυναμώνει ακόμα περισσότερο. Μπορεί να συμβαίνει αυτό γιατί νιώθετε ότι κάτι σας κυνηγά. Πρέπει να ομολογήσετε, όμως, ότι είναι ένας χαριτωμένος τρόπος του σύμπαντος για να σας θυμίσει το φως. Έτσι λοιπόν καταλαβαίνετε ότι εργαζόμαστε προς την ίδια κατεύθυνση, με άλλους τρόπους. Κάποιος πρέπει να υιοθετεί ενίοτε ένα δυσάρεστο ρόλο. Κάποιος πρέπει να γίνεται αποδιοπομπαίος τράγος, προκειμένου να ελαφρύνει ο συνειδητός νους των υπολοίπων και να μπορέσουν να τραβήξουν το δρόμο τους, νιώθοντας ότι έχουν αφήσει πίσω, όλες εκείνες τις πλευρές τους που θεωρούσαν ανάξιες λόγου, όλες εκείνες τις πλευρές για τις οποίες ντρέπονταν. Αυτό το ρόλο παίζει ο αποδιοπομπαίος τράγος και όσοι έχουν παίξει, έχουν υποδυθεί, αυτό το ρόλο, κατά καιρούς.

Ερχόμαστε να μιλήσουμε για την καρδιά, ο Σαιν Ζερμαίν στη μέση του κύκλου κι εγώ απ' έξω, κρατώντας ένα κεντρί, μία μικρή καρφίτσα, τσιμπώντας σας ελαφρά, σαν ένας ίστρος, τσιμπώντας σας για να σας αναγκάσω να κινητοποιηθείτε. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο κινείται το δυναμικό σας, πόσο έντονες διεργασίες γίνονται, όταν υπάρχει κάποιος να σας τσιγκλήσει. Τότε ξαφνικά γίνεται κοσμοχαλασιά και εκεί που ήσασταν μια χαρά κοιμισμένοι, αναγκάζεστε να μπείτε σε δράση, να δραστηριοποιηθείτε και να φέρετε τα πάνω κάτω. Έτσι λοιπόν, θα πρέπει να νιώθετε μεγάλη ευγνωμοσύνη για τον σατανά και τους ομοίους του, μόνο και μόνο γι' αυτό το λόγο, γιατί σας φέρνει κοντά στο φως -μ' ένα τρόπο διαφορετικό απ' ότι συνηθίσατε να βλέπετε... αλλά ωστόσο το κάνει.

Ο Σαιν Ζερμαίν λοιπόν βρίσκεται στο κέντρο του κύκλου σας και χαίρεται πολύ γι' αυτό. Χρησιμοποιώντας, σαν αντίβαρο, τη δική μου παρουσία, σας ζητούμε να εστιάσετε την προσοχή σας σ' αυτόν... Νομίζετε ότι είναι εύκολο; Δοκιμάστε. Μία μοβ φλόγα, η ιόχρους φλόγα, καίει στο κέντρο του κύκλου σας. Μέσα σ' αυτήν στέκεται ο Δάσκαλος, ο Δάσκαλος των Δασκάλων. Ο Κουτχούμι βρίσκεται εδώ επίσης. Κρατάει μια άλλη ενέργεια για την ώρα. Διατηρεί την ισορροπία μ' έναν άλλο τρόπο. Τα πάντα είναι θέμα ισορροπίας, + και -, αυτό το ξέρετε ήδη, και καταλαβαίνετε ότι στη μαγική εργασία παίζει πρωτεύοντα ρόλο η εξισορρόπηση. Είναι πολύ σημαντικό το να μπορείτε, ελεγχόμενα, να διαταράσσετε την ισορροπία, έτσι ώστε να της επιτρέψετε να αποκατασταθεί εκ νέου. Είναι μια χημική αντίδραση, οι ενέργειες λειτουργούν ακριβώς όπως στις χημικές αντιδράσεις. Χρειάζεται ο καταλύτης, χρειάζονται εκείνα τα συστατικά που θα οδηγήσουν στη συνένωση των υπολοίπων.

Συνδεθείτε με τον Σαιν Ζερμαίν με μια ακτίνα από την καρδιά και το τρίτο μάτι ταυτόχρονα... και εστιάστε στο βλέμμα του, ένα βαθύ, γαλάζιο βλέμμα... Ο δάσκαλος έρχεται και επανέρχεται προσπαθώντας να κινητοποιήσει το δυναμικό σας. Είναι μαζί σας τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Αν και πολλοί πιστεύουν ότι αυτά που λέγονται είναι απλώς φούμαρα, παρ' όλα αυτά, η ενέργεια του είναι μαζί σας, πολύ απλά γιατί είναι μια τόσο μεγάλη οντότητα που αγκαλιάζει τα πάντα. Ξεφεύγει από τα συνηθισμένα όρια της ανθρωπίνης φύσης. Μπορείτε λοιπόν να ευελπιστείτε ότι σύντομα θα ακούσετε τον Σαιν Ζερμαίν να σας φωνάζει κοντά του, σύντομα θα δεχτείτε την κλίση σας, όσοι δεν την έχετε δεχτεί ήδη.

Μείνετε εστιασμένοι στα μάτια του, όση περισσότερη ώρα μπορείτε. Δοκιμάστε να το πετύχετε.

[παύση]

Τα μάτια του Σαιν Ζερμαίν, διάπλατα ανοιχτά, σας κοιτούν έναν προς έναν, μια προς μια... Και σεις ενδέχεται να νομίζετε ότι είναι άλλος δάσκαλος, αλλά είναι αυτός, είναι ο Σαιν Ζερμαίν.

[παύση]

Και τώρα αφήστε τον να σας ακούσει... Αφήστε τ' αυτιά του να στραφούν προς εσάς και να σας αφουγκραστεί. Χρειάζεται η άδεια σας για να το κάνει αυτό; Ναι. Θα δείτε τι εννοούμε... Αφήστε τα αυτιά του να μεγαλώσουν αρκετά ώστε να σας χωρέσουν όλους και όλες μέσα.

[παύση]

Οι ενέργειες των αυτιών είναι πολύ σημαντικές για την ανθρωπότητα... Επεξεργάζεστε τα πάντα με την ακοή, συλλαμβάνετε τον ήχο, την δόνηση... την

δόνηση στο φυσικό πεδίο, τους φυσικούς ήχους. Έτσι, όταν σας λέμε να τον αφήσετε να σας αφουγκραστεί, καταλαβαίνετε ότι γίνεται μια σύνδεση με το φυσικό σας σώμα... και αποκτά αντίληψη αυτού που συμβαίνει μέσα σας. Θα σας φανεί περίεργο, γιατί, υποτίθεται ότι στη δική μας πλευρά βλέπουμε τα πάντα. Έτσι είναι. Υπάρχουν όμως μερικές πλευρές σας, που γνωρίζετε μόνο εσείς, κι αυτό συμβαίνει γιατί βρίσκεστε στο γήινο πεδίο. Εμείς δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις κινήσεις σας, μπορούμε να μετρήσουμε την ενέργεια και να δούμε προς τα πού κατευθύνεστε. Κάθε σκέψη όμως, κάθε πρόθεση, μπορεί να τροποποιήσει σημαντικά το δρόμο σας. Αυτή τη στιγμή λοιπόν ενωτίζεται τις προθέσεις σας... ακούει τις προθέσεις σας.

[παύση]

Έτσι όπως στέκεστε, μπροστά και ανάμεσα στ' αυτιά του... μπορείτε να δείτε την ενέργεια σας να ρευστοποιείται... να διαλύεται αν θέλετε... και να ρέει προς τα αυτιά...

[παύση]

«Συγχωνεύεστε μαζί μου τώρα...

Γίνεται μία πολύ βαθιά συνένωση...»

Αφήστε μας να το επαναλάβουμε αυτό μερικές φορές. Επαναλάβετε αυτόν τον οραματισμό μερικές φορές ακόμα, τώρα, όσο είστε εδώ: Στέκεστε μπροστά στον Σαιν Ζερμαίν, τα αυτιά του είναι αρκετά μεγάλα για να σας αγκαλιάσουν... και η ενέργεια σας διαλύεται και ρέει... προς τ' αυτιά και συγκεντρώνεται στο πίσω μέρος των αυτιών, πίσω από τα μάτια του... κι από κει γίνεται ένα με την υπόλοιπη ενέργεια του... κατεβαίνει στην καρδιά, απλώνεται σε όλη του την υπόσταση.

Αυτό θα πει «συντονίζομαι με τον Δάσκαλο», παύω να υπάρχω ξεχωριστά απ' αυτόν, γίνομαι ένα μαζί του. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να ενωθείτε με τον Δάσκαλο. Ένας από όλους, είναι αυτός. Ο άλλος είναι μέσα από την ορθή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση... που μπορεί να σας ωθήσει να σταθείτε ορθά απέναντι στο Πνεύμα, χωρίς φόβο και πάθος, συνειδητά και με την επίγνωση ότι εσείς κρατάτε τον ρόλο της θηλυκής αρχής και αυτός της αρσενικής ή τανάπαλιν, ανάλογα με το έργο που επιτελείτε.

Αναρωτιόμαστε, αν συνεχίζαμε, που θα μας έβγαζε η σημερινή συνάντηση, που θα φτάνατε; Για να δούμε.

Αφήστε την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν να σας χωνέψει, να σας αφομοιώσει. Μέχρι τώρα μάθατε εσείς να συν-χωρείτε ενέργειες, να τις αφομοιώνετε, να γίνεστε ένα μαζί τους. Αναγνωρίζοντας κάτι σαν ξεχωριστό από σας, χρειάζεται, κάθε φορά, να περάσετε μία διαδικασία συν-χώνευσης, για να μπορέσετε να σταθείτε και πάλι στο κέντρο σας. Έτσι λοιπόν, η συν-χώνευση με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν σας βοηθά να σταθείτε και πάλι στο κέντρο σας. Μόνο που τώρα, τα σημεία αναφοράς βρίσκονται σ' ένα διαφορετικό επίπεδο, αυτό της έβδομης και όγδοης ακτίνας της τελετουργικής μαγείας, της τελετουργικής ιεροτελεστίας / πρακτικής, του ρυθμού, της επέκτασης και της ακτίνας που σχετίζεται με την συν-χώνευση. Μια ακτίνα είναι που το κάνει αυτό, η όγδοη.

Ο Δάσκαλος Σαιν Ζερμαίν ακούει προσεκτικά τα παιδιά του κι έρχεται να ενεργοποιήσει κάθε ένα του σώματος τους, μέσα από τον εαυτό του. Ενεργοποιεί τον εαυτό του και ταυτόχρονα ενεργοποιείστε κι εσείς. Βήχει και βήχετε. Αυτή είναι η αναλογία.

Φαίνεται ότι είστε έτοιμοι, για να προχωρήσουμε λίγο περισσότερο. Θα σας αφήσουμε να διεκπεραιώσετε με το συνήθη τρόπο τη συνάντησή σας, μιλώντας στο τέλος για όλα αυτά. Τώρα όμως θα προχωρήσουμε λίγο ακόμα.

Έρχεται η ενέργεια του Κουτχούμι, του Δασκάλου Κουτχούμι και αγκαλιάζει τον κύκλο σας.... Τον περικλείει μέσα σε φως, χρυσαφένιο φως... το απαύγασμα της Αδελφότητας. Αυτή τη στιγμή είστε ενωμένοι στον κύκλο, τρεις, τέσσερις μαζί, ανά τριάδες και τετράδες και συντονίζεστε όλοι, όλες, με τον Κουτχούμι και τον Δάσκαλο Μορύα που βρίσκεται σ' ένα άλλο σημείο, κρατώντας μια άλλη ισορροπία. Βλέπετε, η δουλειά που γίνεται είναι σε διασύνδεση με άλλες ακτίνες και άλλες ενέργειες, γιατί τίποτα δεν μπορεί να σταθεί μόνο του -έτσι όπως το φαντάζεστε μόνο του, στο φυσικό πεδίο. Είναι όλα αλληλένδετα και για να διατηρηθεί η ενεργειακή ισορροπία χρειάζεται να πατάτε σε πολλά σημεία.

Ο Σαιν Ζερμαίν αγγίζει τον καθένα και την καθεμιά από σας στο πέτο, στο μέρος της καρδιάς και σας βάζει έναν ήλιο εκεί, μικρό σαν φακή... σαν ένα σπόρο. Μπορείτε να τον δείτε να μεγαλώνει, αυτόν τον σπόρο... και να τον δείτε να έρχεται και να κάθεται στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου... Ο ήλιος αρχίζει να λάμπει. Το δεξί ημισφαίριο συντονίζεται με το αριστερό, όλο και περισσότερο...

[παύση]

Μοιάζει σαν το δεξί ημισφαίριο να είναι φωτεινό και το αριστερό σκοτεινό, αλλά προσέξτε, δεν χρειάζεται να το δείτε έτσι. Αφήστε την ενέργεια να δουλέψει και παρακολουθείστε την.

Είναι μία ερωτική πράξη αυτή που συμβαίνει ανάμεσα στα δύο ημισφαίρια του εγκεφάλου σας... Ενώνονται το ένα με το άλλο... ενώνονται όπως στο σώμα σας... Συμβαίνει μία περίεργη διαδικασία στο ανθρώπινο σώμα και η ασθένεια που ονομάζετε 'καρκίνο', σχετίζεται πάρα πολύ με την ερωτική πράξη ανάμεσα στους φορείς σας και στα όργανα του φυσικού σας σώματος. Έτσι, ένας καρκίνος του δέρματος οδηγεί σε έναν διαχωρισμό, ένας καρκίνος του προστάτη οδηγεί σε μία επανένωση... και...

Αυτή τη στιγμή, θέλουμε να ξέρετε, ότι είμαστε έτοιμοι να σας δείξουμε περισσότερα.

Σε συμβολικό επίπεδο, ο καρκίνος είναι μια διαδικασία απελευθέρωσης της σεξουαλικότητας... Δεν υπαινίσσεται κανείς ότι ασθενεί η σεξουαλικότητα, υπάρχουν όμως μεγάλα ποσά δεσμευμένα -ποσά ενέργειας- μέσα στα κύτταρα σας, τα οποία δεν μπορούν να διοχετευτούν ομαλά, κι έτσι το σώμα εφευρίσκει τρόπους εκτόνωσης αυτής της ενέργειας. «Θα μπορούσαν να υπάρξουν πάρα πολλοί άλλοι τρόποι», θα σκεφτείτε. Αυτός έχει πολύ μεγάλη σημασία για τον οργανισμό. Ο οργανισμός θεραπεύεται μέσα απ' τον καρκίνο. Βλέπετε τα συμπτώματα των ασθενειών είναι αυτά που σας προκαλούν πόνο, κακουχία, δυσφορία, όμως ο οργανισμός θεραπεύεται μέσα απ' αυτά, εκτονώνει την ενέργεια του και αποκαθιστά την ισορροπία του. Εσείς βλέπετε, μέσα από την ασθένεια, το τέλος. Μέσα από μία νόσηση από καρκίνο, βλέπετε το τέλος. Και δεν το βλέπετε απλά, έρχεται, το τέλος του φυσικού σώματος. Έρχεται όμως για να αποκαταστήσει την ισορροπία που δεν μπορεί να αποκαταστήσει αρκετά ο οργανισμός, μέσα από την εκδήλωση αυτής της ασθένειας, μέσα από τη λειτουργία αυτής της ασθένειας.

Ακούγεται περίπλοκο. Είναι περίπλοκο στη σύλληψη του. Χρειάζεται όμως να κατανοήσετε ότι οι ασθένειες θεραπεύουν... όχι μόνο την ψυχή. Μέχρι τώρα μάθατε να θεωρείτε την ασθένεια σαν αποτέλεσμα ανισορροπίας, σαν μια εκδήλωση ανισορροπίας. Είναι μια εκδήλωση ανισορροπίας, αλλά είναι η προσπάθεια του οργανισμού να εξισορροπηθεί. Εσείς βλέπετε αυτή την

προσπάθεια λίγο καθυστερημένα και λέτε «Ασθενώ». Αυτό που βλέπετε, είναι απλά η προσπάθεια του οργανισμού να ισορροπήσει, μέσα στην σοφία με την οποία είναι πλασμένος.

Ξεκινήσαμε λέγοντας λοιπόν ότι μέσα από τα διάφορα είδη καρκίνου, τα κύτταρα του σώματος σας ενώνονται ή διαχωρίζονται στα πλαίσια μίας ερωτικής πράξης, που την αποκαλούμε «ερωτική» γιατί, ίσως, δεν υπάρχει πιο κατάλληλος όρος για να χρησιμοποιήσουμε, γιατί είναι αυτή η διαδικασία της ένωσης και του διαχωρισμού, ταυτόχρονα.

Αφήστε, λοιπόν, τον Σαιν Ζερμαίν να αποκαταστήσει την ισορροπία σε όλα τα επίπεδα... και αυτή τη στιγμή εργάζεται στον ίδιο του τον εαυτό, οδηγώντας εσάς στη δική σας εξισορρόπηση. Είναι κρίσιμο, τώρα, αυτή τη στιγμή, να κατανοήσετε αυτό που συμβαίνει εσωτερικά, και να κατανοήσετε ότι είναι απαραίτητη η αποκατάσταση αυτής της... ερωτικής ισορροπίας, γιατί συμμετέχετε συνειδητά σ' αυτό κι έτσι θα μπορέσετε να ανοίξετε τον εαυτό σας στη ροή της ενέργειας.

Ερχόμαστε να τονίσουμε κάτι ακόμα. Προβλέπεται ότι στο μέλλον θα θεραπευτούν πολλές ασθένειες, στο φυσικό πεδίο, και η επιστήμη σας εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση. Τα έχετε βάλει με το DNA, εργάζεστε σχεδόν αποκλειστικά πάνω στο DNA. Είδατε ότι εκεί βρίσκονται οι δομικοί λίθοι της ζωής κι εργάζεστε μ' αυτούς. Δεν θα καταφέρετε τίποτα, αν δεν δεχτείτε πρώτα την ανάγκη της σεξουαλικής απελευθέρωσης αυτών των δομικών στοιχείων. Μιας απελευθέρωσης που ο χημικός θα ονόμαζε χημική αντίδραση, ο φυσικός θα αποκαλούσε έλξη και άπωση. Εκεί βρίσκεται το μυστικό της ροής της ενέργειας. Το σύμπαν δεν είναι στατικό. Οι δομικοί λίθοι απ' τους οποίους αποτελείστε δεν είναι στατικοί, δεν είναι παγιωμένες μορφές όπως βλέπετε να είναι οι πέτρες στο φυσικό σας πεδίο. Η ενέργεια ρέει διαρκώς και, για να υπάρξει ροή της ενέργειας, πρέπει να υπάρχει πολικότητα. Δεν είναι ακατάλληλη η ύπαρξη πολικότητας, απλά χρειάζεται να μπορείτε να την διαχειρίζεστε έχοντας την κυριότητα της, να στέκεστε πάνω απ' αυτήν και να τη διαχειρίζεστε, να διαχειρίζεστε το + και το -.

Είναι αρκετά αυτά που είπαμε γι' απόψε. Αποφασίζουμε να λύσουμε τη συνεδρίαση. Στο επανειδείν, αγαπημένοι μου φίλοι. Σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας κατεβαίνει όλο και πιο πολύ στη ζωή σας, μπαίνει όλο και περισσότερο στη ζωή σας... κι έτσι θα έχετε πάρα πολλά να πείτε μαζί, του τα επόμενα χρόνια, τις επόμενες δεκαετίες. Η παρουσία του στη γη αρχίζει να γίνεται πάρα πολύ έντονη πια. Γιατί το λέμε αυτό; Θα φανεί σύντομα.

Και έτσι είναι.

.....

Άννα:

Ας τον αφήσω τελευταίο το Β....[και συνεχίζει γελώντας] με κοιτάει μ' αυτό το ύφος!

Μ.Σ:

Αισθάνθηκα ότι -στην αρχή, έτσι;- μια γλυκιά ενέργεια, πραγματικά, κι ένα χρώμα ροζ έβλεπα, ναι.... Στην αρχή, όταν είπε ότι ο Σαιν Ζερμαίν είναι στο κέντρο του κύκλου, ήταν πράγματι δύσκολο, γιατί αισθανόμουν ότι η άλλη

ενέργεια ήταν έξω από τον κύκλο και ήμουνα προς τα κει στραμμένη... δηλαδή μου ήταν δύσκολο, να...

Άννα:

Α, ο Κρόουλι, που ήταν...

Μ.Σ:

Ναι. Μετά όμως, όταν έδωσε το μοβ, τη μοβ φλόγα, μου ήταν εύκολο και αισθάνθηκα ότι με τράβηξε μέσα και...

Άννα:

Α, γι' αυτό έλεγε: «Πιστεύετε ότι είναι εύκολο; Δοκιμάστε»

Μ.Σ:

Ναι, δεν ήταν εύκολο. Πριν το πει κιόλας, δεν είχα δώσει σημασία που είπε ότι είναι στο κέντρο, δηλαδή ήμουνα... επειδή «είμαι εγώ από πίσω» λέει... Αισθάνθηκα πριν πει για το ότι μας τσιμπάει με την καρφίτσα, αισθάνθηκα πάρα πολύ ζέστη, φούντωσα δηλαδή, ένα πράγμα... πολύ έντονο. Μετά έγινε μια γλυκιά δροσιά, μετά απ' αυτό. Όταν είπε να κοιτάξουμε τον Σαιν Ζερμαίν και να αφήσουμε την ενέργεια, να αφήσουμε να μας τραβήξει, πράγματι μπήκα κι εγώ στον κύκλο, δηλαδή στο κέντρο του κύκλου. Αισθάνθηκα ότι ήμουνα εκεί, είχα φύγει και ήμουνα εκεί. Μετά έφυγα τελείως κοιμήθηκα, άκουγα και δεν... ήταν πάρα πολύ... δηλαδή δε... Έκανα πολύ προσπάθεια και δεν μπορούσα να..

Άννα:

Ο.Κ

Λ:

Υπήρχε πάρα πολύ μεγάλη ενέργεια και... όταν ενωθήκαμε με την ακτίνα αυτή τη φωτεινή με τον Σαιν Ζερμαίν, έβλεπα δεξιά κι αριστερά από την ακτίνα να καίγεται φωτιά, να υπάρχουν φωτιές... Ήτανε πολύ κοντινά... Είμαι πολύ επηρεασμένος απ' αυτό κι έτσι δεν... δεν μπορώ να μιλήσω τώρα για κάτι άλλο... Α, όταν είπαμε για τον Σαιν Ζερμαίν -μας είπε ότι τον βλέπουμε- δεν βλέπουμε τον Σαιν Ζερμαίν, βλέπουμε κάποιον άλλο, πράγματι, ήτανε πάλι ο Χριστός εκεί πέρα... αλλά ξαναβρέθηκε ο Σαιν Ζερμαίν, όταν μας είπες ότι είναι ο Σαιν Ζερμαίν εκεί... Κατά τα άλλα άκουγα την... όσα ειπώθηκαν, και δεν έχω κάτι άλλο να πω.

ΣΤ:

Πάρε, δεν...

Άννα:

Είναι κάτι που θέλεις να πεις ΣΤ;

ΣΤ:

Καλύτερα όχι...

Ο:

Κι εγώ όπως Μ. μπήκα στ' αυτιά του Σαιν Ζερμαίν και φουντώθηκα, ένιωσα τόσο ζέστη, πάρα πολύ και που μετά ήρθε Κουτχούμι σαν βροχή, αυτή τη χρυσή, μου... πιο... μ' αλάφρωσε. Δεν μπορούσα να κρατήσω το βλέμμα του, ζαλίστηκα, του Σαιν Ζερμαίν, ζαλίστηκα. Και στο Κρόουλι, αυτός που μας είπε «Ανοίξτε τη καρδιά, θέλω να πάρω κάτι από σας», και του είπα «πάρ' τα όλα, πάρ' τα όλα...»

[γέλια]

Άννα:

Άντε βρε...

Μ.Σ.:

Κι εγώ το έκανα, κι εγώ!

Ο:

Ωραία.

Μ:

Εγώ απ' την αρχή της συνεδρίας, με το που ξεκίνησες δηλαδή, είχα τρομερό πόνο στην καρδιά, πάρα πολύ... συνέχεια όμως, συνέχεια, συνέχεια, μέχρι που... έτσι προς το τέλος λέω «μωρέ, τι κάθομαι; Να έχω πάθει κάτι και κάθομαι εγώ και κάνω, ξέρω 'γω, διαλογισμό;» Προς στιγμή, δηλαδή, σκέφτηκα να διακόψω, να πω ότι... εντάξει, κάτι γίνεται...

Άννα:

Τόσο πολύ;

Μ:

Ναι, ναι, τσιμπιές πάρα πολύ έντονες.

Άννα:

Είπαμε, μια καρφίτσα, όχι...

Μ:

Ναι, κι όταν είπε κάθομαι σαν ίστρος, λέω εντάξει, τι ίστρος, αυτό κοντεύει να μου βγάλει το... πολλές πόνοι. Όταν σταματούσε για κάποια δευτερόλεπτα, ένιωθα σαν κάποιος να μου λέει «μπρααάβο τα κατάφερες», αλλά μετά μόλις έλεγα «ωραία τα κατάφερα» ξαναξεκινούσε αυτό. Τέλος πάντων... θα μπορούσα, δεν ξέρω αν γίνονται ερωτήσεις, τέλος πάντων..

Άννα:

Ναι...

Μ:

Στα μάτια του Σαιν Ζερμαίν δεν μπορούσα ποτέ να κοιτάξω απ' ευθείας, ήταν σαν να υπήρχε ένα... πως είναι δυο μαγνήτες που απωθούνται, με το που πήγαινα να φτάσω ββ...ζζ...τ, με κοίταγε πλαγίως, δηλαδή δεν έφταναν...

Άννα:

Μωρέ...!

Μ:

Και δώσ' του ξανά, κέντρο, τίποτα και ββ..ζζ...τ και όλο στο πλάι, δηλαδή δε... μπόρεσα να έρθω σε συνάντηση.

Άννα:

Δε... δε μπορώ, κάτι μου θυμίζει και δεν μπορώ να το πιάσω, εντάξει...

Μ:

Όταν ήρθε ο Κουτχούμι να μας αγκαλιάσει, εγώ είδα ένα μαύρο πέπλο, ότι μας έριξε σε όλους, καλυφθήκαμε από μαύρο πέπλο. Αλλά εκείνη την ώρα λέει «έρχεται με το χρυσό φως... κι αυτό είναι η χρυσή αδελφότητα» και λέω «εγώ τώρα τι κάνω με το μαύρο πέπλο;», λέω «ας βάλω λίγο χρυσό μέσα» Τίποτα. Εκεί, μαύρο πέπλο και μάλιστα ύφασμα, έτσι μαύρο, και ήμασταν όλοι τυλιγμένοι. Αυτά.

Γ:

Εγώ αισθανόμουν πάρα πολύ ωραία σήμερα. Και μάλιστα κάποια στιγμή αισθανόμουν ότι δεν... δεν υπάρχει το σώμα μου, δηλαδή, κι εκεί που έλεγε «να εξαϋλωθείτε και να μπείτε από τα αυτιά», ότι είχε διαλυθεί ο φορέας, δεν υπήρχε. Αλλά... είχε πλάκα γιατί, όταν είπες με τ' αυτιά «φανταστείτε τα τεράστια», έβλεπα προχτές ένα ντοκιμαντέρ με το πώς τα ζώα, ανάλογα με την επιφάνεια τους, έχουνε τρόπους να μην υπερθερμαίνονται και έδειχνε τον ελέφαντα, που έχει τεράστια αυτιά και μέσα στ' αυτιά υπάρχει πολύ πυκνό δίκτυο από τα σωληνάκια με το αίμα και κουνώντας τα αυτιά του δροσίζεται κι είχα συνέχεια, όταν έλεγε δηλαδή ότι «τα αυτιά συνδέονται με την καρδιά», - γιατί το αίμα περνάει από τ' αυτιά, οπότε μπαίνοντας στ' αυτιά πάει κατ' ευθείαν στην καρδιά- είχα συνέχεια τον ελέφαντα που *[συνεχίζει να μιλάει γελώντας]* κουνάει τ' αυτιά του, έτσι, κι όταν έλεγε «φανταστείτε ότι γίνονται μεγάλα τ' αυτιά μου...», τον ελέφαντα...

Άννα:

Μπράβο, μπράβο...

[γελάει]

Γι:

Και μετά, με τα ημισφαίρια του εγκεφάλου, στην αρχή, πριν να πεις για τον Κουτχούμι...

Άννα:

Α, ναι, τα ημισφαίρια...

Γι:

...ένιωσα, ένα φως να έρχεται από δω δεξιά και μετά λες εσύ... κάτι... Μετά τον Κουτχούμι δεν ήταν τα ημισφαίρια του εγκεφάλου; Νομίζω.

Χ:

Πριν, πριν νομίζω.

Μ.Σ:

Μετά.

[μιλάνε όλοι μαζί, αλλά δίστανται οι απόψεις]

Γι:

Μετά, μετά πρέπει να ήταν, γιατί έβλεπα φως ξαφνικά να έρχεται από κει και μετά λες «πηγαίνετε στο δεξί ημισφαίριο τώρα... την καρδιά, σας βάζω την φακή και μετά να πάει στο δεξί ημισφαίριο...

Μ:

Φακή!

Γι:

... και έβλεπα αυτό, να κάνει έτσι τον κύκλο με τα δύο ημισφαίρια της καρδιάς, του εγκεφάλου, κάνανε αυτό το πράγμα. *[δείχνει με τα χέρια τον κύκλο, αλλά στο σχήμα του άπειρου, από το αριστερό μέρος της καρδιάς στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου, στο αριστερό και στο δεξί μέρος της καρδιάς]* Και μετά σα να περνάει απ' το ένα του εγκεφάλου... Ενώ ήταν από δω το πολύ το φως, μετά που λες ενώνονται, είναι μία ερωτική πράξη, πέρασε από πίσω κι ένιωσα αυτό να κατεβαίνει και να γεμίζουνε και τα δύο, δηλαδή να έρχεται εξισορρόπηση, και συνέχεια δουλεύει, σε όλα, στον ύπνο μου, μου 'ρχεται πιο πολύ, το σχήμα του Τάο, πως γίνεται η εξισορρόπηση. Ό,τι και να σκέφτομαι τη μέρα, το βράδυ στον ύπνο μου, περνάει μέσα μου αυτό το σχήμα και μου δείχνει ότι όλα είναι δυο πολικότητες και ότι το θέμα είναι να δω τις πολικότητες και να τις ισορροπήσω και... Ακόμα και, αυτές τις τελευταίες μέρες, κάνοντας μια κουβέντα με κάποιον,

αντιλαμβάνομαι ότι εγώ χωρίζομαι σε δύο μέρη που παίρνουν δύο πολικότητες, διαλέγονται μεταξύ τους κι είμαι από πάνω και βλέπω τα δύο μέρη πως αναγνωρίζουν το ένα το άλλο, δηλαδή, τις τελευταίες μέρες γίνεται έντονα αυτό.

Και το άλλο με τον καρκίνο, το οποίο ήτανε πολύ περίεργο, πώς ειπώθηκε... το οποίο δεν... ακόμα δεν κατάλαβα, δεν το κατάλαβα ακριβώς, θέλω να το ξανακούσω, αλλά έχει ενδιαφέρον γιατί, πριν να φύγω είχα κάνει μπάνιο κι έβλεπα εδώ μια μικρή ελίτσα (σα φακή!) που πρέπει να ήταν πιο μεγάλη και λέω «τώρα αυτό είναι καρκίνος;» και ξέρεις όταν έφυγα απ' το σπίτι αισθανόμουν, έτσι, ότι το σκεφτόμουν αυτό κι έλεγα «αυτό τώρα...;» και το απωθούσα και πέρασε αυτό απ' το μυαλό μου, ξέρεις, κι έλεγα «είναι τώρα αυτό;»

Άννα:

Και ανέφερε τον καρκίνο του δέρματος, πάλι...

Γι:

Ναι, το πρώτο... που είπε ότι είναι... δια-χωρίζομαι... Ήταν το πρώτο που είπε αυτό.

Άννα:

Ναι, ναι.

Γι:

Αλλά έτσι που λέχτηκαν, δεν μπόρεσα να τα...

Άννα:

Ναι, ναι, κι εγώ δεν μπόρεσα να το πιάσω καλά, πρέπει να ξαναμπώ σ' αυτό...

Γι:

Και μου 'κανε μεγάλη εντύπωση αυτό...

Χ:

Το είπε πολύ πολύπλοκα και κάνοντας διάφορους, διαφορετικούς συσχετισμούς, δηλαδή... στη μία μιλούσε για διαχωρισμό, στην άλλη...

Ε.Π:

Για άλλη μορφή καρκίνου...

Άννα:

Ναι, ναι δεν είχε λεπτομέρειες...

Β:

Σε άλλα σημεία του σώματος, ίσως ήταν αυτό. Ανάλογα, λέει, το σημείο, είχε πει.

Γι:

Και γενικά αισθάνομαι.... Τώρα, επειδή είχα διαβάσει και το βιβλίο [*εννοεί «Το παιδί του Φεγγαριού», του Άλιστερ Κρόουλι*] τις προηγούμενες μέρες κι ήτανε πολύ έντονη η ενέργεια μέσα στο βιβλίο και όπως ξεκίναγε και όπως τέλειωσε, ειδικά το πρώτο κεφάλαιο, που έβαζε και το Λονδίνο μέσα και αισθάνθηκα ότι, από εκείνο το πρώτο κεφάλαιο, σα να... ξεκινάει από ένα σημείο και να διαχέεται στο χώρο και στο τέλος να ξαναμαζεύεται... Και είναι πάρα πολύ έντονο αυτό το πράγμα: πώς αντιλαμβάνομαι την αρχή, το διασκορπισμό και τη συγχώνευση. Και αισθάνομαι ότι αυτό δουλεύει, αλλά δουλεύει μ' όλο το σώμα, δεν είναι κάτι που το βλέπω σε λόγια, αντιλαμβάνομαι απλά, σε διάφορες πράξεις μου καθημερινές, ότι συμβαίνει... αλλά συνολικά. Δεν είναι κάτι που το συλλαμβάνω με το μυαλό και το λέω, είναι όλο μαζί και δουλεύει με κομμάτια συνέχεια και, απλά, τα αναγνωρίζω κάθε φορά... Αυτά.

Ε.Π.:

Αισθάνθηκα δύο πράγματα απ' αυτή τη....

Γι.: *[την διακόπτει]*

Α, κάτσε, ναι, τώρα το θυμήθηκα. Ότανμίλαγε η Μ., ενώ όλη την ώρα ήμουνα πολύ ήρεμη, ένιωθα ότι χτυπάει η καρδιά μου...

Μ.:

Ωχ!

Γι.:

Κι εκεί που είπε με τα μάτια του Σαιν Ζερμαίν, είχα μια εικόνα, γιατί εγώ όταν έβλεπα τα μάτια, έβλεπα και το μαύρο κύκλο στη μέση, και το γαλάζιο που φεύγαν ακτίνες, δηλαδή ήταν μαύροι κύκλοι με γαλάζιες ακτίνες..

Άννα:

Την ίριδα...

Γι.:

Κι έβλεπα μια εικόνα, που ήταν πάνω από την κεντρική Αμερική, που είχε τρεις τυφώνες και είχε στο κέντρο τις τρύπες τους...

Άννα:

Το μάτι του κυκλώνα!

Γι.:

Κι όταν την έβλεπα, την εικόνα, έλεγα «κοίτα πως είναι» λέω, ότι «ο τυφώνας άμα σε πάρει και σε σηκώνει, σε διαλύει, διαλύει τα πάντα, αλλά, άμα ξέρεις να στέκεσαι στο κέντρο του τυφώνα δεν κινδυνεύεις. Αλλά πώς, όταν αυτό κινείται, εσύ μπορείς να είσαι στο κέντρο;» Κι όταν έλεγε για τα μάτια, ότι δεν μπορούσες να εστιαστείς, εγώ έφερα αμέσως αυτή την εικόνα και λέω «μα το μάτι έχει στο κέντρο ένα σημείο και εκείνο... Το θέμα είναι, έτσι, να μπαίνω στο σημείο», αυτήν την... Ήταν τρεις αυτοί οι τυφώνες που έδειχνε στη φωτογραφία...

Τώρα εσύ πάλι...*[και δίνει το μικρόφωνο στην Ε.Π, ενώ ακούγονται γέλια]*

Ε.Π.:

Δύο σημεία έτσι, ήταν εντυπωσιακά. Στην αρχή ζαλίστηκα, όταν άρχισες να μιλάς, και μου έρχονταν οι εικόνες αυτές που σας είχα πει πριν, με το δυσκοπότερο. *[Σημ: στην αρχή είχε μιλήσει για μια εικόνα που είχε, απ' τη συνάντηση της προηγούμενης Τετάρτης και που ήταν πολύ έντονη όλη την εβδομάδα.]*

Κ.Κ.:

Θα το πιεις, τελικά!

[γέλια]

Ε.Π.:

Τι γίνεται μ' αυτή την ιστορία; Δεν μπορώ να καταλάβω, μου ήρθε πάρα πολύ....

Γι.:

Είναι αχώνευτο! Είναι αχώνευτο!

Ε.Π.:

Εν τω μεταξύ, καταπληκτικό γιατί σταματάει μέχρι εδώ *[δείχνει το λαιμό]* και μετά σα να ξυπνάω. Το ξανααισθάνθηκα αυτό. Και μετά στο δεξί ημισφαίριο, έγινε κάτι, το οποίο ήταν πολύ ωραίο -σαν εικόνα. Το Σαββατοκύριακο

ζωγράφισα έναν πίνακα, διαστάσεως 1,40 x 2,00. Ήταν το περίγραμμα της αδελφής μου, μ' ένα δέντρο δεξιά κι έναν ήλιο αριστερά. Κι ένιωθα να φεύγει, να ξεκολλάει απ' το τελάρo ο ήλιος, μασίφ όμως, ε, χρυσό, στο δεξί μου ημισφαίριο και μέσα από μία τρυπούλα σα λάβα να χύνεται στο... πάρα πολύ... τραυλίζω τώρα που το λέω.

Άννα:

Ά, είδες την εικόνα αυτή και να γίνεται αυτή η σ...

Ε.Π:

Έφυγε από το τελάρo, μασίφ χρυσό όμως, στη δεξιά πλευρά και μέσα από ένα σα βρυσάκι, ένα... άρχισε να χύνεται σα λάβα και να γεμίζει και την αριστερή πλευρά, δηλαδή ήταν ρευστή η αριστερή πλευρά, αλλά πάρα πολύ έντονα αυτά. Αυτά τα δύο έτσι που κάποια στιγμή... Κι ένα τρίτο που δεν θέλω να το πω.

Άννα:

[γελάει]

Κ.Κ:

Τίποτα, εγώ είδα πολύ καθαρά, είχα πολύ έντονα την αίσθηση της παρουσίας του Σαιν Ζερμαίν. Μπήκα από τα αυτιά, που τα 'βλεπα σα μεγάλους διαδρόμους, σα να μπαίνω σ' ένα βαθύ τούνελ κι απ' τις δύο πλευρές, έτσι, και αισθάνθηκα, ήτανε, με χώνεψε, τόσο πολύ που έφτασα μέχρι τις πατούσες. Αισθανόμουν ότι ήμουν στις πατούσες του Σαιν Ζερμαίν που συγχρόνως ήταν και δικές μου...

Μ.Σ:

Τι πράγμα ήταν αυτό με τη χώνεψη! Κι εγώ...

Κ.Κ:

[συνεχίζει]

...και διαλύθηκα τελείως, ήτανε... Βέβαια, μου ερχόταν και τις προηγούμενες μέρες συνέχεια η λέξη αυτή [εννοεί συγχώνευση], μου τριγύριζε, αλλά δε μπορούσα να το συνδέσω και χωνεύτηκα πλήρως, δηλαδή αισθάνθηκα ότι.... Τίποτα, έφτασα μέχρι τις πατούσες και έμεινα εκεί.

Άννα:

Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό, λέει...

Κ.Κ:

Έτσι είπε;

Άννα:

Όχι, όχι, εγώ το...

Κ.Κ:

Κάποια στιγμή είδα τη Χριστική ενέργεια, κάποιος ανέφερε για το Χριστό και το είδα στο Μυστικό Δείπνο. Είδα την εικόνα του Μυστικού Δείπνου να βγαίνει, να... έτσι, να ξεπροβάλει. Και ένα άλλο περίεργο που συνέβη ήταν, ότι αφού είχε πει τον Αλέξανδρο, Αλεξάντερ, και μου 'χε φύγει απ' το μυαλό, ξαφνικά και ενώ είχα βυθιστεί, βλέπω τον Αλέξανδρο...

Άννα:

Το Μέγα Αλέξανδρο;

Κ.Κ:

Είναι περίεργο, ναι. Και τον βλέπω και έβγαλε έτσι, ήτανε ξανθωπό το κεφάλι του, καστανά μάτια και έβγαλε την περικεφαλαία και την ακούμπησε, σα να ακούμπησε, έμεινε με το μπροστά της πανοπλίας, με την πανοπλία μπροστά, κι

ήταν αυτό και το... Προσπαθούσα να καταλάβω τι ήταν αυτό. Το 'βλεπα, το ξανάβλεπα, αλλά ερχόταν, ήταν εκεί, ας πούμε, δεν ήτανε φευγαλέο, έμεινε για κάποια λεπτά... Μετά αισθάνθηκα ότι υπήρχε μια πολύ βαθιά θεραπεία, ότι αυτό που έγινε ήτανε πολύ βαθύ, θεραπευτικό, ότι υπήρχε μια πολύ βαθιά εξισορρόπηση. Αυτό. Ήτανε πολύ βαθύ γενικά, για μένα.

Άννα:

Ναι δεν έχει ξανατύχει αυτό, δεν έχει ξανασυμβεί, το να κάθεται στη μέση ο Δάσκαλος και να... ο οποιοσδήποτε, ξέρεις, απ' όσους έρχονται και να... πρώτη φορά...

Κ.Κ:

Και να;

Άννα:

Και να... να μας συν-χωνεύει αυτός...

Μ.Σ:

Έτσι έγινε, εντελώς. Εγώ από κει και πέρα κοιμήθηκα, μάλλον με το που βρέθηκα...

Άννα:

Ναι, πρώτη φορά, συνέβη αυτό..

Κ.Κ:

Πάντως και προχτές...

[γέλια]

Κ.Κ:

...δεν σου είπα;... συγγνώμη... και προχτές δε σου είπα ότι ήρθε στο κέντρο του κύκλου και τους συνέδεσε όλους και μετά η ενέργεια έβγαινε...

Άννα:

Ποιος;

Κ.Κ:

Δεν σου 'πα; Προχτές...

Άννα:

Α, ο Σαιν Ζερμαίν.

Κ.Κ:

Ναι.

Άννα:

Αυτό το κάνουν, το κάνουν διάφοροι, και το συνδέουν με την καρδιά, το ένα, το άλλο... Αλλά πρώτη φορά έγινε συν-χώρηση, ξέρεις, να μας μαζέψει μέσα. Όπως δηλαδή, εγώ, αυτό προσπαθώ να το κάνω με όλες τις ενέργειες να συν-χωρέσω αυτό, να συν-χωρέσω το άλλο, να συν-χωνέψω αυτό... Ε, και τώρα βρέθηκε κάποιος και *[ξεκαρδίζεται στα γέλια]* με χώνεψε και μένα!

[γέλια]

Κ.Κ:

Σε χώνεψε!

Άννα:

B;

B:

Αυτό που μου έκανε πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση εμένα ήτανε την ώρα που μας είπε... για μαγεία, κάτι για μαγεία, ο τέτοιος, πως τον λένε, ο Κρόουλι, κάποιος ήρθε και με χειροτόνησε, τέλος πάντων, μ' ένα σπαθί νταν στο κεφάλι, αλλά με τέτοια δύναμη! Μου λέει «άντε πάρ' το επιτέλους γιατί μας έχεις [η Άννα ξεκαρδίζεται στα γέλια] σπάσει τα νεύρα... που, ναι, μου 'κανε εντύπωση. Αυτό μου 'κανε εντύπωση. Μετά στον Σαιν Ζερμαίν, είχα μπει μέσα στ' αυτιά του και του έλεγα «Κάνε μου αυτό, κάνε μου εκείνο, θέλω αυτό...» γιατί μας είπες να του ζητήσουμε...

Άννα:

Όχι, δεν είπα...

B:

Τέλος πάντων, εγώ του είπα, δε με νοιάζει...

K.K:

Γι' αυτό έφαγες μετά την κρύα!

B:

Εγώ αυτό... τότε θα 'χε γίνει...Τέλος πάντων, εγώ του ζήτηγα, δε με νοιάζει.

X:

Απ' το χτύπημα, ήτανε.

Άννα:

Όχι, αυτό δεν ήτανε... Ήτανε να διαλυθείς, να μπεις μέσα στο...

B:

Να διαλυθώ, ναι και να του πω τις απόψεις μου.

Γι:

Σας ενωτίζεται...

K.K:

Είπε να του μιλάμε, να του λέμε...

Άννα:

Α, είπε έτσι; Όχι, είπε ότι μας ακούει, δεν είπε να του πούμε εμείς... Άλλο το ένα, άλλο το άλλο...

K.K:

Κάποια στιγμή εννόησε ότι, να του μιλάμε, δεν είπε τι ακριβώς να λέμε, μπορούσαμε να πούμε οτιδήποτε.

B:

Ναι, ό,τι ήθελα είπα, ό,τι με βόλεψε, δηλαδή, τέλος πάντων, του 'λεγα, του 'λεγα, του 'λεγα... στο τέλος, και στο τέλος ένιωσα, προς το τέλος, ότι αυτό το δάχτυλο, εδώ πέρα, σ' αυτό το σημείο, αυτό το μικρό (δάχτυλο), άρχισε και ενεργοποιότανε, τρανταζότανε πάρα πολύ, αφού τρόμαξα για μια στιγμή, λέω «τι γίνεται; Κάποιος μου το 'χει πάρει και μου το κουνάει;» και μετά μου ήρθε... ότι, εντάξει, έχω ζητήσει ορισμένα πράγματα... αυτό είναι το δάχτυλο των μεταφορών, του αέρα, οτιδήποτε, του Ερμή, κι ότι μάλλον ενεργοποιείται απ' αυτό που του 'χω ζητήσει.

Ίσως να το πάρω έτσι; Να το πάρω; Τέλος πάντων, αυτά.

Άννα:

Ά, δεν ξέρω. Ο.Κ

Κ.Κ:

Περίεργο, γιατί και ο γιος μου, μου 'λεγε για το δάχτυλό του, προχτές.

Β:

Αυτό το μικρό εδώ; Είναι του Ερμή.

Κ.Κ:

Ότι αισθάνεται μια ιδιαίτερη αίσθηση στο ένα δάχτυλο.

Β:

Οτιδήποτε έχει να κάνει με μεταφορές... το ξέρω από χειρομαντείες και τέτοια δηλαδή εγώ, ότι είναι αυτό. Αλλά επειδή, δεν ξέρω αν θυμάσαι που στο 'χα πει εγώ, ότι... περιμένω. Μήπως... επειδή είναι και το αριστερό που παίρνουμε και δεχόμαστε... ίσως είναι κάτι τέτοιο.

Άννα:

Καθόλου απίθανο.

Β:

Μακάρι, δηλαδή.

Ο:

Στην ολιστοθεραπεία είναι της καρδιάς.

Γ:

Στο σιάτσου μεσημβρινοί της καρδιάς καταλήγουν εκεί.

.....

Άννα:

Για πες μας κι εσύ Χ.

Χ:

Εγώ κραδαίνομαι σήμερα, καμία σχέση με την προηγούμενη φορά. Βέβαια είχα το βήχα μου στην αρχή και μια, έτσι, μια δυσκολία στην αναπνοή αλλά μετά ρυθμίστηκαν αυτά. Είχα την ίδια δυσκολία που είχε η κοπελιά δίπλα στην αρχή, δεν ήξερα, αν έπρεπε να μείνω απ' έξω η μέσα... αλλά τελικά πήγα στο κέντρο, τα κατάφερα, απλά ξέρεις ήτανε σα να πηγαινοερχόμουνα, σα να μην ήξερα τι... να κάνω. Εντάξει, γενικά... καλά, ήτανε πολύ έντονο, όλο αυτό.

Άννα:

Μου είπε για την Μ-Λ. και τον Τ. να τους πω, αν θέλουν να έρχονται. Δεν ξέρω αν θα μπορέσουν. Θα τους το πω.
Προσπαθούσα να ρωτήσω, δηλαδή ξεκίνησα να ρωτάω για τη Μ. αλλά...

Μ.Σ:

Σου 'ρθε αυτό...

Άννα:

Το πήγε αλλού, ναι.

[γελάει μαζί με τη Μ.]

Μην το πάρεις... κατάκαρδα!

Μου λέει να σου πω ότι..., εντάξει, βέβαια αυτό έγινε φανερό σήμερα, αλλά ο Σαιν Ζερμαίν δουλεύει μαζί σου και έχετε πολλά να κάνετε μαζί. Δεν ξέρω αν σου έχει ειπωθεί στο παρελθόν αυτό ή...

Μ:

Το κατάλαβα, όταν μου είπες πριν από καιρό κάτι για τη μαμά μου, ότι έχει σχέση με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν...

Άννα:

Άσα, ναι είδες, δεν το θυμόμουν.

Μ:

Αλλά εγώ συνδέθηκα απίθανα από κείνη την ώρα, πάρα πολύ έντονα.

Άννα:

Ναι, δεν το θυμόμουν... Όσο για την καρδιά λέει: «Να της πεις ότι είναι ένα εργαλείο, πρέπει να την ανοίξει για να δεχτεί». Μάλιστα, κάποια στιγμή είδα μια κατασρόλα. Δεν μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις αν δεν την ανοίξεις την κατασρόλα. Χε... πολύ απλά, βγάζεις το καπάκι, την ανοίγεις για να μπορέσεις να τη χρησιμοποιήσεις για τη δουλειά που έχει φτιαχτεί. Οπότε, λέω «εντάξει αυτό είναι κατανοητό, το καταλαβαίνει και η ίδια, αλλά πως θα την ανοίξει;» Και μου είπε για το αγγελικό ρείκι μασάζ που θα κάνουμε το επόμενο διάστημα και ότι μ' αυτόν τον τρόπο, χρησιμοποιώντας αυτό, θα μπορέσεις να... ανοίξεις το κέντρο της καρδιάς περισσότερο.

Μ:

Εγώ στον εαυτό μου δηλαδή;

Άννα:

Ναι, ναι, γιατί είναι αντιστάσεις...

Μ:

Άρα οι πόνοι ήτανε κλειστή καρδιά;

Άννα:

Ναι, ναι, είναι αντιστάσεις.

Μ:

Τόσο κλειστή ήτανε;

Άννα:

Δε σημαίνει ότι είναι κλειστή στα πάντα... είναι κάποιες πλευρές σου όμως που... ξέρεις...

[απευθύνεται στον Β.]

Όσο για αυτό που αισθάνθηκες στο δάχτυλό σου, ο Σαιν Ζερμαίν λέει: «Να τ' αφήσεις αυτά κατά μέρος» και να ασχοληθείς περισσότερο μ' αυτόν, παρά με το δάχτυλό σου... και ότι αυτό είναι απλά αποτέλεσμα της ενεργοποίησης που έγινε.

Β:

Σε ποιο θέμα όμως;

Άννα:

Του συντονισμού που έγινε με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν.

.....

Έχουν γίνει κι άλλα πράγματα σε βαθύτερο επίπεδο, που θα τα δούμε, λέει, σύντομα. Αυτή τη στιγμή συντονιστήκατε με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν και δημιουργήσατε ένα σύνολο με την ενέργεια του, ένα σύνολο μουσικής δωματίου. Είναι ένα ωραίο σύνολο, ηχητικό σύνολο... πάρτε το όπως θέλετε. Αυτή τη στιγμή έχετε δεθεί με την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν, είσαστε ένα μαζί του κι αυτό σημαίνει ότι θα γίνουν πολλά πράγματα στη συνέχεια. Ο Δάσκαλος Κουτχούμι επίσης έρχεται για να βοηθήσει στις ενεργοποιήσεις, αλλά η κύρια δουλειά σας είναι με τον Σαιν Ζερμαίν, σ' όλο το επόμενο διάστημα. Είναι φυσικό αυτό καθ' ότι δουλεύει με την έβδομη ακτίνα κι έχει πολλά να κάνει μαζί σας, κι εσείς μαζί του. Η ενεργοποίηση που έγινε λοιπόν, έχει σαν αποτέλεσμα να ξυπνήσει μέσα σας περισσότερο η έβδομη ακτίνα. Ξυπνώντας την έβδομη ακτίνα, ενεργοποιώντας την, συγχωνεύεστε περισσότερο με την ενέργεια του Δασκάλου και έρχεστε σε επαφή μαζί του... στα εσωτερικά πεδία, πιο βαθιά. Αυτό σημαίνει ότι ταυτίζεστε με το σχέδιο της έβδομης ακτίνας. Υπάρχει ένα σχέδιο έτσι όπως φαίνεται κάθε στιγμή, εκδηλώνεται, και κάθε επί μέρους ακτίνα έχει ένα επί μέρους σχέδιο. Αυτή τη στιγμή συγκεντρώνετε την ενέργεια σας περισσότερο στην έβδομη ακτίνα και θ' αρχίσουν να αναδύονται πράγματα που σχετίζονται μ' αυτήν... με την ασφάλεια, την τάξη, την τελετουργική μαγεία, την ελευθερία... τη θεραπεία. Είναι πράγματα, όλα, που σχετίζονται με την έβδομη ακτίνα. Αυτή η ενεργοποίηση έγινε σήμερα και σας παρακαλούμε να την δεχτείτε, με ανοιχτή καρδιά.

Υπάρχει ερώτηση, άλλη;

.....

Ά, για να ρωτήσω λίγο γι' αυτό το θέμα του καρκίνου που ανέφερε. Του λέω «να ρωτήσω;» Μου λέει «ρώτα».... Φαντάσου, ρωτάω αν είναι καλό να ρωτήσω! Δηλαδή...!

Μ:

Σε ποιόν ρωτάς, αν μπορείς να ρωτήσεις;

Άννα:

Γενικά.. όποιον και να ρωτήσω, ρωτάω «να ρωτήσω;»

[γέλια]

.....

Ο καρκίνος είναι μία ασθένεια που προΐδεάζει τον κόσμο, τα πλήθη, αν θέλετε. Δουλεύει με τέτοιο τρόπο στη συνειδητότητα σας που προΐδεάζει τους ανθρώπους γι' αυτό που θα συμβεί. Αυτό που θα συμβεί είναι η συν-χώνευση. Μ' έναν πολύ περίεργο, για σας, τρόπο ο καρκίνος συνδέεται με την συν-χώνευση. Εκδηλώνεται όταν υπάρχει ανάγκη να συν-χωνευτούν περισσότερες πλευρές του εαυτού, που έχουν μείνει έξω, για κάποιο λόγο. Έρχεται λοιπόν και μέσα από την διαδικασία αυτή, απελευθερώνει ορισμένα ενεργειακά φορτία που μπλοκάρουν το δρόμο. Στην ουσία, τα καρκινικά κύτταρα απελευθερώνουν ενεργειακά φορτία, που μπλοκάρουν την κίνηση της ενέργειας προς το σκοπό της συγχώνευσης, προς την συν-χώνευση των τμημάτων εκείνων του εαυτού σας που έχουν μείνει στην άκρη, παραμελημένα αν θέλετε... Δεν προϋποθέτει τριβή, δεν σχετίζεται με την τριβή, έτσι όπως την βιώνετε στο γήινο πεδίο την αντιπαράθεση, ο καρκίνος. Έχει να κάνει με την απόρριψη του εαυτού ή τμημάτων του εαυτού και είναι η εξισορροπητική κίνηση του οργανισμού, γιατί αυτά τα κύτταρα, που είναι εξ ίσου ευλογημένα όσο και όλα τα άλλα, όλα τα υπόλοιπα, έρχονται για να παράγουν εκείνες τις ουσίες που βοηθούν τον οργανισμό στην συν-χώνευση.

Το γεγονός ότι πολύ συχνά ο καρκίνος ακολουθείται από τη μετάσταση σας στον δικό μας κόσμο -στον άλλο κόσμο, όπως λέτε- έχει να κάνει με το ότι, τελικά, αποκαθίσταται αυτή η ισορροπία, ενεργειακά, και επειδή δεν είναι έτοιμη η συνειδητότητα να την αντέξει, γίνεται η μετάβαση ώστε... να μεταφερθεί η ενέργεια πια, η συγχωνευμένη ενέργεια, στην επόμενη εκδήλωση σας, στην επόμενη ζωή. Ερχόμενοι στην επόμενη ζωή έχετε συν-χωνεύσει αυτά τα κομμάτια του εαυτού σας, που έπρεπε να συγχωνευτούν. Όταν εσείς μπαίνετε στη διαδικασία να προχωρήσετε σ' αυτές τις λειτουργίες της συν-χώνευσης / συν-χώρεσης, κερδίζετε χρόνο και προσπάθεια, και την δουλειά που θα έκαναν τα καρκινικά κύτταρα, την κάνετε εσείς, συνειδητά. Συνεπώς τότε, ο οργανισμός δεν χρειάζεται να παράγει αυτά τα εργαλεία -γιατί είναι εργαλεία του αυτά τα κύτταρα- για να αποκαταστήσει την ορθή λειτουργία του. Το κάνετε εσείς συνειδητά. Πραγματικά, τα σημεία στα οποία εκδηλώνεται ο καρκίνος... -μας αρέσει να χρησιμοποιούμε τη λέξη καρκίνος, θέλουμε να το κάνουμε-, τα σημεία στα οποία εκδηλώνεται στο σώμα, αντιστοιχούν σε πλευρές της συνειδητότητας που πρέπει να συγχωνευτούν. Μπορείτε να το ψάξετε λοιπόν, μπορείτε να συνειδητοποιήσετε, εύκολα, ποιες πλευρές του εαυτού, ή τι ιδιότητα έχουν αυτές οι πλευρές, που πρέπει να συγχωνευτούν, ποιες πλευρές της προσωπικότητας σας σας θυμίζουν, ή από ποια άλλη ζωή έρχονται, γιατί δεν είναι πλευρές μόνο της προσωπικότητας αυτής, της τρέχουσας, αλλά και άλλες, που δεν μπορείτε να διαχειριστείτε πάντα συνειδητά. Αυτό είναι λοιπόν που εννοούσαμε νωρίτερα.

Κ.Κ:

Τώρα, έτσι όπως το λένε, το reconnection βοηθάει, δηλαδή, στην ενεργοποίηση;

Απάντηση:

Ναι.

Κ.Κ:

Άρα βοηθάει σ' αυτές τις διαδικασίες...

Χ:

Προληπτικά βοηθάει, όχι θεραπευτικά, δηλαδή σου λέει ότι, αν καταφέρεις και αναπτύξεις... από μόνος σου... κάνεις τη δουλειά αυτή, δεν χρειάζεται να έρθουν τα καρκινικά κύτταρα για να την κάνουνε.

Ε.Π:

Κι όταν έρθει σε μικρή ηλικία; Όταν παρουσιάζεται καρκίνος σε παιδιά, σε νεογέννητα, έχει να κάνει με άλλες ιστορίες;

Άννα:

Δεν έχει σημασία, απ' ότι καταλαβαίνω, η ηλικία, στη διαδικασία της συγχώνευσης.

Β:

Είναι και από θέμα προηγούμενης ζωής, λογικά, έτσι όπως το είπε. Έτσι δεν είναι;

Χ:

Προφανώς το κουβαλάς...

Ε.Π:

Αυτό είναι.... Καίει λίγο αυτό...

Άννα:

Για να δούμε...

.....

Το θέμα της ηλικίας είναι αυτό που θέλετε να δείτε. Δεν παίζει ρόλο η ηλικία. Παίζει ρόλο η διαδικασία. Είναι ψυχές που ενσαρκώνονται για να κάνουν αυτή τη συγχώνευση και κατόπιν να συνεχίσουν, να συνεχίσουν σε μία άλλη ζωή, με άλλα δεδομένα, πολύ πιο πλούσιες. Θα είναι καλό να μπορέσετε να δείτε τον πλούτο που υπάρχει στον καρκίνο. Υπάρχει ένας μεγάλος πλούτος εκεί.

Άννα:

Θυμήθηκα κάποια περίπτωση, πριν από μερικούς μήνες, που μέσα από την... με το αγγελικό ρείκι μασάζ, μου ζήτησε ο Ηλίας να βάλω καρκίνο στο σώμα μου, όπως βάζω πάρα πολλά σύμβολα σε άλλους, και το έκανα. Τώρα μου λέει, ναι, να το πω πάλι, ίσως να το 'χω πει ήδη σε κάποιους, και κατάλαβα... εκείνη την ώρα.... τώρα το συνειδητοποιώ. Δεν ήξερα γιατί μου το είπε και δεν το κατάλαβα ποτέ, μέχρι τώρα. Αλλά κατάλαβα ότι ήταν μία διαδικασία, ήταν κάτι που με βοήθησε να αφομοιώσω ενέργειες. Κάποια στιγμή αργότερα, μετά από ενάμισι μήνα περίπου, μου είπε «Τώρα βγάλ' το και πέταξε το» και με τον ίδιο τρόπο με τα αιθερικά χέρια το έβγαλα και το πέταξα, γιατί δε χρειαζότανε πια, οπότε λειτούργησε ίσως πιο πολύ σε συμβολικό επίπεδο, αλλά, πάντως η αίσθηση ήταν αυτή, ότι με βοήθησε να αφομοιώσω, και τώρα καταλαβαίνω τη σύνδεση που υπήρχε, τώρα το συνειδητοποιώ.

B:

Άρα, η κληρονομικότητα δεν παίζει κανένα ρόλο, έτσι όπως τα λένε.

Λ:

Στον καρκίνο, όχι.

B:

Όχι, έχουνε πει ότι παίζει ρόλο, έτσι δεν έχουνε πει;

M:

Η κληρονομικότητα έχει μια... Κάποιος που γεννιέται πάντα φέρει και κάποιες ενέργειες, που έχουνε σχέση με τη γενιά του, με την...

Γι:

Σα δυνατότητες είναι. Μπορεί να τις ενεργοποιήσει, μπορεί όχι.

Άννα:

Πιθανότητες. Ναι, πιθανότητες. Το τι θα εκδηλώσει είναι θέμα της επιλογής του.

B:

Γιατί η ιατρική το 'χει ρίξει σε κληρονομικότητα πολύ.

Άννα:

Ναι, παίζει ρόλο αλλά δεν είναι ο καθοριστικός παράγοντας. Ο καθοριστικός παράγοντας είναι το τι επιλέγεις εσύ να εκδηλώσεις.

K.K:

Δεν απάντησαν για το reconnection όμως. Βοηθάει; Βοηθάει προληπτικά η βοηθάει και μετά;

Λ:

Η συγχώνευση.

Άννα:

Ο Σαιν Ζερμαίν θα απαντήσει. Λέει να της πεις:

.....

«Η συν-χώνευση γίνεται με πολλούς τρόπους. Προσδιορίζεις αυτό που θέλεις να συμβεί και συμβαίνει. Το Reconnection έρχεται να εντοπίσει τη διαδικασία της συνχώνευσης σε πεδία πολύ πέρα από το γήινο. Συνεπώς, αυτό που κάνει, είναι να φέρνει ανεκδήλωτες πλευρές του εαυτού, από μακρινά πεδία και να τις φέρνει κοντύτερα στο γήινο πεδίο, στην συνειδητότητα στο γήινο πεδίο, ώστε να κάνει κατόπιν την αφομοίωση. Έτσι η διαδικασία του Reconnection σχετίζεται, σαφώς, με τη διαδικασία της συνχώνευσης, αλλά είναι δύο λειτουργίες διαφορετικές που κουμπώνουν μαζί. Στο Reconnection γίνεται η σύνδεση με ανεκδήλωτες πλευρές του εαυτού, κυρίως, ενώ, όταν κάνετε μια διαδικασία συν-χώρεσης, είστε συνειδητοί σ' αυτό που θα συν-χωρέσετε, σ' αυτό που θα συν-χωνεύσετε και συνήθως, πρόκειται για πλευρές του εαυτού σας, που έχουν εκδηλωθεί στο παρελθόν, αλλά έχουν γίνει mistreated, έχουν... τις έχετε κακοδιαχειριστεί, ή τις... φοβηθήκατε αρκετά. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στα δύο.»

.....

Ωραία. Τελειώσαμε.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

15.2.2009

Άννα:

Μου λέει «Πες τους να καθίσουν στη σωστή σειρά. Η Μ. να καθίσει δίπλα στον Β., ο Τ. να καθίσει δίπλα στην Κ»....

Χμμ, δικά τους παιχνίδια...

[Σημ.: Η Μ. και ο Τ. είναι άτομα που δεν συμμετέχουν στις συναντήσεις του Α.Κρόουλι, ωστόσο ανήκουν στην ευρύτερη ομάδα. Την ημέρα αυτή λοιπόν προφανώς παραβρίσκονταν ενεργειακά.]

Οι υπόλοιποι είμαστε καλά καθισμένοι;

«Να συμπληρώσει κάποιος τη θέση», λέει.... να καθίσουμε όλοι κοντά ο ένας στον άλλον.

Κοίταξε μη πατήσεις τη Μ. *[Σημ.: απευθύνεται στην Γι.]*

Μάλιστα.... Γύρω – γύρω όλοι, στη μέση ο Μανώλης. Ποιος είναι ο Μανώλης στη μέση; Για να μας πει...

.....

Είμαστε έτοιμοι να αρχίσουμε. Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Σανάτ Κουμάρ. Οικοδεσπότης σας ο Άλιστερ Κρόουλι.

Θα αφήσουμε την Άννα να πάρει μερικές ανάσες για να εμβαθύνει στην ενέργεια. Κάντε κι εσείς το ίδιο.

Ερχόμαστε να μιλήσουμε για το Πνεύμα, όχι για την ύλη. Άλλωστε, η Μαγεία σκοπό έχει να προωθήσει την εκδήλωση του Πνεύματος στην ύλη. Δε μας αφορά η ύλη αυτή καθεαυτή. Δεν είναι στόχος μας η ύλη. Αλλά το να την καταστήσουμε αγωγό, δίοδο, για να περάσει η πνευματική ενέργεια. Αυτό είναι κάτι που το κάνετε κάθε στιγμή με τον εαυτό σας. Ακόμα και όταν μαγειρεύετε στην κουζίνα σας, χρησιμοποιείτε την ύλη σαν αγωγό της ενέργειας. Την αγάπη για τους αγαπημένους σας, για τους δικούς σας ανθρώπους, τη διοχετεύετε μέσα από τα μαγικά κουζινικά σας. Τα σκουπόξυλα είναι μια άλλη ιστορία.

Φέρτε το χέρι, το αριστερό χέρι στην καρδιά και ζητήστε να ανοιχτεί για σας η πύλη, όπως δεν την έχετε δει ποτέ. Να ανοιχτεί η πύλη του θελήματός σας -του πραγματικού σας θελήματος. Αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίο είστε εδώ σήμερα. Να κάνετε μια βουτιά στην καρδιά και να συνειδητοποιήσετε τι είναι αυτό που πραγματικά θέλετε. Χωρίς ενοχές, χωρίς δεύτερες σκέψεις, χωρίς φόβο. Αμαρτία είναι να μην κάνεις το θέλημά σου. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν. Θα ζητήσουμε από την Κατερίνα και τον Σαιν Ζερμαίν να μεταφέρουν μερικά λόγια και κατόπιν θα προχωρήσουμε.

Κατερίνα:

Ο Σαιν Ζερμαίν ζητά λίγο χρόνο να εξισορροπήσει την ενέργειά μου.

Συντονίζεστε όλοι με την ενέργεια του Πατέρα. Κι αυτό είναι κάτι που σας φοβίζει όταν σας το λέμε. γιατί αγνοείτε ότι το θέλημα του Πατέρα είναι το θέλημα της καρδιάς σας και είναι κάτι που συνεχίζουμε να το επαναλαμβάνουμε τον τελευταίο καιρό. Ερχόμαστε πάλι και πάλι και σας λέμε ότι το θέλημα του Πατέρα και το θέλημα της καρδιάς σας είναι ένα και το αυτό. Ότι χρειάζεται να αναγνωρίσετε τη βαθύτερη επιθυμία της καρδιάς σας και να την ακολουθήσετε, γιατί αυτός είναι ο πιο ασφαλής δρόμος. Γιατί αυτός είναι ο δρόμος που σας φέρνει πιο κοντά σε μας. Γνωρίζετε ότι, όσο πιο βαθιά συνειδητοποιείτε την ενότητά σας με το Πνεύμα, τόσο πιο βαθιά είναι η συνένωση του θελήματος του δικού μου με το δικό σας. η επιθυμία μου είναι η επιθυμία σας και οι ανάγκες μου είναι οι ανάγκες σας.

Χρειάζεται να βγείτε από την ψευδαίσθηση της ενοχής ότι κάνετε λάθος. Του φόβου ότι θα στραβοπατήσετε και θα ζητήσετε κάτι που είναι έξω από μένα. Θέλουμε να σας κάνουμε να συνειδητοποιήσετε την ενότητά σας με τον πνευματικό σας εαυτό. Είναι κάτι που επιμένετε να ξεχνάτε. Είναι κάτι που, έρχεστε εδώ, το αναγνωρίζετε όταν σας το λέμε, το δέχεστε, και την άλλη στιγμή εννοείτε να το ξεχνάτε. Όμως, όσο πιο βαθιά είναι η συνειδητοποίηση της ενότητάς σας μαζί μου, τόσο πιο ασφαλή θα είναι και τα βήματά σας. τόσο πιο στερεωμένοι θα είστε στο δρόμο σας. Τόσο λιγότερα τα πισωγυρίσματά σας. Η Άννα συνεχίζει.

(συνέχεια)

Inferno.

Μια φωτιά καίει στη μέση του κύκλου σας. Κολοσσιαία φωτιά. Κάποιοι θα μπορούσαν να τη δουν σαν τη φωτιά της κόλασης. Μπορείτε να τη δείτε όπως θέλετε εσείς, αλλά θα σταθείτε στο κέντρο.

Ένας – ένας, μία – μία, θα προχωρήσετε και θα σταθείτε για λίγο στο κέντρο του κύκλου, μέσα σ' αυτή την τεράστια φωτιά, την ώρα που όλοι οι υπόλοιποι με το χέρι στην καρδιά, όπως κι αυτός που θα στέκεται στο κέντρο, θα δηλώνετε την πρόθεσή σας να σταθείτε στη φωτιά του θελήματός σας. Και έτσι είναι.

Θα ξεκινήσει η Άννα.

Άννα:

Μου ζητά να δω τη φωτιά να με καλύπτει, να γλύφει με τις φλόγες παντού...

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά του θελήματός μου. Να σταθώ στη φλόγα της θέλησής μου.

Μου λέει «Γίνεσαι μια φλόγα. Μη κοιτάξεις κάτω αλλά ψηλά. Κάθισε κάτω για να συνεχίσει ο επόμενος».

B.;

B.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Όλοι οι υπόλοιποι στον κύκλο, δηλώνετε την πρόθεσή σας να σταθεί η B. στη φλόγα του θελήματός της.

Ευχαριστούμε, μπορείς να καθίσεις.

A.;

A.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να είμαι στο κέντρο της φωτιάς, στο θέλημα το δικό μου. Η φωτιά να εξαγνίζει και είμαστε μια παρουσία ιερότητας. Καθαροί θα προχωρήσουμε στο θέλημα του Ενός.

(συνέχεια)

Ευχαριστούμε.

A.;

A.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Κάθισε. Μη ξεχνάτε να δηλώνετε ο καθένας την πρόθεσή σας.

E.;

Ε.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να είμαι στο κέντρο της φωτιάς, μαζί σας.

(συνέχεια)

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά της θέλησής μου.

Ε.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά της θέλησής μου.

(συνέχεια)

Και έτσι είναι. Κάθισε.

Κ.;

Κ.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στη φωτιά του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Αμήν.

Γ.;

Γ.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στο κέντρο της φωτιάς της θελήσεώς μου, του θελήματός της καρδιάς μου.

(συνέχεια)

Και έτσι είναι.

Γ.:

Και έτσι είναι.

(συνέχεια)

Γι.;

Γι.

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στο κέντρο της φωτιάς του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Αμήν. Το έκανες ήδη.

Βα.;

Βα.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στο κέντρο της φωτιάς του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Οραματίσου τη φωτιά. Ευχαριστούμε. Κάθισε.

Μ.;

Μ.:

Δηλώνω την πρόθεσή μου να σταθώ στο κέντρο της φωτιάς του θελήματός μου.

(συνέχεια)

Και έτσι είναι

Μ.:

Και έτσι είναι.

(συνέχεια)

Θα ζητήσουμε από τον Λ. να μας μιλήσει. Πιστεύουμε ότι θα του κάνει καλό.

Λ.:

Η παρουσία όλων των δασκάλων μας βοηθά στη ζωή μας που το πρωταρχικό καθήκον είναι να κάνουμε το θέλημα του Πατέρα. Πολλές φορές κάνουμε πράγματα τα οποία δεν ξέρουμε γιατί τα κάνουμε. Αλλά τελικά αποκαλύπτεται ότι ό,τι κάνουμε, γίνεται επειδή το θέλει ο Πατέρας. Η βοήθεια, η βοήθειά του γίνεται μέσω των αγγέλων κατανοητή σε λίγους, ενώ θα έπρεπε να είναι προς όλους. Άννα, συνέχισε.

(συνέχεια)

Αφού ξεπεράσαμε τα τεχνικά προβλήματα, συνεχίζουμε. [Σημ.: αναφέρεται σε δύο διακοπές που έγιναν για να αλλαχθούν μπαταρίες στο μαγνητόφωνο] Είναι βλέπετε φορές που νιώθετε ότι δε σας αρκεί η ενέργεια. Θέλετε να κάνετε πράγματα και νιώθετε ότι δεν έχετε την ενέργεια. Κι όταν τα πράγματα αυτά αφορούν το γήινο πεδίο, όταν νιώθετε ότι το φυσικό σας σώμα δεν μπορεί να σας ακολουθήσει, είναι η καλύτερη περίπτωση, γιατί τότε μπορείτε να πάρετε βιταμίνες, μπορείτε να τραφείτε υγιεινά, να κάνετε μερικές ασκήσεις και να τονώσετε τον φυσικό σας φορέα. Στα εσωτερικά πεδία όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Εκεί πια, δεν αναφερόμαστε –όχι μόνο, τουλάχιστον– στην κατάλληλη διατροφή και την άσκηση, αλλά στην εφαρμογή της αποφασιστικότητας και της θέλησης.

Αυτό που σας δίνει ενέργεια είναι η καθαρή εστίαση και η αποφασιστικότητά σας να προχωρήσετε. Δεν είμαστε εδώ για να κάνουμε άλλη μία εκκλησία όπου οι πιστοί θα έρχονται μία φορά την εβδομάδα για να απολαμβάνουν τη θεία χάρη και μετά θα εντρυφούν πάλι στα εγκόσμια μέχρι την επόμενη φορά, μέχρι την επόμενη τελετή, αλλά αυτός που ακολουθεί αυτό το μονοπάτι, θα πρέπει να είναι πολύ αποφασισμένος να το φέρει εις πέρας. Μόνο με την πύρινη θέληση μπορείτε να προχωρήσετε παραπάνω, όχι παθητικά αλλά δυναμικά. Συγκεντρώνοντας την ενέργειά σας και χρησιμοποιώντας νέες συνδέσεις, αν αυτό είναι απαραίτητο.

Το παράδειγμα του Ηλία με τη Άννα είναι πολύ απτό, είναι πολύ ξεκάθαρο για όλους σας. Γιατί κάποιος που γνωρίζει, μπορεί να καταλάβει τον τρόπο με τον οποίο κινούνται οι πολικότητες και πως αλλάζουν οι συνδέσεις προκειμένου να δημιουργηθεί η απαραίτητη ενέργεια για να προχωρήσει στο δρόμο της. Και δεν το λέμε αυτό για να το πούμε απλά, αλλά για να σας δώσουμε μερικούς υπαινιγμούς για τον τρόπο που μπορείτε να προχωρήσετε εσείς οι ίδιοι. Όταν το δυναμικό της έφτασε σε ένα κατάλληλο επίπεδο, χρειάστηκε να έρθουν κι άλλες ενέργειες για να τονώσουν την κυκλοφορία, για να ανεβάσουν ακόμα περισσότερο τον δείκτη της έντασης της ενέργειας. Αυτό συμβαίνει όταν ερχόμαστε και σας μιλούμε. Δεν είμαστε πάντοτε οι ίδιοι.

Σας έχει ειπωθεί ότι και οι φύλακες άγγελοί σας αλλάζουν ανάλογα με τη δική σας πρόοδο. Μάλιστα, όσοι βλέπετε πολύ συναισθηματικά αυτό το θέμα, μπορεί να στεναχωριέστε γιατί λέτε «Τα καημένα τα αγγελάκια, έφυγαν». Δεν βρίσκεται εκεί η ουσία και δεν υπάρχει καθόλου συναίσθημα σε όλο αυτό. Υπάρχει ξεκάθαρη διαδικασία. Είναι τρόποι λειτουργίας του Πνεύματος. Είναι η τεχνική του θέματος. Όταν ανέβει το δυναμικό σας, θα πρέπει να βρεθεί μια άλλη κινητήριος δύναμη για να σας ωθήσει πιο πέρα. Δεν χάνετε όλα όσα είχατε, ούτε οι άγγελοι που είχατε μαζί σας, οι οδηγοί, φεύγουν και αντικαθίστανται, αλλά προστίθεται μία άλλη ενέργεια, που σας δίνει μεγαλύτερη ώθηση. Έτσι αυξάνει η ένταση του οίστρου που σας κρατά σε εγρήγορση, ώστε να μη μέινετε σε αδράνεια μέσα στην αυτοϊκανοποίηση των επιτευγμάτων σας. Χρειάζεται να είμαστε σκληροί μερικές φορές και το κάνουμε. Και τότε εσείς λέτε ότι το Πνεύμα δε σας αγαπά, δεν σας φέρεται όπως θα έπρεπε να σας φερθεί το Πνεύμα, αγνοώντας βέβαια ότι εσείς είστε το Πνεύμα.

Αφήστε για λίγο τα χέρια στο πλάι. Αφήστε τα να πέσουν στο πλάι. Και ζητήστε να διωχθεί από πάνω σας κάθε ίχνος αυτοθαυμασμού, αυτοεπιείκειας, αυτοχαϊδέματος. Και η στήλη της αυστηρότητας του καμπαλιστικού δέντρου να ενεργοποιηθεί και να ενεργοποιηθεί στο βαθμό που είναι κατάλληλο, έτσι ώστε να επιτύχετε την εξισορρόπηση. Να επιτύχετε την ουδετερότητα. Το να αγαπάτε τον εαυτό σας δε σημαίνει να τον θωπεύετε κάθε φορά που ανακλύπει ένα πρόβλημα, κάθε φορά που ξυπνά μέσα σας η υπόνοια ότι κάτι δεν κάνατε καλά. Χρειάζεται να μπορείτε να στέκεστε γυμνοί στα μάτια του Θεού. Ολόγυμνοι. Και μάλιστα θα σας ζητήσουμε να το κάνετε αυτό, τώρα αμέσως.

Γδυθείτε και σταθείτε στο κέντρο του κύκλου σας ολόγυμνοι.

....Ναι, ομολογούμε ότι το ευχαριστιόμαστε πολύ αυτό. Όχι, δεν το λέμε κυριολεκτικά. Θέλουμε όμως πραγματικά να σταθείτε στο κέντρο του κύκλου, ξεκινώντας πάλι από την Άννα, και να δείτε τον εαυτό σας ολόγυμνο στα μάτια όλων και, πάνω απ' όλα, στα μάτια του Υψίστου. Χωρίς λάθη και χωρίς δίκια. Ούτε σωστό ούτε λάθος. Ούτε δίκαιο ούτε άδικο. Και όλοι οι υπόλοιποι στον κύκλο, κοιτάξτε νοερά αυτόν που στέκεται στο κέντρο του κύκλου, αναγνωρίζοντάς τον ολόγυμνο στην παρουσία του Θεού, χωρίς δίκιο και χωρίς άδικο.

[Σημ.: Μετά από την Άννα, ο καθένας και η καθεμιά έρχονται στο κέντρο του κύκλου και στέκονται για λίγο οραματιζόμενοι τον εαυτό τους εντελώς γυμνό]

Βα.;...

..Κάθισε

Λ.;....

Μπορείς να καθίσεις

Α.;.....

Είσαι έτοιμη.

Έ.;.... Στάσου για λίγο ακόμα στο κέντρο και γυμνώσου όσο περισσότερο μπορείς. Ωραία. Ευχαριστούμε.

Κ.;....

Κάθισε.

Γ.;.....

Έτοιμη είσαι, μπορείς να καθίσεις.

Γι.;.... Στάσου στο κέντρο, περισυνέλεξε τα κομμάτια σου και άφησέ τα να πέσουν για άλλη μια φορά. Απόλαυσε τη διαδικασία. Και έτσι είναι. Μπορείς να καθίσεις.

Β.;.... Δες να γυμνώνεις το στήθος σου κυρίως...

Και έτσι είναι. Κάθισε.

Μ.;....

Κάθισε. Ευχαριστούμε.

Μπορείτε να βάλετε τα χέρια σας όπως επιθυμείτε. Ζητώντας σας να κάνετε αυτά σήμερα, σας μιήσαμε σε μια μικρή τελετή που κάναμε με κάτι φίλους τον προηγούμενο αιώνα. Είναι μια καταπληκτική διαδικασία για να μπορέσετε να ελευθερωθείτε από τα βάρη της προσωπικότητας και πραγματικά να σταθείτε ουδέτεροι εκεί που πρέπει. Το μεγαλύτερο επίτευγμά σας θα είναι να σταθείτε

ουδέτεροι. Υπάρχουν πολλά ακόμα στο δρόμο σας να κάνετε. Όμως δε θα γίνουν τώρα, αυτή τη στιγμή. Προσπαθήστε κάθε φορά που κάτι αντιμετωπίζετε, να στέκεστε γυμνοί στα μάτια των άλλων και του Υψίστου. Ολόγυμνοι. Τελειώσαμε για σήμερα. σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας.

Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα –ο Δάσκαλος Μορύα-, ο Ηλίας, ο Σανάτ Κουμάρα κι εγώ, ο Άλιστερ Κρόουλι, σας ευχαριστούμε και θα τα ξαναπούμε σύντομα.
Την άλλη εβδομάδα θα έχουμε κάτι διαφορετικό.

B., θα μεταφέρεις ένα μήνυμα από τον Άλιστερ Κρόουλι;

B.:

Είναι ένα άνοιγμα της καρδιάς. Είναι ένα ποτάμι. Είναι ένας δρόμος. Ένας τυρκουάζ δρόμος ή ένα τυρκουάζ ποτάμι που φεύγει από την καρδιά και μεταφέρεται σε έναν – έναν από τα μέλη του κύκλου και ξαναγυρνάει πάλι στην καρδιά. Και έτσι είναι.

(όλοι)

Και έτσι είναι.

Άννα:

Λέει: «Σε κάναμε δική μας».

M.;

M.:

Ήταν πολύ ωραία έτσι η ενέργεια. και αισθάνθηκα για πρώτη φορά την ενέργεια του Άλιστερ Κρόουλι διάφανη, άσπρη. Και ήταν πολύ ωραία η αίσθηση έτσι που είχα όταν μπαίναμε στον κύκλο, για όλους. δηλαδή, αισθανόμουν ότι έβλεπα κατά κάποιο τρόπο... δεν τους έβλεπα σαν σώματα, σαν ενέργειες. Άλλοι ήταν πιο σκούρα ενέργεια, άλλοι ήταν διάφανοι, όπως εσύ ας πούμε, τελείως. Δεν υπήρχε σώμα, ήταν.. ένας αέρας ήτανε...

Άννα:

Παιδιά, τη δεύτερη φορά, που είπε να σταθούμε στον κύκλο, ένιωσα αδύνατη!!!

[γέλια]

Γ.:

Καλά, αυτό το είδα κι εγώ. άνοιξα το μάτι μου και σε είδα και πήγα να σου πω «Άννα αδυνάτισες»! Το πιστεύεις; Ήθελα να σου πω Άννα αδυνάτισες! Πόσο καιρό έχω να δω την Άννα, σκεφτόμουν. Αδυνάτισες πάρα πολύ.

Άννα:

Άλιστερ, μπορούμε να το επαναλάβουμε αυτό παρακαλώ;

[γέλια]

M.:

Εγώ είδα ότι δεν υπήρχες. Ήταν ένα.... αιθερικό.

Σε άλλους βγαίνανε χρώματα. Χρυσό είδα. Έτσι, διαφορετικά. Κι εσύ [Σημ. απευθύνεται στην Ε.] τυρκουάζ.. ένα πράσινο μάλλον....σμαραγδί. Ήτανε σμαραγδί το χρώμα. Κι εσύ ήσουν διάφανη [Σημ.: απευθύνεται στην Γ.] ήταν έτσι πολύ ωραία αίσθηση. Πάρα πολύ ωραία ήταν.

B.:

Εγώ τη φωτιά την είδα πορτοκαλί, όχι κόκκινη.

M.:

Όχι πορτοκαλί, εγώ την έβαλα μοβ.

Ba.:

Όχι. Πορτοκαλί και...

Άννα:

Ναι, γιατί πριν το πω ρώτησα το χρώμα και μου είπε «Άσε τους να τη δουν όπως θέλουν».

Ba.:

Ναι, και μου 'κανε εντύπωση που δεν έκαιγε καθόλου. Και μου το 'πες κιόλας. Κάτι σαν «μπες μέσα στη φλόγα». Αλλά ήμουν μες στη φλόγα, αλλά δεν καιγόμουν. Δε μ' ακουμπούσε, δεν αισθανόμουν... ξέρω 'γω. Τέλος πάντων, ένιωθα ένα μεγάλο βάρος στο αριστερό μέρος του εγκεφάλου, πολύ μεγάλο βάρος, μια πίεση. Και ένιωθα κατά τακτά διαστήματα το σώμα μου να συμπιέζεται απ' το κεφάλι και τα πόδια και να ανοίγω απ' τα χέρια. Πολύ έντονα αυτό το συναίσθημα. Δηλαδή, έπαιρνα κάτι μορφές παράξενες.

Άννα:

Την ώρα που ήσουν εκεί (στο κέντρο);

Ba.:

Όχι, όλη την ώρα γενικώς. Όλη τη διάρκεια, ένιωθα κατά τακτά διαστήματα να αυξομειώνω το μέγεθός μου, να το αλλάζω. Αυτά.

Γι.:

Όταν είπες στην αρχή ότι σήμερα θα κάνουμε... θα σταθούμε στο θέλημά μας, ξαφνικά είδα μια εικόνα. Την έχω δει πολλές φορές. Παλιότερα ξέρεις γέλαγα μ' αυτό... όπως κάνουνε την αφή της φλόγας στους Ολυμπιακούς αγώνες, να κρατάω έναν πυρσό, και να κατεβαίνει μια κατακόρυφη δέσμη φωτός που γίνεται... πέφτοντας στο κάτωποτρω γίνεται φλόγα. Και μετά είπες εσύ ότι τώρα είναι αναμμένη μία φωτιά στη μέση. Και ήτανε σαν αυτή, ο νοητός ήλιος που γίνεται φωτιά για να τον δω. Η μία μορφή και η άλλη.

Και μετά, που είπες να αναπνεύσουμε από την ψυχή... [Σημ.: ξεκινώντας τη συνάντησή μας ζητήθηκε να κάνουμε μερικές αναπνευστικές ασκήσεις, αναπνέοντας από την ψυχή μας – αυτό το κομμάτι δεν μαγνητοφωνήθηκε] Τις προηγούμενες μέρες μετά από την προηγούμενη συνάντηση και το θέμα του καρκίνου που είχε ανακινηθεί, ένιωσα σαν η μορφή μου να είναι... δε ξέρω, αμοιβάδα είναι που λέγεται αυτό το ακανόνιστο σχήμα; Και επειδή γενικά εγώ είχα προβλήματα με την αναπνοή και τον κόλπο, που είναι τα δύο σημεία που μπαίνει στο σώμα η καθαρή ζωτική ενέργεια είτε η υλική ενέργεια, ένιωθα πως αυτό το σχήμα παίρνει ό,τι μορφή του δίνουν οι πιέσεις απ' έξω. Κι έλεγα, μα πώς είναι δυνατόν. Έχει δικό του σχήμα. Δεν είναι σαν ζελέ εύπλαστο. Και έχει δικό του σχήμα όταν αναπνέει από την ψυχή του. και ήταν σαν να κατεβαίνει μια κατακόρυφη πάλι δέσμη από φως μέσα που δίνει το σχήμα. Κι αυτό είναι το σχήμα του. Δεν είναι οι πιέσεις που δέχεται, τα καθρεφτίσματα που δέχεται που διαμορφώνουν τη μορφή. Είναι αυτό που εκπέμπει γιατί μπαίνει μέσα του. Και είναι αυτό η αναπνοή της ψυχής και έτσι το είχα νιώσει. Και όταν το είπες τώρα, η στήλη δηλαδή.... Ενεργοποιήθηκε η στήλη που είναι η ψυχή που αναπνέει από το βάθος. Αυτά τώρα. Εκεί είναι πώς έμπαινε... ένιωθα κι εγώ ότι δεν υπάρχουν ξεχωριστά άτομα στον κύκλο, είναι ένα. Απλά είναι διαφορετικές ενέργειες που εκφράζονται μέσα από τη μορφή του καθενός και γι' αυτό έχει νόημα και η μορφή. και ο καθένας εκφράζοντας το θέλημά του δίνει μεγαλύτερη ένταση στην ενέργεια που υλοποιεί. Αυτά.

Γ.:

Ήτανε πάρα πολύ ωραίος διαλογισμός. Θέλω να τους ευχαριστήσω. Έκανα... νομίζω ότι έγινε πολύ δουλειά σήμερα για τον καθένα μας και για όλους μαζί και έκανα μια διαπίστωση συγκλονιστική. Όταν μας είπαν «σκεφτείτε την καθημερινότητά σας και τι είναι αυτά που θέλετε και που δε θέλετε», προσπάθησα να δω, να βρω τι είναι αυτό που κάνω και δε θέλω. Ενώ, πριν από μερικά χρόνια, θα 'ψαχνα να βρω τι είναι αυτό που κάνω, που θέλω. Κι αυτό ήτανε συγκλονιστικό. Δηλαδή, ακόμα το... Ήτανε συγκλονιστικό για μένα. Το να ψάχνω να βρω τι είναι αυτό που δε θέλω... δηλαδή μπορώ να πω ότι ευχαριστώ... Ευχαριστώ για τη μέρα μου, την κάθε μέρα. Και η φωτιά που μπήκα μέσα ήτανε λευκή. Ασα και όλοι ήσασταν πάρα πολύ όμορφοι.

Κ.:

Εγώ αισθάνθηκα... Κατ' αρχήν έχω ένα πρόβλημα με τον Σαιν Ζερμαίν. Δεν ακούω καθόλου τι μου λέει.... Δηλαδή δεν αισθάνομαι ότι μου υπαγορεύει κάποιος κάτι...

Άννα:

Μα μιλάει από μέσα.

Κ.:

Ναι, το ξέρω κι αυτό μου δημιουργεί πάντοτε ένα θέμα.

Άννα:

Το ίδιο συνέβη κάποια στιγμή τώρα με τον Κρόουλι γιατί μιλούσα... είχα μπει στη ροή κι έλεγα, κι έλεγα... και λέω «τώρα πού; Μόνη μου μιλάω;» Λέει «Όχι, συνέχισε, εγώ μιλάω».

Κ.:

Ναι, ούτε καν μια λέξη.

Εγώ αισθάνθηκα πολύ διαύγεια. Ότι ήταν πολύ καθαρή η ενέργεια, πολύ κρυστάλλινη. Αυτό το θέμα με το θέλημα είναι κάτι γενικά που με απασχολεί και το τελευταίο διάστημα, τις τελευταίες μέρες ρώταγα τον Ηλία «Τι θέλεις; Αυτό θέλεις;» Ήμουν σε μία τέτοια διαδικασία. Και αισθάνομαι... και είναι περίεργο γιατί το αντιμετωπίζω συνέχεια αυτό το πράγμα. Δηλαδή πολλές φορές νιώθω μία δυσφορία και καταλαβαίνω ότι πρέπει εκείνη την ώρα... με σπρώχνουνε να αποφασίσω τι θέλω. Ότι πρέπει να πω τι θέλω. Και μόλις ξεκαθαρίσω τι θέλω, αμέσως αισθάνομαι την ενέργεια να καταλαγιάζει. Είναι κάτι αντίστοιχο. Και.... όχι, ήταν πολύ κρυστάλλινη, πολύ διαυγής...

Παρόλο που, για να είμαι ειλικρινής, με σόκαρε το τελετουργικό αυτό προς στιγμήν, μετά το αισθάνθηκα έτσι πολύ απελευθερωτικό.

Βέβαια, παίχτηκε και κάτι άλλο. Την ώρα που σηκώθηκες [Σημ.: απευθύνεται στην Άννα] σε είδα να κάνεις έτσι την μπλούζα σου και λέω «Τι είναι αυτό!;»

[ξεκαρδιστικά γέλια]

Γ.:

Είναι κι αυτό με τους ανθρώπους που στέκονται με τα ρούχα μπροστά σε μία οθόνη και τους βλέπουν γυμνούς. Όχι ακτινογραφία.

Λ.:

Ναι, είναι καινούριο στα αεροδρόμια. Το έδειξαν στην τηλεόραση.

Γ.:

Ναι, υπάρχουν και κάτι γυαλιά τέτοια...

Ε.:

Λοιπόν.... Συνέβησαν διάφορα περίεργα. Πρώτον, την ώρα που μίλαγες για φλόγα, ένιωθα μια ταχυπαλμία πάρα πολύ έντονη και ένα... σαν να φούσκωνε όλη η αριστερή μου πλευρά και μια ζέστη πάρα πολύ έντονη. Αλλά έβλεπα ένα τεράστιο λωτό μπροστά μου. Δεν έβλεπα φωτιά. Άσπρο τεράστιο λωτό που στη μέση σαν να ήταν τα φύλα του διάφανα και μακρόστενα. Το οποίο μακρόστενο αυτό σχήμα έμεινε στο μυαλό μου, σαν ενέργεια όμως, όχι σαν σχήμα. Σαν άσπρη ενέργεια κι έβλεπα όλους εσάς έτσι. Δηλαδή δεν έβλεπα σώματα, έβλεπα αυτό. Και το περίεργο ήταν πως αυτή η σκηνή μου ήρθε στο μυαλό... την περασμένη Τετάρτη όταν φύγαμε από δω, σε είδα στον ύπνο μου όπως είσαι τώρα [Σημ. απευθύνεται στην Άννα] Αυτό έλεγα στην Γι. Πριν, με άσπρη μπλουζα, γκρο πλαν, με ακουμπούσες, μου έλεγες διάφορα λόγια. Και κάποια στιγμή αισθάνθηκα αυτή την άσπρη.. μια άσπρη ενέργεια, πάλι σε ένα κύλινδρο, με τον ερμηίτη. Τη φιγούρα του ερμηίτη. Και ένιωθα σαν να γίνεται σεισμός μέσα μου. αλλά εγώ δεν ήμουν μέσα μου που το αισθανόμουν αυτό. ήμουν αριστερά έξω και κοιτούσα αλλά ένιωθα αυτό που ένιωθα μέσα. Όλα διάφανα. Το ίδιο αισθάνθηκα τώρα μ' αυτήν την ενέργεια κι αυτή τη.....

A.:

Κατ' αρχήν χαίρομαι που αποφάσισα να 'ρθω σήμερα, που με σπρώξανε να 'ρθω σήμερα. μ' άρεσε η διαδικασία, το χάρηκα πάρα πολύ. τη φλόγα την είδα κατακόκκινη. Αισθανόμουν σ' όλο μου το σώμα να γίνονται διάφορες διεργασίες. Κυρίως στον λαιμό μου. μου ερχόταν να βήξω και με το ζόρι το κράταγα, στο τρίτο μάτι, παντού. Με το γδύσιμο... το 'χω ξανακάνει... άνετα... Στην Μ. το 'χω ξανακάνει...

Άννα:

Σοβαρά;

A.:

Ναι. Στον πρώτο κύκλο, όταν είχαμε ξεκινήσει. Αισθάνομαι πάρα πολύ ωραία. Δηλαδή, χαίρομαι που ήρθα σήμερα.

A.:

Ότι ήτανε μια τελετουργία η όλη κατάσταση που περάσαμε, εεε το είχα διαισθανθεί από την αρχή... κάπως... όταν μας είπανε να πέσουμε στη φωτιά η οποία για μένα ήταν πορτοκαλί και κόκκινο έτσι, σαν να ήτανε πραγματική φωτιά, αισθανόμουν μέσα σαν τη μη καιόμενη βάτο. Δηλαδή, αισθάνθηκα πραγματικά καθαρισμό. Δηλαδή έπεσα στη φωτιά για να καθαριστώ από τα πάντα. Και στη συνέχεια, όταν μας είπε να είμαστε γυμνοί, ήταν η βάπτιση. Αισθάνθηκα έτσι... και τα μωρά που τα βαπτίζουνε στη χριστιανική θρησκεία, είναι γυμνά. Δεν είναι με τα ρούχα.... Και πραγματικά, μπροστά στον... αλλά δεν τον είδα σαν δικαστή τον Πατέρα. Ούτε αισθανόμουν καλό ή κακό. Δεν υπήρχε τίποτα. Ήμουν εντελώς έτσι ουδέτερος. Και τώρα κατάλαβα γιατί ο Κρόουλι μου είπε «πήγαινε». Στην αρχή είχα αντιρρήσεις... όχι, είχα αντιρρήσεις διαβάζοντας όλα αυτά... αλλά πραγματικά, είναι Μάγος (με την καλή έννοια).

Ba.:

Κι εμείς θα γίνουμε.

Κάποιοι από την ομάδα:

Είμαστε, είμαστε. Ενθυμούμαστε.

B.:

Ένιωθα μεγάλη καθαρότητα και επίσης οικειότητα με το τελετουργικό και τις δύο φορές. και τη φλόγα και όταν γδυθήκαμε. Όταν είπανε για την αναπνοή από την ψυχή μας, αισθάνθηκα ότι ανέπνεα από τα πέλματα. Και στο τέλος, όταν με καλωσόρισαν, μου είπαν ότι έγινα δική τους, μου ήρθε πολύ αυθόρμητα ότι

«Ξαναέγινα». Δηλαδή, έγινε μια επανασύνδεση. Κάπου μου είναι γνωστό. Μου είναι οικείο. Αυτό.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

4.3.2009

Αρχίζουμε λοιπόν...

Έτσι όπως είσαστε όλοι μαζεμένοι απόψε, μαζευόμασταν συχνά με κάποιους φίλους, για να γιορτάσουμε το ένα ή το άλλο γεγονός πάνω στο εσωτερικό μονοπάτι. Και ονομάζαμε αυτές τις συγκεντρώσεις «μυστικές συναντήσεις» και γιορτάζαμε κάθε καινούρια επίγνωση που παίρναμε, κάθε καινούρια αίσθηση, τη γιορτάζαμε και την τιμούσαμε γιατί, καταλαβαίνετε ότι είναι μοναδικές αυτές οι εμπειρίες πάνω στο εσωτερικό μονοπάτι. Είναι μοναδικές για τον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά. Δεν είστε εδώ μόνο για να ακούσετε, δεν είστε για να υποφέρετε τα βάσανα της γης και να υποφέρετε και όσα βάρη σας φορτώνει ο πνευματικός σας δρόμος, αλλά είστε για να χαρείτε και να γιορτάσετε κάθε νέα επίγνωση. Αυτό είναι που ξεχνάτε συνήθως.

Βρισκόμαστε εδώ για να συγκεντρώσουμε τις ενέργειές σας σε ένα και μοναδικό σκοπό: στο να ενδυναμώσετε τη θέλησή σας. Η έβδομη ακτίνα συνεργάζεται με την πρώτη, συνεργάζεται πολύ στενά. Και για να προχωρήσει κανείς στο μαγικό έργο, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ενδυνάμωση της θέλησης, της πρώτης ακτίνας. Η έβδομη ακτίνα είναι για την πρώτη, αυτό που είναι μια έξυπνη σύζυγος για τον σύζυγό της. Μπορεί να τον «χειρίζεται» διακριτικά. Να τον κρατά ικανοποιημένο και να χειρίζεται το δυναμικό του. Και μπορεί να μην αρέσει σε όλους αυτό το παράδειγμα, αλλά αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η πρώτη ακτίνα παρέχει τη θέληση και τη δύναμη που χρειάζεται η έβδομη, για να ασκήσει την τελετουργική μαγεία. Για να εφαρμοστεί η θέληση όμως, υπάρχει μια άλλη απαραίτητη προϋπόθεση κι αυτή δεν είναι τόσο ο μόχθος, όσο η χαρά. Δεν μπορεί να ξυπνήσει η θέληση μέσα σας, αν δεν είναι συνδεδεμένη με την ικανοποίηση. Δεν μπορείτε να ξυπνήσετε τη θέληση μέσα σας αν νιώθετε καταπιεσμένοι, αν νιώθετε ότι έχετε παρατήσει τον εαυτό σας, αν νιώθετε ότι δεν αξίζετε δεκάρα τσακιστή, δεν μπορείτε να ενεργοποιήσετε τη θέληση.

Θα μπορούσε ίσως να γίνει μέσα από την οργή, μέσα από τον θυμό. Μόνο που αυτό δεν θα έδινε την απαραίτητη ισοροπία σ' αυτή τη δουλειά. Καταλαβαίνετε πού το πάω. Το καταλαβαίνετε πολύ καλά.

Είστε ενήλικες και νοήμονες άνθρωποι –ακόμα και η Άννα- [Σημ.: πειρακτικά] και περιμένω να δείξετε την απαραίτητη κατανόηση, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε περισσότερο. Όχι, η σεξουαλική μαγεία δεν είναι αυτό που θα κάνουμε, σ' αυτόν τον κύκλο, αλλά χρειάζεται οπωσδήποτε να ενδυναμώσουμε μερικές πλευρές της θέλησής σας.

Καθίστε λοιπόν με τα πόδια σταυρωτά [Σημ.: στο ύψος των αστραγάλων] κι αφήστε την ενέργεια να διαπεράσει το σώμα σας και από τα πόδια να κατέβει προς τα κάτω, αφού δημιουργήσει ένα κόμβο στο ύψος των αστραγάλων. Πάρτε το κεφάλι σας και βάλτε το στην κοιλιά, στο τσάκρα του αφαλού. Δουλεύουμε με οραματισμούς αλλά καταλαβαίνετε ότι είναι πολύ περισσότερο από απλοί οραματισμοί.

Μετακινείτε το κεφάλι σας και το τοποθετείτε στο τσάκρα του αφαλού, στην κοιλιά. Ανακαλύψτε τι σημαίνει αυτό για την ενέργειά σας. Δείτε μέσα από το τσάκρα του αφαλού. Το κεφάλι σας είναι εκεί. η μύτη, τα μάτια, το στόμα, τα αυτιά. Είναι πολύ σημαντικό να μπορέσετε να έχετε μια πλήρη αντίληψη των αισθήσεών σας μέσα από αυτό το κέντρο.

Τώρα, πάρτε το κεφάλι και βάλτε το στα πόδια, στο ύψος των αστραγάλων. Κι αφήστε το εκεί, μέχρι το τέλος της συνεδρίας. Ενδέχεται να μειώσουμε λίγο την ένταση που δημιουργείται χρησιμοποιώντας έναν άλλον τρόπο...

Ζητήστε να περάσει από μέσα σας το σπαθί του Πνεύματος. Όχι απαραίτητα του Μιχαήλ, του Ουριήλ, του Ζακχιάλ.... Το σπαθί του Πνεύματος. Δείτε το να βυθίζεται από ψηλά, από τον λαιμό (τώρα το κεφάλι σας δεν είναι εκεί), μέχρι το πρώτο τσάκρα. Αυτό κι αν είναι επίτευγμα!

Στριφογυρίστε το λίγο και αφήστε τη δόνησή του να σας συντονίσει. Η δόνηση του Πνεύματος είναι η Αγάπη. Και το Σπαθί της Θέλησης, του Πνεύματος, αυτή τη δόνηση φέρνει.

Βάλτε τα χέρια στην καρδιά σε στάση προσευχής κι επαναλάβετε αυτά τα λόγια:

Δέχομαι να δημιουργήσω για μένα
Ένα καινούριο κόσμο
Αγάπης και ανταπόκρισης του Πνεύματος
Όπου το κέντρο θα είμαι Εγώ
Και όλα όσα υπάρχουν θα είναι κομμάτι μου.
[επαναλαμβάνουν όλοι, φράση – φράση]

Δημιουργήστε μία περιστροφική κίνηση με το σπαθί. Περιστρέψτε το έτσι ώστε, όλη η ενέργεια που βρίσκεται γύρω, στο σώμα σας και την αύρα σας, να αρχίσει να περιστρέφεται κατά τη φορά της περιστροφής του σπαθιού και πείτε:

Εγώ είμαι το κέντρο
Και υπάρχω επειδή επέλεξα να υπάρχω
Κανείς δεν θα με εμποδίσει να φύγω όταν θελήσω να φύγω
Και τίποτα δε θα με φέρει εκεί που δεν επιθυμώ να φτάσω.
Αμήν.

[επαναλαμβάνουν όλοι, φράση – φράση]

Στη στάση που στέκεστε, θέλουμε να εντοπίσετε το πιο αδύναμο σημείο σας, εσωτερικά και εξωτερικά. Να το εντοπίσετε και να το αντιμετωπίσετε.

«Ζητώ να φανερωθώ», το ακούτε να σας λέει.
«Και έτσι είναι», απαντάτε.

Έρχεται μπροστά σας είτε σαν θησαυρός του Σολομώντα είτε σα μια μικρή τρύπα, μια μικρή ποντικότρυπα. Όπως και να έρθει, ό,τι κι αν είναι αυτό που βλέπετε μπροστά σας, τρυπήστε το με το σπαθί του Πνεύματος, με πολύ αγάπη. Υπάρχει αγάπη σ' αυτό που κάνετε. Το διαπερνάτε με το σπαθί. Μία, δύο, τρεις, όσες φορές επιθυμείτε. Και το ευχαριστείτε.

Μπορείτε να καθίσετε σε όποια στάση επιθυμείτε τώρα.
Όταν εντοπίζετε αδύναμα σημεία στην αύρα σας, στην αντίληψή σας, στην ενέργειά σας, στο σώμα σας, αυτή τη διαδικασία μπορείτε να ακολουθείτε. Κάνετε τον ευθειασμό που σας ζητήθηκε: μεταφέρετε το κεφάλι στο κέντρο του αφαλού, κατόπιν στα πόδια, στους αστραγάλους, με το σπαθί του Πνεύματος διαπερνάτε τη σπονδυλική σας στήλη μέχρι και τη ρίζα και, κατόπιν, μιλάτε με το αδύναμο σημείο σας και το διαπερνάτε με πολύ αγάπη.

Είναι εικονικά όλα αυτά, είναι αλήθεια. Αλλά είναι Μαγεία. Η Μαγεία ποτέ δεν είχε να κάνει πραγματικά με τη χρήση αντικειμένων. Αλλά είχε πάντοτε να κάνει

με τη χρήση του νου. Εάν εσείς μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τη νοητική σας σκευή, τον νοητικό σας εξοπλισμό, για να διαχειριστείτε τις ενέργειες βάσει μιας συγκεκριμένης πρόθεσης, μπορείτε να πείτε ότι ασκείτε Μαγεία.

Το ωραίο είναι ότι, με όλα αυτά που συμβαίνουν στην ενέργεια της νέας εποχής, δεν το έχετε συνειδητοποιήσει ακόμα αλλά, να σας πούμε κάτι; Δεν μπορείτε να κάνετε μαύρη μαγεία. Δεν υφίσταται. Δεν υφίσταται. Δεν μπορείτε να βλάψετε. Το ξέρετε ήδη ότι κανείς δεν μπορεί να βλάψει κάποιον, χωρίς αυτός να έχει δώσει την άδειά του. Συνεπώς, όλα αυτά που μπορεί να φαντάζουν φοβερά και τρομερά στα αυτιά του αδαούς, καταλαβαίνετε ότι δεν είναι παρά τεχνικές νοητικής τοποθέτησης και συνειδησιακής διεύρυνσης. Όταν πια ξεπεράσετε τον φόβο του κακού και του σκότους, είστε ελεύθεροι. Τότε σας ανήκουν τα πάντα. Αυτά τα πάντα που σας στέρησαν οι φόβοι σας, εδώ και τόσες χιλιετηρίδες. Όταν δεν φοβόσαστε τίποτα, είστε ελεύθεροι. Ναι, ο Καζαντζάκης το είχε θέσει πολύ ωραία.

Όπως είπαμε, ξέρουμε ότι απευθυνόμαστε σε νοήμονες ανθρώπους και, καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι, η έλλειψη φόβου δε σημαίνει ούτε θράσος, ούτε παράτολμες ενέργειες. Γιατί, ακόμα και η σκέψη αυτών των δύο ποιημάτων / ιδιοτήτων, έρχεται σε αντίφαση με το βασικό πιστεύω ότι τίποτα δεν μπορεί να σας βλάψει, αν εσείς δεν δώσετε την άδειά σας.

Χρειάζεται να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων λοιπόν και να αρχίσετε να χρησιμοποιείτε τη νοητική σας συσκευή για να παράγετε μαγικό έργο. Το μαγικό έργο είναι αυτό που είστε. Είναι η εκδήλωση αυτού που είστε. Αυτό που είστε είναι το μαγικό έργο του Μεγάλου Όντος. Η εκδήλωση αυτού που είστε, είναι έργο δικό σας –πλέον.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχουμε τελειώσει για σήμερα, αλλά τελικά ίσως προσθέσουμε δυο – τρία σημεία ακόμα.

Σε καμία περίπτωση, μην επιχειρήσετε να δώσετε σε τρίτους τα εργαλεία που σας δίνονται, χωρίς την άδεια του «Εγώ Είμαι».

Βλέπετε πώς αλλάζουν οι καιροί; Βλέπετε πού πηγαίνει η μυστικότητα των ταγμάτων και των στοών; Τώρα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Καμία μυστικότητα δεν επιβάλλεται έξωθεν. Αλλά ό,τι μεταφέρεται, θα πρέπει να γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη του «Εγώ Είμαι». Του ΕΑΥΤΟΥ με κεφαλαία. Γιατί είπαμε ότι στέκεστε στο κέντρο της θέλησής σας και αυτός ΕΙΝΑΙ το κέντρο της θέλησής σας. κάνουμε μια πολύ πρακτική δουλειά λοιπόν. Είναι μια πολύ πρακτική δουλειά. Και πιστεύουμε να το έχετε καταλάβει μέχρι να φύγετε από δω σήμερα, ότι μπορείτε αληθινά να χρησιμοποιήσετε αυτό που σας δόθηκε, σε κάθε περίπτωση αδυναμίας.

Η Άννα ρωτάει «Πώς καθορίζεται αυτή η περίπτωση αδυναμίας; Πώς καθορίζεται η αδυναμία;». Θα της πούμε να δει τον εαυτό της στον καθρέφτη, πολύ συνειδητά. Να δει τον εαυτό της, το σώμα της, όπως είναι. Και πάνω εκεί, να εντοπίσει περιοχές που χρειάζονται εξισορρόπηση. Όπου υπάρχει ανισορροπία, υπάρχει αδυναμία. Είναι πολύ ενδιαφέρον το ότι είναι απαραίτητη η ανισορροπία πολλές φορές. Όχι απαραίτητη αυτή καθεαυτή, αλλά είναι ένα κομμάτι της διαδικασίας της προόδου. Άρα, εφαρμόζοντας εσείς κατόπιν με το Σπαθί του Πνεύματος τη θέληση, μπαίνετε και εξισορροπείτε τις ενέργειες που βρίσκονται σε δυσαρμονία και ανισορροπία.

Θα σας ζητήσουμε να βγάλετε το καπέλο και να το αφήσετε στο πλάι. Δείτε τον εαυτό σας να βγάζει το καπέλο και να το ακουμπάει δίπλα του. Τι μπορείτε να καταλάβετε ότι συμβαίνει;

Το σύμπαν είναι πολύ κοντά σας. Αφήστε την ενέργεια που κατεβαίνει να περάσει και να γειωθεί μέσα από τη σπονδυλική σας στήλη στο τσάκρα της ρίζας. Κατεβαίνει πρώτα στον λαιμό, κατόπιν στην καρδιά, κι από κει ακολουθεί το δρόμο της προς τη γη.

Είμαι εγώ. Ο Άλιστερ Κρόουλι, σαν εκπρόσωπος του Σανάτ Κουμάρα στη γη. Εμπιστευθείτε με.

Καταλαβαίνουμε ότι χρειάζονται πολλές θυσίες από πλευράς σας, μερικές φορές. Χρειάζεται να θυσιάσετε πολλά παλιά πιστεύω και παλιούς φόβους. Αλλά νομίζουμε ότι οι εξελίξεις σας δικαιώνουν κάθε στιγμή.

Καλό σας βράδυ.

Μλ.

Ήμουν πολύ... βυθίστηκα πολύ, κοιμήθηκα στο μεγαλύτερο μέρος. Βέβαια άκουγα όλα τα... τουλάχιστον έκανα ό,τι έπρεπε να κάνω αλλά δεν μπορούσα με τίποτα να συνέλθω, ήταν πολύ – πολύ μεγάλο το βύθισμα. Και έτσι δεν έχω τίποτα να πω.

Μρ.

Κι εγώ άκουσα τα πάντα και ήρθε αυτό το κομμάτι σήμερα ακριβώς στο σημείο που είμαι, για να προσθέσει, πολύ βαθιά καταλήγει... όλοι μαζί.

Γ.:

Εε ούτε κι εγώ θα μιλήσω πολύ.

Άννα:

Μπα;

[γέλια]

Γ.:

Μου άρεσε πάρα πολύ, αλλά δεν έχω να πω κάτι.

Β.:

Εγώ θέλω να ευχαριστήσω γι' αυτές τις οδηγίες, ήταν καταπληκτικές. Νομίζω ότι μετά απ' αυτά μπορούμε να 'μαστε, εντός εισαγωγικών, οι πιο μεγάλοι μάγοι στο σύμπαν....

Άννα:

Αρκεί να τα χρησιμοποιήσουμε...

Β.:

Ναι, και θα 'θελα να ρωτήσω κάτι αν γίνεται σ' αυτό. δηλαδή, «Εγώ Είμαι» έτσι; Και ξεκινάμε σε κάποιον δικό μας άνθρωπο με το «Εγώ Είμαι» και το παρέχουμε στον άλλον;

Γ.:

Όχι, δεν ειπώθηκε έτσι.

Β.:

Ναι, γι' αυτό ρωτάω, έχω λίγο μπερδευτεί.

Άννα:

Δεν το κατάλαβα σαν κάτι τέτοιο, αλλά θα ρωτήσουμε μετά.

B.:

Αν για παράδειγμα, η αδελφή ψυχή μας, ο μαύρος, μας ζητήσει θεραπεία, τι κάνουμε αφού «Εγώ Είμαι».... Για κάποιον δικό μας εννοώ.

Άννα:

Θα ρωτήσουμε μετά.

B.:

Εντάξει.

Γ.:

Κι εγώ θέλω να κάνω μια ερώτηση... που έκανες εσύ τη μισή δηλαδή... Είδες, που είπες εκεί πέρα, «τι σημαίνει αδυναμία»; Και μας έδωσε την εικόνα στον καθρέφτη και κοιτάμε την εικόνα μας κλπ. Αλλά αν αυτό είναι ένα συναίσθημα ή κάτι άλλο, πώς θα το αντιληφθούμε; Κοιτώντας τον καθρέφτη;

Άννα:

Ναι, κοιτώντας στον καθρέφτη αντιλαμβάνεσαι όλα τα επίπεδα.

Γ.:

Εγώ αισθάνομαι πολύ ωραία και ζεστά. Αισθάνομαι ότι κολυμπάω μέσα στα νερά μου. αυτό. Και στο τέλος, εκεί που είπες να βάλουμε το κεφάλι μας στη θέση, μετά από όλα αυτά τα σπαθιά κλπ, αισθάνθηκα, πώς είναι αυτό... το έβλεπα και στο Ναύπλιο, οι ανεμογεννήτριες, ξαφνικά σαν να βγαίνει... σαν να ήταν το σώμα ο κορμός της, και βγαίνουν τρεις ακτίνες. Και λέω, μα το κεφάλι δεν το βάλαμε ακόμα εδώ, πώς βγαίνουν τρεις... και ήταν... όπου ήταν το κεφάλι. Εδώ, εδώ... Και βγαίνουν τρία... που γυρίζανε. Πραγματικά, αισθάνομαι ότι είμαι αυτό που ξέρω... δηλαδή ότι... στα νερά μου!

Έ.

Μπορώ να πω κάτι; Το μόνο που θέλω είναι να ευχαριστήσω γιατί νιώθω πάρα πολύ όμορφα. Κι επειδή είμαι μέσα σε χιλιάδες εικόνες αυτή τη στιγμή, νιώθω ότι θέλω μια δική μου επεξεργασία κι αφομοίωση και προτιμώ να μείνω στη σιωπή μου. Αλλά θέλω να ευχαριστήσω.

Τ.

Κι εγώ ένιωσα πάρα πολύ όμορφα. Ήταν πολύ δυνατό. Το σπαθί το είδα να μπαίνει και ήτανε γεμάτο ενέργεια, χρυσό μπορώ να πω, με πολλές.... και μια εικόνα επάνω – επάνω. Κάτι σκαλίσματα είχε και μια εικόνα. Και ρώτησα, ποιανού είναι η εικόνα. Κάτι.. δυο – τρία ονόματα μόνο πήγα να ρωτήσω, ήταν σαν να ήταν του Αρχάγγελου Μιχαήλ η εικόνα πάνω – πάνω. Όταν γυρνούσε το σπαθί, γινόταν ένας μεγάλος κύκλος από ενέργεια και το αισθανόμουν πάρα πολύ μέσα μου και πήγαινε προς τα κάτω συνέχεια. Τα πόδια μου ήταν πολύ βαριά κιόλας. Όλη αυτή η ενέργεια γειώθηκε στο τέλος, όταν είπες να την πάμε από πάνω και να τη γειώσουμε.

Άννα:

Εγώ... με το που βγάλαμε το καπέλο νιώσατε κάτι; ένιωσα κάτι πολύ πλατύ εδώ, [Σημ.: δείχνει πάνω απ' το κεφάλι] που γύριζε.... γύριζε και μετά σχημάτισε δίνη προς τα κάτω.

Όλοι:

Ναι... ήταν τόσα πολλά...

Κα.

Τώρα ήρθαν πολλά, γιατί έχει ξεκινήσει από χθες. Δηλαδή, όλο το channeling ήρθε σε μια απάντηση σε όσα γίνονται από χθες. Κατ' αρχήν εχθές το βράδυ, με το που βυθίστηκα, ακούω μια φωνή στον ύπνο μου «Εσύ είσαι το Θεϊκό Σχέδιο». Ναι. Μετά είχα μια εμπειρία που φοβήθηκα, σήμερα, δηλαδή μου επιτέθηκε ένας που είχαμε εκεί στο κέντρο [Σημ.: αναφέρεται σε ένα κέντρο απεξάρτησης τοξικομανών] και μετά θύμωσα με τον εαυτό μου γιατί τρόμαξα. Ήταν πολύ επιθετικός.

Άννα:

Σου επιτέθηκε μόνο φραστικά ή...

Κα.:

Φραστικά... σηκώθηκε να με δείρει. Και δε θα 'κανε κάτι, απλώς εκείνη την ώρα ήτανε... Και μετά τσακώθηκα με τον Ηλία. Του είπα: «Γιατί με έβαλες σ' αυτή τη διαδικασία, γιατί έπρεπε να το περάσω αυτό; Γιατί έπρεπε να φοβηθώ; Γιατί φοβήθηκα; Θέλω χαρά. Τι είναι αυτό;» Και ξέρεις, σε μια τέτοια.... Και ότι χρειάζομαι χαρά, εν πάση περιπτώσει, δεν... Και ήταν σαν μια απάντηση αυτό. Και μετά σκεφτόμουν, και ακριβώς αυτό είπα... δηλαδή, ζήτησα εκείνη την ώρα ότι χρειάζεται να ενδυναμώσω.... Αισθάνθηκα αδυναμία και ότι χρειάζεται να δυναμώσω με κάποιον τρόπο. Και ήταν ακριβώς απάντηση σ' αυτό.

Άννα:

Αα, οκ!

Κα.:

Ναι, ήρθε ακριβώς έτσι, κοστουμάκι... Εγώ, όταν είπανε για το καπέλο... Κατ' αρχήν, αισθάνθηκα ότι μου βάλανε έναν κρύσταλλο εδώ πολύ βαθιά [Σημ.: δείχνει το τρίτο μάτι], σαν να έγινε εγχείρηση εδώ, όπως το 'λεγε η Κ. την προηγούμενη φορά, έτσι κάτι σαν... Και όταν είπανε «βγάλτε το καπέλο», είδα... Δεν ξέρω αν έχετε δει αυτά που φοράνε στη Σουηδία τα Χριστούγεννα, με τις πολλές φλόγες. Ήταν έτσι πολύ έντονες ενέργειες γύρω – γύρω, σαν φλόγες. Αυτό ήταν, αυτό αισθάνθηκα πολύ έντονα. Αυτά. Ήτανε πάντως πολύ βαθύ.

Α.:

Κι εγώ έτσι αρκετά βαθιά, έτσι, πήγα σήμερα. Το σπαθί το είδα κι εγώ χρυσό με διάφορα σκαλίσματα. Αισθάνθηκα την ενέργεια στο πρώτο κέντρο. Το αδύνατο σημείο μου που είπαν να το εντοπίσουμε, ήταν στο ηλιακό πλέγμα και ήταν, όπως το αντιλήφθηκα εκείνη την ώρα, ανισορροπία των συναισθημάτων μου. Όπως όταν είπαν να δεις εσύ τον εαυτό σου στον καθρέφτη, τον είδα τον εαυτό μου και δεν είχα αριστερό πόδι. Δεν είχα αριστερό πόδι, η μάλλον το είδα πολύ αχνό. Πάλι θέμα ισορροπίας. Μάλλον είναι θέμα ισορροπίας. Και είναι ένα θέμα που το δουλεύω αυτόν τον καιρό. Μετά την ιστορία που είχα κάνει με την Σ., είναι ένα θέμα που το δουλεύω.

Με το καπέλο, δεν ένιωσα ενέργεια στο κεφάλι, απλά ήταν ένα τετράγωνο καπέλο. Πώς είναι αυτό που φοράνε όταν κάνουν τις τελετές στα πανεπιστήμια; Αυτό το καπέλο μου βγήκε εμένα. Άλλη εμπειρία δε θυμάμαι.

Μ.:

Εμένα το αδύνατο σημείο ήταν μια φούσκα με μαύρο αίμα που είχε μείνει μέσα πολύ. Και, το τρυπούσα, το τρυπούσα...έβγαине αυτό αλλά η μεμβράνη αντιστεκότανε.. δεν διαπερνούσε.. τέλος πάντων, πολλές εμπειρίες. Εγώ θέλω να ρωτήσω: στο τέλος, μου ήρθε το προφίλ ενός άνδρα έντονα. Εε νεαρός, αλλά... επειδή ήτανε παράξενο, ήθελα να ρωτήσω τι ήταν αυτό το πρόσωπο. Βέβαια, εκείνη την ώρα που αναρωτιόμουν, είπες «Εγώ είμαι». Στο τέλος, που λέει «Εγώ είμαι ο Άλιστερ Κρόουλι»... Αλλά εννοούσε άλλο, ότι κατεβαίνει η ενέργεια.

Άννα:

Α, ίσως λοιπόν να ήταν αυτός.

Μ.:

...αλλά δε του μοιάζει, δεν ήταν το πρόσωπό του....

Α.:

Να ρωτήσω κι εγώ κάτι. Γιατί το αριστερό πόδι; Δηλαδή, τι αντιπροσωπεύει; Όπως το ερμηνεύω εγώ, το δεξί πόδι είναι η αρσενική ενέργεια και το αριστερό η θηλυκή.

Άννα:

Ναι, θα σου πει η Γί. Ίσως έχει κάποιες γνώσεις επ' αυτού.

Λ.:

Εγώ αισθάνθηκα ότι μας δόθηκε ο τρόπος να γίνουμε μάγοι. Τα αδύνατα σημεία είναι πολλά, δεν είναι ένα σε μένα. Θα προσπαθήσω να λύσω με τον τρόπο αυτόν τα προβλήματα των αδυνάτων σημείων. Κατά τ' άλλα, ήμουν λίγο κουρασμένος. Αυτό με το καπέλο δεν το θυμάμαι καθόλου. Δεν έχει σημασία....

Κ.:

Εε, εγώ είδα ότι το σπαθί ήταν ασημένιο και είχε μια μπλε σκούρα πέτρα και στο τέλος είδα ποια είναι τα αδύνατα σημεία μου. Είναι το δεύτερο και το πέμπτο το τσάκρας. Αλλά εκτός απ' αυτό, εγώ είδα και ορισμένες καταστάσεις που αντιμετωπίζω, τις οποίες τις.... σπάθωσα, εκείνη την ώρα, κανονικά. Εκείνη την ώρα δηλαδή, αλλά έδινα καλή ενέργεια, όχι ότι «σας καθαρίζω και...» Απλώς, είχα μια καλή πρόθεση και προς αυτό που... τέλος πάντων. Και στο τέλος, όταν είπε να βγάλουμε το καπέλο, εγώ είδα το κεφάλι μου που είναι κάτω και λέω, πού να βγάλω το καπέλο, αφού είναι το κεφάλι μου κάτω. Το πήρα το κεφάλι, το 'βαλα... τέλος πάντων [γέλια]

Και εκεί, όταν μπήκε η ενέργεια ήταν άσπρη αλλά στο τέλος είχε μία μορφή σαν ζώο.

Άννα:

Τι ζώο;

Κ.:

Δεν ξέρω, σαν ανθρωπόμορφο κάτι στο πρόσωπο... είχε μάτια και μούσι. Και μετά είδα τον Κουτχούμι σε μελαχρινό. Αλλά η ενέργειά του δεν ήταν λευκή. Δεν ήταν μια ενέργεια 'καθαρή'... δε ξέρω.... σε μένα.

Χ.:

Κι εμένα το σπαθί ήταν ασημένιο και είχε και μπλε πέτρα. Μάλλον ήταν το ίδιο με της Κ. Εγώ αισθανόμουν κάψιμο στις πατούσες για αρκετά μεγάλο διάστημα και έβλεπα και διάφορες μορφές, κυρίως μια γυναικεία παιδική. Το αδύνατο σημείο ήταν το δεξί πόδι αλλά μετά οι τρύπες αλλάζανε. Δηλαδή, ενώ ξεκίνησα με το δεξί πόδι, έφευγε και έμπαινε άλλο στη θέση του και άλλο... και κάποια στιγμή δεν μπορούσα να παρακολουθήσω.

Έ.:

Να σημειώσω κι εγώ κάτι που με εξέπληξε... το αδύνατο σημείο μου ήταν ο λαιμός. Δεν το περίμενα... δεν το περίμενα....

Άννα:

Έχει να κάνει με την έκφραση ο λαιμός.

Έ.:

Κι έβλεπα μια πέτρα εκεί σε σχήμα αυγού γκρι-χρυσό –πесμένο χρυσό, όχι το έντονο- και έμπαινε μια ενέργεια... σαν οξυγονοκόλληση.... δηλαδή σαν να διαλυόταν αυτό και έμπαινε μέσα μου σα σκόνη [Σημ.: δείχνει τη ροή της σκόνης από τον λαιμό προς τα κάτω] Μου έκανε εντύπωση αυτό. το λέω και δεν το... απλά, όπως το τρύπαγε, τα ξύσματα κατέβαιναν κάτω. Είναι το σημείο αυτό περίεργο.

Άννα:

Λέει, να πω στη Γ. να απαντήσει στην Α.

Γ.:

Το αριστερό πόδι έχει να κάνει με τη θηλυκή πλευρά με την έννοια της αποδοχής και της δεκτικότητας, δηλαδή της εσωτερικής αίσθησης που στηριζόμαστε και σ' αυτή. Όταν δεν υπάρχει το αριστερό πόδι, σημαίνει ότι στηρίζομαι μόνο στην ενεργητική πλευρά και όχι στη δεκτική και χρειάζεται να πατάω και στα δυο πόδια. Όπως έχουμε δυο πόδια για να ισορροπούμε, χρειάζεται να υπάρχει ανάπτυξη και της...

Α.:

Δηλαδή στηρίζομαι στη λογική...

Γ.:

Στην ενεργητική πλευρά.

Χ.:

Δηλαδή μ' εμένα συμβαίνει το αντίθετο και πάσχει η ενεργητική μου πλευρά;

Άννα:

Αα, δε ξέρω, δεν είπες τίποτα για πόδι...

Όλοι:

Το είπε, το είπε...

Άννα:

Η Γ. λέει. Ποια ήταν η ερώτησή σου Γ.;

Γ.:

Αν το αδύνατο σημείο δεν είναι στο σώμα αλλά σε κάποιο άλλο πεδίο. Δηλαδή και στο συναισθηματικό...

Άννα:

Αυτό που δεν καταλαβαίνετε, λέει, είναι ότι, όταν κοιτάζετε τον εαυτό σας στον καθρέφτη, επηρεάζετε σε όλα τα σώματα. Δεν μπορείτε να απευθυνθείτε μόνο στο φυσικό σώμα και όχι σε όλα τα υπόλοιπα. Με τον ίδιο τρόπο που, μία ασθένεια, ένα σύμπτωμα, έρχεται και εκδηλώνεται στο φυσικό σώμα όταν νοσούν τα άλλα σώματα. Συνεπώς, είναι αλληλένδετα και δεν έχετε λόγο να μπερδεύετε μ' αυτό.

Γ.:

Εντάξει, κατάλαβα.

(συνέχεια)

Β., όταν δουλεύεις με την αύρα σου, μπορείς να καθαρίσεις ολόκληρο το σύμπαν. Μπορείς να καθαρίσεις οποιονδήποτε άνθρωπο, όταν το κάνεις μέσα στη δική σου αύρα. Αυτό είναι αρκετά περίπλοκο και πολύ απλό ταυτόχρονα. Θα πρέπει κατ' αρχήν να δεχτείτε την ενέργεια των ανθρώπων στην αύρα σας. Όχι

να τη δεχτείτε σαν κάτι ξένο, να την αναγνωρίσετε. Χρειάζεται να αναγνωρίσετε ότι ο άνθρωπος που πάσχει είναι κομμάτι του εαυτού σας και να αντιμετωπίσετε το θέμα του μέσα στη δική σας αύρα. Τότε, ναι, μπορείς να χρησιμοποιήσεις το σπαθί μ' αυτόν τον τρόπο.

.....

Στην ερώτηση για τον λαιμό, μου δείχνει ότι υπάρχει ένα θέμα με τις ωθήκες. Αυτό που είδες ήταν σαν μία αντιστροφή, ή μία κατάσταση που υπάρχει στον λαιμό, ένα στάτους, το οποίο σχετίζεται με μια ενέργεια που υπάρχει στο δεύτερο τσάκρα και στην περιοχή των ωθηκών. Συνεπώς, θα ήταν καλό να δουλέψεις με το σπαθί και να το κατευθύνεις σ' εκείνη την περιοχή, ώστε να αποκατασταθεί η ισορροπία.

Κ.:

Μήπως ήταν παρόμοια και η δική μου περίπτωση που είδα το δεύτερο και το πέμπτο;

Άννα:

Α, δεύτερο και πέμπτο είδες; Μισό λεπτό..

Ναι. Σχετίζονται οι εμπειρίες μεταξύ τους. Είναι σε αντίστοιχα πεδία.

Α.:

Να ρωτήσω κι εγώ κάτι. Αυτό που αισθάνθηκα στο ηλιακό πλέγμα, σωστά το ερμήνευσα ότι είναι συναισθηματική ανισορροπία; Το αδύνατο σημείο;

Άννα:

Ναι. Και κάτι ακόμα. Και κάτι στο στομάχι, μου λέει.

Τελειώσαμε;

Ευχαριστούμε.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

11.3.2009

Λέει ο Σαιν Ζερμαίν «Πες τους να καθίσουν με τα κεφάλια σκυμμένα για λίγο. Σκύβοντας το κεφάλι ελαφρά, μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ότι ανοίγει το κέντρο που βρίσκεται στον αυχένα, στο πίσω μέρος του λαιμού. Η ενέργεια του Σανάτ Κουμάρα είναι εδώ, του Μορύα, του Σαιν Ζερμαίν, του Κρόουλι ασφαλώς...

Κάνετε μεγάλα ταξίδια. Έρχεστε από μακριά. Από άλλους ουρανοί και άλλες γαίες. Σχεδιάζετε το ταξίδι σας στη γη και κατεβαίνετε σεινάμενοι κουνάμενοι, σαν τις γυναίκες στην άνθησή τους, που ντύνονται και στολίζονται και περπατούν με βήμα ανοιχτό και περηφάνια στον δρόμο, θέλοντας να γοητεύσουν τους πάντες στο πέρασμά τους. Σισιλιάνες Ιταλίδες. Φανταστείτε Ιταλίδες με πάθος, όμορφα ντυμένες, ανθισμένες, να περπατούν με μπρίο στο δρόμο.

Αυτή είναι η εικόνα του γήινου αγγέλου όταν κατεβαίνει στη γη. Έρχεται να δρέψει όλα τα αγαθά, όλους τους καρπούς της. Να τους γευτεί όλους έναν προς έναν. Αρχίζει να κάνει πίσω, όταν συνειδητοποιεί ότι η χαρά έρχεται σαν αποτέλεσμα της κούρασης, το θάρρος και η περηφάνια έρχονται σαν αποτέλεσμα του αδυσώπητου χτυπήματος της μοίρας και γενικά ότι, αυτά που επιθυμούσε έρχονται με πολύ κόπο. Τότε αρχίζετε να ξανασκέφτεστε τα σενάρια σας. Αρχίζετε και επαναπροσδιορίζετε τα θέλω και τις επιθυμίες, γιατί φυσικά αρχίζετε να ζυγίζετε τις συνέπειες και τις προϋποθέσεις που συνεπάγονται αυτά που θέλετε. Ένας λόγος που καθυστερείτε στο ταξίδι σας στη γη είναι αυτός. Σκέφτεστε πάρα πολύ τις συνέπειες.

Θα μπορούσατε να κάνετε απλά αυτό που αγαπάτε, αυτό που θέλετε, χωρίς να σκεφτείτε τις συνέπειες. Θα ήσασταν επιπόλαιοι; Πολύ λίγες είναι οι πιθανότητες να εκδηλώνετε επιπολαιότητα. Εάν στεκόσασταν στο κέντρο της καρδιάς, στο θέλημα της καρδιάς, δε θα φερόσασταν επιπόλαιοι. Αντίθετα, θα συνδημιουργούσατε το αντικείμενο του πόθου σας. Θα συνδημιουργούσατε την υλοποίηση του σχεδίου σας. Βλέπουμε πάρα πολλά σχέδια να διαστρέφονται. Πάρα πολλά «θέλω» να καταπατώνται. Πάρα πολλές προσδοκίες να μένουν στην άκρη, σαν relics, σαν απομεινάρια μιας νοητικής διεργασίας που δεν οδηγεί πουθενά. Έτσι σαμποτάρετε τον εαυτό σας. Η διαδικασία θα έπρεπε να είναι διαφορετική. Η διαδικασία θα έπρεπε να ξεκινά από το θέλω της καρδιάς. Τότε θα ήσασταν παιδιά. Τότε θα ήσασταν άγγελοι-παιδιά. Και μπορεί για κάποιους άλλους η ωρίμανση να φαινόταν ότι αργεί να έρθει, ωστόσο εσείς θα περπατούσατε στη γη πολύ ευτυχισμένοι, κάνοντας όλα όσα αγαπάτε πραγματικότητα. Το «θέλω», η επιθυμία, είναι το κλειδί που ανοίγει τον Παράδεισο.

Αναπόφευκτα το μυαλό σας ταξιδεύει στο μήλο, στον όφη, την Εύα, τον Αδάμ. Το «θέλω» είναι το κλειδί. Η επιθυμία. Βρίσκεστε λοιπόν στον χαμένο σας παράδεισο για άλλη μια φορά και έρχεστε στη θέση, τη δυσάρεστη ίσως θέση, να αποφασίσετε για άλλη μια φορά αν θα φάτε το μήλο ή όχι. Αναρωτηθήκατε ποτέ αν θα φάτε το μήλο ή όχι; Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ και παρακολουθεί... κι εσείς συλλογίζεστε. Δεν έχετε κάνει ακόμα τις απαραίτητες συνδέσεις. Το μήλο του Αδάμ... Το μήλο που του κάθισε στον λαιμό, όπως λέει η παράδοσή σας. Στο κέντρο του λαιμού, στο κέντρο της έκφρασης. Τι σήμαινε λοιπόν η απαγόρευση; Αν το κλειδί του Παραδείσου είναι το «θέλω», τι σήμαινε η απαγόρευση; Εσείς πιστεύετε... μμμ... πιστεύετε ότι αν ο Αδάμ είχε φάει το μήλο,

θα στεκόταν ανάμεσά σας; Είστε σίγουροι ότι είστε παιδιά του Αδάμ; Οι τύψεις προέρχονται από την παρακοή; Ποιος έχει δημιουργήσει τι;

Πιστεύετε ότι, αν ο Αδάμ βρισκόταν σε ένωση με τον Δημιουργό, θα τον έβλεπε έξω απ' αυτόν, έξω από τον εαυτό του; Πιστεύετε ότι θα τον έβλεπε σαν μια μορφή που του απαγορεύει κάτι; Κάνει δεν πάει καλά με την ιστορία του Αδάμ και της Εύας, έτσι δεν είναι;

Ποιος ορίζει λοιπόν; Εάν στον παράδεισο ο Αδάμ και η Εύα ήταν ενωμένοι με τον Θεό, κατ' αρχήν δεν θα τον έβλεπαν σαν μια δύναμη που τους επιβάλλει κάτι έξωθεν. Δε θα τον έβλεπαν σαν μία δύναμη που τους απαγορεύει να γίνουν θεοί. Έρχεστε να διαπιστώσετε πολλά πράγματα μελετώντας αυτές τις ιστορίες. Έρχεστε να διαπιστώσετε και την πραγματική σημασία του όφει, τελικά.

Η Άννα ήδη αρχίζει να φαντάζεται τις αντιδράσεις ορισμένων, όταν συνειδητοποιήσουν αυτά που λέγονται σήμερα. Τις αντιδράσεις ανθρώπων που δεν κατανοούν αρκετά βαθιά. Συνήθως οι φόβοι τους λειτουργούν έτσι ώστε να τους εμποδίσουν να δουν το πραγματικό νόημα μιας φράσης. Αν βάλετε μια «περίεργη» (σε εισαγωγικά) λέξη σε μια πρόταση –είναι κάτι που το έχω πει στο παρελθόν- θα δείτε ότι κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιληφθούν καν το νόημα της φράσης αυτής. Γιατί υποσυνείδητα εστιάζονται τόσο πολύ στο αντικείμενο του φόβου τους που ο νους τους αρχίζει να παίζει παιχνίδια μ' αυτόν και έτσι χάνουν την ουσία όλων όσων λέγονται. Αυτός είναι ο όφεις λοιπόν... (κι) αυτός είναι ο Θεός της ιστορίας του Αδάμ και της Εύας. Με ποιόν είστε;

Δε χρειάζεται να πάρετε θέση. Είστε και τα δύο. Είστε και ο Θεός του Αδάμ και της Εύας και ο όφεις. Ο Αδάμ και η Εύα είναι απλά το αποτύπωμά σας στο πεδίο της ύλης. Είναι αυτός ο εαυτός που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα με τις γήινες συνθήκες, καθώς παραπαίει ανάμεσα στα δίπολα που σχηματίζονται, το καλό και το κακό. Τελικά όμως, τι επιλέγετε; Είναι κρίσιμη ερώτηση, ξέρετε. Είναι κρίσιμη ερώτηση αν θα φάτε από το μήλο ή όχι. Όχι γιατί κάποιος από μας θα σας κρίνει και αναλόγως θα αποδώσει τιμές, επαίνους ή τιμωρίες, αλλά γιατί είναι το δικό σας βήμα προς το άγνωστο. Ένα άγνωστο που τώρα μόλις αρχίζετε να κοιτάτε κατάματα. Τι υπάρχει πίσω από το μήλο; Τι είναι αυτό που τιμώρησε ο τιμωρός Θεός με τη ρομφαία του αγγέλου; Οι συνειρμοί που μπορείτε να κάνετε σας πάνε πολύ βαθιά. Θα δαγκώσετε το μήλο γιατί πρέπει να το δαγκώσετε στα πλαίσια της ενέργειας της νέας εποχής; Θα το απορρίψετε γιατί δεν νιώθετε έτοιμοι να το δαγκώσετε; Θα το δαγκώσετε γιατί νιώθετε ότι υπάρχει κάτι υπέροχο σ' αυτό;

Θέλουμε να το κάνετε ο καθένας για τον εαυτό σας. Να το αποφασίσετε ο καθένας για τον εαυτό σας. Να το αποφασίσετε μέσα σε απόλυτη σιωπή, σε συνθήκες ηρεμίας, γαλήνης, σε ένα χώρο πολύ οικείο σε σας, στο σπίτι σας. Εκεί που νιώθετε ότι είστε στην ενέργειά σας και είστε ο εαυτός σας, να αποφασίσετε αν τελικά θα το δαγκώσετε αυτό το... fucking apple ή όχι...

Αυτή ήταν η ερμηνεία της Άννας. Εμείς είπαμε «το γαμημένο μήλο»
[γέλια]

[Σημ.: έγινε προσπάθεια από την Άννα για μια πιο κόσμια παρουσίαση των λεγόμενων αλλά, όπως είναι φανερό, απέτυχε, προκαλώντας πολλά γέλια]

Πολύ κακό για το τίποτα. Αυτή η σεμνοτυφία είναι ξέρετε που οδηγεί σε λάθος συμπεράσματα τους ανθρώπους. Ιδέες και απόψεις που θα μπορούσαν να διατυπωθούν πολύ απλά στην καθομιλουμένη γλώσσα, διατυπώνονται αφού περάσουν πρώτα από το κόσκινο της ευσεβείας... του «σεβασμού», της «σεμνότητας» σε εισαγωγικά. Και είναι πολλές φορές που οι συγγραφείς

καταλήγουν να γράψουν κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που πραγματικά θα ήθελαν να πουν, γιατί θέλουν να διατηρήσουν μία κόσμια συμπεριφορά. Ελευθερία της έκφρασης και κόσμια συμπεριφορά δεν συνάδουν. Λέγοντας κόσμια συμπεριφορά, εννοούμε φυσικά μια συμπεριφορά κοινά αποδεκτή από ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, βάσει ορισμένων κανόνων συμπεριφοράς. Αρχίζουμε να μπαίνουμε πιο βαθιά και να γινόμαστε πιο ανατρεπτικοί. Χρειάζεται όμως, είναι απαραίτητο για τις ενέργειές σας αυτό. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ελευθερία της έκφρασης, δεν μπορούμε να μιλάμε για την ουσία του «Εγώ Θέλω... Βούλωμαι», αν δεν σπάσουμε πρώτα αυτούς τους τείχους που σας έχουν περισφίξει.

Ας περάσουμε λοιπόν στον Σαιν Ζερμαίν και στην κατασκευή τάλισμαν στο νοητικό πεδίο. Ακούγεται πολύ ενδιαφέρον, έτσι δεν είναι; Ξεκινήσαμε αυτή τη δουλειά λίγο νωρίτερα σήμερα, με την Κ. και την Άννα, προκειμένου να γίνει μια αρχική γείωση αυτής της ενέργειας.

Πολύ απλά στέκεστε στον κύκλο. Όχι μόνο στον κύκλο που έχετε σχηματίσει με τις καρτέλες σας, αλλά σε έναν εσωτερικό κύκλο γύρω από ένα οβάλ τραπέζι.... Το προτιμούμε οβάλ. Στη μέση του τραπεζιού καίει η ιόχρους φλόγα. Μαζί σας γύρω από το τραπέζι καθόμαστε και όλοι εμείς. Τα τάλισμαν έχουν μείνει σαν σφραγίδες που αποτυπώνουν συγκεκριμένες ενέργειες και λειτουργούν σαν δέκτες και πομποί στη λειτουργία της επίκλησης συγκεκριμένων ενεργειών.

Εμείς υπαινισσόμαστε κάτι διαφορετικό μέσα από τη δουλειά που θα κάνετε σήμερα. Κατ' αρχήν, η δουλειά που κάνουμε γίνεται στο νοητικό πεδίο και σ' αυτό το πεδίο θα κατασκευάζετε τα τάλισμαν που θα σας δείξουμε. Ο ρόλος τους τώρα, έχει να κάνει με την προσωπική σας ενεργειακή δομή και με τις ενέργειες που γειώνετε ο καθένας για τον εαυτό του. Τουλάχιστον ξεκινάμε απ' αυτό το σημείο. Στην ερώτηση αν πρόκειται για ένα αντικείμενο επίκλησης, αν η χάραξη ενός τάλισμαν και η χρήση του λειτουργεί σαν επίκληση, θα πούμε ναι, είναι επίκληση. Είναι όμως επίκληση των δικών σας ενεργειών και μάλιστα ενεργειών που συνδέονται με άστρα, με πλανήτες, με εξωσυστημικές ενέργειες. Πέραν τούτου, είναι το αποτύπωμα στο φυσικό νοητικό πεδίο... στο νοητικό πεδίο του φυσικού κόσμου -ας το πούμε έτσι, των πιο εσωτερικών ενεργειών.

Πρόκειται για σχέδια λοιπόν που θα δίνονται στον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά, ενώσω βρίσκεστε σ' αυτό το τραπέζι. Αυτήν την εβδομάδα θα ξεκινήσουμε με συγκεκριμένης ποιότητας τάλισμαν που θα σχετίζονται με την αγάπη και τον φόβο. Έτσι όπως το θέτουμε, αγάπη και φόβος, οδηγούμε τη σκέψη σας περισσότερο στο αστρικό πεδίο παρά στο νοητικό. Έτσι είναι. Μέσα από αυτά θα καθαριστούν πλευρές του αστρικού πεδίου που αφορούν την αγάπη και το φόβο.

Κάθεστε λοιπόν μαζί μας γύρω από το τραπέζι -στρογγυλό-οβάλ τραπέζι-, και παίρνετε μολύβι και χαρτί. Βιώστε το αυτό. Στο χαρτί σας σχεδιάζετε έναν κύκλο. Πάρτε λίγο χρόνο για να τραβήξετε τις γραμμές σύμφωνα με τον τρόπο που σας υποδεικνύεται εσωτερικά ή μ' αυτό που πηγάζει απ' την καρδιά σας. Είναι το ίδιο, με όποιον τρόπο ο καθένας το συλλάβει. Θα χαράξετε τις γραμμές στο τάλισμαν, τα σύμβολα, ό,τι σας δοθεί. Συγκεντρώστε την ενέργειά σας και πάρτε χρόνο για να το πραγματοποιήσετε.

(παύση)

Ο Σαιν Ζερμαίν έρχεται κοντά σας. Κοιτά πάνω από τον ώμο σας. σας βοηθά να δείτε τα σύμβολα που χρειάζεται να τοποθετήσετε. Είσαστε οι μαθητές και είμαστε οι δάσκαλοι; Έτσι είναι. Είναι αλήθεια. Τώρα, αν είμαστε εμείς εσείς κι

εσείς εμείς, είναι ένα άλλο θέμα. Θα πάρουμε δύο λεπτά ακόμα, για να τελειώσετε.

(παύση)

Όταν τελειώσετε με το τάλισμαν, πάρτε τον κύκλο που ζωγραφίσατε και ακουμπήστε τον στο πάτωμα και κατόπιν πατήστε επάνω. Αφήστε την ενέργειά του να σας τυλίξει. Λεγόταν και λέγεται ότι στους μαγικούς κύκλους πρέπει να προσέχει κανείς να μη βγαίνει έξω, ούτε τόσο δα. Μείνετε στο κέντρο του τάλισμαν και γειώστε την ενέργειά σας μέσα απ' αυτό. Πρόκειται για ένα εντύπωμα πολύ ισχυρό, που θα διαφοροποιήσει τη δομή του πεδίου στο οποίο εντυπώνεται -και εντυπώνεται στο αστρικό πεδίο αυτή τη φορά. Μπορείτε να το δείτε να σας 'ντύνει', να το φοράτε... να φοράτε την ενέργειά του επάνω σας. Να σας τυλίγει, να σας περικλείει σαν ένα αυγό.

Μπορείτε να κινηθείτε μαζί μ' αυτό. Γίνεται ένας φορέας για σας. Στο μέλλον θα μάθουμε να κατασκευάζουμε τέτοια τάλισμαν σαν φορείς, σαν οχήματα της συνειδητότητάς σας σε διάφορα πεδία. Μ' αυτό μπορείτε να κινηθείτε στο αστρικό πεδίο αλλά να έχετε στον νου σας ότι σχετίζεται με την αγάπη και το φόβο. Λέγοντας αγάπη, χρειάζεται να έχετε και το αντίθετο στον νου σας, που είναι το μίσος. Λέγοντας φόβο, χρειάζεται να έχετε και το αντίθετο στον νου σας, που είναι η απόλυτη ελευθερία. Να θυμόσαστε τις γραμμές και τα σύμβολα του τάλισμάν σας.

Θα σας συνιστούσαμε να πείτε τα σύμβολα που τοποθετήσατε στη συνέχεια, να τα μοιραστείτε με τους υπόλοιπους και, κατόπιν, πηγαίνοντας σπίτι, να αρχίσετε να κρατάτε ένα δικό σας αρχείο. Να καταγράφετε τις δικές σας εσωτερικές εργασίες όπως αυτή, μαζί με σκέψεις, με διαπιστώσεις, με παρατηρήσεις πάνω στη ροή της ενέργειας. Να παρατηρείτε την ενέργεια και τις διαφοροποιήσεις της καθώς στέκεστε μέσα στο τάλισμαν, καθώς ίσως εστιάζετε σε ένα σύμβολο περισσότερο από το άλλο. Δημιουργείτε ένα πολύ ισχυρό πεδίο γύρω σας (ηλεκτρομαγνητικό πεδίο). Η κρυσταλλική σας δομή έχει ενεργοποιηθεί προ πολλού και τώρα έρχεστε να κάνετε την αντίθετη διεργασία και να εξωτερικεύσετε την εσωτερική ενεργοποίηση.

Αφήστε μας να σας αγγίξουμε όλους στην καρδιά και τον νου... στο κεφάλι... Πάρτε λίγη από την ιόχρου φλόγα που βρίσκεται στο κέντρο του τραπεζιού και καταπιείτε την. Το τάλισμαν θα εξακολουθήσει να περιφέρεται μαζί σας για μια εβδομάδα. Την επόμενη φορά θα κάνουμε κάτι άλλο. Ο Σαιν Ζερμαίν κρατά τα ηνία αυτής της παράστασης... είναι μία παράσταση. Μία παράσταση μέσα από την οποία ο νους αντιλαμβάνεται τις ενέργειες που κινούνται. Αντιλαμβάνεται τους συμβολισμούς. Μόνο που όλα γίνονται σε κάποια πεδία πιο πάνω από το φυσικό. Βλέπετε πώς έχετε αρχίσει να δουλεύετε με τον πολυδιαστασιακό σας εαυτό, πολύ δομημένα μάλιστα;

Σας ευχαριστούμε πολύ που ήσασταν μαζί μας και σήμερα.
Καλό σας βράδυ.

Άννα:

Μου λένε να μιλήσουμε για να γειωθεί όλη αυτή η ενέργεια.

Στο τέλος μάλλον θα μεταφέρεις κάτι κι εσύ [Σημ.: απευθύνεται στην Κ.]

Κα.:

Εγώ είδα κάτι σύμβολα αστρολογικά. Είδα τον Ερμή, τον Ουρανό, είδα την πεντάλφα στην αρχή και είδα και τη Σελήνη που στο τέλος γύρισε και έγινε η σελήνη αυτή που είναι της μύησης [Σημ.: εννοεί την ημισέληνο σε οριζόντια θέση που κοιτά προς τα πάνω] Γιατί ήταν έτσι η Σελήνη και ξαφνικά γίνεται το

μυητικό σχήμα... Μετά ήρθε το σύμβολο του Ουρανού που είναι η υψηλή μαγεία, Ποσειδώνας, Ερμής... αυτά.

Άννα:

Είχες κάποια αίσθηση πατώντας επάνω;

Κα.:

Ναι, όταν πάτησα την πεντάλφα, αισθάνθηκα ένα... μια στήλη φωτός να με διαπερνάει μέσα. Και την ώρα που ήμουν μέσα στο τραπέζι, γιατί εγώ δεν το είχα φιλοκαταλάβει ότι έπρεπε να είμαι στον κύκλο, και μπήκα τελικά μέσα, μετά αισθάνθηκα μία οντότητα να παίρνει το... Ο κύκλος ήτανε στρογγυλός και μέσα υπήρχε φως. Και ήταν σαν να μου έκανε μια τελετή, σαν να υπήρχε μία στρογγυλή ακτίνα την οποία την πέρναγε από πάνω μέχρι κάτω κι εγώ ήμουν στη μέση. Κάτι τέτοιο πράγμα...

Γι.:

Πολύ ωραία αρχίσαμε με τον Αδάμ και την Εύα. Είναι το δικό μου παραμύθι αυτό, πολύ μου αρέσει, ευχαριστώ...

Κ.:

Το φύλλο λείπει.

Άννα:

Ποιο φύλλο;

Γι.:

Το φύλλο συκής. Θα έρθει κι αυτό μετά.

Άννα:

Αυτό είναι μετά το μήλο. Πρώτα αποφασίζουμε τι θα κάνουμε με το μήλο.

Γε.

Αφού είναι γαμημένο μήλο, πώς έχει φύλλα συκής; Διερωτάμαι.

[γέλια]

Γι.:

Τώρα, για το τάλισμαν... όπως ερχόμουν, εδώ στο φανάρι στάθηκε μπροστά μου μια μερσεντές και καρφώθηκε το μάτι μου στο σήμα της Μερσεντές, και λέω, αυτό είναι το σύμβολο της ειρήνης, γιατί το 'χει η Μερσεντές; Και μετά έκανα με το χέρι μου... αλλά όχι με το χέρι, έκανα και το τρίγωνο μέσα. Και ήταν πάρα πολύ... αυτό στο φανάρι. Και τώρα που είπες «φτιάξτε ένα κύκλο», ήτανε... το είχα κάνει λίγο πιο πριν και ήταν, ξέρεις, έτοιμο σαν σκονάκι. Και όταν το έβαλα κάτω και το πάτησα, αισθάνθηκα να πλαταίνει το μέτωπό μου και να γίνονται τα φρύδια δηλαδή σαν φτερά κάπως. Δηλαδή ήτανε εδώ ένα άνοιγμα.

Τώρα, είναι πολλά άλλα πράγματα μαζί, τα οποία δεν νομίζω ότι μεταφέρονται με λόγια. Νομίζω ότι μεταφέρονται εσωτερικά περισσότερο και... με τα λόγια μπορεί να παίρνουνε μορφή συγκεκριμένη που ίσως στερεί απ' την πληρότητά τους και....

Λ.:

Ήθελα να ρωτήσω το τάλισμαν τι είναι, τι εκφράζει.

Άννα:

Ήταν σαν φυλαχτά, που επικαλούνταν ορισμένες ενέργειες. Επικαλούνταν ορισμένες ενέργειες ειδικά στο μαγικό έργο.

Λ.:

Ναι, δεν... δεν την ήξερα τη λέξη. Ευτυχώς όμως, επειδή είμαι κατά των φυλαχτών. Δεν τα πολυπιστεύω αυτά τα πράγματα. Ξεκίνησα και άρχισα να σκέφτομαι για τον Αδάμ και την Εύα και το μήλο. Ποιο ήταν αυτό το μήλο. Θα το... νομίζω... πάντως είμαι σίγουρος ότι θα το δάγκωνα. Χίλια τοις εκατό θα το δάγκωνα.

Κα.:

Εγώ το έφαγα όλο.

Γε.:

Κι εγώ.

Άννα:

Εγώ ήμουν πολύ επιφυλακτική. Είπα ναι, προφανώς... μάλλον... αλλά δεν έκανα κάτι. Καλά, βέβαια μιλούσα κιόλας...

Λ.:

Θα το δούμε και το μήλο ποιο είναι.

Γι.:

Είπε πάντως να γίνει με ησυχία στο σπίτι, όχι εδώ.

Λ.:

Ναι. Όταν βρεθήκαμε στο οβάλ τραπέζι και αρχίσαμε να σχεδιάζουμε, έφτιαξα τον κύκλο. Πριν το πεις, ήμουν σίγουρος ότι θα έλεγες «φτιάξτε ένα κύκλο». Και μετά άρχισα από κάθε σημείο του κύκλου, έφερνα γραμμές προς όλα τα σημεία του κύκλου, το οποίο έγινε μια δαντέλα. Βγήκε ένα πολύ ωραίο σχήμα, μια δαντέλα στην ουσία, το οποίο άρχισε να μεταμορφώνεται σε έναν πύργο της Βαβέλ. Ψήλωνε, ψήλωνε και βρέθηκε πολύ ψηλά και ξαφνικά πήρε ένα χρώμα χρυσό και είχα μια πολύ μεγάλη ενέργεια μέσα απ' αυτό και έφτασα πάλι στο σύμπαν... Τώρα.. γενικά ήταν πάρα πολύ ωραίο. Ποιο ήταν το τελευταίο που είπες;

Άννα:

Αυτό που μπαίνεις στην ενέργεια. Πατάς επάνω....

Λ.:

Ναι, πατώντας επάνω, σηκώθηκα. Νομίζω ότι αυτός που ήτανε δίπλα μου ήτανε ο Σανάντ Κουμάρα γιατί δεν είχε μορφή. Και δεν μ' αρέσουν οι μορφές έτσι; Είναι μέσα μας όλα. Δεν θέλω να παίρνουν μορφή με ανθρώπινα χέρια, τα οποία... ο καθένας βάζει τα δικά του. Αυτά.

Α.:

Στο ερώτημα για το μήλο μου ήρθε αυτό που λένε «ένα μήλο την ημέρα τον γιατρό τον κάνει πέρα», οπότε πολύ εύκολα θα το φάω.

Κ.:

Κάθε μέρα ένα;

Α.:

Βεβαίως...

[γέλια]

Άννα:

Είναι κατά συρροή....

[γέλια]

Κ.:

Σίριαλ είναι...

[γέλια και σχόλια]

Α.:

Λοιπόν το τάλισμαν.... Εμένα σταυρός μου βγήκε, μέσα στον κύκλο δηλαδή. Τον έφτιαχνα πολύ αργά. Πώς είναι του Σαιν Ζερμαίν; αλλά κύκλωνε στα πλαϊνά του δηλαδή.. δεν μπορώ να τον περιγράψω. Στη μέση έβαλα και μια πέτρα. Και μετά όταν είπε ότι έρχεται στον ώμο μας να δει αν είναι ολοκληρωμένο, μου ήρθαν κι άλλα, αστρολογικά. Δηλαδή έβαζα από τη μια μεριά το σύμβολο του Δία, από την άλλη του Κρόνου και από κάτω τον Ήλιο και τη Σελήνη. Και μετά λέω γιατί είναι ο Ήλιος δεξιά και η Σελήνη αριστερά; Πήγα να το αλλάξω αλλά μου 'κατσε πάλι έτσι. Έμεινε εκεί. Δεξιά δηλαδή ο ήλιος κι αριστερά η Σελήνη μ' αυτή τη μορφή. αυτό μου βγήκε και μετά όταν το πάτησα...

Άννα:

«Μ' αυτή τη μορφή»;

Α.:

Δηλαδή η Σελήνη έτσι και ο Ήλιος στα δεξιά [Σημ.: εννοεί με το εξωτερικό, κυρτό της μέρος προς τη μεριά του Ήλιου]

Άννα:

Αα, η Σελήνη είχε την πλάτη στον Ήλιο.

Α.:

Ναι, δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό. όταν το πάτησα, ένιωσα να με κύκλωσε από τα περιθώρια του κύκλου, σαν μια στήλη φωτός να με κυκλώνει. Μετά πάτησα ξεχωριστά τα σύμβολα. Δεν μπορώ να το περιγράψω, ήταν διαφορετική η αίσθηση όταν πάταγα το καθένα από μόνο του. Δεν μπορώ να το περιγράψω....

Κ.:

Εμείς το είχαμε ξανακάνει πριν...

Άννα:

Ναι, εμένα μου είπε τώρα να βάλω φως. Έναν κύκλο μέσα στον κύκλο και φως, σαν ήλιο. Και λέω, μα αυτό δεν είναι γραμμές, είναι φως. Αλλά το άφησα εκεί.

Κ.:

Εγώ έχω την εντύπωση ότι μου είπε... Είχα βάλει στις... Τέλος πάντων, αν ο κύκλος έχει θεωρητικά πάνω - κάτω πλευρές, κάτω μου είπε να βάλω ένα βέλος. Κάτι ήταν το βέλος... ο Μέτατρον; Εσύ μου το είπες;

Άννα:

Ο Μορύα.

Κ.:

Έβαλα το ρόδι στη μέση του κύκλου, έτσι... το έβλεπα πολύ έντονα....

Α.:

Ο Κρύων.

Κ.:

Μμ. Έβαλα τον Τρελό δεξιά επάνω, απ' την αρκάνα το 0, και αριστερά.... Κάτω έβαλα μια βιολέτα που είναι ο Σαιν Ζερμαίν νομίζω, και δεξιά πάνω έβαλα τον Ηλία, κόκκινο ήλιο.

Μετά είχα ένα θέμα. Προηγουμένως μου είπε να το βάλω καπέλο, τώρα πώς να το βάλω κάτω; Μου λέει «φόρα το» και μετά λες εσύ «φόρα το» και αισθάνθηκα όλη την ενέργεια να περνάει πολύ έντονα και να γειώνει. Αυτά και μου 'λεγε και ενδιαμέσα διάφορα, έτσι, δικά μας. Αυτά.

Έ.:

Συνέβησαν διάφορα περίεργα. Τα πρώτα και περί μήλου θα τ' αφήσω. Συμφωνώ με τη Γ. Θέλει πολύ δουλειά μέσα. Αυτό που ένιωσα πάρα πολύ έντονα, ήταν το οβάλ τραπέζι. Θα γελάσεις Άννα, κι εσύ Γ. Ήμουν μέσα στο μάτι της γάτας.

[γέλια]

Άννα:

Έχει μεγάλη αποστροφή για τις γάτες.

Έ.:

Όχι αποστροφή, αιλουροφοβία.

Γ.:

Αιλουροφοβία;

Έ.:

Είχα. Ξέρω 'γω; Δουλεύεται.

Στην αρχή, όταν είπες να κάτσουμε στο οβάλ τραπέζι, ήμουν στον κύκλο. Μετά μπήκα στο οβάλ τραπέζι και ένιωθα πάρα πολύ ωραία εκεί. Και ξαφνικά μεταφέρομαι στο εξής: εχθές διάβαζα. Και καθώς διάβαζα, παράτησα το βιβλίο και πήρα μια κόλλα και άρχισα να σκισάρω τον εαυτό μου. Αυτό έγινε εχθές, πραγματικά. Και έκανα έναν κύκλο στην κοιλιά με το πρόσωπό μου μέσα, με τα χαρακτηριστικά. Και παράλληλα ένιωσα.... Αυτά τα λέω γιατί... δεν εκφράζομαι με τον γραπτό λόγο και μου έκανε εντύπωση γιατί ήθελα να γράψω λέξεις. Κι άρχισα να γράφω ένα κατεβατό λέξεων που οι πρώτες λέξεις ήταν ΦΟΒΟΣ και ΧΑΡΑ, με κεφαλαία και τα δύο. Και μετά άρχισα να γράφω λέξεις. Και μέσα στις λέξεις, αυτό που μου ήρθε τώρα στο μυαλό, ήταν η λέξη ΑΓΑΠΗ με κεφαλαίο, όμως το Η... έγραψα μέχρι το Π και το Η το έγραψα από κάτω και το ξάπλωσα. Δηλαδή, ξαπλωτό, σαν να... έπεσε. Και την ώρα που γινόταν αυτό, δηλαδή πήγαινε το χέρι μου. Δηλαδή λέω τι είναι αυτό; Δεν μπορούσα να το ερμηνεύσω.

Λοιπόν, είδα τώρα να βγαίνω από την κοιλιά, να κόβεται αυτό το κομμάτι από το χαρτί και να γίνεται μία μπάλα η οποία να περνάει μέσα στο σύμπαν καταπληκτικά. Δηλαδή δεν το έχω ξανααισθανθεί αυτό. χωρίς να είναι από όμως. Ήταν κάτι που δεν μπορούσα να πιάσω το σχήμα, να το ξεδιαλύνω. Και μετά, όταν μπήκα μέσα στον κύκλο, μου έκανε εντύπωση γιατί το μόνο σύμβολο που είδα ήταν το Η το ξαπλωτό, το οποίο δεν ξέρω τι συμβολίζει, σε μεγέθυνση όμως, παράλληλα με έναν Βούδα που είχα δει παλιά, μεγάλο. Αυτά είναι πιο ξεκάθαρα. Τα άλλα νομίζω....

Άννα:

Το ήτα μικρό ή κεφαλαίο;

Έ.:

Το ήτα; Κεφαλαίο. Κεφαλαίο και μακρόστενο. Δηλαδή, όπως έγραφα το Π βλέπω από κάτω να βάζω το Η ξαπλωτό και μου έκανε εντύπωση. Αυτό και πιο κάτω ένα σίγμα το έκανα σαν φίδι πάλι. Δε θυμάμαι καμιά λέξη άλλη.

Γε.:

Θα αφήσω κι εγώ τα περί μήλου. Ήταν πάρα πολύ ωραία. Μου άρεσε αυτό που είπαν εκεί πέρα. Ήταν ένα καταπληκτικό... Τους φαντάστηκα να κάθονται εκεί μέσα στα άσπρα φώτα τους έτσι φωτεινοί και να κρατάν ένα μήλο και να λένε «Τι θα γίνει μ' αυτό το μήλο! Θα το φάτε ή δε θα το φάτε;» Δηλαδή αυτή η εικόνα! Δεν μπορούσα να σταματήσω το γέλιο...

[γέλια]

Άννα:

Εγώ να δεις!! [Σημ.: ειρωνικά, γιατί ήταν μια στιγμή αμηχανίας]

[γέλια]

Γε.:

Ναι, και όταν το είπες στα Αγγλικά, λέω τι είπε τώρα;

Άννα:

Ασα γι' αυτό επέμεναν να το επαναλάβω στα ελληνικά; Γιατί δεν το κατάλαβες εσύ;!

[γέλια]

Γε.:

Το κατάλαβα, το κατάλαβα και λέω ok! Και ξέρεις, άρχισα να χαμογελάω γιατί μου άρεσε. Και μετά λένε «εμείς είπαμε γαμ...» και λέω ασαχαχαχα έχουμε ένα ωραίο.... δηλαδή εκεί πέρα....

Τέλος πάντων, έκανα τον κύκλο και περίμενα ότι θα μας πουν να κάνουμε και κάτι άλλο αλλά αυτοί λένε «φτιάξτε...» Τέλος πάντων, και ο κύκλος μου βγήκε πώς να το πω τώρα, είχε μια γραμμή έτσι, έτσι, έτσι... δηλαδή ήταν σαν θα 'λεγα πώς θα μπορούσαμε να ζωγραφίσουμε γραμμικά έναν τροχό. Κάπως να έχει σαν... μια γραμμή έτσι, μία έτσι, μία πιο κάτω. Κατάλαβες; Αλλά διακεκομμένες. Αλλά το σχήμα το έβλεπα πολυδιαστασιακό. Δεν ήταν flat. Είχε επιφάνεια και μέσα στον κύκλο υπήρχε... δεν υπήρχε κενό. Χωρίς να υπάρχει δηλαδή, να βλέπω κάτι, αλλά ήταν συμπαγές. Και μου βγήκε ένα φιδάκι που μπαίνει μέσα στο κέντρο του κύκλου κι αρχίζει και κουλουριάζεται, συστρέφεται. Κι αυτό ήταν πάρα πολύ... δηλαδή, άρχισα να μπαίνω, να μπαίνω, να μπαίνω μέσα και το φίδι άρχισε να τυλίγεται επάνω μου και όλο το υπόλοιπο με κάλυψε σαν να ήταν ένα φόρεμα, μια πανοπλία, κάπως έτσι. Αλλά είχε ενέργεια όλο αυτό. Είχε ενέργεια, ήταν πάρα πολύ έντονη που την αισθανόμουν, από την ώρα που το έφτιαχνα δηλαδή.

Άννα:

Εγώ στην αρχή, που το είχαμε κάνει με την Κ., ένιωσα πατώντας ότι έτσι... ανέβαινε σαν ένα πουγκί που το έδεσαν κιόλας με ένα φιόγκο επάνω. Είχε πλάκα.

Βαγγέλης:

Σχετικά με το μήλο και τον Αδάμ και την Εύα, όλα αυτά είναι πράγματα που μπορώ να πω ότι οι περισσότεροι δεν τα 'χουμε σκεφτεί έτσι όπως μας τα δώσανε. Δηλαδή ειλικρινά η σκέψη... δηλαδή πιστεύουμε μερικά πράγματα όπως μας τα έχουne πασάρει, ενώ τώρα όντως εγώ προσωπικά τα είδα από μια άλλη

σκοπιά και προβληματίστηκα πάρα πολύ και νομίζω ότι θα το επεξεργαστώ ακόμα πιο πολύ. Πολύ μεγάλη τροφή για μένα -αν και έχω μια απέχθεια για τα μήλα... Στην αμαρτία είμαι υπέρ, στα μήλα κατά. Τέλος πάντων.

[γέλια]

Μετά άρχισα, που μπήκαμε στο τραπέζι, που ήμασταν καθισμένοι στο οβάλ τραπέζι, άρχισα λίγο πριν μας τα πεις.... μου ερχόντουσαν αμέσως σαν σκηνές, σαν εικόνες, που μου προκαλούσε εντύπωση πώς τα έβλεπα πιο μπροστά και μετά τα άκουγα. Τέλος πάντων, ήτανε το οβάλ τραπέζι, καθόμαστε όλοι επάνω, δίπλα μας ήταν άσπρες οντότητες. Ο καθένας μας είχε δίπλα του από μια οντότητα άσπρη, που δεν έβλεπα, δεν μπορούσα να δω πρόσωπα, έβλεπα μόνο μια άσπρη οντότητα, τίποτε άλλο, φωτεινή, που ήταν όντως πάνω μας και μας προσέχανε. Το τραπέζι ήτανε οβάλ αλλά ήτανε, πώς είναι ο ανεμοστρόβιλος, και έφτανε σα χοάνη κάτω, σαν σπείρα κάπως έτσι. Αλλά είχα την εντύπωση, μου είχε δοθεί, ότι πάνω στο τραπέζι θα περνάγανε... ήταν σαν να βλέπαμε το σύμπαν χωρίς άστρα, χωρίς τίποτα σε σκοτάδι και στο τραπέζι οποιαδήποτε ερώτηση κάναμε θα μας δίνονταν η απάντηση. Αλλά δεν πρόφταινα να κάνω την ερώτηση, γιατί θα 'χανα τα λόγια σου.

[γέλια]

Αλλά δεν πειράζει. Μετά μου 'ρθε ακαριαία... σαν να έβλεπα τον Χάρι Πότερ, λέω μάλλον ο Κρόουλι κάνει τη δουλειά του εδώ πέρα. Μου 'ρθε ακαριαία το χαρτί και το στυλό. Άρχισα και σχεδίαζα τον κύκλο, μου ήρθε ο σταυρός, κατευθείαν το Χ πάνω στο σταυρό, τα σύμβολα που μου 'ρθαν είναι της Τάι και το στέμμα, ένα ματ χρυσό στέμμα.

Άννα:

Της ποιας;

Β.:

Της Τάι, της αεροπορικής εταιρείας. Είναι το αρσενικό και το θηλυκό. Το έχω ρωτήσει. Είναι κάτι αντίστοιχο με το γιν και γιανγκ, αλλά το Ταϊλανδέζικο γιν και γιανγκ τέλος πάντων. Και το αντρικό στέμμα καπάκι από πάνω. Ήταν αντρικό γιατί δεν είχε καθόλου πέτρες επάνω. Ήτανε χρυσό ματ. Και όταν βάλαμε το χαρτί κάτω και πάτησα επάνω, αμέσως έγινε κι αυτό ανεμοστρόβιλος και με ρούφηξε και με έβαλε και μπήκαμε μαζί σε κάποιο παρακλάδι στον ανεμοστρόβιλο – τραπέζι και μπήκα εκεί μέσα.

Μ.:

Και μένα το μυαλό άρχισε να δουλεύει έτσι με λογική πάνω σ' αυτά που έλεγες, που ήταν μια άλλη άποψη για τον Αδάμ και την Εύα. Και προβληματίστηκα και είπα, κοίταξε να δεις, τελικά τι συνέβη, ας πούμε, είναι η απόφαση... αφού και ο Θεός και το φίδι είναι το ίδιο πράγμα οπότε, τι είναι το μήλο. Οπότε δε σκέφτηκα καν ότι είναι μήλο, ότι σίγουρα είναι μια απόφαση που πρέπει να πάρει κανείς και ότι αυτή η απόφαση είναι κάτι που έχει να κάνει με την εργασία, ας πούμε, έτσι μου ήρθε. Και οπωσδήποτε θα το πάρω, γιατί αφού έκανα την... και μπήκα στις ενσωματώσεις κι όλα αυτά, κάπως έτσι.... Η απόφαση βέβαια είναι ήδη παρμένη ότι θα δαγκώσεις το μήλο, που είναι ότι θα περάσεις μέσα από κάποιες διαδικασίες που τις επιλέγεις να τις κάνεις. Δηλαδή, το συνέδεσα με τη θέληση αυτό. Μετά, όταν είπανε να το αφήσουμε για να το επεξεργαστούμε, είπα, όντως, ναι, θέλει επεξεργασία αυτό.

Μετά, δε θυμάμαι τι ακριβώς είπες ενδιάμεσα. Θυμάμαι όμως ότι πριν μας κάτσουμε να σχεδιάσουμε, έφυγα και πήγα στο φεγγάρι το οποίο ήταν φωτεινό, πολύ ωραίο, το αγκάλιασα και καθόμουν εκεί πέρα και δεν ήθελα να φύγω. Κι

όταν είπες ότι «ελάτε στο οβάλ τραπέζι», σαν να μου είπαν «παράτατα τώρα κι έλα τώρα να κάνεις την εργασία σου», ήρθα δεν είδα το οβάλ τραπέζι αλλά πήρα το χαρτί έτσι για να... σαν... «θα το κάνω», ας πούμε. Σχεδιάζω τον κύκλο και άρχισα να... όταν είπε «βάλτε σύμβολα», αυτός ο κύκλος για μένα... άρχισα να σχεδιάζω, να βάζω ατράκτους. Και λέω, μα καλά, τι, τη γη φτιάχνω τώρα; Τι κάνω, ας πούμε; Δεν μπορούσα να κάνω άλλο σχήμα. Ατράκτους. Μετά όμως μου 'ρθε να βάλω τον ισημερινό και την αυτήνε... και κάποιος μου είπε «άντε αστρονόμο εσύ!».

[γέλια]

Λέω... έβαλα το σημείο Γάμμα. Το σημείο Γάμμα είναι η τομή του Ισημερινού και της Εκλειπτικής, ένα νοητό σημείο. Η Εκλειπτική είναι η πορεία του Ήλιου. Έφτιαξα δηλαδή τελικά... λέω, δεν είναι η γη, είναι η ουράνια σφαίρα. Αυτό. Και, λέω, αφού είναι το σύμπαν και είναι η ουράνια σφαίρα, πρέπει να κάνουμε σύμβολα, θα κάνω την Κασσιόπη. Κι έβαλα την Κασσιόπη και τον Ωρίωνα επάνω. Η Κασσιόπη είναι ένα W και του Ωρίωνα, το σχήμα του έβαλα, αυτά. Δε μου ερχόταν τίποτε άλλο. Λέω, αφού έφτιαξες την ουράνια σφαίρα, τι άλλα σύμβολα να βάλεις επάνω! Και μετά, που είπε «πηγαίνετε στο κέντρο της γης», κάτι τέτοιο, άρα λέω, πρέπει να μπω μέσα τώρα, γιατί ήμουν απ' έξω.

Άννα:

Είπε να βάλουμε το τάλισμαν κάτω και να πατήσουμε σ' αυτό.

Μ.:

Το 'βαλα. Το 'βαλα εκεί να το πατήσω. Κι εκείνη την ώρα, λέω, αφού πατάω μέσα στο σύμπαν... εκείνη την ώρα είδα τον Ηλία. Ήταν ο Ηλίας πάλι, όπως τον βλέπω εγώ τον... πώς τον είπες; Τον Σάνταλφον. Πάλι είδα αυτό. Ήμουν μέσα σ' αυτό. Και είπες μάλιστα να μη βγούμε από τον κύκλο; Και λέω εντάξει, είμαι μέσα σ' αυτό.

Άννα:

Ναι, με την έννοια του να μείνεις μέσα στην ενέργεια. Δεν είναι ότι θα πάθεις κάτι.

Μ.:

Ναι, πριν όμως ξεκινήσουμε, πριν αρχίσουμε και τα κάνουμε, πάλι αισθάνθηκα μια αφόρητη ζέστη, που την είχα και την προηγούμενη φορά. Α! κι εκείνο που ξέχασα να πω, εκεί στα σύμβολα, που έλεγα, άντε να βάλουμε και κάτι άλλο, ήρθε ένα σπαθί. Ένα σπαθί που το έβαλα μέσα στη γη, ας πούμε στον πόλο αυτό, έβαλα το σπαθί.

Μρ.:

Εγώ δεν έκανα τίποτα σήμερα. Ήμουν σαν να με βάρεσαν με ένα σφυρί.

Τ.:

Να μην μιλήσουμε για το μήλο, να τ' αφήσουμε. Στο οβάλ τραπέζι είδα σαν οντότητες που καθόντουσαν ανάμεσά μας. Όταν είπες για τη φλόγα, είδα και άνοιξε από πάνω και ερχόταν πολύ φως από το σύμπαν. Στον κύκλο άρχισα και έβαζα γραμμές από πάνω, κάτω, κάθετες, οριζόντιες κλπ. Και έγινε πορτοκαλί χρώμα. Στον κύκλο πάνω – πάνω, ήρθε η μορφή του Σαιν Ζερμαίν. Μετά, έβαλα σαν σύμβολα δυο πυραμίδες, μια χρυσή και μια κρυστάλλινη και μ' ένα κρύσταλλο που κρεμότανε. Και έβαλα και το σπαθί, το οποίο σου είπα, από την προηγούμενη φορά, από τον διαλογισμό της προηγούμενης Τετάρτης το δουλεύω πάρα πολύ... μου ήρθε κι αυτό. Όταν είπες τώρα να το πατήσουμε, ήμουν ξυπόλυτος, φορούσα μια άσπρη ρόμπα κι ερχόταν από πάνω μου πολύ ενέργεια και έμπαινε μέσα μου.

Γι.:

Τώρα που λέγαμε... σκεφτόμουν ότι, όταν είπε για τον κύκλο, είπε «σχεδιάστε αργά – αργά τον κύκλο». Επειδή σκεφτόμουν κάτι τώρα με τη γη σα σφαίρα, «σχεδιάστε αργά τον κύκλο» σημαίνει.... Επειδή ο κύκλος δεν έχει αρχή και τέλος, σχεδιάζω τον κύκλο μου αργά σημαίνει ότι διαλέγω ένα σημείο, αρχίζω, σχεδιάζω και όταν κλείσει ο κύκλος, έχει εξαφανιστεί το σημείο. Αλλά εγώ έχω εγγράψει τη διαδικασία ότι αρχίζει και τελειώνει. Αν το δω σαν ουροβόρο, συνεχίζει επ' άπειρον.

Γιατί, χθες είχα συναντήσει ένα παιδί που η μαμά του είναι απ' τα νησιά Φίτζι και έλεγε ότι τα νησιά Φίτζι είναι τα πιο ανατολικό σημείο της γης. Και ξέρεις ήταν αυτό που έκανα... θυμόμουν την υδρόγειο, που έχει επάνω μια γραμμή που λέει «αλλαγή ημερομηνίας». Και έλεγα, αν είσαι στα Φίτζι -γιατί πήγα και την έβλεπα- θες να πας στο «χθες» και πας στη Σαμόα, που είναι λίγο παραδίπλα. Και μετά, πάλι στο σήμερα. Και τι γίνεται εδώ; Και ήταν αυτό. Δηλαδή, δούλευε μέσα μου η σφαίρα με την αρχή και το τέλος που τη γη την ανοίγουμε και τη δουλεύουμε στο επίπεδο αλλά, άμα ξανακλείσει είναι αυτό που είναι ο Βερίγγειος.

Η γραμμή περνάει ακριβώς δίπλα. Κατεβαίνει απ' τον Βερίγγειο, περνάει δυτικά απ' τις Αλεούτιες, δηλαδή οι Αλεούτιες είναι με τη δύση, πάει κάτω και μετά εκεί που είναι τα Φίτζι κάνει κάτι μικρά σχηματάκια έτσι, αφήνει τη Σαμόα πιο ανατολικά –δηλαδή δυτικά, στην ουσία- και μετά κατεβαίνει στο στενό του Άμουδσεν, πως το λέει, στην Ανταρκτική. Κι έκανα αυτόν τον παραλογισμό στο μυαλό μου, με τη σφαίρα που την ανοίγεις, την κλείνεις, το χθες και το σήμερα, το αύριο και το χθες.

Γε.:

Σε ένα νησί είσαι στο χθες και στο άλλο είσαι στο σήμερα;

Λ.:

Ήθελα να πω κάτι για την αγάπη και τον φόβο. Για μένα δεν υπάρχει φόβος. Δηλαδή, άμα υπάρχει αγάπη, άμα υπάρχει αλήθεια, δεν...

Άννα:

Η αγάπη έξω βάλλει τον φόβο.

Λ.:

Δεν νομίζω καν ότι υπάρχει φόβος. Τι σημαίνει φόβος; Φόβος σημαίνει το άγνωστο. Αν τα ξέρουμε όλα και θεωρητικά τα γνωρίζουμε όλα, δεν υπάρχει φόβος.

Γι.:

Ο φόβος όμως είναι μαζί με την απόλυτη ελευθερία. Νομίζω ότι η αγάπη υπάρχει εκεί που τα ισορροπείς. Εκεί εμφανίζεται η αγάπη. Δηλαδή όταν δεν υπάρχει ούτε ο φόβος ούτε η απόλυτη ελευθερία, εκεί, άμα βρω το σημείο στη μέση, υπάρχει η απόλυτη αγάπη.

Άννα:

Κ., θα μεταφέρεις κάτι;

Κ.:

Ο Σαιν Ζερμαίν παίρνει το λόγο.

Ο φόβος έξω βάλλει την αγάπη. Τι θα λέγατε για το αντίστροφο; Σκεφτείτε το αντίστροφο. Σκεφτείτε ότι μέσα από το φόβο συνηθίζετε να έρχεστε πιο κοντά

στην αγάπη. Και τελικά τι ισχύει; Η αρχή της εναντιοδρομίας. Όταν βρίσκεστε στο φόβο, βιώνετε την ανάγκη να σταθείτε στην αγάπη. Όταν βρίσκεστε στην αγάπη, πολλές φορές παρεμβαίνει ο φόβος. Και πού βρίσκεται η ελευθερία, θα πείτε, τότε είμαστε πραγματικά ελεύθεροι; Και υπάρχει απόλυτη ελευθερία; Η ελευθερία να είστε, είναι πέρα από το φόβο. Η ελευθερία να είστε είναι όταν γίνεστε ένα με την αγάπη. Τότε γνωρίζετε ότι δεν υπάρχουν όρια, ότι δεν υπάρχουν φραγμοί. Τότε απλά είστε. Όταν είστε, δεν είστε στο φόβο. Όταν είστε, είστε στην αγάπη.

Θέλουμε να δείτε βαθιά μέσα σας τους περιορισμούς που εσείς οι ίδιοι έχετε βάλει στην καρδιά σας. Θέλουμε να δείτε βαθιά μέσα σας τα όρια που έχετε βάλει στην έκφραση της αγάπης σας. Θέλουμε να δείτε βαθιά μέσα σας τα όρια που έχετε θέσει στην ελευθερία της έκφρασής σας. Στην ελευθερία του να εκφράζετε την ύπαρξή σας. Θέλουμε να σπρώξουμε λίγο τις ενέργειές σας για να κάνετε χώρο. Για να κάνετε χώρο στην ίδια σας την ύπαρξη, σ' αυτό που αληθινά είστε. Όχι σ' αυτό που θα θέλατε να είστε ή που νομίζατε ότι θα ήταν σωστό να είστε, αλλά σ' αυτό που πραγματικά είστε. Είστε ένα με μένα. Είστε το φως. Είστε τα πάντα. Να θυμάστε ότι απλά, μπορείτε να είστε. Αφήστε τους νοητικούς περιορισμούς και σταθείτε μόνο σ' αυτό που είστε. Στην ολότητα του να είστε. Ο διχασμός είναι μία ψευδαίσθηση. Στη σιωπή μπορείτε να βρείτε τι πραγματικά είστε.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, συνεπικουρούμενος από τον Σαιν Ζερμαίν.

Άννα:

Τελειώσαμε.

.....

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

18.3.2009

Ας αρχίσει η Κ.

Κ.:

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ όπως κάθε Τετάρτη, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Ηλίας και ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Σας χαιρετούμε και σας αγκαλιάζουμε τον καθένα ξεχωριστά. Σας αγαπάμε πραγματικά πολύ και χαιρόμαστε όταν σας βλέπουμε να συγκεντρώνεστε στο όνομα του Πνεύματος έχοντας περάσει από πρακτικές δυσκολίες θέλοντας να βρεθείτε ξανά μαζί μας.

Και θέλουμε να μιλήσουμε για πρακτική μαγεία. Θέλουμε να μιλήσουμε για την πραγματικότητα και πώς τη μεταβάλλουμε. Δεν μπορείτε να συνηθίσετε ότι μπορείτε να γίνετε κύριοι της πραγματικότητάς σας. Είναι κάτι που σας ενοχλεί. Ενοχλεί τα αυτά. Η ίδια η λέξη «πρακτική μαγεία» σας ακούγεται περίεργα. Έχει έναν ήχο που δονεί με έναν περίεργο τρόπο κάποιες χορδές. «Μήπως γίνουμε χειριστικοί; Μήπως τη χρησιμοποιήσουμε με σκοπό να χειριστούμε τους άλλους; Μήπως τη χειριστούμε περισσότερη εξουσία πάνω στους άλλους; Μήπως μπορούμε σε περιοχές επικίνδυνες, σε πεδία επικίνδυνα;» Δεν μπορείτε να συνηθίσετε στην ιδέα. Δεν μπορείτε να συνηθίσετε στην ιδέα, γιατί δεν έχετε κατανοήσει ότι η πραγματικότητά σας όλη είναι μαγεία.

Η μαγεία δεν έχει τα χαρακτηριστικά που της αποδίδετε και κατά καιρούς της αποδώσατε. Η μαγεία είναι φαντασία. Η μαγεία είναι η δημιουργική φαντασία. Είναι ο τρόπος να μετασχηματίζετε το υλικό πεδίο μέσα από την αγάπη. Μέσα από την αγάπη για τον Πατέρα και με τη φαντασία. Η φαντασία και η αγάπη είναι δύο έννοιες που συνδέονται. Προσπαθήστε να συνδέσετε αυτές τις δύο αυτές έννοιες. Δείτε τις σαν να διαπλέκονται, σαν να πλέκονται όπως πλέκονται δύο ενεργειακοί κόμβοι. Δημιουργήστε την ιδέα δύο ενεργειακών κόμβων στο μυαλό σας. Δείτε τις συνδέσεις. Δείτε τη φαντασία και την αγάπη να μετασχηματίζουνε την πραγματικότητα γύρω σας. Ο τρόπος να αλλάξετε τα πράγματα είναι η αγάπη και η φαντασία. Μπορεί να συνεχίσει η Άννα.

(συνέχεια)

Ας ρίξουμε λάδι στη φωτιά, λοιπόν. Ρίξτε λάδι στη φωτιά. Ανάψτε το καντήλι της θέλησης και μην το σβήσετε ποτέ. Μην το αφήσετε να σβήσει ποτέ. Υπάρχει μία παράδοση για το φως της Αναστάσεως. Οι καλοί Χριστιανοί, όταν γυρίσουν σπίτι το βράδυ της Ανάστασης, ανάβουν το καντήλι για σαράντα μέρες και το κρατάν άσβεστο. Φροντίζουν να μεταφέρουν τη φλόγα και κάνουν τα πάντα για να μη σβήσει το καντήλι. Υπάρχουν κάποιοι που μπορούν να περηφανευτούν ότι το κρατούν αναμμένο όλο το χρόνο. Έχεις δίκιο Κ., η θρησκεία, η κάθε θρησκεία, αποτελεί μια δεξαμενή ιδεών και συμβόλων για όλη την ανθρωπότητα. [Σημ.: αναφέρεται σε μια προηγούμενη συζήτηση] Τι κρίμα όμως που δεν τα χρησιμοποιείτε αρκετά!

Διαβάζοντας τις γραφές του κόσμου, διαβάζοντας και τις αναλύσεις των λογίων των διαφόρων θρησκειών, θα μπορούσατε να εκπλαγείτε από το βάθος που φτάνει η σκέψη τους. Είναι δύσκολο για τους οπαδούς μιας θρησκείας, τους πιστούς μιας θρησκείας, να αποδεχτούν τις ανακαλύψεις της άλλης. Οι οπαδοί της αγάπης όμως, μπορούν να κοιτάξουν πολύ βαθιά και να δουν μέσα σε κάθε ανθρώπινη σκέψη το μεγαλείο της Θείας Αποκάλυψης. Αυτό περιμέναμε από σας να δείτε σήμερα: το μεγαλείο της Θείας Αποκάλυψης σε κάθε ανθρώπινη σκέψη. Θέλει πολύ δύναμη για να το κάνετε αυτό. Θέλει πολύ κουράγιο.

Είναι πολύ πιο εύκολο ίσως να αντιλαμβάνεστε το μεγαλείο του Θεού μέσα στους ανθρώπους που σας ευκολύνουν τη ζωή, που σας φροντίζουν, που σας προστατεύουν. Κάθε φορά που γίνεστε αποδέκτες ενός καλού, μιας αγαθοεργίας, σας είναι πολύ εύκολο να δείτε τον Θεό και τη θεία δύναμη μέσα στον άνθρωπο που έγινε αγωγός αυτής της δωρεάς. Είναι πολύ πιο δύσκολο όμως να δείτε τον Θεό σ' αυτούς που σας φέρθηκαν βάνουσα, που σας προκάλεσαν πόνο, που σας αδίκησαν. Είναι πολύ δύσκολο να δείτε τον Θεό, να δείτε το μεγαλείο της Θείας Αποκάλυψης, σε δόγματα, σε αιρέσεις, σε δοξασίες και οντότητες που τις υποστηρίζουν που δεν σχετίζονται, που δεν έχουν συνάφεια με τα δικά σας πιστεύω, σύμφωνα με αυτά που μπορείτε να καταλάβετε, πάντα. Είναι δύσκολο λοιπόν να έρθετε στην καρδιά και να δείτε τη Θεία Αποκάλυψη μέσα στο κάθε τι.

Η Γ. το έχει καταφέρει σε ένα βαθμό και χαίρεται και είναι περήφανη γι' αυτό και λέει, «Εγώ το έκανα μόνη μου αυτό. Το κάνω μόνη μου. Δεν θέλω κάποιον να μου υποδεικνύει τι να κάνω, δεν θέλω κάποιον να μου μιλά, δεν το χρειάζομαι. Έχω μάθει να το κάνω μόνη μου.» Αγαπητή, μόνο, βλέπεις τον εαυτό σου στον καθρέφτη. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να νιώσεις μόνη και να πιστέψεις ότι μόνη σου κάνεις ό,τι κάνεις.

Το θέμα μας όμως είναι το πώς μπορούν οι άνθρωποι να βλέπουν, να αναγνωρίζουν μια Θεϊκή Αποκάλυψη, μια Θεία Αποκάλυψη, μέσα σε κάθε ανθρώπινη σκέψη και έκφραση. Σας είναι επίσης πολύ εύκολο να αναγνωρίσετε την Θεία Αποκάλυψη και τη Θεία Έκφραση, όταν απολαμβάνετε τη θέα του φυτικού βασιλείου και του ζωικού βασιλείου... όλων των βασιλείων πλην του ανθρώπινου. Εκεί σας είναι δύσκολο το πράγμα.... Υπάρχουν μερικές ασκήσεις που μπορεί να κάνει κάποιος για να κινηθεί πιο άνετα σ' αυτήν την κατεύθυνση. Σήμερα θα ακολουθήσουμε ένα δρόμο που δεν τον ακολουθήσατε άλλη φορά.

Σας ζητούμε να βάλετε τα χέρια στην καρδιά σε στάση προσευχής με τις παλάμες ενωμένες στο στήθος και τα πόδια δεμένα σε μια σφιχτοδεμένη πλεξίδα. Αφήστε την ενέργεια να κινηθεί στο σχήμα του άπειρου στο σώμα σας. Στην καρδιά είναι ο κόμβος. Απ' το αριστερό πόδι κατεβαίνει, απ' το δεξί ανεβαίνει, διασταυρώνεται στην καρδιά και ακολουθεί τη ροή. Είσαστε ένα κλειστό σύστημα τώρα και στο κέντρο αυτού του συστήματος βρίσκεται η καρδιά. Η Θεία Έκφραση απέχει από σας όσο απέχουν τα άκρα αυτού του σχήματος, του οκτώ, από το κέντρο της καρδιάς. Αυτό είναι όλο το μονοπάτι σας. καταλαβαίνετε; Αυτό είναι το μονοπάτι σας. Το μονοπάτι που διανύει η ενέργεια ή το αίμα σας, για να κινηθεί πάνω στο σχήμα του άπειρου από την κορυφή μέχρι τα νύχια των ποδιών σας είναι το μονοπάτι σας. Ό,τι διαλογισμούς έχετε κάνει πάνω σ' αυτό το σχήμα του άπειρου, μπορείτε να τους εφαρμόσετε σ' αυτό το επίπεδο. Θα είναι το ίδιο.

Είστε ένα κλειστό σύστημα. Όταν μιλούμε για κλειστό σύστημα στην περίπτωση σας, αναφερόμαστε στον γήινο φορέα, στα συγκεκριμένα χωροχρονικά δεδομένα. Σταθείτε λοιπόν στην καρδιά και κάντε μια βουτιά στην κυκλοφορία του αίματος, και δείτε την έτσι σχηματικά, να ρέει σ' αυτό το οκτώ. Θα μπορούσατε να το σχηματοποιήσετε ακόμα στο οκτάρι που σχηματίζει η κυκλοφορία του αίματος. Από την καρδιά στους ιστούς και πίσω στην καρδιά και η μικρή από την καρδιά στους πνεύμονες και πίσω στην καρδιά. Ο πιο βαθύς διαλογισμός που μπορείτε να κάνετε, είναι να μπειτε σ' αυτήν την κυκλοφορία. Εκεί βρίσκετε όλες σας τις συνδέσεις. Εκεί βρίσκετε όλες σας τις μνήμες. Η άκασα συνδέεται με τον φυσικό σας κόσμο μέσα από αυτήν την κυκλοφορία. Βρίσκει έκφραση μέσα από αυτήν την κυκλοφορία. Κινηθείτε κι εσείς.

Τα τάλισμαν που κάνατε την προηγούμενη φορά είχαν πολλά στοιχεία πάνω τους. Στοιχεία που σύνδεσαν τη χρονική περίοδο αναφοράς των επτά ημερών, με εκδηλώσεις του αστρικού πεδίου. Σήμερα θα πάμε πιο βαθιά και θα αναφερθούμε στα νοητικά πεδία. Καθώς βρίσκεστε στην κυκλοφορία του αίματος, οραματιστείτε και πάλι ένα φύλλο χαρτί κάτω από τα πόδια σας και αφήστε να σχηματιστούν εκεί τα σχέδια του νέου τάλισμαν. Εσείς δεν γράφετε κάτι. Στέκεστε στην καρδιά και ρέετε μέσα από την κυκλοφορία του αίματος. Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε τα σχήματα που διαγράφονται, να τα οραματιστείτε, να τα νιώσετε.

[παύση]

Θα μάθετε να περνάτε από τη μία διάσταση στην άλλη σαν να επρόκειτο για πόρτες ανάμεσα στα δωμάτια του σπιτιού σας. Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Σανάτ Κουμάρ, επιβλέπουν την εργασία. Γειώνετε τα νοητικά αντίστοιχα.

[παύση]

Το τάλισμαν πάνω στο οποίο πατάτε έρχεται.... Γίνεται ένα μαζί σας, ανεβαίνοντας από τα πόδια μέσα στο σώμα, μπαίνοντας κι αυτό στην κυκλοφορία του αίματος. Τα σχήματα ενσωματώνονται στην κυκλοφορία του αίματος. Αφήστε μας λίγο να διευθετήσουμε τις ενέργειες. Χρειάζονται προσοχή μερικές απ' αυτές. Μη φοβηθείτε, οτιδήποτε κι αν συμβεί. Μη φοβηθείτε αν δείτε περίεργα πράγματα. Είναι όλα εντάξει. Παρακολουθήστε τον εαυτό σας την ερχόμενη εβδομάδα. Είπαμε ότι η επίδραση κάθε τάλισμαν διαρκεί για επτά μέρες, μια εβδομάδα.

Ωστόσο... -μπορείτε τώρα να καθίσετε όπως θέλετε-, ωστόσο, δεν ήταν αυτός ο κύριος λόγος της συνάντησης. Είπαμε ότι τώρα θ' αρχίσετε να βλέπετε τη Θεία έκφραση, τη Θεία αποκάλυψη μέσα στο κάθε τι. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του μήλου. Αυτό είναι το αποτέλεσμα. Το να μπορείτε να επιβεβαιώσετε το Θείο μέσα στο κάθε τι. Δεν μπορείτε να το φανταστείτε ακόμα ίσως, αλλά αυτό είναι το ύψιστο επίπεδο επίγνωσης που μπορείτε να φτάσετε ποτέ. Το να βλέπετε τον Θεό, τον Δημιουργό, μέσα στα πάντα.

Αυτό θα σήμαινε ότι αναγνωρίζετε τον Δημιουργό μέσα σε όλα όσα είστε οι ίδιοι. Δεν υπάρχουν περιορισμοί. Είστε ένα κλειστό σύστημα μεν, σε σχέση με το φυσικό πεδίο και την κίνηση της ενέργειας στο σώμα σας, στην εμπειρία σας. γιατί, ναι μεν μοιράζεστε την εμπειρία σας με το συλλογικό, αλλά σε πιο εσωτερικά πεδία. Ωστόσο, χρειάζεται να συνειδητοποιήσετε ότι όλα όσα βλέπετε είστε εσείς. Έτσι λοιπόν και αρχίσετε να αντιλαμβάνεστε την ύπαρξη του Θεού στα πάντα, μπορείτε να δείτε την έκφρασή του μέσα σε όλα όσα είστε εσείς, μέσα σε όλες τις πλευρές του εαυτού σας και να φτάσετε στη μεγάλη συγχώνευση. Είναι η μεγάλη ιδέα αυτή. Η μεγάλη ιδέα....

Έχετε μία συγκεκριμένη.... Έχετε αποδώσει μία συγκεκριμένη έννοια σ' αυτές τις λέξεις «Μεγάλη Ιδέα», όσοι ανήκετε στην Ελληνική φυλή: την συνένωση, την επανένωση των χαμένων πεδίων. Ναι, αυτό θα κάνετε, μόνο που θα το κάνετε σε ένα άλλο πεδίο.

Είμαστε πολύ χαρούμενοι που σας προϋπαντήσαμε σήμερα σ' αυτό το βασίλειο. Θα περίμενε κανείς ότι η ενεργοποίηση ενός τάλισμαν που αφορά τα νοητικά πεδία θα γινόταν κάπως διαφορετικά. Αυτός είναι όμως ο τρόπος. Μείνετε για λίγο σε σιωπή. αφήστε την κυκλοφορία να συνεχίσει. Παρακολουθήστε τη να συμβαίνει. Νιώστε την ειρήνη. Δείτε τα σύμβολα του τάλισμάν σας να κυκλοφορούν και να εντυπώνονται στα διάφορα όργανα του σώματος. Οι νοητοί

μεσημβρινοί συμμετέχουν επίσης στην κυκλοφορία της ενέργειας στα αιθερικά πεδία.

Είμαστε περήφανοι για σας.

Νάμαστέε, νάμαστέε

Να τον χρησιμοποιείτε αυτόν τον χαιρετισμό. Ο Θεός μέσα μου αναγνωρίζει και τιμά τον Θεό μέσα σου. Μεταξύ σας μπορείτε να τον χρησιμοποιείτε άνετα αυτόν τον χαιρετισμό.

Θα σας ζητήσουμε τώρα να τοποθετήσετε μια πεντάλφα στη βάση του κρανίου, στο πίσω μέρος της κεφαλής, λίγο πιο κάτω από το ινιακό οστό. Δηλώστε την πρόθεσή σας να μείνει το σύμβολο εκεί για την ερχόμενη εβδομάδα. Θυμηθείτε να το οραματίζεστε τότε – τότε και επιτρέψτε στον εαυτό σας να νιώσει την ενέργειά του.

Ας συνεχίσει η Κ.

Κ.:

Μέσα από τα εργαλεία που σας δίνουμε... μέσα από τα εργαλεία που σας δίνουμε σταδιακά, σας επιτρέπουμε να μετασχηματίζετε την πραγματικότητα γύρω σας. Αυτό που κάνετε όμως είναι ότι μετασχηματίζετε τον εαυτό σας. Λέτε, και ξεκινήσαμε να λέμε ότι μετασχηματίζετε την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα όμως δεν είναι τίποτε άλλο από εσάς τους ίδιους. Εσείς αλλάζετε, εσείς μετασχηματίζεστε, και ο κόσμος γύρω σας υπακούει. Η αγάπη μετασχηματίζει. Η αγάπη αφομοιώνει τα πάντα και συνθέτει. Η αγάπη εναρμονίζει. Η αγάπη δημιουργεί. Τίκτει και γεννάει. Διευρύνει. Απλώνεται. Μέσα από την αγάπη αγκαλιάζετε τα πάντα. Εσείς και η πραγματικότητα γύρω σας είναι ένα και αυτό θέλουμε να βλέπετε. Αυτό είναι η υπέρβαση των διαχωρισμών και η σύνθεση των αντιθέτων.

Όταν μπορέσετε να κάνετε αυτό εσωτερικά, τότε θα έχετε πλησιάσει, θα έχετε γίνει ένα με την Ιδέα. Η Μεγάλη Ιδέα είναι η επανένωση των πάντων, η σύνθεση των πάντων και η επιστροφή στο Ένα. Ανοίξετε όσο περισσότερο μπορείτε την καρδιά σας και συν-χωρείστε όλες τις όψεις της πραγματικότητας που βιώνετε. Όσο ανοίγετε, τόσο διευρύνεστε. Όσο ανοίγεστε, τόσο πλησιάζετε, γίνεστε ένα με μένα. Θέλουμε να σας πούμε ότι το επόμενο διάστημα δε θα είναι εύκολο. Είναι κάτι που το γνωρίζετε ήδη. Είναι κάτι που το έχουμε ήδη πει. Αυτό όμως που κάνουν οι εργάτες του φωτός, είναι να γνωρίζουν πίσω από τα φαινόμενα την αλήθεια. Αυτό που κάνουν οι εργάτες του φωτός, είναι να παραμένουν σταθεροί στην αγάπη, όταν όλα φωνάζουν για το αντίθετο. Όταν όλοι και όλα μιλάνε για τον διαχωρισμό. Για τη διαίρεση. Για το σκοτάδι και το φως, το μαύρο και το άσπρο, για το καλό και το κακό. Είναι εκείνη ακριβώς η στιγμή που εσείς γίνεστε ο βράχος της πραγματικότητας. Είναι εκείνη ακριβώς τη στιγμή που εσείς στέκεστε και αγκαλιάζετε τα πάντα, όλα όσα συμβαίνουν, και τα χωράτε μέσα σας. μ' αυτόν τον τρόπο ανατρέπετε τα δεδομένα. Αυτός είναι ο τρόπος και αυτή είναι η ύψιστη μαγεία. «Χρειάζεται πολύ αντοχή, θα πείτε, για να γίνεται κάτι τέτοιο.» Χρειάζεται να αναγνωρίζετε εμένα στα πάντα. Εσείς και οι άλλοι είστε ένα. Δεν είναι κάτι που το λέμε πρώτη φορά. Είναι κάτι που το επαναλαμβάνουμε. Χρειάζεται όμως να το θυμάστε ακόμα περισσότερο το επόμενο διάστημα. Γίνετε μια μεγάλη αγκαλιά για όλους και για όλα. Και μ' αυτόν τον τρόπο ενωθείτε με την Ιδέα.

Και έτσι είναι.

(συνέχεια)

Θα τερματίσουμε τη σημερινή συνάντηση, ζητώντας απ' τον καθένα και την καθεμιά να μοιραστείτε με τους υπόλοιπους όλα όσα βιώσατε. Θα ζητήσουμε την επόμενη φορά να είστε όλοι εδώ –και όσοι απουσιάζουν σήμερα-, γιατί θα προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο.

Καλό σας βράδυ.

Ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Σανάντ Κουμάρα, ο Ηλίας, ο Άλιστερ Κρόουλι, εργάζονται μαζί σας κάθε στιγμή.

Και έτσι είναι.

Αμήν.

Κα.:

Εγώ τα σύμβολα που είδα ήταν το Ωμέγα... όχι, το κλειδί του Σολ, μετά είδα το Ωμέγα, μετά την κιθάρα, ένα βιολί, τον Ουρανό και τον Ποσειδώνα. Και μετά άκουσα... μου είπαν τις συνδέσεις που έχουν αυτά τα όργανα με το Ωμέγα. Μοιάζουν στο σχήμα. Η κιθάρα μοιάζει με το ωμέγα και με το σχήμα του Ουρανού μοιάζει. Το κλειδί του σολ δε μοιάζει. Ο Ουρανός στην αστρολογία είναι έτσι, έτσι, [Σημ.: δείχνει] αλλά το στρογγυλό αντί να το έχει κάτω, το έχει στο κέντρο. Και μετά μου 'δειξαν.... Αυτά ήταν τα σχήματα που είδα, έτσι; Και μετά μου είπαν ότι τα Ποσειδώνια όργανα είναι αυτά που έχουν το στρογγυλό, όπως είναι το μπουζούκι, όπως είναι αυτά... και το ακορντεόν έχει λέει σχέση με τις διαστάσεις τι οποίες μπορείτε να τις παίξετε και να τις ανοίγουμε και να τις κλείνουμε. Εε, δε θυμάμαι τίποτε άλλο.

Άννα:

Είχες καμία αίσθηση με τα σύμβολα όπως μπήκανε μέσα;

Κα.:

Αισθάνθηκα ένα φως, ένα φώς, ένα χρυσό λευκό φως.

Άννα:

Με την πεντάλφα πίσω είχες καμία αίσθηση;

Κα.:

Ναι, ότι έγινε η διάρρηξη σε ένα σημείο και άνοιξε αυτό και εμφανίστηκε ένα λουλούδι... ποιο λουλούδι; Σαν ένας.... ο λευκός κρίνος πέντε έχει; Σαν ένας τέτοιος βγήκε.

Β.:

Ο λωτός έχει πέντε πέταλα.

Κα.:

Ήταν κλειστό και ξαφνικά βλέπω ένα λουλούδι που ανοίγει εκείνη την ώρα.

Άννα:

Το άσπρο είναι του Κρόουλι και γενικά ο κρίνος ο άσπρος έχει να κάνει με την ενέργειά του.

Β.:

Το άσπρο ή ο κρίνος;

Άννα:

Το άσπρο. Και τώρα εγώ έβαλα έναν ροζ κρίνο [Σημ.: εννοεί στο τάλισμαν] ανάμεσα στα άλλα που μου είπαν, και μετά μου λέει «Βάλε με κι εμένα μέσα» και λέω πώς, αφού είναι ο κρίνος ο ροζ. «Όχι, μου λέει, βάλε ένα άσπρο, ότι να 'ναι. Βάλε μια μαργαρίτα...»

Κ.:

Σαν λουλούδι τον έχω δει εγώ, σαν ένα άσπρο εδώ στην καρδιά.

Γ.:

Είναι το λουλούδι που έφερε ο Γαβριήλ στη Μαρία;

Άννα:

Δεν ξέρω, τι να πω... πάντως έτσι έρχεται.

Κτ.:

Εγώ τώρα τι να πω;

Άννα:

Πες μας αν είχες κάποια αίσθηση...

Κτ.:

Ορισμένες στιγμές αισθανόμουν ότι έφευγε το κεφάλι μου και τίποτε άλλο.

Έ.:

Ένιωθα το σώμα μου... πώς είναι αυτά, κάτι μπαλόνια που φτιάχνουνε σκυλάκια, που τους δίνουνε σχήματα. Είδα κάτι καταπληκτικό –μου ήρθε να βάλω τα γέλια- στο σχήμα του σώματός μου το άπειρο, έτσι μ' αυτά τα μπαλόνια τα οποία ήταν αριστερά το κόκκινο το σκούρο, το κόκκινο το σκοτωμένο και η δεξιά του ένα γαλάζιο, νερό όμως. Το χρώμα, ξέρεις, αυτή τη διαφάνεια του νερού, αλλά στο γαλάζιο. Τώρα, το σύμβολο που πατούσα πάνω στο χαρτί, ήταν πάλι το άπειρο που γινόταν... ήταν πολύ περίεργο. Πώς ήταν αυτοί οι ανεμιστήρες έτσι, που γυρίζουν, αλλά πάλι στο σχήμα του απείρου, στη μέση εγώ, όχι με ανθρώπινη μορφή, πάλι σαν του σπαθιού το σχήμα, να γυρίζει αυτό, να γυρίζει, να γυρίζει γύρω. Εγώ στη μέση κι αυτό πλάι. Αυτά.

Άννα:

Είχες κάποια αίσθηση όταν μπήκε μέσα το σχήμα;

Έ.:

Ήμουν μέσα σε όλο αυτό, σαν... γύριζα κι εγώ. Ήταν πολύ ωραία. Αυτό.

Χ.:

Εγώ, ίσως επηρεασμένη και από την τελευταία φορά που βρεθήκαμε, έβλεπα γράμματα σαν σχήματα...

Άννα:

Τι έγινε την τελευταία φορά που βρεθήκαμε;...

Ααα, της είχα βάλει γράμματα.

Έ.:

Τα γράμματα και τα... Ναι, έβλεπα ότι τοποθετούσα γράμματα αλλά δεν ήταν αρχαία ελληνικά, νεοελληνικά ήτανε, δηλαδή ένα άλφα, ένα έψιλον, επίσης, το σχήμα του απείρου το έβλεπα σε κόκκινο και μπλε σκούρο, αλλά αυτό ίσως να ναι και δικό μου.

Άννα:

Αυτό μοιάζει και με της Έ....

Κ.:

Κι εγώ το 'βλεπα.

Έ.:

Και τους κόμβους τους έβλεπα σε κόκκινο και μπλε σκούρο στην αρχή που ξεκινήσαμε με την Κ. Τους δύο κόμβους τους έβλεπα τον ένα κόκκινο και τον άλλον μπλε σκούρο.

Κα.:

Κι εγώ το 'δα αυτό.

Έ.:

Αυτά σε γενικές γραμμές.

Κ.:

Είδα τον Τροχό της Αρκάνα. Τι γίνεται μ' αυτό; Είναι πολύ έντονο.

Άννα:

Είναι το νούμερο 10...

Κ.:

Το 10; Μετά είδα μια φωτιά, το σύμβολο του απείρου μέσα στο τάλισμαν, τα δύο φτερά τα Αιγυπτιακά, το οποίο έχει ξανάρθει... αυτά εκεί [*Σημ.: δείχνει σε μια εικόνα*] τα ιερογλυφικά, τα καλάμια, τι είναι αυτά; Καλάμια... Παιδιά, και είδα κάτι που δεν μπορώ να το εξηγήσω τι ήτανε: φουντούκι... [*γέλια*]...φουντούκι.

Κα.:

Με lacta ή χωρίς; [*γέλια*]

Κ.:

Λέω, φουντούκι; Τι είναι το φουντούκι; Αυτό. και όταν βάλαμε την πεντάλφα, ένιωσα ένα κάψιμο πίσω εδώ στο... τέτοιο.

Χ.:

Κι εγώ, αλλά ένιωσα ότι δεν μπορούσε να πάει σωστά στη θέση του και υπήρχε ένα διάστημα που... ανεβοκατέβαινε μέχρι να...

Κ.:

Κι εγώ το αισθάνθηκα αυτό.

Άννα:

Εγώ προσπαθούσα να καταλάβω... δεν καταλάβαινα τίποτα με την πεντάλφα.

Β.:

Κι εγώ προσπαθούσα να καταλάβω πού ακριβώς έπρεπε να το βάλω.

Κα.:

Εδώ πίσω στη λακούβα, στη βάση του κρανίου.

Έ.:

Εγώ είδα τον εαυτό μου χωρίς μαλλιά. Δηλαδή, αντρική φιγούρα ήταν και υπήρχε αυτό εδώ. Μου έκανε εντύπωση. Δηλαδή, σαν οι φασίστες που τα ξυρίζουνε....

Κ.:

Το έχω πάθει κι εγώ αυτό. Έχω ένα θέμα μ' αυτούς, γιατί είχα ταυτίσει την πεντάλφα μ' αυτούς και είδα κι έπαθα να συμβιβαστώ μ' αυτήν την ιδέα... είδα κι έπαθα να το αφομοιώσω αυτό.

Έ.:

Δηλαδή, έτσι είδα τον εαυτό μου.

B.:

Ήσουν στην προηγούμενη ζωή μάλλον...

Ε.:

Ελπίζω όχι. Ούτε στην προηγούμενη, ούτε στην επόμενη...

B.:

Εγώ, πού να αρχίσω και που τελειώσω με όλο αυτά που χω δει... Τέλος πάντων, όταν αρχίσαμε και κάναμε τα χέρια μας προσευχή κι αρχίσαμε και κάναμε αυτό το τέτοιο, έτσι με έπιασε μια ταχυπαλμία, δηλαδή ένα βάρος στην καρδιά εδώ πέρα. Αλλά όχι κακό βάρος, ευχάριστο ελαφρώς. Και είδα που κυλούσε το αίμα πάνω κάτω και λέω, τι χρώμα έχει; Γιατί το είδα κόκκινο με μπλε και λέω, τι μπλε; γαλαζοαίματος και τέτοιο; Με έμπλεξε λίγο.

K.:

Μου έρχεται συνέχεια ο συνδυασμός κόκκινο με μπλε. Συνέχεια έρχεται.

B.:

Ναι; Κι εμένα. Και μου έκανε εντύπωση που το είδατε κι εσείς. Τέλος πάντων, μετά....

Άννα:

Και η φλεβική κυκλοφορία συμβολίζεται με το μπλε ενώ η αρτηριακή κυκλοφορία που μεταφέρει το οξυγόνο, συμβολίζεται με το κόκκινο.

B.:

Αα δεν πήγα έτσι, όντως μπορεί να είναι έτσι... Τέλος πάντων, στα σχήματα πάνω στο χαρτί μου ήρθε, πριν ακόμη ακούσω για σύμβολα και όλα αυτά, μου ήρθε ο κύκλος του καπνού –που καπνίζει κάποιος και κάνει τον κύκλο του καπνού– και μπήκε αυτό αυτόματα επάνω. Και μετά μου ερχότανε κάτι σαν φρούτο. Λέω, αυτό ήτανε φρούτο σίγουρα, λέω, το μήλο. Είμαι επηρεασμένος, λέω, από το μήλο –γιατί είχε και το φύλλο δίπλα. Λέω, όχι, όχι, όχι... και μετά λέω, θα το δω μήπως είναι μήλο. Και μετά άλλαζε σε μανταρίνι, πορτοκάλι και στην κυκλοφορία μου βγήκε, που μπήκε μετά, ότι είναι το πορτοκάλι. Και μου ήρθε η σκέψη ότι το πορτοκάλι είναι για να σου καθαρίζουν το αίμα. Κάνει καθαρισμό στο αίμα όταν είναι στην κυκλοφορία και ο καπνός είναι ότι σου ανοίγει τις φλέβες και οτιδήποτε στένεμα ή πρόβλημα υπήρχε, γίνεται ο κύκλος. Πώς μου 'ρθαν αυτές....

Μετά, είχα στο πρόσωπο, μόλις βάλαμε την πεντάλφα πίσω, ένιωσα το κεφάλι μου, το μισό από δω και πέρα, [Σημ.: δείχνει προς τα δεξιά] τεράστιο να γίνεται και να βαραίνει, να μου πέσει κάτω.

K.:

Δεξιά;

B.:

Ναι, το δεξί που είναι το συναισθηματικό. Δεν είναι;

Κα.:

Η φαντασία.

K.:

Ναι, είναι η φαντασία και η διαίσθηση.

B.:

Και σιγά – σιγά, ενώ έγινε άσπρο, μαζί με το πεντάλφα μου ερχότανε άσπρα κύματα από κάτω προς τα πάνω, ξαφνικά ένιωσα ένα άγγιγμα εδώ πέρα και καρδούλες άσπρες. Σωρηδόν, άσπρες. Ούτε του Αγίου Βαλεντίνου να 'τανε. *[γέλια]* Γι' αυτό ρώτησα προηγουμένως. Σε όλα του Κρόουλι ήτανε, ή... μήπως ήτανε του Κρόουλι και μου 'δειχνε την αγάπη του; ναι, καρδιές σωρηδόν. Λέω, μήπως ήταν κανένας άγγελος και μου 'δειχνε την αγάπη του; Αυτά. Δεν θυμάμαι τίποτε άλλο.

Γ.:

Εγώ έχω μία πολύ περίεργη αίσθηση του χρόνου γιατί, είναι σαν αυτό που λέγεται τώρα να συμβαίνει παντού και να ενώνονται πάρα πολλές στιγμές μέσα σ' αυτό. Όσο μιλάς, δηλαδή είναι σαν να γίνεται ένας διάλογος με τις στιγμές που έχω περάσει. Δεν είναι κάτι που συμβαίνει αυτή τη στιγμή, είναι όλες οι στιγμές που είναι εδώ. Εε, με το... πριν δεν ήταν το αίμα; Πριν το οκτώ; Είναι πάρα πολύς καιρός που κοιμάμαι σ' αυτό το σχήμα. Δηλαδή πάνε τα χέρια έτσι από πάνω και σταυρώνω τα πόδια έτσι, όταν πέφτω στο κρεβάτι κάθε φορά, κι όταν έκανα την άσκηση για το σπαθί πάλι αυτό έκανα. Κι έλεγα, μα, να σταθώ ίσια για να το κάνω. Αλλά ήταν αυτός ο συνδυασμός, ότι ο πατέρας / φως / ιδέα / σπέρμα, μπαίνει μέσα στο αίμα / μητέρα / μήτρα / ζωή και το αίμα είναι η ζωή, είναι η μνήμη, αυτά όλα. Πολύ ωραία τα λες, αλλά ήταν λες και τα είχα βιώσει μέσα σε διαφορετικές στιγμές, σα σκέψη, σαν στάση, και τώρα συνοψίζονταν.

Όταν άρχισα να κάνω την κυκλοφορία του αίματος, μπήκα μέσα στην κυκλοφορία, δυσκολευόμουν να περάσω μέσα στην καρδιά από αριστερά. Εδώ λίγο το μπερδεύα, μέχρι να ανοίξω αυτό το κομμάτι, από την καρδιά αριστερά. Το 'χανα αυτό το σημείο, αλλά το 'κανα πολλές φορές και καθάρισε.

Κι όταν στάθηκα πάνω στο χαρτί, που κάτσαμε στη σιωπή, το πρώτο πράγμα που έγινε, όταν έλεγες «δείτε τα σχήματα που σχηματίζονται», ήταν σαν να πέρασε μια γραμμή λείζερ και έκαψε ένα σημείο μέσ' στο χαρτί. Λέω, μα πρέπει να δω κι άλλα σημεία, σύμβολα να γίνονται.... Δηλαδή, ήταν μια τρύπα, δεν ήταν γραμμένο. Και μετά λέω, όπως καθόταν τα πόδια έτσι *[Σημ.: δείχνει τα πόδια με ενωμένες τις φτέρνες να σχηματίζουν γωνία]* λέω, τρίγωνο γίνεται αυτό, τρίγωνο είναι; Σχήματα πολλά... γίνανε δύο τρίγωνα που κάνανε εξάκτινο αστέρι. Και μετά δεν είχε άλλα. Και... μετά με την πεντάλφα, όταν την έβαλα, κόλλησα αμέσως και έκανα αμέσως μια προβολή μπροστά. Πώς κάνει ο προβολέας και βγάζει τη δέσμη του φωτός από μπροστά; Και σαν να βγήκαν απ' τα μάτια, να βγήκε φως ζεστό από τα μάτια και να... γενικά έτσι γινόταν μια προβολή. Και μεγάλωνε αυτό σα δέσμη και μετά έκανε.... Όπως κατέβαινε αυτό απ' τα μάτια, μετά έκανε εδώ. Σα ζεστές γραμμές απ' τα μάτια.... Δεν ήτανε δάκρυα... ήτανε...

Άννα:

Όπως εδώ *[Σημ.: δείχνει τον οφθαλμό του Ώρου με τις κάθετες γραμμές]*

Γ.:

Ναι, έτσι, σ' αυτό το σχήμα. Εε, αυτά τώρα, γιατί όλα τα άλλα δηλαδή, εκείνη την ώρα ήτανε πάρα πολλά μέσα. Γιατί ήταν ένα, μια άλλη αίσθηση του χρόνου. Ήτανε όλα, ότι γίνεται, σαν να τα βλέπω τώρα απ' αυτή τη ματιά...

Κα.:

Όταν κάθεσαι έτσι, τώρα μου ήρθε, είναι η πεντάλφα. *[Σημ.: δείχνει τη στάση οκλαδόν με τα χέρια σε στάση προσευχής στην καρδιά]*

Γ.:

Η πεντάλφα είναι ο άνθρωπος. Αυτό είναι το νάμαστε. Αυτή η στάση λέγεται νάμαστε.

Κ.:

Αα, την ώρα που έλεγες «να αρχίσετε να μιλάτε», έβλεπα έναν άνθρωπο μπρος και πίσω γυμνό, έτσι [Σημ.: όρθιο με τις παλάμες ενωμένες μπροστά στην καρδιά σε στάση προσευχής, να κάνει ελαφρές κάμψεις χαιρετισμού εμπρός]

Άννα:

Αα δεν το ήξερα αυτό...

Γ.:

Η πεντάλφα είναι ο άνθρωπος. Ααα, τώρα το θυμήθηκα το άλλο... γιατί μέσα μου κάνει ενδιαφέρον. Γιατί, εκεί που έλεγα τα προηγούμενα ότι ήτανε μα... τι να κάνω, και πρέπει να βλέπω τη στήλη του φωτός, αυτό έχει σημασία να είμαι, και... πήρα να ράψω ένα φορεματάκι. [γελώντας] Αλλά για να ράψω το φορεματάκι, δυσκολεύομουν να κάνω την πρόβα. Κοίταζα τον καθρέφτη αλλά θέλω κάποιον να το φτιάχνει. Και λέω, όταν είμαι στο φως, δε χρειάζομαι τίποτα. Είμαι γυμνή, δε με νοιάζει τι υπάρχει. Όταν εκδηλώνεται στη ζωή, χρειάζομαι το καθρέφτισμα και... οι άλλοι. Δεν υπάρχει ζωή αν δεν υπάρχει αυτό το μοίρασμα. Και το 'κανα σήμερα και γέλαγα γιατί ήθελα να κάνω πρόβα και δε γίνεται πρόβα χωρίς καθρέφτη πίσω. Πώς θα βάλω την καρφίτσα, πώς... δε γινότανε. Λέω, πρέπει να φτιάξω.....

Κ.:

Κάποια στιγμή μου ήρθε «θα κάνουμε τον κύκλο των χαμένων ποιητών». Σήμερα το πρωί λοιπόν, ξεκινώντας για να πάω στην Αθήνα, άκουγα για τον Ελύτη... Τέλος πάντων, ήταν η ημέρα του θανάτου του. Και όπως έτσι καθόμουν στο τρένο και δούλευα, τσακ, αισθάνομαι την ενέργεια. Αλλά το κριτήριο είναι ότι την αισθανόμουν στην καρδιά πολύ. Και ρώτησα τον Ηλία γιατί είχα ένα θέμα, είπα μήπως είναι από το αστρικό, τι είναι αυτό; Μου λένε «μη κάνεις όπως έκανε η Άννα με τον Κρόουλι, άκου τι θα σου πει...»

[γέλια]

Άννα:

Ευχαριστώ πολύ! Θα το θυμάμαι αυτό!

[γέλια]

Κ.:

....και θα το μεταφέρω σε γενικές γραμμές όπως το 'πιασα και όπου δεν είναι πολύ καθαρό θα πω τη σκέψη μου. Μου είπε ότι, «Δημιούργησα μέσα από τα βασικά υλικά. Χρησιμοποίησα τα πιο βασικά υλικά.» Και μου έλεγε «Πέτρα. Χώμα. Ήλιος. Ζωή.» και μετά μου δείχνει, μου λέει «Πάρε το πιο απλό υλικό. Δες το σαν δόνηση. Αισθάνσου τη δόνηση. Βάλτηνε στην καρδιά. Άνοιξε την καρδιά, βάλτηνε μέσα και παρακολούθησε την ενέργεια.». Και παίρνω τη λέξη «Ζωή» και τη βάζω στην καρδιά και λέει: «Ακολουθήσε την».

Και άρχισα και ήτανε παιδιά ένα πράγμα σαν παλμός. Πώς είσαι σε ένα ελαφρό κύμα στη θάλασσα ξαπλωμένος, και άρχισα να πηγαίνω με τη φορά αυτή: πφφφ - πφφφ. Ένα τέτοιο, μια παλμική κίνηση. Κι αυτό άρχισε να δημιουργεί στίχους. Λέξεις. Και μου 'δωσε ένα τετράστιχο. Άρχισε να βγαίνει ένα τετράστιχο, από απλές λέξεις. Και μετά μου εξήγησε, μου λέει.... «Πρόσεξε, μου λέει, η ποίηση δημιουργείται από απλά υλικά και αυτό που κάνει τη διαφορά είναι ο συνδυασμός. Δηλαδή, χρησιμοποιεί τα απλά δομικά υλικά και τα συνδυάζει με τέτοιο τρόπο που είναι πάντοτε καινούριος. Κι αυτό που είναι, είναι στην ουσία ότι δε μεταφέρετε κάτι άλλο έξω από τη δόνηση. Δηλαδή, είναι η δόνηση που κάνει τη διαφορά. Δηλαδή ότι η δημιουργία βρίσκεται....

Άννα:

Ένα άλλο μέλος στον κύκλο των χαμένων ποιητών, θα είναι και ο Κρόουλι, όπως καταλαβαίνεις..... [πειραχτικά]

Κ.:

Μα, ναι, αυτό σκέφτηκα!

Β.:

Έχει γράψει ποιήματα κι αυτός;

Κ.:

Έχει γράψει.

Κα.:

Ποιήματα;

Άννα:

Δεν μπορείς να φανταστείς τι έχει γράψει.

Κ.:

Εκεί μου πήγε το μυαλό.

Μετά, μου είπε «Νύχτα. Παρακολούθησέ το».... Και πήγα βέβαια να χάσω τη στάση.... πετάχτηκα την τελευταία στιγμή
[γέλια]

Παιδιά, ήτανε πάρα πολύ ωραίο, γιατί ήτανε μέσα στην καρδιά. Ήτανε μια παλμική κίνηση έτσι και μου έδειξε ότι στην ουσία η δημιουργία δεν είναι ακριβώς δημιουργία. Είναι περισσότερο οι συνδυασμοί, ή μάλλον να το πω αλλιώς... είναι οι συνδυασμοί των δονήσεων που αλλάζουνε....

Άννα:

Πότε έγινε αυτό; πότε σου το είπε;

Κ.:

Σήμερα το πρωί.

Άννα:

Σήμερα το πρωί....

Χθες το βράδυ λοιπόν που ήταν τέσσερα άτομα κι εγώ πέντε, γιατί με τις βροχές κι αυτά είχανε μείνει όλοι εκτός, μας είπανε... τι μας είπαν; Μας πήγανε στο DNA, στους δομικούς λίθους που είναι στην ουσία τα κβάντα, ούτε καν τα μόρια, τα άτομα τα ίδια και είπαν ότι αυτά εκφράζουν το νοητικό πρότυπο που είναι.... Μου πήγε πάρα πολύ το μυαλό εκεί τώρα μ' αυτά που είπες. Δηλαδή, δένει πάρα πολύ σαν αντίληψη, απλά είναι εκφρασμένο στην ποίηση, ενώ εδώ με έναν άλλο τρόπο. Και μας αποτύπωσαν εδώ (στον αυχένα) τον οφθαλμό. Γι' αυτό έβαλα την εικόνα εκεί, για να το βλέπουν...

Κάποιος άλλος; Έκανε κανείς κάποια προσπάθεια σύνδεσης με τον Σαιν Ζερμαίν;

Κα.:

Εμένα μου 'ρθε τώρα, που είπες για τα κύματα [Σημ.: απευθύνεται στην Κ.] «πύκνωση – αραιώση». Ότι γίνεται αυτό. Πύκνωση και αραιώση.

Εμένα ήρθε ο Σαιν Ζερμαίν, στην αρχή μου 'δειξε εκεί... μου 'κανε ορισμένα χαριτωμένα, και μετά με πήγε σαν ένα ασανσέρ, σαν να πετάγαμε, με πήγε σε μια κόκκινη διάσταση. Δεν ξέρω πού πήγαμε, και μου 'δειξε το πυρ, το γαλάζιο πυρ.

Άννα:

Το γαλάζιο ή το βιολετί;

Κα.:

Το βιολετί. Αλλά είχε μέσα όπως η φωτιά, και την κόκκινη απόχρωση. Και μου είπε ότι... για το ελιξίριο της ζωής. Ότι μέσα στο κύτταρο, υπάρχει λέει ένα σημείο, το οποίο είναι, λέει, ένα μαύρο σημείο. Είναι όπως το αυτί μας... το αυτί μας μέσα δεν έχει ένα έτσι...

Άννα:

Τον πόρο. Τον ακουστικό πόρο..

Κα.:

Ναι, έχει λέει μέσα το κύτταρο ένα σημείο τέτοιο, το οποίο το έχουνε σφραγίσει. Αν μπει λέει μέσα εκεί το φως, έχει δώδεκα ακτίνες το φως. Όπως είναι το ουράνιο τόξο, ορατά είναι μόνο τα επτά. Η εβδόμη λέει ακτίνα του φωτός, η οποία είναι μοβ, όταν φυτευτεί λέει μέσα στο κύτταρο, αν ξεσφραγιστεί αυτό το σημείο και μπει μέσα, μπορεί να ανανεωθεί. Αλλά δε φτάνει, λέει, μόνο αυτό. Πρέπει να βρείτε και το νερό, το οποίο έχει δωδεκάκτινο μόριο. Για να συμπυκνωθεί μέσα το φως, στον πυρήνα του νερού.

Άννα:

Ναι, σου είχανε ξαναπεί κάτι για το μόριο του νερού.

Κα.:

Και μου 'πανε κάτι για το Παγγαίο όρος και ότι εκεί λέει υπάρχει μια πηγή κάπου ανατολικά μου 'πε. Υπάρχει Σιγγουριά χωριό;

Άννα:

Δεν ξέρω. Ξέρω τις Ελευθερές, που έχει φυσικό ιαματικό νερό.

Κα.:

Εκεί, για κάτι τέτοιο μου παν.

Κ.:

Αυτό με το κύτταρο που λες μου κάνει εντύπωση, γιατί σ' έναν από τους διαλογισμούς που μας είχε κάνει η Άννα και μας είχε πει να βλέπουμε τα κύτταρά μας, είδα τα κύτταρα με ένα μαύρο πράγμα στη μέση. Και λέω, τα κύτταρά μου τι πρόβλημα έχουνε;

Κα.:

Είναι ένα σημείο σφραγισμένο, γι' αυτό λέει πεθαίνουμε. Αλλιώς.... Μόνο το χρώμα του Σαιν Ζερμαίν μπορεί να ενεργοποιηθεί.

Β.:

Δηλαδή, αν ρίξουμε μοβ μέσα θα ενεργοποιηθεί;

Κα.:

Δε ξέρω. Εμένα μου 'ριξε, το αισθάνθηκα, και μετά μου 'πιασε εδώ ένα σημείο και λέει «αυτό θα αναζωογονηθεί». Λέω, δε γίνεται να αναζωογονηθεί και τίποτε άλλο; Μου λέει «Όχι».

Αισθάνθηκα βέβαια μία τροφοδότηση φοβερή, δηλαδή, σαν να σε βάζουν σε ανανέωση κανονική δηλαδή. Αισθάνεσαι τα κύτταρά σου....

Και μ' έπιασε σ' ένα σημείο που είναι αρκετά γηρασμένο και μου λέει «αυτό θα φτιάξει σε...10 μέρες» τώρα δε ξέρω...

Τώρα ιδέα μου είναι, φαντασία μου; Θα δούμε...

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

25.3.2009

Είσαστε τη γη με ένα πολύ φυσικό τρόπο και είστε εδώ για να δουλέψετε τα θέματα της ταυτότητάς σας. Να καταλάβετε από πού έρχεστε, πού πηγαίνετε, τι εκφράζετε και τι είστε. Ωστόσο, είστε για να συνειδητοποιείτε και να κατακτάτε επιγνώσεις. Και μέσα σ' αυτά τα πλαίσια της κατάκτησης της επίγνωσης, χρειάζεται να διεκδικήσετε την ενέργειά σας, την κυριότητά σας, τη δύναμη του Εαυτού σας, όπως έχετε μάθει μέχρι τώρα, αλλά και την ενέργειά σας.

Πολλές φορές έχουμε πει πως δεν είστε μόνοι, δεν είστε εσείς, είμαστε εμείς μέσα σε σας και μέσα από σας. Όμως δεν μπορείτε να συνειδητοποιήσετε πόση διαφορά κάνει η επίγνωση του ότι «Εγώ είμαι αυτό», διότι πάντοτε ήσασταν ο Θεός στη γη. Όμως αυτό έχει αρχίσει να κάνει τη διαφορά για σας μόνο τα τελευταία χρόνια, για κάποιους τους τελευταίους μήνες, για κάποιους την τελευταία μέρα, μόλις σήμερα. Και για κάποιους θα έρθει πολύ αργότερα. Είναι θέμα επίγνωσης λοιπόν, και το να διεκδικήσετε αυτή την ενέργεια σημαίνει στα μάτια μας ότι την αποδέχεστε, την αναγνωρίζετε και συνειδητοποιείτε επιτέλους ότι δεν ερχόμαστε σαν εξωτερικές ενέργειες αλλά είμαστε εσείς.

Μετά απ' αυτό υπάρχουν διάφορα τεχνικά θέματα. Υπάρχουν διάφορες απορίες που χρειάζεται να λύσει ο νους για να αποκαταστήσει την ισορροπία των αρχετύπων που έχουν διαταραχτεί φαινομενικά. Δεν υπάρχει καμιά διαταραχή. Όλα έχουν τη δική τους θέση και θα πάρετε χρόνο να τη βρείτε. Και αυτό είναι το άνοιγμα που έπρεπε να κάνει η Άννα αυτό το διάστημα. Είναι αυτό για το οποίο της είχαμε μιλήσει πριν από δύο εβδομάδες περίπου –και επιτέλους το 'κανε- και στη συνέχεια έρχονται πολλά για όλους σας, για όλες σας.

Ας αρχίσουμε λοιπόν τη σημερινή συνάντηση.

Μιλώντας για ενέργειες και για την ενεργειακή δομή των πραγμάτων καταλαβαίνετε ότι είναι άτοπο να διαχωρίζετε τα πράγματα και να λέτε ότι ο Ηλίας είναι εδώ αλλά ο Κρύων δεν είναι. Γιατί έτσι κι αλλιώς είμαστε εδώ συνέχεια. Είμαστε όλοι εδώ, συνέχεια. Το μάθημα το κάνει ο Άλιστερ Κρόουλι και σας ευχαριστεί που είστε εδώ σήμερα.

Από δω και πέρα μιλάω εγώ για τον Ηλία και την Άννα, τον Σαιν Ζερμαίν, κι όλους όσους βρίσκονται εδώ απόψε μαζί σας. Μας έχετε συνταράξει με τη θέλησή σας να προχωρήσετε. Μας έχετε συγκινήσει με την αγάπη σας, το ενδιαφέρον σας και την επιμονή σας και είμαστε εδώ για να δουλέψουμε όλοι μαζί προς την κατάκτηση του Εαυτού.

Τα πράγματα που κάναμε τις προηγούμενες φορές αναφέρονταν στη δημιουργία κάποιων σχεδίων που περικλείουν την ενέργειά σας, όχι σαν προστατευτικές δομές αλλά περισσότερο σαν δομές / εντυπώματα, που σας συντονίζουν με συγκεκριμένα ενεργειακά πεδία. Αυτή η δουλειά θα συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα η Άννα θα σας δώσει ορισμένα σύμβολα πια, αρχετυπικά σύμβολα, για την είσοδο και την έξοδο μέσα από διαφορετικές διαστάσεις. Αναγνωρίζοντας τις ενέργειες που κινήθηκαν τις δύο προηγούμενες εβδομάδες, μπορείτε να έχετε μια αντίληψη του τι περίπου σημαίνει η δουλειά που θα κάνουμε. Πρόκειται για ενέργειες πολύ λεπτής φύσης. Όταν έγινε η εντύπωση του πρώτου τάλισμαν, κινηθήκατε όπως είχαμε πει στο αστρικό πεδίο και δουλέψατε με τις ενέργειες του φόβου και τις αγάπης. Είπαμε ότι κάθε ενέργεια, η επίδραση κάθε τάλισμαν θα διαρκεί μία εβδομάδα, ως την επόμενη συνάντηση.

Κάποιοι παρακολούθησαν ιδιαίτερα την κίνηση της ενέργειας και μπορούν να αναγνωρίσουν ορισμένα ενεργειακά μοτίβα. Ωστόσο, αυτό είναι που εννοούμε όταν λέμε ότι θα δουλέψουμε μ' αυτά τα σύμβολα που θα δοθούν. Αυτά είναι 72 και αντιστοιχούν σε όλους τους δρόμους και τα σεφίρθ του δέντρου της ζωής. Ακόμα περισσότερο, υπάρχουν βαθιές αντιστοιχίες σε άλλα συστήματα. Αλλά δεν θα ασχοληθούμε τόσο με το να σας εξηγούμε τη σύνδεση που υπάρχει. Περισσότερο θα μας απασχολήσει η ενεργοποίηση των αντίστοιχων πεδίων. Μπορεί παλιά να θεωρούσατε ότι τα τάλισμαν είναι φυλαχτά ή τρόποι επίκλησης συγκεκριμένων οντοτήτων, αλλά τώρα ερχόμαστε να σας πούμε ότι δεν είναι παρά κλειδιά που ανοίγουν για σας συγκεκριμένες διαστάσεις.

Μιλώντας λοιπόν για τα κλειδιά του Ενώχ στους άλλους κύκλους στους οποίους παίρνετε μέρος, μιλώντας για τα κλειδιά του Φαραώ, του Ιωσήφ, της Μαρίας και ούτω καθεξής, θα δείτε ότι τελικά αναφερόμαστε σε κλειδιά που ανοίγουν διαστάσεις.

«Και γιατί έρχεται τώρα ο Κρόουλι να μας μιλήσει για τα κλειδιά; Γιατί δεν συμπεριλαμβάνονται αυτά στον κύκλο των κλειδιών του Ενώχ, όπως είχε ειπωθεί;» Σ' εκείνον τον κύκλο γίνονται προετοιμασίες και ανοίγματα διαφορετικής φύσης, προκειμένου να μπορέσετε να δεχτείτε αυτά τα κλειδιά. Εξάλλου, η Άννα αποφάσισε να διαχωρίσει τις ενέργειες κάποια στιγμή, έτσι ώστε να είναι ξεκάθαρο γι' αυτούς που εργάζονται σ' αυτούς τους κύκλους και να είναι πιο συνειδητοί σ' αυτά που λαμβάνουν μέρος. Υπάρχουν ακόμα άτομα που δεν θα άντεχαν την ενέργεια του Άλιστερ Κρόουλι, αλλά που θα μπορούσαν να ωφεληθούν πολύ από τις υπόλοιπες ενέργειες που παίρνουν μέρος σ' αυτούς τους κύκλους. Έτσι, θέλοντας να κρατήσει ξεκάθαρη τη διαδικασία, ζήτησε να οριοθετούνται κάπως τα πράγματα κι εμείς δεν μπορούμε παρά να ακολουθήσουμε αυτή τη γραμμή και να δώσουμε τα πράγματα έτσι ξεκάθαρα.

Συνεπώς, ο Άλιστερ Κρόουλι έρχεται να φέρει τις ενέργειές του μέσα σ' αυτή την ομάδα, αφήνοντας το πεδίο πιο ανοιχτό για όσους δεν έχουν το θάρρος ίσως, να συμμετέχουν σε μία πιο συγκεκριμένη ομάδα σαν αυτή. Πέραν τούτου, όπως είπαμε, στον άλλο κύκλο γίνονται ενεργοποιήσεις γενικότερης φύσης και θα προχωρήσετε σ' αυτές, οπότε είναι καλό να μην μπερδεύουν περισσότερο τα πράγματα γιατί θα είναι ένα πολύ ευρύ φάσμα που θα καλύψετε στον άλλο κύκλο, των κλειδιών του Ενώχ.

Ωστόσο, πάντα μιλάμε για τα κλειδιά του Ενώχ. Αυτά είναι τα σύμβολα που θα χρησιμοποιήσετε. Βλέπετε, απ' την αρχή του χρόνου οι άνθρωποι χρειαζόντουσαν κλειδιά να ανοίξουν τις πόρτες που έκλεισαν. Και μπορεί να τους ήταν πολύ εύκολο να πέφτουν πάνω στις πόρτες αυτές, να σπάζουν τα μούτρα τους, αλλά ήταν πάντα πολύ δύσκολο να βρουν τον τρόπο να τις ξαναανοίξουν. Αυτά τα κλειδιά ψάχνετε. Μπορεί να είναι κλειδιά που θα σας επιτρέψουν να ανοίξετε τις ενέργειες της προσωπικότητάς σας. να ξεκλειδώσετε κομμάτια της ψυχολογίας σας, της ψυχοσύνθεσής σας. Μπορεί να είναι κλειδιά που θα σας βοηθήσουν να ανοίξετε κομμάτια που εσωτερικού σας εαυτού, των υπόλοιπων διαστάσεων στις οποίες εκτείνεστε. Πάντα μιλάμε για κλειδιά. Και όπως έγινε ξεκάθαρο, τα κλειδιά είναι νοήμονες οντότητες.

Καταλαβαίνετε τώρα ότι όταν φύγει η επίφαση του φόβου και του απαγορευμένου από κάποια πράγματα, κάποιες μεθόδους, μένει κάτω η καθαρή διαδικασία. Και από κει και πέρα εναπόκειται στην προσωπική σας θέληση το πόσο θα εναρμονιστείτε με τον κεντρικό ήλιο, με την κεντρική σας ύπαρξη, για να μεταφέρετε μέσα απ' αυτή τη διαδικασία όλες εκείνες τις ενέργειες που ήρθατε να γειώσετε εδώ. Ο γνώμονας είναι η καρδιά. Αυτός θα 'πρεπε να είναι πάντα. Απλά τώρα αποκαθίσταται η τάξη. Και ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ για να σας δώσει μερικά παραδείγματα του τι εννοεί.

Καταλαβαίνετε ότι δεν πρόκειται να σας πούμε πάρα πολλά εφόσον κουράζεστε εύκολα να μας ακούτε να σας μιλάμε για τα μυστικά του κόσμου. Ίσως πρέπει απλά να περιοριστούμε λέγοντάς σας δυο – τρία πράγματα και να σας αφήσουμε να πάτε σπίτια σας να ξεκουραστείτε....

Εντάξει, ήταν απλά μια προσπάθεια να αστείευτώ και να σας ενοχλήσω λίγο, έτσι, για να εστιαστείτε λίγο περισσότερο, να κινήσετε τις ενέργειές σας λίγο καλύτερα.

Χρειάζεται να είστε διαρκώς σε εγρήγορση. Δεν κάνουμε δουλειά ύπνου, δεν κάνουμε δουλειά παθητική, αν και σ' ένα μεγάλο βαθμό χρειάζεται να μένετε παθητικοί για να δέχεστε τα εντυπώματα. Το τελευταίο διάστημα ήρθατε σε επαφή με πάρα πολλές ενέργειες –και δικές μου ενέργειες επίσης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ταραχτούν τα λιμνάζοντα ύδατα –και είχατε πολλά τέτοια, πιστέψτε με. Ακόμα και οι πιο καθαροί, αυτοί από σας που θεωρούσαν τον εαυτό τους πιο καθαρό, είχαν διάφορα τέτοια λιμνάζοντα ύδατα σε διάφορα σημεία της συνειδητότητάς τους. Τώρα λοιπόν που ανακινήθηκαν αυτά και άρχισε να δημιουργείται μία νέα τάξη, μπορούμε να πιάσουμε τα πράγματα από την αρχή. Να πιάσουμε τα basics, τα βασικά, και να ξεκινήσουμε από κει.

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ και βρίσκεται στη μέση του κύκλου σας. Συνδεθείτε μαζί μου απ' την καρδιά. Βρίσκομαι στο κέντρο του κύκλου σαν ένας κρίνος που στροβιλίζεται αργά – αργά. Ένας λευκός κρίνος, με έναν χρυσό ύπερο στη μέση. Συνδέστε απ' την καρδιά σας μ' αυτόν τον χρυσό ύπερο, με μια ακτίνα. Τραβήξτε το σπαθί σας και διαπεράστε με. Κάντε το. Σκίστε τον κρίνο, κόψτε τον στη μέση, τεμαχίστε τον, διαλύστε τον. Για να δούμε, πόσο καλά μπορείτε να το κάνετε αυτό.

Τα κομμάτια φεύγουν κι έρχονται στην καρδιά σας.

Έτσι μοιράζεται η ενέργεια... και, ω! του θαύματος! Το κέντρο είστε εσείς τώρα. Έτσι κάνουμε τις δουλειές μας. Χρειάζεται λίγη φαντασία. Κι εσείς διαθέτετε πολύ. Αφήστε μόνο τον χρυσό ύπερο να βρίσκεται στη μέση του κύκλου και σταθείτε κι εσείς στο κέντρο, μαζί του. Αυτό σημαίνει ότι ενώνουμε τις ενέργειές μας σε ένα.

Όλα δείχνουν τον δρόμο που θα ακολουθήσουμε σήμερα. Θα σας βάλουμε να κάνετε για τον εαυτό σας κάτι που δε θα κάνατε ποτέ άλλοτε. Ευελπιστείτε να ενωθείτε με το Πνεύμα. Να γίνετε ένα με τη Θεϊκή σας ύπαρξη. Το δικό μας όνειρο κάποτε ήταν να βρούμε τον φύλακα άγγελο. Βλέπετε, οι άνθρωποι πάντα είχαν παρόμοια όνειρα, παρόμοια οράματα. Άλλαζαν οι μέθοδοι επίτευξης απλά κατά διαστήματα.

Δέστε τον εαυτό σας... δέστε τον. Δεθείτε στο κέντρο του κύκλου. Εσείς και ο χρυσός ύπερος γίνεστε ένα. Κι απ' το σημείο που στέκεστε, τραβήξτε και πάλι γραμμές απ' την καρδιά προς τις καρδιές όλων των υπολοίπων.

Το τάλισμαν αυτής της εβδομάδας θα είναι χρυσό και θα είναι ο Εαυτός. μία πόρτα για τον Εαυτό. Ποιόν απ' όλους, θα ρωτήσετε. Είναι αυτό που βρίσκεται πολύ – πολύ ψηλά, στη δική μας πλευρά του πέπλου, το Εγώ Είμαι.

Σταθείτε στο κέντρο του χρυσαφένιου ύπερου. Είστε κομμάτι του. η κορυφή του λεπταίνει ψηλά και γίνεται μία ακίδα. Μη ξεχνάτε ποτέ ότι, αυτό που έχει σημασία δεν είναι το ύψος ενός οβελίσκου αλλά είναι το πόσο λεπτός γίνεται στην κορυφή του. Όσο πιο λεπτή είναι η κορυφή, τόσο πιο βαθιά πηγαίνει στις διαστάσεις. Τόσο πιο λεπτές διαστάσεις αγγίζει και επιδρά και επηρεάζει.

Βάλτε τα χέρια στην καρδιά σε στάση προσευχής. Σας ζητούμε να ενοποιήσετε τα εργαλεία σας τώρα. Έχουμε αναφερθεί συχνά σ' αυτό. Τα εργαλεία της ψυχής σας έχουμε πει είναι ο θυμός, το μίσος, η αγάπη, η οργή, η φαντασία. Όλα αυτά με τα οποία εργάζεστε στη γη και πλάθετε τα σενάρια σας. Τώρα ζητάμε να τα ενοποιήσετε όλα σε ένα. Κι αυτό θα είναι ο Εαυτός. Προχωράμε βαθιά, το ξέρουμε. Αφήστε μας να το κάνουμε.

Στη μέση του κύκλου όπου στέκεστε, στον ύπερο, κατεβαίνει ένα άστρο, ένας ήλιος, και κάθεται στην κορυφή του υπέρου. Μία φλογερή μπάλα, αυτό είναι ένας ήλιος. Κατεβαίνει και κάθεται πάνω στον ύπερο. Τον διαπερνά και τον καλύπτει. Καλύπτει κι εσάς που είστε σ' αυτόν. Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε τις διεργασίες που γίνονται. Με τα ακροδάκτυλά σας, τραβήξτε γραμμές από την κορυφή του υπέρου προς όλα τα σημεία της φλόγινης σφαίρας, της πύρινης σφαίρας. Η φαντασία συνδυάζεται με την αλήθεια.

Και τώρα, εκφράστε την πρόθεσή σας να συνδυάσετε όλα τα εργαλεία σας στο «Εγώ Είμαι». Αυτό σημαίνει ότι από την κορυφή αυτού του υπέρου εκπέμπονται σήματα προς όλα τα σημεία της πύρινης σφαίρας.

Λαμβάνονται απ' αυτά και το feedback στέλνεται στην κορυφή του υπέρου και κατόπιν στη βάση του, που είστε εσείς. Το τσάκρα της καρδιάς ανοίγει και δέχεται την ενέργεια που εισρέει. Δεν υπάρχει διάκριση. Δεν υπάρχει κρίση. Οι φανατικοί χάνουν τον εαυτό τους. Οι δίκαιοι χάνουν την αίσθηση δικαίου και αδίκου. Ο λευκός χάνει την αίσθηση του μαύρου και ο μαύρος χάνει την αίσθηση του λευκού. Κάθε αντίθεση απαλείφεται. Σ' αυτό το σημείο, ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ.

Αφήστε να πέσουν οι μάσκες και για μια φορά πείτε την αλήθεια. ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ποιος; Τώρα που χάθηκαν οι αντιθέσεις, τώρα που όλα τα εργαλεία έγιναν ένα, ποιος είμαι; Το «ΘΕΛΩ». Και η καρδιά ανοίγει κι άλλο. Ανοίγει για να δεχτεί ακόμα περισσότερη θέληση και αρμονία.

Όλη αυτή την ώρα βρίσκομαι στο κέντρο του κύκλου ντυμένος στα λευκά και σας παρακολουθώ. Ακουμπήστε το χέρι σας στην καρδιά μου. Είχα πει στην Άννα ότι είναι αυτός ο τρόπος για να δείτε το όνομα μιας οντότητας, ακουμπώντας το χέρι σας στην καρδιά. Και δεν είναι το μόνο που μπορείτε να δείτε. Ακουμπήστε λοιπόν το χέρι σας στην καρδιά μου και αφεθείτε να εισπράξετε τις ενέργειες που έρχονται. Μπορείτε να αφήσετε τα χέρια χαλαρά.

Δεχόμαστε να συμμετάσχουμε σε κάτι μεγαλύτερο μαζί σας. Μεγαλύτερο ακόμα κι απ' αυτό. Η φαντασία σας δεν έχει όρια. Αλλάζει, τροποποιείται συνέχεια. Το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν έχετε φαντασία, είναι ότι δεν έχετε μάθει να κρατάτε τα στιγμιότυπά της. Δεν έχετε μάθει να παρακολουθείτε τη ροή της φαντασίας σας. Δεν έχετε μάθει να φωτογραφίζετε σημεία στη ροή της, έτσι ώστε να αντιλαμβάνεστε αυτά που σας φέρνει. Περιμένετε από τη φαντασία σας παγιωμένες μορφές. Αλλά δεν είναι έτσι. Η φαντασία ρέει.

Στη μέση του κύκλου σας βρίσκεται η Μαρία –η Παναγία- και ο Χριστός. Αφήστε τους να ενωθούν μαζί σας. Μιλήστε τους. Επικοινωνήστε μαζί τους. «Οποίο σκάνδαλο!! Ο Άλιστερ Κρόουλι, μαζί με την Παναγία και τον Χριστό! Τι άλλο θα ακούσουν τα' αυτιά μας, τι άλλο θα δουν τα μάτια μας! Τα είδαμε όλα». Και πού είστε ακόμα!

Το αρχέτυπο που επεξεργάζεστε σήμερα έχει να κάνει μ' αυτούς. Πάρτε λοιπόν μολύβι και χαρτί... έτσι όπως κάθεστε γύρω μου, μπορείτε να ακουμπήσετε στο μεγάλο τραπέζι, όπως σας είχαμε δείξει. Σχεδιάστε έναν κύκλο και αποτυπώστε τις ενέργειες που δίνονται. Στο κέντρο του κύκλου σχηματίζεται ένα σημείο. Τα

σύμβολά σας συνδέονται με το κέντρο του κύκλου με μία γραμμή. Άλλες κάθετες και οριζόντιες να λείπουν.

Πετάξτε! Πετάξτε! Έχετε συνειδητοποιήσει ότι μπορείτε να πετάξετε κάνοντας αυτή τη δουλειά; Νιώθετε την ενέργεια που υπάρχει γύρω σας; Νιώθετε τη διάσταση στην οποία βρίσκεστε; Τα σύμβολά σας ανοίγουν τις πόρτες της θάλασσας και του ουρανού. Συμβολίζονται πολλές και διάφορες διαστάσεις σ' αυτά. Ωστόσο, η κατεύθυνση που δίνουμε σήμερα είναι προς το «Εγώ Είμαι». Έτσι, προσαρμόζονται όλα σ' αυτή την κατεύθυνση. Μην αμφιβάλλετε γι' αυτά που βλέπετε. Είστε εσείς, είναι δικές σας ενέργειες.

«Τι πρακτικό μπορούμε να βρούμε σ' αυτό, Κρόουλι;» Να μια καλή ερώτηση που θα μπορούσατε να κάνετε. Το δόλωμα συνήθως είναι ότι θα μπορείτε να παίρνετε τις δικές σας πληροφορίες, θα μπορείτε να έχετε τη δική σας επικοινωνία μ' αυτές τις διαστάσεις. «Δεν είναι έτσι;» Φυσικά και είναι. Αλλού όμως αποσκοπούμε πραγματικά. Γίνεστε «συνεργοί» αυτού που δημιουργούμε μαζί σας στη γη. Συνεργάζεστε. Όπως λέμε, συνδημιουργείτε. Τα πεδία της ύλης αποτελούνται από πάρα πολλά στρώματα διαφορετικής πυκνότητας το καθένα. Τα εντυπώματα που βάζετε τώρα σιγά – σιγά μορφοποιούνται και το φυσικό σώμα αρχίζει να μοιάζει με τις ενέργειες που του έχουν εντυπωθεί. Αποκτά τις ιδιότητές τους. Τις εκφράζει. Επιτέλους, αυτό δε θέλατε; Είναι τόσο απλό.

Πάρτε λοιπόν το χαρτί με τον κύκλο και τυλίξτε την καρδιά σας. Σαν ένα ωραίο περιτύλιγμα χρησιμοποιήστε το, για να τυλίξετε την καρδιά. Πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε την αίσθηση που σας αφήνει αυτό.

Ο Κουτχούμι σχολιάζει: «Παλιά λέγονταν ότι, καλός μαύρος μάγος είναι ένας νεκρός μαύρος μάγος. Πού να φανταζόντουσαν τότε τις ανατροπές που θα γινόταν μερικές δεκαετίες μετά.»

Ποτέ δεν μπορείτε να προβλέψετε τα γεγονότα όσο βρίσκεστε πολωμένοι. Μπορείτε όμως να τα δημιουργήσετε. Αυτή τη φορά αρχίζετε να μπαίνετε σε ένα νέο τρόπο δημιουργίας, χωρίς πόλωση. Από δω και πέρα αρχίζετε να δημιουργείτε χωρίς πόλωση. Μέχρι τώρα, πασχίζατε να σταθείτε μακριά από τη διττότητα. Πασχίζατε να σταθείτε στο σημείο ισορροπίας και να μπορέσετε να αντιληφθείτε τα πράγματα από κει. Τώρα αρχίζετε να δημιουργείτε από κει. Πάρτε όσο χρόνο χρειάζεστε για να επιτρέψετε στον εαυτό σας να δει την επίδραση που έχει επάνω σας αυτό το τάλισμαν.... η πόρτα με άλλα λόγια, η πύλη με την οποία τυλίξαμε την καρδιά.

Οι διαστάσεις αρχίζουν να γίνονται διάφανες για σας. Σας είπαμε λίγο καιρό πριν ότι σε λίγο θα αρχίσετε να μπαينوβγαίνετε στις διαστάσεις με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο περνάτε από το ένα δωμάτιο του σπιτιού σας στο άλλο. Είπαμε ακόμα ότι αυτή η αλλαγή θα έρθει με τη βοήθεια της επιστήμης. Μέχρι τότε όμως, μπορείτε πάρα πολύ καλά να χρησιμοποιείτε τις εσωτερικές σας μεθόδους γι' αυτό. Και όταν έρθει η ώρα να ακολουθήσετε τον δρόμο της επιστήμης, θα μπορέσετε να δείτε τις αντιστοιχίες, τις ομοιότητες και όποιες διαφορές τυχόν υπάρχουν.

Είναι πολύ εύκολο στην καρδιά να αφομοιώσει τις ενέργειες που της δώσαμε σήμερα. Είναι μια πύλη. Πάρτε χρόνο για να συγχρωτιστείτε, να μιλήσετε μεταξύ σας, να επικοινωνήσετε. Και κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδος παρακολουθήστε τον εαυτό σας. Παρακολουθήστε τις ενέργειες και διαπιστώστε τις διαφοροποιήσεις.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Σαιν Ζερμαίν που επέβλεπε την εργασία, οι δάσκαλοι και αγγελικές δυνάμεις που βρίσκονται μαζί σας, σας χαιρετούν.

Καλό σας βράδυ.

Γ.:

Πάντα με τα λόγια έχω πρόβλημα.... Από την αρχή νιώθω ένα φως να με τυλίγει και αισθάνομαι σ' αυτό όλη αυτή τη βδομάδα. Πέρασα αρκετά δύσκολα και ήταν σαν να συνειδητοποιούσα την.... μάλλον όλη η σκέψη μου κινείτο γύρω από την Ύλη και το Πνεύμα. Μάλλον τα δίπολα όλα είχανε φτάσει σ' αυτό το δίπολο και συνειδητοποιούσα τη μορφή, σαν τη δυνατότητα που μας δίνεται να γεννήσουμε το Πνεύμα μέσα απ' αυτή. Έχω συνέχεια αυτή την αίσθηση του λευκού φωτός και... δε μπορώ τώρα να πω τίποτε άλλο.

Ό.:

Δύσκολο να πεις αυτό... είναι πραγματικότητα. Είχα νιώθει... κάπως βαριές για μένα οι ενέργειες ήτανε. Ή εγώ δεν είμαι καλά. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν ήμουνα καλά. Και όποτε είπε ο Κρόουλι να κόψουμε τον κρίνο, δεν μπορούσα να το κάνω με τίποτα. Δεν το έκοψα, έβαλα ολόκληρο στην καρδιά μου. Και το ίδιο, που πήγα να ακουμπήσω το χέρι στην καρδιά, σα σφραγίδα μου βγήκε πάλι αυτό το κρίνο. Για μένα κάπως δύσκολα με τον Κρόουλι να δουλεύω και χάρηκα που ήρθε Χριστός με την Παναγία και σαν να ξελάφρωσαν αυτές ενέργειες. Και δεν ξέρω, είναι μήπως λόγω της μέρας... είπες να μιλήσετε με τον Χριστό και την Παναγία και μου είπε Χριστός, όπως και Μαρία πήρε το μήνυμα κι εσείς να πάρετε το μήνυμα αλλά εγκυμοσύνη να γίνει στην καρδιά. Το ίδιο κάτι στην αρχή είπε κι ο Κρόουλι για την καρδιά... δεν θυμάμαι τι είπε για την καρδιά και σε λίγο ας πούμε, να έχουμε αυτή τη Χριστική ενέργεια, σαν να αναγεννηθεί. Αυτό το μήνυμα πήρα εγώ. Είμαι ζαλισμένη, δεν ξέρω για ποιο λόγο... κάπως...

Β.:

Για μένα επικρατούσε το μαύρο χρώμα καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίας. Και ήταν η εικόνα του Σαιν Ζερμαίν, όπως ήταν εκεί *[δείχνει μια εικόνα]* και το μόνο που άλλαξε, ή είδα κάποια στιγμή ένα άλλο χρώμα ήταν όταν είπες να δούμε ένα άλλο χρώμα, ήταν το χρυσό. Είχα έρθει πριν τρεις εβδομάδες πρώτη φορά και από εκείνη... αυτό που είχα νιώσει ήταν σαν να έχουνε φύγει τα όργανα του σώματός μου. Και όταν ρώτησα κάποια στιγμή τι ήταν αυτό, είπαν κάτι σαν «το διευρυμένο τσάκρα της καρδιάς». Και αυτό επανήλθε τώρα, πάλι. Ήταν σαν ένας χώρος κενός για να χωρέσει.

Άννα:

Περιγράφεις πάρα πολύ καλά κάτι που νιώθω εδώ και μέρες και δεν μπορώ να το βάλω σε λόγια. Αυτός ο χώρος... Ένιωθα σα να 'χα χάσει το κέντρο της καρδιάς, σαν να 'χα χάσει τα κέντρα. Αλλά νομίζω ότι αυτό το περιγράφει τέλεια...

Β.:

Δεν έχω να πω τώρα κάτι άλλο.

Άννα:

Το τάλισμαν;

Β.:

Τα δικά μου τα σύμβολα ίσως; Πάνω ήταν μια μαργαρίτα.... Θύμιζε αυτές τις σοκολάτες – μαργαρίτες που είχαμε παλιά. Κάτω ήταν ένας πλατύς σταυρός. Μετά, δεξιά κι αριστερά ήταν δύο πεταλούδες που ενώνονταν μέσα από το σήμα του άπειρου και στο κέντρο ήταν αυτό το σημείο... Αυτά.

Μλ.:

Σήμερα μπορώ να πω ότι είδα πάρα πολλά πράγματα. Να τα θυμηθώ όλα μαζί δε θα μπορέσω... Και είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένη. Αυτό που μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι ότι, όταν βάλαμε τα χέρια στην καρδιά, αισθάνθηκα μια δύναμη και ένα φως. Σε όλη τη διάρκεια έβλεπα ένα άσπρο φως, πρώτα απ' όλα. Και σε όλες τις γνώσεις υπήρχε κι αυτό, το άσπρο φως. Κι όταν ένωσα τα χέρια μου αισθάνθηκα σα μια δύναμη. Δηλαδή ήτανε.... τα χέρια μου δεν υπήρχανε, ήτανε σαν μια δύναμη, δυνατή, που ακουμπούσε μέσα. Και όταν είπες, αν το κατάλαβα καλά, να βάλουμε το χέρι στην καρδιά του, ήταν σαν να είδα κάτι να κινιότανε έτσι και... να πάει μέχρι εκεί, μέχρι την καρδιά. Και πάρα πολλά άλλα, εντάξει...

Άννα:

Στο τάλισμαν τι είδες;

Μλ.:

Τρίγωνα διάφορα που γυρνούσαν.

Άννα:

Είχες καμιά ιδιαίτερη αίσθηση στην καρδιά, όταν τύλιξες την καρδιά μ' αυτά;

Μλ.:

Ήταν πάρα πολλά, δε θυμάμαι.... Ήταν σα μια σταγόνα...

Ε.:

Λοιπόν, εγώ σήμερα ήμουν περίεργα. Με το που μπήκα μέσα ένιωσα να ζεσταίνομαι πολύ. Κατά τη διάρκεια ήταν τόσο πολύ η ζέστη, που ιδρώνε μέχρι και το πρόσωπό μου. Αυτό που καταλαβαίνω τώρα, γιατί τώρα ηρέμησα και είμαι μια χαρά στη θερμοκρασία μου, είναι ότι αυτό πρέπει να 'ναι απ' τον Κρόουλι, αυτή η ζέστη που ένιωσα. Γιατί, όταν ήρθε ο Χριστός και η Παναγία, ένιωθα τη ζέστη σε όλο μου το σώμα, εκτός απ' αυτό το κομμάτι που ένιωθα μια ελαφριά δροσιά και σαν εικόνα είχα μία σφαίρα από χρυσό με μένα μέσα και γύρω – γύρω ο Χριστός και η Παναγία και ο Κρόουλι... Εγώ πάνω σε ένα χαλί που αιωρείται, με ένα φτερό-πένα, που έφτιαξα το σχέδιο. Το σχέδιο δεν το θυμάμαι καλά, θυμάμαι μόνο που έβαλα σε ακανόνιστο σχήμα αστέρια που γίνανε μπάλες... λευκό φως όμως. Αυτό που έγινε έντονο είναι ότι όταν τύλιξα την καρδιά μου, ένιωσα αυτό που είπε η... *[αναφέρεται στην Β.]* σαν να μην έχω όργανα και να υπάρχει μια διεύρυνση. Αλλά ένιωθα μπρος – πίσω στην καρδιά να γίνεται μια δίνη πολύ δυνατή. Αυτό, δε θυμάμαι κάτι άλλο, τα 'χω χάσει λίγο.

Χ.:

Εε... εγώ είμαι λίγο μπερδεμένη –όπως πάντα. Το μόνο πρόβλημά μου είναι ότι κάποιες φορές βλέπω πολύ καθαρά πράγματα και δεν ξέρω αν τα δημιουργώ εγώ με το νοητικό ή όντως... αλλά αυτή είναι μια κουβέντα που θα την κάνουμε μαζί μια άλλη ώρα. Θα πω μόνο για το τάλισμαν. Δεν είχε συγκεκριμένα σχήματα, πεταλούδες, λουλούδια ή μαργαρίτες. Ήταν πιο πολύ μάλλον χρωματικό αλλά και όχι. Δηλαδή, μέσα στον κύκλο, απ' το κέντρο υπήρχαν και άλλοι κύκλοι, οι οποίοι όμως και δεν υπήρχαν, δεν είχαν συγκεκριμένο χρώμα. Ένας διαχωρισμός του κύκλου οριζόντια και κάθετα χρυσός, με δύο χρυσές ακτίνες και κάποιες... δεν μπορώ να πω ούτε κύκλοι... σαν πιτσίλες χρωματικές, οι οποίες ήτανε πάλι σε χρώματα ανύπαρκτα. Εκτός από μία που ήταν χρυσή, όλες οι άλλες ήταν άσπρες, πάνω στο άσπρο όμως. Αυτό.

Τ.:

Εγώ έβλεπα πολλά αλλά δεν τα θυμάμαι. Αυτό που αισθάνθηκα ήταν απ' την αρχή μια βαριά ενέργεια και... πονούσαν λίγο τα πόδια μου, μπορώ να σου πω. Κατέβαινε προς τα πόδια μου. Στο τάλισμαν είδα, απ' την αρχή είδα ένα σχήμα. Ήταν σαν έναν χρυσό σταυρό αλλά είχε και διάφορα... δεν ήταν μόνο ο σταυρός, από πάνω μέχρι κάτω είχε πετράδια διάφορων χρωμάτων. Εκείνο που μου έκανε

εντύπωση: όταν μίλησες για την Παναγία και το Χριστό, και όπως γύρισε το μάγουλό του ο Χριστός είδα το 7 χαραγμένο στο μάγουλό του. Και έμεινα, δεν ήξερα τι να πω.

Κ.:

Εγώ απ' ότι θυμάμαι, η ενέργεια ήταν πολύ βαριά και όταν είπες για να ανοίξουμε την καρδιά και νομίζω να μπει η ενέργεια μέσα στην καρδιά μας, είδα ότι η καρδιά μου έγινε μια μεγάλη τρύπα και άρχισε να τρέχει ο ήλιος μέσα στην καρδιά μου, αλλά σε μία έτσι πηχτή ενέργεια, χρυσή, σα να ήταν λάβα, κάτι τέτοιο. Και το τάλισμαν που είδα είναι ένα άτομο και το άλλο ένα λευκό άλογο με κέρατα. Πως το λένε; Μονόκερως ήταν;

Άννα:

Είχες κάποια αίσθηση όταν τύλιξες την καρδιά;

Κ.:

Νομίζω ότι δεν το έκανα.. αα! το έκανα; Δε θυμάμαι...

Μ.:

Όλη η κατάσταση έτσι ήταν λίγο περίεργη για μένα σήμερα, πριν έρθουμε εδώ, είχα μια...έτσι, αίσθηση να κάνω διαλογισμό. Και σαν να μου κάνανε ιδιαίτερο μάθημα αυτό που έγινε απόψε εδώ. και έτσι ήταν συγκλονιστικό...

Άννα:

Έφερες σκονάκι...

[γέλια]

Μ.:

Ναι, ήταν συγκλονιστικό. Ήταν συγκλονιστικό γιατί έκανα.. θυμήθηκα μάλλον ότι πρέπει να κάνουμε την εσωτερική ομάδα και να σκεφτούμε αυτούς, μια ενέργεια, και να πάρουμε οδηγίες. Και ζήτησα αυτό, να πάρουμε οδηγίες και νομίζω, λέω, ότι είναι ο Κουχούμι, της δικής μας ομάδας. Και μου λέει «Όχι, είναι ο Σαιν Ζερμαίν». Και άρχισα να βλέπω μαύρο χρώμα και μία εικόνα ενός ιππότη ντυμένου στα μαύρα, πολύ όμορφου όμως, με μία κορώνα. Και ήταν ο Σαιν Ζερμαίν. Έτσι μου είπε, ότι «Εγώ είμαι... θα είμαι». Και λέω, εντάξει. Και μετά άρχισε, εκείνο που θυμάμαι δηλαδή, ότι ήταν στην καρδιά ένα... σα να μου βάλανε μέσα στην καρδιά ένα σωλήνα, ένα πράγμα, που έβγαине χρυσή ενέργεια, και σα να είχα κι εγώ κενό, να μην υπήρχε τίποτα. Κι αυτό έβγαине πίσω από την πλάτη, αυτό το πράγμα. Και στη συνέχεια, δε θυμάμαι κάτι, απλά θυμάμαι ότι ήταν ο Σαιν Ζερμαίν, και αυτό. Μετά, ανέβηκα επάνω στο γραφείο και ζήτησα να μου πούνε να... Μου 'πανε να... λέω, τι να κάνω, μου λένε «Γράψε». Γράψε... τι να γράψω; Λέω, λες να αρχίσω να γράφω αυτόματα και... και πήρα ένα μολύβι και έγραφα. Έγραφα, έγραφα... Και έγραψα πολλά από αυτά. Μου 'πανε ότι «Εσείς κι εμείς, είμαστε εσύ» και... δε θυμάμαι... και ότι όλα είναι ένα, και... Αα!, μου λένε ότι «Τοποθετήσαμε στο κεφάλι σου μία γαλάζια σφαίρα. Και απ' αυτή τη γαλάζια σφαίρα τώρα, δε θα 'χεις πρόβλημα με το χρόνο. Γιατί μέχρι τώρα είχες πρόβλημα με το χρόνο. Δε συντονίζόσουν και κατηγορούσουν ότι δε συντονίζεσαι και ότι αργείς και...

Άννα:

Ο Λ. το έκανε; [Σημ.: αναφέρεται πειραχτικά στον σύζυγό της]

[γέλια]

Μ.:

Ναι, ότι «Τώρα με αυτό το συντονισμό που έγινε θα περνάς στην πέμπτη και την έκτη διάσταση αμέσως και ότι αυτό που συνέβη είναι επειδή δεν είσαι από αυτό το σύμπαν.»

Από το σύμπαν, όχι από τον αστέρα.... «Δεν είσαι από αυτό το σύμπαν. Εκεί που ήσουν ήταν αλλιώς η ενέργεια».

Και όλα αυτά πριν έρθω. Και έρχομαι εδώ τώρα και... άρχισε να λέει...

Είπες ότι είναι ο Σαιν Ζερμαίν, που... ας πούμε, εντάξει. Τώρα από κει και πέρα παρακολουθούσα ό,τι ελέχθη. Είχα δει τον Χριστό πριν το πεις, υπήρχε ο Χριστός. Την Παναγία μετά την έφερα αλλά ο Χριστός ήδη υπήρχε και ο Κρόουλι σαν παρουσία, τον αισθάνθηκα σαν δύο φτερά. Φτερά αγγελικά. Σκέτα φτερά όμως, τίποτε άλλο. Και όταν είπε να ακουμπήσουμε την καρδιά, ακούμπησα την καρδιά του Χριστού, γιατί το ίδιο ήταν. Αυτός ήταν σαν εικόνα μπροστά. Μετά, όταν γράψαμε... κάναμε τον κύκλο, δεν ήξερα τι έπρεπε να κάνω. Απλά υπήρχε ο κύκλος και το σημείο, το κέντρο. Αυτό πήρα και έβαλα στην καρδιά, μόνο που έκανα... λέω ένα πολύ όμορφο πακέτο, λέω θα κάνω, και μου μπήκε να βάλω και ένα τριαντάφυλλο. Μου λένε «Όχι τριαντάφυλλο σήμερα, θα βάλεις κρίνο». Και λέω, εντάξει, ένα ωραίο κρίνο. Έβαλα αυτό στην καρδιά.

Α! αυτό που είπε, να κόψουμε στη μέση, πολύ εύκολα... έβγαλα ένα σπαθί και τον έκοψα στα δύο τον κρίνο, κατακόρυφα όμως, έτσι... όχι στο έτσι *[δείχνει κάθετα, όχι οριζόντια]* και άνοιξε αυτό και βγήκανε χρυσές... σαν.... Έμεινε βέβαια στο κέντρο αυτό που είπε... ο ύπερος ε; Αυτός ήταν μόνιμα στο κέντρο. Και γενικά έτσι, επειδή επιβεβαιώθηκε αυτό που έγινε όταν ήμουν μόνη μου, μου έδωσε δύναμη έτσι που έλεγα, η φαντασία μου τι κάνει... Είδα ότι τελικά δεν είναι έτσι και ότι... οι ενέργειες δουλεύουν.

Μπ.:

Αισθανόμουν πολύ δυνατές ενέργειες. Η αριστερή μου πλευρά... Όταν συμβαίνει αυτό για κάποιο λόγο μουδιάζει όλη η αριστερή μου πλευρά. Τώρα, απ' αυτά που συνέβησαν, αυτό που θυμάμαι είναι με το τάλισμαν... δε θυμάμαι τον εαυτό μου να φτιάχνει κάποια σύμβολα πάνω στο χαρτί, αλλά σαν να εμφανίστηκαν από μόνα τους. Ήταν πάρα πολύ μικρά σε μέγεθος και πολλά. Και στην αρχή δεν μπορούσα να καταλάβω τι είναι αυτά τα πράγματα. Όταν το τύλιξα γύρω από την καρδιά μου, βγήκα σε ένα σύμπαν στο οποίο αιωρούντο γράμματα, ίσως από διάφορες γλώσσες. Και τότε κατάλαβα ότι τα σύμβολα που υπήρχαν στο τάλισμαν πρέπει να ήταν γραμματοσειρές από.... Μη αναγνωρίσιμες πάντως. Βγήκα σε ένα σύμπαν όπου αιωρούντο αυτά τα σύμβολα. Και μετά με βγάζει σε έναν γαλάζιο χώρο, όπου αιωρούντο κάποια πορτοκαλί, τα οποία δεν μπόρεσα να καταλάβω τι ήταν, αλλά αυτό που είδα ήταν ότι υπήρχαν πυραμίδες οι οποίες αιωρούντο και περιστρέφονταν, διάφανες. Και όλο αυτό ένα γαλάζιο περιβάλλον.

Κα.:

Λοιπόν, κι εγώ ήρθα με σκονάκι, όπως η Μ., γιατί το μεσημέρι με βάλαν να ξαπλώσω «άμεσα, τώρα», και άρχισαν να μου δείχνουν διάφορα πράγματα και στο τέλος μπήκα σε μία χρυσή σφαίρα. Και είχα πολύ έντονα την αίσθηση... είχε πάρα πολύ ζέστη. Καίγανε τα χέρια μου έτσι, είχα γίνει ένα με τη σφαίρα, που ήταν η ίδια εικόνα και τώρα.

Τον κρίνο κι εγώ τον έκοψα πολύ γρήγορα και αμέσως βρέθηκα... διακτινίστικα στο σύμπαν. Ήμουν... δηλαδή έβλεπα όλον τον έναστρο ουρανό, και ήταν....

Εε... στο τάλισμαν έβλεπα πάρα πολλά χρώματα, μετά έγινα ένα με τη σφαίρα, ήτανε όλο αυτό.... Στο τάλισμαν έφτιαξα ένα... είδα έναν αετό πάνω – πάνω, κάτω είδα το δυσκοπότηρο, επάνω είδα έναν οβελίσκο σαν τη ροζέτα στήλη έτσι ψηλό και κάτω μου έδειξαν ένα βιβλίο, το βιβλίο της ζωής. Μου είπαν επίσης ότι μ' αυτή τη δουλειά είναι σαν να μπαίνεις και στα αρχεία, στα διάφορα αρχεία.

Όταν το τύλιξα στην καρδιά μου, έγινα ο Ηλίας. Αισθάνθηκα σαν να έγινα ο Ηλίας. Έβλεπα μαύρο, πολύ μαύρο, έβλεπα δηλαδή τον έναστρο ουρανό και κατάλαβα ότι ήταν η ενέργεια του Ηλία. Αυτό. ήτανε πολύ ξεκάθαρο.

Μου δείχνανε και διάφορες εικόνες ταυτόχρονα. Μου μιλήσανε και για την καθαρή βούληση. Μου είπανε, «Γίνε καθαρή βούληση». Αυτό. Καθαρή βούληση. Αυτό μου είπε ο Κρόουλι. Και μου δείξανε δύο εικόνες. Μου δείξανε ένα... πώς πετάς ακόντιο, έβλεπα ότι πέταγα το ακόντιο, έσπαγε το ακόντιο, ξαναγύρναγε και μετά μου είπαν «διόρθωσέ το, κάντο....» πώς το λένε, να.... Και μετά μου δείξαν κι άλλη μια εικόνα, μου δείξανε... με πήγανε στα Μινωικά και με πήγανε στα ταυροκαθάψια.

Άννα:

Τι ήταν αυτό;

Κα.:

Τα ταυροκαθάψια ήταν κάποιοι αγώνες όπου οι αθλητές πιάνοντας από τα κέρατα του ταύρου και κάναν ακροβατικά πάνω στους ταύρους. Είδα τον εαυτό μου λοιπόν να... αυτό... Έπεσα, έφαγα μια χύμα και μου λέει «Κάντο σωστά τώρα». Και έβλεπα... ήταν πολύ έτσι...

Α.:

Οκ, για μένα ήταν πολύ δυνατές οι ενέργειες. Είχα έρθει με έναν ελαφρύ πονοκέφαλο γιατί έκανα κι εγώ διάφορους διαλογισμούς. Αισθάνθηκα κι εγώ πάρα πολύ ζέστη, όπως είπε πριν η Ε., δηλαδή είχα ιδρώσει πάρα πολύ. Τον Κρόουλι τον έβλεπα σαν τον ύπερο του κρίνου. Τον διαμέλισα με πολύ άνεση και στο τέλος, αφού έπεσε κάτω, τον έκανα σαν τους κινέζους που κάνουν τσαπ-τσαπ-τσαπ....

[γέλια]

Επίσης, είχα αυτή την αίσθηση που είπε και η Β. –το πες κι εσύ δηλαδή- το είχα από το πρωί όμως. Ότι σαν να είμαι ένα διάφανο πράγμα και να μην έχει τίποτα μέσα. Σαν να μην είχα όρια. Το σώμα να μην έχει περιθώρια. Και σήμερα το πρωί το είχα για πολύ ώρα. Με το που ξύπνησα έμεινα ξαπλωμένη και είχα την αίσθηση ότι είμαι μέσα σε ένα ζελέ διάφανο. Και έμπαινα και έβγαινα, ακουμπούσα μια μεμβράνη και λέω, περνάω τώρα σε άλλη διάσταση, ή δεν περνάω; Και ήμουν αυτό το πράγμα για πάνω από μισή ώρα. Δεν ήξερα πού ήμουνα. Και τώρα είχα στη μεγαλύτερη διάρκεια πάλι αυτή την αίσθηση εδώ.

Στο τάλισμαν έβαλα από πάνω... όπως μου το είπες του.... εγώ τον θεώρησα των προσκόπων τον κρίνο... Ήτανε του Κρόουλι, αυτό ήτανε. Από κάτω ήταν ένας...

Άννα:

Το προσκοπάκι...

[γέλια]

Α.:

Έτσι το είχα πιάσει εγώ σήμερα, γιατί έφαχνα. Το είχα δει σ' έναν διαλογισμό που έκανα....

Άννα:

Είναι αναγεννησιακό σχέδιο...

Α.:

Ναι, και έφαχνα. Ήταν έμβλημα ιπποτών νόμιζα. Στο κάτω μέρος είχε ένα σταυρό, δεξιά έναν αετό και δεξιά ένα αστέρι. Την καρδιά την τύλιξα... μου

βγήκε σαν πουγκί. Αυτό το δέσιμο έκανα και έβαλα και μια χρυσή έτσι ακτίνα να το δέσω και έλεγα να βάλω και ένα λουλουδάκι. Αλλά μετά λέω, λουλουδάκι δε χρειάζεται, και τ' άφησα έτσι. Στην αρχή ήτανε κάπως βαριά έτσι. Με το που το άφησα και άρχισα να συναισθάνομαι τι γίνεται, άρχισε να ελαφραίνει αυτή η ενέργεια και την ένιωθα να κοιτάει στο σώμα μου.

Με τον Ιησού και τη Μαρία, αισθάνθηκα αριστερά μου τον Ιησού και δεξιά τη Μαρία και ξεκίνησα να τους νιώθω από τα πόδια μου, να ανεβαίνει ο ένας από δω και ο άλλος από κει. Σαν ενέργεια. Δεν έβλεπα τίποτα.

Τι άλλο....; Ναι, μετά από την καρδιά, αισθάνθηκα πως ήμουν ένα κύτταρο. Διευρύνθηκα εσωτερικά και είδα πως ήμουν ένα κύτταρο με... δεν ξέρω να τα πω τα ονόματά τους αλλά θυμάμαι μέσα τα διάφορα, τα πραγματάκια που έχει ένα κύτταρο.

Γε.:

Είμαστε επιστήμονες, τι νομίζεις ότι κάνουμε; Μιλάμε επιστημονικά...

[γέλια]

Ωραία, το έκοψα κι εγώ με μανία. Στην αρχή κόλλησα. Λέω, τι θα κόψω τώρα, τον κρίνο που είναι ο Κρόουλι; Μετά λέω, αφού μας το λέει, προχώρα. Λοιπόν, το βάζω στην καρδιά και όλη η ενέργεια για μένα ξεκίνησε απ' τη στιγμή που έβαλα το χέρι μου στην καρδιά του. Ένωσα ένα πράγμα φσσσς, έτσι να.... Κι έχω... σα να νιώθω μια εσωτερική πίεση. Πώς είναι κάτι που σε πιέζει για να ανοίξεις, να διευρυνθούν τα τοιχώματά σου; ένιωθα ένα πράγμα έτσι. Εσωτερική αλλά από μέσα προς τα έξω.

Και όταν μπήκα μέσα στο... πώς το είπαμε αυτό; Τον ύπερο. Και άρχισα να το επιμηκύνω προς τα πάνω και το έκανα τόσο λεπτό, σαν την τρίχα. Σαν τρίχα. Αφού είπε όσο πιο λεπτό είναι σε τόσο πιο πολλές διαστάσεις θα πάω, κάντο τρίχα, ας πούμε. *[γέλια]* Και έρχεται ο φλεγόμενος ήλιος. Εκεί νιώθω πάλι μια έντονη ενέργεια διεύρυνσης και άρχισα να σκέφτομαι, εγώ είμαι, ο χρυσός ύπερος είναι το όχημα –κάπως έτσι άρχισα να το σκέφτομαι– είναι η καρδιά. Εγώ το είδα ότι είναι η καρδιά που θα με πάει στο Εγώ Ειμί που είναι ο φλεγόμενος ήλιος. Δηλαδή κάπως... κάτι τέτοια σκεφτόμουνα εκεί πέρα και... *[γέλια]*

Όμως, το κεφάλι μου από δω και πάνω, ένιωθα τέτοια πίεση, και ακόμα το νιώθω εδώ πέρα. Στη δεξιά μου πλευρά έχω ένα τόσο έντονο βουητό, πώς ακούς μια μηχανή που κάνει αυτόν τον συριστικό ήχο, το έχω ακόμα στο αυτί μου, αλλά δεν είναι τόσο έντονο. Το ένιωθα πάρα πολύ έντονο. Αφού νόμιζα κάποια στιγμή ότι θα μου φύγει το κεφάλι από τον πολύ δυνατό ήχο. Ζζζζ πώς κάνει μια μηχανή... είναι πολύ οξύς αυτός ο ήχος.

Τον ακούω ακόμα. Τον είχες κι εσύ; *[απευθύνεται στην Α.]*

Α.:

Το είχα κι εγώ, όχι τόσο έντονο όμως, στο δεξί μου αυτί.

Γε.:

Στο δεξί το ακούω. Ναι, ακόμα το έχω αυτό το πράγμα. Το τάλισμαν, με το που κάνουμε τον κύκλο και βάζουμε το σημείο, αρχίζει και γίνεται μια σπείρα μέσα. Μια σπείρα. Και το Ανκχ... μου βγαίνει το Ανκχ και το σύμβολο των κυμάτων. Αυτό είναι και το σύμβολο του Υδροχόου, που είναι της νέας εποχής. Όταν λοιπόν το βάζω γύρω μου, έπαθα κι εγώ αυτό που... αρχίζει να γίνεται μια διεύρυνση, αρχίζω να γίνομαι πολυδιαστασιακή και αρχίζω να... υπάρχει ένα κενό. Αυτό γίνεται ένα πράγμα σαν... να γίνεται πολυδιαστασιακό το ένα το Ανκχ πηγαίνει μπροστά μου, το σύμβολο του Υδροχόου από πίσω, στα σημεία της καρδιάς, και νιώθω να περιστρέφομαι σε μία... να περιστρέφομαι τόσο πολύ, που ζαλιζόμουνα μέσα μου. Δηλαδή, ήτανε πάρα πολύ έντονο και δεν υπήρχε... ήταν

ένα κενό αλλά σαν πολυδιαστασιακό. Τα 'βλεπα πολυδιάστατα αυτά τα πράγματα. Και δεν υπήρχε τίποτε άλλο παρά μόνο τα σύμβολα υπήρχανε. Το κενό... αυτό το κενό δεν ήτανε άδειο, ήταν ένα κενό που είχε....

Άννα:

Ενέργεια;

Γε.:

Εε, ναι, αυτό νομίζω. Αλλά ακόμα δηλαδή, αισθάνομαι αυτό το πράγμα μέσα στο κεφάλι μου. Ελπίζω να μη μου μείνει κουσούρι. *[γέλια]*

Λ.:

Λοιπόν, όταν αρχίσαμε να τεμαχίζουμε τον κρίνο, τον τεμάχισα σε πάρα – πάρα πολλά μικρά κομμάτια. Όλα αυτά τα κομμάτια γίνανε ψυχές και μπήκανε μέσα στην καρδιά μου.

Άννα:

Ψυχές;

Λ.:

Ψυχές. Και άρχισα να σηκώνομαι προς τα πάνω. Αυτό είναι ένα σημείο που θυμάμαι πάρα πολύ καλά. Ένα άλλο σημείο είναι ότι είπες κάποια στιγμή να πετάξουμε. Και άρχισα να πετάω, άρχισα να πετάω και ήμουνα λευκά ντυμένος. Α, και ξέχασα να σου πω, όλα αυτά τα κομμάτια που τεμαχιστήκαν και γίνανε ψυχές, ήτανε λευκές ψυχές. Πάρα πολύ ωραίο λευκό που μπήκε μέσα μου και άρχισαν να σηκώνομαι. Και έγινα ένας αετός και άρχισα να πετάω και να... αλλά ο αετός, δεν ήταν λευκό το χρώμα του αετού, ήτανε γκριζωπό μάλλον. Αλλά πετούσε σε ένα πολύ ωραίο μπλε χρωματικά, γαλάζιο σαν του... - νομίζω και ο Μπ. το ανέφερε- περιβάλλον. Για το τάλισμαν, ήταν ένα λευκό περιστέρι, το οποίο πετούσε κι αυτό. Κατά τ' άλλα, νομίζω ότι ήταν πολύ μπερδεμένο ό,τι μας είπε σήμερα ο Κρόουλι. Πάρα πολλά πράγματα είπε τα οποία, εντάξει... Τα ζούσα εκείνη τη στιγμή αλλά ξεχαστήκανε τώρα.

Μα.:

Εε, τώρα που είπε η Κ. για την καθαρή βούληση, θυμήθηκα που όποτε συνδέομαι, φυσικά συνδέομαι μέσω του Κρόουλι, με τη μία κάθε φορά, και μου λέει «Τι, γιατί συνδέεσαι; Τι θέλεις;» Και λέω, τι «τι θέλω;» Δεν είπαμε ότι έχουμε την εσωτερική ομάδα και... *[γέλια]*

Λέω, τι γίνεται; Λέει, «Πρέπει να έχεις μια καθαρή... να θέλεις κάτι συγκεκριμένο. Δεν μπορείς έτσι γενικά να ζητάς το οτιδήποτε, πρέπει...» Μου είπε μερικά πράγματα, τα έχω γράψει, τώρα δεν τα θυμάμαι απ' έξω. Αλλά πρέπει να είμαι συγκεκριμένη σ' αυτό που θέλω να ζητήσω. Και όταν είπες για την καθαρή βούληση, ήταν ακριβώς αυτό. Έτσι δηλαδή το είχα αισθανθεί.

Κ.:

Και χωρίς δεύτερες σκέψεις. Την προηγούμενη εβδομάδα καταλάβαινα ότι η παραμικρή μετακίνηση, η παραμικρή αμφιβολία, έσπαγε την ενέργεια.

Μα.:

Ναι, πολύ – πολύ συγκεκριμένα, πολύ – πολύ καθαρά και με πλήρη συνείδηση του λόγου. Και μετά μου είπε ότι, αν δεν το κάνω αυτό, δεν βρίσκομαι στη δημιουργική ροή. "Βγαίνω από τη δημιουργική ροή." Καθαρή φράση, έτσι ακριβώς μου την είπε. Αυτό.

Άννα:

Σήμερα;

Μα.:

Σήμερα, είμαι λίγο ταλαιπωρημένη γιατί είχα ένα συμβάν πριν έρθω, πριν καμιά ώρα. Έπεσα κάτω και... δε χτύπησα, έπεσα γιατί είχα σουβλιές στην κοιλιά, δεν μπορούσα να αναπνεύσω, εμετός, χάλια... και τελικά μάλλον όλο αυτό ήταν κάποιο μάτιασμα που είχε γίνει, αλλά επειδή πέσαν πάνω μου διάφοροι και μου κάνανε ρέικι, ξεματιάσματα και... τα πάντα, έγινα...

Άννα:

Έγινες πιο καλά απ' ότι μπορούσες να αντέξεις;

[γέλια]

Μα.:

Το ότι είμαι εδώ είναι απίστευτο... εντάξει...

Άννα:

Και φαίνεσαι και μια χαρά.

Μα.:

Ναι, είχα επιβαρυνμένο το αριστερό αυτί και το κεφάλι, όπως λέγανε, αλλά εγώ ήμουν από πριν. Δηλαδή, πάρα πολύ έντονα.

Το τάλισμαν... έβαλα τον μαϊανδρο και έναν ήλιο.

Κ.:

Ακόμα έχω ταχυπαλμία και τα χέρια μου ιδρωμένα... βέβαια έχει ζέστη εδώ, τόσα άτομα είμαστε, αλλά η ταχυπαλμία δε δικαιολογείται. Αναρωτιόμουν, πρώτα αισθανόμουν, όπως βλέπω στα όνειρά μου και βλέπω τα δρώμενα, δεν μπορώ να παρέμβω αλλά είμαι παρατηρητής, αισθάνθηκα το ίδιο πράγμα και πολλές φορές αναρωτιόμουν αν εγώ τα προκαλώ, αν έχω ψιλοσαλτάρει, αν είναι... αυτό ήταν πολύ έντονο σε όλα αυτά. Λοιπόν, ξεκίνησα με τον κρίνο ανάμεσά μας, όπου το σπαθί δεν ακούμπησε τον κρίνο αλλά μπήκε κατευθείαν, με φοβερή δύναμη στην καρδιά μου. Καρδιά και πάτωμα. [δείχνει από πάνω προς τα κάτω] Και με το που έγινε αυτό, πάρα πολύ έντονα όμως, άρχισε να βγαίνει μία κλωστή από τον ύπερο του κρίνου –νιώθω τρεμούλα τώρα- και να ξετυλίγεται με άσπρη και χρυσή κλωστή από την καρδιά μου, να τυλίγεται στο σπαθί και να πηγαίνει στην καρδιά μου όλη αυτή η ενέργεια. Αλλά το ένιωθα πάρα πολύ έντονα.

Άννα:

Από την καρδιά σου στο κέντρο του κύκλου, στην καρδιά σου εκεί που στέκεσαι...

Έ.:

Ναι, έκανε αυτό το πράγμα. Σαν να ξετυλιγόταν... σαν να μην ήτανε... το λουλούδι να ήτανε άλλη η ύλη του. Με το που εξαφανίστηκε το λουλούδι, εμφανίστηκε μία τεράστια αράχνη χρυσή. Τεράστια. Έπιανε όλο το δωμάτιο εδώ. Ήτανε πάρα πολύ ωραία, με τον ιστό της γύρω – γύρω να μας πιάνει όλους, όπου άρχισε να κάνει σαν ηλεκτρικές κενώσεις. Αυτό που ένιωθα από την προηγούμενη εβδομάδα, σαν να έχω μια μπαταρία και να μου μπαίνει ηλεκτρική ενέργεια, το ένιωθα στον ιστό της αράχνης. Και σε μια στιγμή, για πρώτη φορά, ένιωσα όλους σας να είναι πάρα πολύ κοντά μου. Χωρίς να σκέφτομαι πρόσωπα, χωρίς να σκέφτομαι ποιος κάθεται που, σαν ενέργειες. Και η αράχνη άρχισε να αλλάζει. Δηλαδή, οι ηλεκτρικές κενώσεις που έβγαζε, άλλαξε αυτό και έγιναν η χτύποι της καρδιάς. Ακουγόταν αυτό το ντουκ – ντουκ. Καταπληκτικό! Καταπληκτικό! Μας έπιανε όλους.

Και το τρίτο με την αράχνη, σαν συνέχεια αυτά όμως το ένα με το άλλο, όταν σας ένιωσα πάρα πολύ κοντά, ο ιστός έκανε πάλι γωνία στον κάθε έναν

ξεχωριστά και γινόταν μια ένωση με την καρδιά, μ' ένα πάρα πολύ, πώς είναι ο ιστός, μ' ένα πολύ λεπτό... με μία ροή... Ήτανε καταπληκτικό, πάρα πολύ ωραίο. Μου έχει μείνει ακόμα η εικόνα της αράχνης. Βέβαια το τάλισμαν μου βγήκε κάπως περίεργο γιατί... μη γελάσετε... ένα κλειδί και ένα λαχείο. Αλλά το λαχείο δεν είχε να κάνει με λεφτά ή με... δε ξέρω, ήταν ένα, πώς είναι το λαχείο, ένα τέτοιο χαρτί με ένα κλειδί μεγάλο, από τα παλιά τα κλειδιά.

Άννα:

Κλήρος, κληρο-νομώ...

Μ.:

Κλωθώ...

Γ.:

Λάχεςις.

Έ.:

Και αυτό που με ενοχλούσε από την αρχή είναι πως είμαι παρατηρητής σε όλο αυτό και πως δεν μπαίνω μέσα. Δηλαδή, δεν είχα τη δύναμη να πετάξω, ας πούμε, να μπω μέσα σ' αυτά. Δηλαδή να μπω μέσα στον ιστό. Αλλά ήμουν παρατηρητής από πάνω. Αυτό μου 'δινε ένα βάρος στο σώμα μου. Δεν... δηλαδή, είναι αυτό στο τσακ πριν να... που νιώθεις όλο το βάρος ας πούμε. Που θέλεις και σε κρατάει το σώμα σου κάπως.

Α, να πω και για τον Χριστό; Είδα τη μορφή του Χριστού και λέω, τι μας λες τώρα, αφού ο Χριστός είναι! Πριν να πεις ότι ήρθε ο Χριστός. Και όπως είχα τα χέρια μου έτσι *[δείχνει σε στάση προσευχής στην καρδιά]* ένιωσα τα χέρια του, άσπρα όμως. Γιατί θυμάμαι το μπεζ των χεριών μου με το άσπρο των δικών μου. Και όπως ήταν τα χέρια μου, μου τα 'πιασε έτσι *[από πάνω]*. Και λέω, καλά, αυτό τώρα τι είναι; Στη φαντασία μου; Και με το που λέω «στη φαντασία μου», λες.... Πριν... κατάλαβες; Πολύ έντονα όμως αυτά.

Γε.:

Εγώ θέλω να κάνω μια ερώτηση. Να πω ότι αυτό που είπες για την αράχνη, θυμήθηκα ότι μας είπε κάποια στιγμή να βγάλουμε χρυσές ακτίνες απ' την καρδιά μας και να ενώσουμε την καρδιά μας με την καρδιά όλων κι αυτό έγινε μια αράχνη. Δηλαδή, έτσι όπως το σχηματίζα...

Έ.:

Το είδα πιο πριν όμως αυτό....

Γε.:

Ναι, όμως υπήρχε όντως μια χρυσή αράχνη, πραγματικά δηλαδή, γιατί την είχαμε σχηματίσει....

Έ.:

Μας τροφοδοτούσε όλους μας, αυτό ήταν που μου άρεσε. Ξέρεις, στον κάθε ένα έκανε αυτή τη γωνία, που είδα στην αρχή να συμβαίνει μόνο με μένα, με τον κρίνο, η αράχνη ήταν μ' όλους μας. Ήταν πάρα πολύ όμορφη.

Γε.:

Το ωραίο ήταν ότι πριν έρθουμε εδώ, είχαμε μια συζήτηση με την Κ. για τον Κρύων.

Γ.:

Εγώ ήθελα να προσθέσω για το τάλισμαν, γιατί αυτή η σφαίρα με το φως είναι πάρα πολύ δυνατή. Παρούσα. Δηλαδή, είμαι ένα μ' αυτό, είμαι μέσα σ' αυτό και

δεν υπάρχουνε άλλα πράγματα. Στο τάλισμαν, όπως έγινε ο κύκλος, έγραψα στον κύκλο και έγραψα στη μέση, ήρθε και εντυπώθηκε –δεν το ‘κανα εγώ- ένα τετράγωνο που ήταν οι πλευρές του ελαφρώς καμπύλες προς τα μέσα. Δηλαδή, δεν ήταν ευθεία, έκανε έτσι ένα μικρό καμπύλωμα και σαν το κέντρο να έγινε κόκκινο κρύσταλλο. Και ίσως τώρα αυτό το τετράγωνο να επαναλαμβάνότανε μικραίνοντας προς το κέντρο.

Έ.:

Δηλαδή πολλά τετράγωνα το ένα μέσα στο άλλο.

Γ.:

Αυτό. ναι.

Άννα:

Εγώ είδα στο τάλισμαν.... Ήταν το κέντρο στη μέση. Έβαλα έναν κρίνο. Μου είπε ροζ κρίνο στο κέντρο ακριβώς. Και μου είπε «Βάλε δεξιά ένα μάτι, αριστερά ένα αυτί, κάτω ένα πηγούνι και κάτι έβαλα κι επάνω που δεν το θυμάμαι τώρα....

Ναι. Και πριν έρθετε βέβαια, ήταν γύρω στις 6, ένιωσα την ανάγκη να κάτσω στον καναπέ. Να διαλογιστώ; Τέλος πάντων... να μαζευτώ. Και μου είπε βάλε την καρδιά σου στο κέντρο, να πατάει όποιος μπαίνει. Και έκανα αυτό το πράγμα. Προφανώς είχε κάποια σχέση με τη δουλειά της καρδιάς που κάναμε, αλλά δεν ξέρω τι ακριβώς.

Την ερώτηση τώρα.

Γε.:

Στην αρχή, μας είπες γι’ αυτό που ένιωσες και σου είπε ο Ηλίας ότι είναι η ηλεκτρομαγνητική σου ενέργεια, το ηλεκτρομαγνητικό σου σώμα. Κι εγώ θέλω να ρωτήσω. Είναι ο Ηλίας το ηλεκτρομαγνητικό σώμα όλων μας, ή έχει ο καθένας κάποια οντότητα, το ηλεκτρομαγνητικό της σώμα, που είναι διαφορετική;

Άννα:

Μμμ, ναι. Είναι μια ερώτηση που είχα κάνει αλλά δε θυμάμαι την απάντηση.

.....

Ο Ηλίας είναι το ηλεκτρομαγνητικό σώμα της ανθρωπότητας. Με τη μόνη διαφορά, ότι έρχεστε να ενσωματώσετε διαφορετικές ενέργειες. Το ηλεκτρομαγνητικό σώμα αποτελείται από πάρα πολλά επιμέρους στοιχεία, ας το πούμε. Μπορεί να περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές δονήσεις. Αυτές οι διαφορετικές δονήσεις γίνονται στον καθένα σας κάτι ξεχωριστό. Όμως περνούν όλα μέσα από τον Ηλία, μέσα απ’ αυτή την ενέργεια, για να εκδηλωθούν μέσα στο φυσικό σας σώμα.

Γε.:

Που σημαίνει ότι ο Ηλίας είναι το ηλεκτρομαγνητικό μας σώμα, τελικά; Γιατί είναι λίγο μπερδεμένο έτσι όπως το είπε, δεν το κατάλαβα. Ή είναι κάποιος άλλος, κάποια άλλη οντότητα;

Απάντηση:

Είναι... είναι.

Γε.:

Ωραία, ευχαριστώ.

(συνέχεια)

Κι αυτό σχετίζεται με την ανάληψη. Και αν σκεφτείτε ότι στον κύκλο των κλειδιών του Ενώχ είδατε ότι το όνομα που αποδίδεται στο τρίτο layer είναι Νετζάχ Μερκαβά Ελιγιάχου, μπορείτε τώρα να καταλάβετε τη σύνδεση που υπάρχει, καλύτερα. Βρίσκεστε στο σημείο να αντιληφθείτε αυτό το ηλεκτρομαγνητικό σώμα και να το χρησιμοποιήσετε, και θα γίνει πολύ έντονο το επόμενο διάστημα. Θα γίνει πολύ έντονη η αίσθησή σας γι' αυτό, επειδή ακριβώς βρίσκεστε σ' αυτή τη νέα ενέργεια και έχετε κάνει τις ενεργοποιήσεις που κάνατε.

Γε.:

Άρα το ηλεκτρομαγνητικό σώμα είναι η μέρκαμπά μας;

Άννα:

Ναι...

Γε:

Συνδέονται αυτά τα δύο. Κι αυτό είναι το σώμα που μας πηγαίνει στην ανάληψη;

Άννα:

Ναι.

Γε:

Ωραία.

Α.:

Μα ήδη στη μέρκαβά μας έχουμε βάλει τον Ηλία και τη Χριστική συνειδητότητα. Δεν ξέρω αν ήταν εδώ ή στην Μαριαννίκ.

Άννα:

Εδώ δουλέψαμε μ' αυτό, στα κλειδιά του Ενώχ. Άλλη ερώτηση;

Γε.:

Το ηλεκτρομαγνητικό μας σώμα έχει να κάνει με την κρυσταλλική ενέργεια;

Απάντηση:

Όχι. Συνδέεται, αλλά δεν είναι αυτό.

Το κρυσταλλικό σώμα είναι αποτέλεσμα της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας. Οι διατάξεις του κρυσταλλικού σώματος έρχονται σαν αποτέλεσμα των ιδιοτεροτήτων της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας που αναπτύσσεται.

Μα.:

Το ηλεκτρομαγνητικό σώμα είναι η αύρα;

Απάντηση:

Ναι.

Γε.:

Είναι και αυτό.

Μα.:

Φαντάζομαι ότι πρέπει να είναι αυτό, γιατί μας περιβάλλει, έχει χρώματα, που αυτά τα χρώματα θα μπορούσαν να αποδοθούν στο οπτικό φάσμα, και άλλες ιδιότητες τις οποίες δεν αντιλαμβανόμαστε. Αλλά βασικά είναι όλη αυτή η αύρα.

(συνέχεια)

Και, καταλαβαίνετε τώρα ότι, μιλώντας με τον Ηλία, μιλάτε μ' αυτό το σώμα σας. Δεν έχει σημασία τώρα να σκεφτείτε ότι είναι κάτι κατώτερο ή κάτι ανώτερο από

κάτι άλλο, είναι το σώμα σας αυτό και σας οδηγεί γιατί περιέχει όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την οργάνωση της γήινης ζωής σας και όχι μόνο. Επειδή δημιουργείτε... αποτελεί... Όπως είχαμε πει, στην έκτη διάσταση είστε η ενέργεια γύρω από το σημείο συμβολής πολλών ινών. Καταλαβαίνετε τώρα πώς συνδέονται όλα, αν βάλετε αυτές τις έννοιες τη μία δίπλα στην άλλη.

Άρα, μέσα από το ηλεκτρομαγνητικό σας πεδίο εκφράζονται πάρα πολλές ενέργειες που έρχονται από πολύ μακρινά μέρη του σύμπαντος. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο καθένας και η καθεμιά σας είστε κάτι ξεχωριστό και παράλληλα πάρα πολύ όμοιοι με άλλες οντότητες πάνω στη γη και εκτός της γης. Έτσι, ο Ηλίας είναι το αποτέλεσμα αυτής της... αυτού του συνδυασμού σχετικά με το φυσικό πεδίο αλλά ταυτόχρονα είναι και ο αγωγός απ' τον οποίο περνούν όλες αυτές οι ενέργειες για να έρθουν σε σας. Γι' αυτό σας λέμε ότι είναι το μονοπάτι σας και ετοιμάζει το δρόμο σας.

Καλό σας βράδυ.

Μα.:

Ευχαριστούμε.

Άννα:

Είπε ακόμα ότι «Θα είμαι πάντα μαζί σας» και «Δε θα με ξεχάσουν όσο ζουν».

Κ.:

Έτσι κι αλλιώς δεν επιτρέπει... δεν γίνεται...

[γέλια]

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

1.4.2009

Θα ξεκινήσει η Κ.

Κ.:

Ο Άλιστερ Κρόουλι, πολύ ευγενικά, κάνει ένα βήμα λίγο πιο κει, για ν' αφήσει τον Αλέξανδρο να μιλήσει.

Άννα:

Τον συνονόματό του.

Κ.:

Ναι. Είναι παρεμφερείς οι ενέργειες, όσο κι αν φαίνεται παράδοξο –υπάρχει πράγματι ένα στοιχείο παραδοξότητας σ' αυτό. Όμως, θέλουμε να πούμε ότι οι ενέργειες είναι συναφείς. Είναι πολύ κοντά, είναι πολύ συνδεδεμένες. Είναι ενέργειες του ανώτερου νοητικού πεδίου και γειώνονται αυτή τη στιγμή στο πεδίο σας, προσπαθώντας να αναζωογονήσουν... να αναζωογονήσουν τον χώρο των ιδεών στη γη. Αυτό που είπαμε πρωτύτερα είναι ότι η ενέργεια του Αλέξανδρου έρχεται να δώσει κάποια νέα διάσταση σε συνδέσεις που γίνανε στο παρελθόν. Ο Αλέξανδρος δεν ήτανε κυρίαρχος με την έννοια του κατακτητή. Ο ρόλος του στο γήινο πεδίο ήταν να μεταφέρει ενέργειες που προέρχονταν από τον Ελλαδικό χώρο στα βάθη της Ασίας, να επιτρέψει τη συγχώνευση αυτών των ενεργειών, τη μίξη τους, και να δώσει ώθηση στη δημιουργία κάποιων πολιτισμών που εμφανίστηκαν αργότερα και έχουνε να κάνουνε με την εξέλιξη του Αραβικού κόσμου και με τον τρόπο που ο Αραβικός κόσμος αργότερα προσέλαβε την Ελληνική παράδοση.

Επομένως, οι ενέργειες του Αλέξανδρου κάνουν κάτι πολύ βαθύτερο απ' αυτό που φαινομενικά αντιλαμβάνεστε και φαίνεται. Συγχρόνως, εδραίωσαν, θα πούμε καλύτερα... έδωσαν μια πρώτη ώθηση, φύτεψαν κάποιες αντιλήψεις που όμως δεν ευοδώθηκαν, πήραν πολλούς αιώνες για να ευοδωθούν στο γήινο πεδίο. Αυτό που έρχεται να κάνει η ενέργεια του Αλέξανδρου, είναι να δώσει περιεχόμενο σε ενέργειες που προϋπάρχουν. Στην ουσία, αυτό που θα κάνει είναι να αναζωογονήσει, να δώσει μια νέα πνοή σε έννοιες που έχουν χάσει το περιεχόμενό τους. Χρησιμοποιείτε λέξεις, χρησιμοποιείτε έννοιες που πια φαίνεται σα να έχουν ξεφτίσει, σα να έχουν χάσει την αρχική τους πνοή και δύναμη. Και ήρθε η ώρα να εμφυσήσουμε νέα ζωή σ' αυτά τα... ας το πούμε εκμαγεία, σ' αυτά τα αγγεία ενεργειών. Αυτός είναι ο λόγος που ερχόμαστε αυτή τη στιγμή. Και για σας που έχετε δουλέψει ήδη με τις ενέργειες του Κρόουλι, για σας που έχετε μπει ήδη στη διαδικασία του να αντιλαμβάνεστε κάποιες έννοιες με έναν διαφορετικό τρόπο, μέσα από την εργασία που κάνετε με τον Κρόουλι, θα είναι πιο κατανοητό αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε. Θα είναι πιο κατανοητές οι συνδέσεις που αυτή τη στιγμή προσπαθούμε να κάνουμε.

Έτσι, θέλουμε να σας πούμε, για όσους σας ενδιαφέρει, ότι είσαστε ευπρόσδεκτοι να παρακολουθήσετε αυτά που θα φέρει ο Αλέξανδρος. Θα είναι μια δουλειά που θα γίνεται μέσω της Κατερίνας. Θα γίνεται κάθε δύο εβδομάδες, όπως είπαμε και στην αρχή και θα γίνεται στο χώρο της Πνύκας κάθε δεύτερη Κυριακή. Σας αγαπούμε πολύ και σας περιμένουμε.

Β.:

Απ' αυτή την Κυριακή;

Κ.:

Ξεκινάμε απ' των Βαΐων.

(συνέχεια)

Είμαστε εδώ λοιπόν με τη μεγάλη συντροφιά μας και συντροφιά σας. Επισήμως σας καλωσορίζουμε στον μεγάλο κύκλο που ξεκινάει σήμερα, του Αλέξανδρου και των συν αυτώ... που ξεκινάει η Κ. Εμείς λέμε ότι σήμερα ξεκινάει ο κύκλος της, γιατί σήμερα γειώθηκε η ενέργεια του Αλέξανδρου.

Ωστόσο, έχουμε πολλά να κάνουμε και να πούμε σήμερα. Ας επιδιώξουμε λοιπόν να συγκεντρώσουμε κι εμείς κι εσείς τις ενέργειές μας στον κύκλο. Δηλώστε την πρόθεσή σας να καθίσετε με τα χέρια σταυρωτά σε στάση προσευχής στην καρδιά, και τα πόδια σταυρωτά, και να δούμε που θα μας βγάλει το σημερινό ρεύμα. Οι ενέργειες είναι πολλές. Έρχονται σωρηδόν, κατεβαίνουν και γειώνονται. Βρίσκεστε μέσα σ' έναν ενεργειακό κυκλώνα. Αυτό είναι αλήθεια. Κατεβαίνουν πάρα πολλά αυτή την εποχή. Όπως είπαμε στην ομάδα της Κυριακής, στην ομάδα του Ρέικι της Κυριακής, η ενέργεια Ε γειώθηκε πια στην καρδιά της Γης. Κι αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία απ' όση μπορείτε να αντιληφθείτε τώρα. Δεν θα προσπαθήσουμε να σας το εξηγήσουμε. Απλά, θεωρήσαμε αναγκαίο να αναφερθούμε σ' αυτό και σήμερα.

Ο Άλιστερ Κρόουλι έρχεται και πιάνει τον καθένα και την καθεμιά σας από το αυτί. Σας τραβάει ελαφρά τον λοβό του αυτιού. Το δεξί αυτί κρατά, και συντονίζει την αντίστοιχη περιοχή. Δεν φαντάζεστε τι μπορεί να επιτύχει κανείς, τραβώντας απαλά τον λοβό του αυτιού –πέρα από το να ξεριζώσει το αυτί, όπως κάναν οι παλιοί δάσκαλοι.

Σας τραβά το αυτί λοιπόν, και καθώς το κάνει, εσείς μπορείτε να δείτε βαθύτερα στην καρδιά.

«Ξέρεις φίλε, αν τραβάς το αυτί σου μια φορά την ημέρα, θα μπορέσεις να αντιλαμβάνεσαι πράγματα που δεν τα βλέπει ο νους...»

Φανταζόμαστε κάποιον από σας, κάποιον απ' αυτούς που θα διαβάσουν ή θα ακούσουν αυτή τη συνεδρία, να το μεταφέρει κάπως έτσι σε έναν γνωστό ή φίλο. Αυτό είναι αλήθεια. Αφήστε μας να κάνουμε τα δικά μας για λίγο.

Προβλέπουμε αρκετές αναταραχές το επόμενο διάστημα στο σύστημα κυκλώνων και αντικυκλώνων. Είναι ενέργειες που θα αρχίσουν να στροβιλίζονται πολύ έντονα και αυτό θα επιφέρει αρκετές αναταραχές. Είναι καλό να μπορεί να βρίσκεται κανείς διαρκώς στο μάτι του κυκλώνα όμως, εκεί που υπάρχει απόλυτη ηρεμία. Το να βρίσκεστε στο κέντρο σας, σημαίνει να στέκεστε εκεί. Δε σημαίνει μία περίοδο όπου τίποτα δε θα συμβαίνει, αλλά μια περίοδο όπου γύρω σας θα συμβαίνουν πολλά αλλά εσείς θα μένετε ανέπαφοι.

Στέκομαι στη μέση του κύκλου και συντονίζω τη σημερινή μου ομάδα. Θα κάνουμε κάτι καινούριο σήμερα. Σας αφήσαμε να βγείτε λίγο από τη συνηθισμένη πορεία σας -γιατί σαφώς προχωράτε πάνω σε μονοπάτια που έχετε χαράξει και χαράζετε κάθε στιγμή. Η δουλειά με τα τάλισμαν σας έβγαλε λίγο από τη συνήθη ροή των πραγμάτων και σας έσπρωξε να περάσετε σε άλλες διαστάσεις. Και το κάνατε όλοι σας αυτό, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο συνειδητά, άλλος περισσότερο συνειδητά. Ήταν μία καλή ευκαιρία για σας, ένας καλός τρόπος να καταλάβετε τι σημαίνει περνάω από τη μία διάσταση στην άλλη συνειδητά. Να καταλάβετε πώς είναι αυτό για το οποίο έχετε ακούσει επανειλημμένως. Μη φαντάζεστε ότι θα βγείτε από το σώμα σας, θα το αφήσετε και θα ακολουθήσετε ένα αστέρι σε ένα μακρινό ταξίδι. Δεν πρόκειται για τέτοιες μετακινήσεις. Πρόκειται περισσότερο για τη μετακίνηση της

συνειδητότητάς σας στα πεδία της αύρας σας. Τόσο κοντά και τόσο μακριά ταξιδεύετε.

Πώς θα σας φανεί αν σας πούμε ότι δεν μπορείτε να ταξιδέψετε μακρύτερα από την αύρα σας. Γι' αυτό άλλωστε δεν έχει καμία σημασία... η μετακίνησή σας στη γη δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία όσον αφορά τις επιγνώσεις που παίρνετε. Δε λέμε ότι δεν παίζει το ρόλο της, ότι δεν έχει σημασία το να ταξιδεύετε και να έρχεστε σε επαφή με νέες ενέργειες, να ξεκλειδώνετε ενέργειες στους τόπους που πάτε και μέσα σας ταυτόχρονα. Σας δείχνουμε μια άλλη πλευρά των πραγμάτων. Το ίδιο αποτέλεσμα θα έχετε αν ταξιδέψετε στο Καμερούν με ένα αεροπλάνο, με το αν ταξιδέψετε εκεί μέσα από την καρδιά, στο νοητικό σας σώμα, στην αύρα σας.

Τα παραμύθια είναι πολλά και έχει σημασία το πώς λέγεται το καθένα. Είναι τόσα πολλά που νομίζετε ότι είναι αληθινά. Λέτε, «Δεν μπορεί, για να το λένε τόσοι πολλοί, κάτι θα συμβαίνει». Είναι αληθινά μόνο αυτά που μπορείτε να διαπιστώσετε εσείς, τίποτε άλλο. Εάν κάτι δεν μπορείτε να το διαπιστώσετε εσείς, με τη δική σας άσκηση και πρακτική, δεν αληθεύει. Μπορεί να αληθεύει για κάποιον άλλον, αλλά δεν αληθεύει για σας. Αυτό, αν το πάρετε σαν βάση της σκέψης και της ανάπτυξής σας, θα μπορέσει να σας βοηθήσει στο να γειωθείτε πολύ καλύτερα και να δουλέψετε πολύ συγκεκριμένα με τις ενέργειες. Πολύ μεγαλύτερη σημασία έχει το να μπορέσετε εσείς να κατακτήσετε, να κερδίσετε μία ελάχιστη επίγνωση, παρά το να αφήσετε τον νου σας να ταξιδέψει στο άπειρο, πάνω στα ταξίδια που σας δίνει κάποιος άλλος.

Όπως μπορείτε να διαπιστώσετε αυτές τις μέρες, και πρώτη απ' όλους η Άννα, μπορεί κάποια πράγματα να τα συλλαμβάνετε νοητικά και να λέτε «Ναι, έτσι πρέπει να 'ναι», μπορεί να προσπαθείτε να τα προκαλέσετε μέσω του οραματισμού, αλλά είναι τελείως διαφορετική η αίσθηση της βίωσης αυτών των εμπειριών. Άλλο αυτό που προβάλλετε με τη σκέψη, άλλο αυτό που βιώνετε. Αυτό που βιώνετε όμως, το βιώνετε στην αύρα σας. Αφήστε λοιπόν τα παραμύθια κατά μέρος και πιάστε την ιστορία. Τη δική σας ιστορία. Μελετήστε τον εαυτό σας, μελετήστε τις αισθήσεις που είχατε και δημιουργήστε την αλήθεια. Δημιουργήστε τη μέσα από μια σειρά επιγνώσεων. Όταν λέμε «Δημιουργήστε την αλήθεια» εννοούμε «Επιβεβαιώστε την αλήθεια τη δική σας».

«Εγώ, ναι, μπορώ να δω, μπορώ να δω λίγα πράγματα εσωτερικά, μπορώ να ακούσω κανά - δυο φορές, αλλά μόνο αυτό, τίποτε άλλο.» Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν είναι αυτή που σας περιγράφει κάποιος άλλος ότι μπορεί να δει και ν' ακούσει και μπορεί να κάνει θαύματα. Δεν είναι αυτή που σας περιγράφουν ότι κάποιος μεγάλος γκουρού έκανε ένα καταπληκτικό θαύμα. Δεν είναι εκεί η αλήθεια. Η αλήθεια είναι στο ένα μικρό πραγματάκι που μπορείτε να βιώσετε εσείς. Και τότε θα έχει σημασία η εμπιστοσύνη που δείχνετε στην άλλη, στη δική μας πλευρά του πέπλου, όταν πάνω σ' αυτό το λίγο που μπορείτε να κάνετε εσείς βασιστείτε και δουλέψετε με την καρδιά σας.

Υπάρχει ένα συνονθύλευμα πίστεων, δοξασιών, παραμυθιών, μύθων... «και το κακό συναπάντημα», όπως θα έλεγε κάποιος. Ένα ολόκληρο σύμφυρμα που μπλέκεται στο νοητικό σας πεδίο και σας βγάζει από τον στόχο. Ο στόχος δεν είναι να επιτύχετε κάτι που έκανε κάποιος κάποτε ή που εικάζεται ότι το έκανε. Στόχος σας είναι να κάνετε καλά αυτό που μπορείτε να κάνετε εσείς. Ένα κι ένα κάνουν δύο. Έτσι απλά. Τότε θα μπορέσετε να μπειτε στη δική σας γραμμή, να δείτε τις δικές σας εικόνες ή να τις αισθανθείτε και τότε θα μπορέσετε να ελευθερωθείτε απ' αυτό το συνονθύλευμα ερμηνειών του Νόμου και του Λόγου και να καταλήξετε στη δική σας δημιουργία. Να είστε σίγουροι ότι ο δρόμος για την εσωτερική σας ανάπτυξη είναι πολύ πιο σύντομος όταν εστιαστείτε σ' αυτό

το μικρό που μπορείτε να κάνετε εσείς, και το πιάσετε αυτό το μικρό και το αξιοποιήσετε από κάθε άποψη. Όσο στέκεστε στο τι μπορεί να κάνουν οι άλλοι, όσο ελπίζετε ότι θα κάνετε κάτι παρόμοιο με έναν μεγάλο γκουρού ή έναν μικρότερο, ή τον γείτονά σας τέλος πάντων, το παιχνίδι θα φεύγει απ' τα χέρια σας. Γιατί δεν είναι αυτή η δική σας πραγματικότητα. Το ζητούμενο όταν έρχεστε στη γη δεν είναι να βρείτε το κέντρο σας μέσα από κάποιον άλλον, δεν είναι να κάνετε το ταξίδι το εσωτερικό με τα μάτια κάποιου άλλου αλλά με τα δικά σας τα μάτια. Και τα δικά σας τα μάτια βλέπουν τη δική σας πραγματικότητα. Και ό,τι πιο σημαντικό υπάρχει στον κόσμο, είναι η δική σας πραγματικότητα. Εάν δεν μπορείτε να το αντιληφθείτε αυτό, τότε τζάμπα κάνουμε όλες τις συναντήσεις. Τζάμπα μιλάμε, τζάμπα πηγαινόερχεστε, του κάκου μαλλιάζει η γλώσσα της Άννας ξοδεύοντας τόσο χρόνο απ' τη ζωή της για να μεταφέρει αυτά που σας μεταφέρουμε. Ο στόχος είστε εσείς. Όχι κάποιος άλλος. Ο Ηλίας και ο Κουτχούμι συμφωνούν μαζί μου και κουνούν καταφατικά το κεφάλι. Δε σκοπεύουμε να μακρηγορήσουμε έπ' αυτού, έχουμε πει ήδη αρκετά.

Τα τάλισμαν είχανε σαν στόχο να σας βάλουν περισσότερο στην καρδιά, στην ενέργεια της καρδιάς, και το κατάφεραν. Αν κατά τη διάρκεια αυτών των εβδομάδων ήρθατε σε επαφή με το αστρικό πεδίο και το νοητικό δεν είναι τυχαίο, γιατί στην καρδιά συναντώνται όλοι οι δρόμοι. Αυτό που θα κάνουμε σήμερα, είναι να πείτε στον εαυτό σας τι θέλετε και να το πετύχετε.

«Μακάρι να ήταν τόσο απλό, Ηλία, Κρύων... Τσε Γκεβέρα....»

Είναι κοντά σας η ενέργειά του, ξέρετε.

«Άντε να δούμε ποιος άλλος θα 'ρθει...»

Ο κόσμος όλος. Όλο το σύμπαν.

Πάρτε λίγο χρόνο να μπειτε στην καρδιά λοιπόν, και δηλώστε την πρόθεσή σας να πιάσετε το δικό σας μικρό κομματάκι, όσο μικρό και αν φαίνεται. Τον λίθο που αποδοκίμασαν οι οικοδομούντες. Αυτόν τον λίθο, αυτό το λιθαράκι που οι μάστορες πέταξαν στην άκρη γιατί δεν τους έκανε για να οικοδομήσουν τον μεγάλο ναό τους, αυτόν θα πάρετε και θα δουλέψετε. Αυτός θα σας βγάλει σ' αυτό που λέτε «Βασιλεία των Ουρανών». Το δικό σας μικρό κομμάτι.

Τέρμα τα μεγάλα λόγια. Μπορεί να έχετε ακούσει πολλές φορές ότι είστε σπουδαίοι, είστε μεγάλα πνεύματα, είστε μεγάλοι άγγελοι, είστε οι δημιουργοί στη γη. Για να κατακτήσετε αυτή την ενέργεια, χρειάζεται να περάσετε μέσα από το δικό σας μικρό, ασήμαντο κομματάκι και να το δεχτείτε και να το αγαπήσετε και να το αξιοποιήσετε. Όταν εργαστείτε με τα λίγα με τον καλύτερο τρόπο, τότε έρχονται περισσότερα. Αυτή άλλωστε είναι και η ιστορία του τάλαντου.

Στο κέντρο του κύκλου σας στέκεται λοιπόν... χμμ... ο Βασιλιάς Ληρ. Μπορείτε να τον δείτε με την κορώνα του, με τον μεγαλοπρεπή μανδύα του, να στέκεται και να σας κοιτά λίγο βλοσυρά. Υπάρχει στο κέντρο σας ακόμα η ενέργεια του Στέφεν Χωκ. Μια πληθωρική συνάντηση αυτή, πληθωρικές οι ενέργειες. Θέλουμε να κρατήσετε απλά τα ονόματα που σας δίνουμε σαν ενεργοποιήσεις, σαν μικρές υπενθυμίσεις στο ταξίδι σας. Ο Άλιστερ Κρόουλι στο κέντρο του κύκλου σας, σας καλωσορίζει με μία βαθιά υπόκλιση.

Ελάτε στο μικρό ταξίδι στο κέντρο του κύκλου. Αν η μεγαλύτερη απόσταση στην οποία μπορείτε να ταξιδέψετε είναι το τέλος της αύρας σας, μπορείτε να φανταστείτε ότι σαν μια ομάδα το ίδιο ισχύει και προς τα μέσα, προς το κέντρο του κύκλου. Κατευθυνθείτε στο κέντρο του κύκλου. Δημιουργείται μία σπείρα, στο κέντρο στέκομαι εγώ, ο Άλιστερ, και καθώς με πλησιάζετε σας δίνω το χέρι. Ακολουθήστε με. Η σπείρα πηγαίνει βαθιά προς το κέντρο της γης. Μα την αλήθεια, ο Δάντης θα είχε να περιγράψει πάρα πολλά γι' αυτό. Λυπάμαι που η σκευή της Άννας δεν μου επιτρέπει να γίνω εξίσου λυρικός μ' αυτό που υπήρξα.

Ακολουθήστε με. Ακολουθήστε με και οδηγήστε με στην προσωπική σας κόλαση. Ο καθένας σας, η καθεμιά σας, έχετε τη δική σας κόλαση. Ας πάμε να τη γνωρίσουμε λοιπόν. Πόσο χαρούμενοι είστε γι' αυτό; Καθόλου. Δεν πειράζει. Δείτε την κόλασή σας. Δείτε τη στο κέντρο του κύκλου. Ζητήστε της να ανοίξει και να χωθείτε μέσα. Μπείτε βαθιά. Τι υπάρχει εκεί; Υπάρχει πίσσα; Βουλιάξετε σ' αυτή. Υπάρχει φωτιά και καπνός; Λάβα; Κάντε μια βαθιά βουτιά. Βάλτε εκεί όλους σας τους εφιάλτες. Εκεί είναι όλες σας οι τιμωρίες. Εκεί είναι ο τριγμός των οδόντων –έτσι περιγράφηκε κάποτε η κόλαση «ο κλαυθμός, ο οδυρμός και ο τριγμός των οδόντων». Πιστέψτε μας, έχουμε ακούσει τα δόντια της Κ. να τρίζουν πολλές φορές χωρίς να βρίσκεται εκεί... αστειευόμαστε γλυκιά μου.

Ένας καλός μάγος που επιθυμεί να ασχοληθεί με τη Θεουργία, χρειάζεται απαραίτητως να είναι σε θέση να επισκέπτεται την κόλασή του. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Η κόλαση είναι το σημείο εκκίνησης. Ναι, όντως ακούγονται παράδοξα αυτά. Όμως, σαν νοήμονες άνθρωποι που είστε, θα μπορέσετε σύντομα να καταλάβετε για τι πράγμα μιλάμε. Αφεθείτε στην κόλασή σας. Ξέρουμε ότι τίποτα δεν μπορεί να σας τρομάξει πια. Το έχετε αποδείξει. Πού ξέρετε όμως; Αυτή τη φορά μπορεί να υπάρχει κάτι που πρέπει πραγματικά να σας τρομάξει και να σας κάνει να πεταχτείτε έξω. Να ορμήσετε στην πόρτα για να γλυτώσετε απ' αυτόν τον «διαολεμένο» χώρο.

Ααχ... χμμ, και τώρα που βυθίζεστε με τόση χάρη στην κόλασή σας, φτιάξτε ένα τάλισμαν για να βγείτε απ' αυτήν. Μέσα στο καζάνι που βράζει μπορείτε να βρείτε μια γωνιά για ν' ακουμπήσετε το χαρτί σας και με το μολύβι σας – υπάρχουν και τέτοια στην κόλαση-, σχεδιάζετε ένα τάλισμαν. Υπάρχουν μερικοί τύποι με δικράνες και μεγάλα καπέλα που κάτι πρέπει να κρύβουν από κάτω, αλλά δε σας δίνουν και πολύ σημασία. Χαμογελούν αυτάρεσκα και σας προσπερνούν.

[παύση]

Όταν σχεδιάσετε το τάλισμαν, ακουμπήστε το ταυτόχρονα στον αφαλό -στο τσάκρα του αφαλού- και της καρδιάς και της κεφαλής.

[παύση]

Η ενέργεια περιελίσσεται γύρω σας, συμπυκνώνεται στην αύρα σας και βγαίνει προς τα έξω από το τσάκρα της κεφαλής. Δημιουργεί ένα μαγνητικό πεδίο κατεβαίνοντας προς τα κάτω και μπαίνοντας απ' τα πόδια δημιουργεί ένα σχηματισμό που μοιάζει με τις μαγνητικές γραμμές του γήινου πεδίου. Είναι ένα κομμάτι του εαυτού σας. «Σε θέλω κολασμένα» σας λέει. Αγκαλιάστε το. Είναι δικό σας για πάντα. Μπορείτε να το διαχειριστείτε όπως θέλετε εσείς. Μόνο που τώρα θα επιλέξετε εσείς το πεδίο απ' το οποίο θα το διαχειριστείτε. Κρατώντας το τάλισμαν ειδικά στην καρδιά, αφήστε το να σας μεταφέρει σε μια άλλη δόνηση.

Σας μεταφέρει στο φως.

Υπάρχει πολύ αγάπη στην κόλαση τελικά. Πιο πολύ απ' όση μπορείτε ν' αντέξετε. Κάποιοι από σας δυσκολεύονται να το πιστέψουν. Κοιτάξτε με στα μάτια.

Κάποτε υπήρχε μία ιστορία για τον Ιησού που όταν σταυρώθηκε κατέβηκε στον Άδη για να διδάξει στους νεκρούς μέχρι να αναστηθεί. Μήπως σας θυμίζει κάτι αυτό; Είστε ασφαλείς σε όλη τη διαδρομή. Λυπούμαστε αλλά τα δικά σας κομμάτια πρέπει να διδάξετε κι αυτό κάνετε σήμερα. Τα τραβάτε προς τα πάνω. Θα συνεχίσει η Κ. για λίγο.

Κ.:

Ο βασιλιάς Ληρ προδόθηκε. Γύριζε μόνος και προδομένος, διωγμένος απ' το βασίλειό του. Είχε περιφρονήσει την ταπεινή αγάπη της Κορνίλια και γύριζε απελπισμένος, ψάχνοντας τι; Τι είναι αυτό που ψάχνετε; Η αγάπη είναι ταπεινή. Ψάχνετε τα μεγαλειώδη, τα σπουδαία, όμως η αγάπη είναι ταπεινή. Ψάχνοντας τα μεγάλα, εξορίζεστε απ' τον εαυτό σας. Εξορίζεστε απ' το βασίλειό σας. Δείτε στα μικρά. Δείτε στα φτωχά. Δείτε εκεί που υπάρχει η ταπεινότητα και η γαλήνη. Είναι όλα αυτά τα μικρά κομμάτια που περιφρονείτε, περιμένοντας να γίνετε μεγάλοι και σπουδαίοι. Και έτσι θα ξαναγυρίσουμε στα βασικά, "back to the basics". Ξαναπιάστε λοιπόν όλες αυτές τις μικρές αλήθειες, τις μικρές περιφρονημένες αλήθειες, τα μικρά περιφρονημένα κομμάτια του εαυτού σας και ξανακοιτάξτε τα. Αισθανθείτε τα κι αρχίστε να χτίζετε μ' αυτά. Με τα μικρά και τα ταπεινά χτίζονται τα μεγάλα οικοδομήματα. Αυτός είναι ο δρόμος της επιστροφής. Ο Ληρ ξαναγυρνάει στο βασίλειό του στη συνέχεια της ιστορίας. Όμως αυτό έγινε όταν μπόρεσε να αναγνωρίσει αυτό που είχε προηγουμένως περιφρονήσει. Σας αγαπούμε πολύ.

(συνέχεια)

Κι έτσι επιστρέφουμε στον μικρό μας κύκλο. Στη μικρή μας πραγματικότητα, με τις μικρές ευκολίες, τα μικρά, ασήμαντα ταλέντα, τις μικρές χαρές. Όλα αυτά τα μικρά που μπορούν να γίνουν η κόλαση ή ο παράδεισός μας, ανάλογα με το πώς επιλέγουμε εμείς να τα διαχειριστούμε. Ο Βασιλιάς Ληρ απέθανε, Ζήτω ο Βασιλιάς Ληρ...

Δείτε την ενέργειά σας στο κέντρο του κύκλου. Στέκεστε στο κέντρο του κύκλου ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά, με το τάλισμαν στην καρδιά. Παρακολουθήστε την ενέργειά σας να αλλάζει. Την τροποποιείτε όπως θέλετε εσείς. Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ και παρακολουθεί στενά τη δουλειά σας. Διακορεύετε περιοχές απάτητες. Περιοχές της συνειδητότητάς σας που ήταν απάτητες. Το παιδί που θα γεννηθεί όμως θα είναι σπουδαίο. Αφήστε λίγο χρόνο στον εαυτό σας για να συνομιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

Άννα:

Δεν ξέρω τι σχόλιο να κάνω!

Κ.Π.:

Δεν έχω να πω τίποτα.

Γι.:

Εγώ την ώρα που λεγόntonουσαν όλα αυτά με έφερνα στο μυαλό μου, τι κάνω όλο αυτόν τον καιρό, και έβλεπα πόση σημασία έχει αυτό που ειπώθηκε στην αρχή, ότι και η εμπειρία –ήταν αυτό; Ειπώθηκε τώρα; Ή το φαντάζομαι; Ότι το θέμα είναι τι κάνω μ' αυτά...

Άννα:

Ναι, που έχεις.

Γι.:

Ναι, και ένιωθα ότι ό,τι συμβαίνει κάθε μέρα, είναι συνέχεια μία... πώς να πω; Ότι φέρνω αυτά τα πράγματα σε διάσταση να τα βιώσω. Δεν είναι κάτι που το κάνω μόνο με το μυαλό μου. Κάθε στιγμή, κάθε τι που μου συμβαίνει, είναι μια πρακτική εφαρμογή, να το πω διαφορετικά, αυτών που λέγονται εσωτερικά. Ακόμα και μ' αυτό που είπε η Κ. με τα κομμάτια τα ασήμαντα, γέλαγα μέσα μου γιατί, μ' αυτό που κάνω τώρα στα γλυπτά, βάζω μέσα ό,τι υλικό για ανακύκλωση

υπάρχει. Αντί να το πετάω το βάζω και γίνονται σιγά – σιγά... ό,τι ήταν άχρηστο, ευτελές, του δίνω μία άλλη μορφή.

Και την ώρα που το 'λεγε, πήγε εκεί κατευθείαν το μυαλό μου. Και όταν το έλεγα σε έναν φίλο μου, μου λέει «Α, έχω κι εγώ πολλά άχρηστα να σου δώσω». Λέω, μου φτάνουν τα δικά μου τα σκουπίδια. Αυτά μπορώ να διαχειριστώ μόνο και μ' αυτά θέλω να φτιάξω κάτι. Και τώρα γυρίζουν όλες αυτές οι λέξεις στο μυαλό μου και βλέπω ότι κάθε λέξη, πέρα απ' αυτό που λέγεται, κρύβει και κάτι άλλο που άμα μπορώ να το δω είναι τεράστια η βοήθεια που παίρνω. Και είναι αυτό που συμβαίνει όταν είμαι παρούσα σε ό,τι γίνεται. Και είναι πολύ μεγάλη η βοήθεια απ' αυτό. Βλέποντας πίσω απ' αυτό που συμβαίνει, τι πραγματικά υπάρχει. Είναι παντού η βοήθεια και είναι τεράστια.

Λέγοντας για την κόλαση, πάλι έβλεπα αυτό που ένιωθα τον τελευταίο καιρό ότι, ό,τι αρνητικές καταστάσεις... Η κόλαση για μένα ήταν οι αρνητικές καταστάσεις που κάποτε με βασανίζουν πολύ, μέχρι που είδα ότι υπάρχει πολύ αγάπη μέσα στα αρνητικά και τα επιθετικά και τα ανάποδα που ένιωθα ότι μου συνέβαιναν, όταν μπορούσα να δω ότι ήταν μεγάλη η βοήθεια που μου δίνανε, για να μπω στο κέντρο μου και να δω προς το φως μέσα απ' αυτά. Εε, δε θέλω να πω άλλα τώρα....

Μ.:

Όταν.... κι εγώ στο θέμα της κόλασης... λίγο ανακατεμένα θα τα πω, μου ήρθε ότι... προσπαθούσα να δω ποια είναι η κόλασή μου, τι είναι... Στην αρχή ταραχτήκα έτσι λίγο, γιατί λέω, κόλαση τώρα, τι κόλαση; Τι είναι; Και είδα ότι ήτανε, μια λέξη γράφτηκε, ο φόβος. Και είδα να κάθεται εκεί στο κέντρο ένα παιδί που είναι φοβισμένο έτσι, γενικά, αλλά χωρίς να με πειράζει αυτό πια. Δηλαδή είδα ότι αυτή η κόλαση εντάξει, υπήρξε, δεν υπάρχει πια.

Και εκεί που μας είπε να μπορούμε και να γράψουμε κάτι, βγήκε ένα σχήμα πάλι του απείρου. Αυτό το σχήμα μου δόθηκε, το σύμβολο, και το έβαλα στην καρδιά, στον αφαλό και στο μάτι εδώ, όπου εδώ αισθάνθηκα ότι υπήρχε μεγάλη ανάγκη να μπει και κάτι λέχθηκε σαν «Ο οφθαλμός είναι διπλός τώρα, είναι μέσα και έξω». Και όταν έλεγε «Βάλτε το στην καρδιά», στην καρδιά το 'βαλα αλλά σαν η καρδιά να ήταν έξω. Δηλαδή σαν... σαν... έβλεπα το σύμπαν, κάπως έτσι, εκεί να ήταν, να χτυπούσε η καρδιά δηλαδή.

Μετά, όταν δόθηκαν έτσι... ακούστηκε και ο βασιλιάς Ληρ, και ο Αλέξανδρος και όλα αυτά, δημιουργήθηκε μια, σαν αναστάτωση και σαν ερώτημα, γιατί να μπερδευόμαστε με τόσες πολλές ενέργειες; Δεν θα μπορούσε, να παίρνουμε τις ενέργειες, να τις έχουμε κοντά, χωρίς να έχουμε ονόματα, να λένε «ο ανώτερος εαυτός» ξέρω 'γω. Ένας, να μην... Ξέρουμε ότι είναι όλοι μαζί και όλοι κοντά, αλλά έτσι να 'ναι πιο απλό το πράγμα. Και μετά, σε κάποια στιγμή προς το τέλος έτσι ήρθε ένα, κάτι είπαμε να γράψουμε, δε θυμάμαι, και ήρθε ένα τραγούδι, ακουγότανε, «Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία, κάποιος την έγραψε στον τοίχο.... μια λέξη μοναχά Ελευθερία και έπειτα είπαν πως την έγραψαν παιδιά». Ήρθε ο στίχος αυτός και λέω, άρα αυτό πρέπει. Τελικά είναι... ο δρόμος έχει πάντα μια ιστορία και η λέξη είναι ελευθερία. Φύγε, ελευθέρωσε ας πούμε το.... Σαν, μου το δώσαν σαν μήνυμα ότι μην κρατιέσαι από τίποτα. Άφησε. Είναι ελευθερία ας πούμε αυτή στο δρόμο. Δε θυμάμαι τίποτα άλλο τώρα.

Γ.:

Μια στιγμή για τι τώρα το θυμήθηκα. Στο τάλισμαν ήτανε μια σπείρα σε μένα.

Μλ.:

Αυτό που θα πω περισσότερο απόψε, είναι να είμαστε περισσότερο παρατηρητές του εαυτού μας. Κάθε στιγμή που τη λέμε κόλαση, που τη δημιουργήσαμε εμείς,

εξαρτάται πώς την παίρνουμε εμείς οι ίδιοι, πώς τη μεγαλώνουμε εμείς οι ίδιοι και όντως είναι όλο λεπτομέρειες τις οποίες πολλές λεπτομέρειες λέμε μετά, «μα τι ήτανε!» Οπότε, δυο πράγματα θα 'λεγα. Προσπαθώντας να βγούμε απ' το φόβο, η κόλασή μας να γίνει ένα παιχνιδάκι, όσο γίνεται, για να βγούμε και απ' το φόβο και να δεχόμαστε να είμαστε παρατηρητές του εαυτού μας. Κάθε μέρα ό,τι συμβαίνει και στους άλλους είναι και για μας στον καθρέφτη, και να το δεχόμαστε.

Άννα:

Στο τάλισμαν τι είδες;

Μλ.:

Στο τάλισμαν για μένα είναι.... Κι όλον αυτόν τον καιρό... δεν είναι ακόμα πολύ καθαρό, αισθάνομαι πάρα πολύ διαφορετική. Δηλαδή, αισθάνομαι ότι κάτι συμβαίνει. Έχω αρχίσει και ξεχνάω... Σαν να είναι πιο καθαρές οι... Συνειδητοποιώ πολύ πιο εύκολα... πώς να το πω... ότι όλα όσα συμβαίνουν δεν είναι σαν πραγματικότητα... Δεν ξέρω πώς να το πω αλλιώς... και το έχω στην καρδιά. Αυτό.

Ό.:

Κατ' αρχήν θέλω να ζητήσω συγγνώμη από την Γ. γιατί κάποιες φορές θέλω να πω κάτι και δεν μπορώ να εκφραστώ. *[Σημ.: αναφέρεται σε προηγούμενη συζήτηση]*

Γ.:

Δεν υπάρχει πρόβλημα.

Ό.:

Ήθελα να πω, αυτός που μιλάει πολύ δεν ακούει.

Γ.:

Κατάλαβα τι θέλεις να πεις.

Ό.:

Αυτό θέλω να πω, μιλάς πολύ και δεν ακούς. Θέλεις να ακούσεις. Αυτό. Κατανοητό τώρα;

Γ.:

Κατάλαβα τι θέλεις να πεις.

Ό.:

Με την κόλαση, την κόλαση εγώ βρήκα στο νοητικό μου πεδίο, στις σκεπτομορφές μου. Εκεί την κόλαση βρήκα, αλλά καθόλου... δεν ήτανε κάτι... Ήτανε σαν ένα εργαστήριο, το κατάλαβα εγώ, σαν ένα εργαστήριο για να μεταλλάξει το αρνητικό σε θετικό. Για να φύγω από αυτές τις σκεπτομορφές έφτιαξα ένα τάλισμαν με ένα πουλί. Πρώτα έφτιαξα με ένα... μπαλίτσες που πετάνε στον... *[Σημ.: εννοεί σαπουνόφουσκες]*. Αλλά λέω, δεν θα αντέξουν, καλύτερα ένα πουλάκι. Ζωγράφισα στο χαρτί ένα πουλάκι και έβαλα στην καρδιά για να πετάξει από αυτή την κατάσταση. Το αντίθετο από την Μ, εγώ χαίρομαι που έρχονται κάποιες καινούριες ενέργειες, σαν να με εμπλουτίζουνε. Δε νιώθω... Κάτι σαν... γίνομαι πιο πλούσια. Αυτό.

Κ.:

Εγώ πήγα στην κόλαση και... προσπαθούσα να βυθιστώ και όσο βυθιζόμουνα τόσο δεν έβλεπα τίποτα. Δηλαδή, σα να γινόταν ένας κενός χώρος και ήταν ένα λευκό πράγμα σαν μια οθόνη. Δεν έβλεπα. Και είπα, ωραία, εντάξει, ας βάλω όλους τους φόβους μου να τους ξαναδώ, να δούμε τι διάβολο είναι. Και άρχισα

να σκέφτομαι τι φοβάμαι περισσότερο σε συνειδητό επίπεδο και τα 'ριχνα μέσα. Και μου φαινόταν ότι είχε πλάκα. Δηλαδή, αυτό που αισθανόμουν ότι ...πφ... δεν είναι τίποτα. Ας πούμε είναι σαν ένα παιχνίδι αυτό και σαν ένα γέλιο, μια ευθυμία. Σαν να είναι μια κατάσταση μάλλον πλακατζίδικη. Δηλαδή έτσι το αισθανόμουν -και όχι μόνο το αισθανόμουν αλλά το έβλεπα κιόλας. Δηλαδή, προσπαθούσα να φέρω μορφές τρομερές, να δω πώς θα είναι και δε μου 'βγαινε. Μου 'βγαινε σαν παιχνίδι, σαν πλάκα. Και όταν είπαν «καθίστε στο καζάνι σε μία μεριά», το 'κανα πάρα πολύ εύκολα ας πούμε, κάθισα εκεί σε μια άκρη, έβλεπα διάφορες φάτσες έτσι όπως φανταζόμαστε ότι μπορεί να είναι η κόλαση και γενικά είχε πολύ πλάκα όλο αυτό. Θυμήθηκα λίγο εκεί στους εξαρτημένους που τους βλέπω κι έρχονται και είναι χάλια κι έχουν τις καταθλίψεις και είναι σε κακό χάλι κ.λπ. και κατάλαβα ότι όλο αυτό που μεταφέρουν είναι μία ψευδαίσθηση. Δηλαδή είχα πολύ καθαρά την επίγνωση πια της ψευδαίσθησης.

Μετά το τάλισμαν ήτανε... ήτανε μια πυραμίδα στη μια πλευρά, το άλεφ -μου είπανε να βάλω- είδα κάτι οχτάρια, ήταν ένα κεντρικό οχτάρι στη μέση και οχτάρια που εκτυλίσσονταν, έτσι ξεδιπλώνονταν, κι αυτό ήτανε σ' ένα μπλε μεταλλικό χρώμα γινότανε και μία άγκυρα. Και μετά ήρθε πολύ έντονα ένα σύμβολο το οποίο προσπαθώ να θυμηθώ αλλά δεν μπορώ. Αυτά. Πλάκα του Ηλία.

Ε.Π.:

Η ιστορία ξεκινάει με το αυτί.

Άννα:

Α... σας τραβάω από τ' αυτί! Κι εγώ το ξέχασα...

Ε.Π.:

Όταν είπε για τ' αυτί, εγώ ένιωσα τη δεξιά μου πλευρά, δηλαδή πριν πει για τη δεξιά πλευρά, να γίνεται ένας σωλήνας να ανοίγει..

Άννα:

Μπράβο, κι εγώ αυτή την αίσθηση είχα με το τράβηγμα του αυτιού και άνοιξε...

Ε.Π.:

Ένα άνοιγμα και παράλληλα να μην υπάρχει το κεφάλι μου αλλά στη θέση του κεφαλιού να υπάρχει ένα μάτι, από πάνω. Όπου στο σημείο όπου... άρχισε να λέγεται για την κόλαση, δεν είδα καμία κόλαση, κάτι. Αυτό που έκανα προσπάθειες να δω, αυτό που έλεγε η Κ. ότι «Δεν μπορεί κάτι πρέπει να δω εδώ». Απλά είδα να μπαίνω μέσα απ' το -η κόρη δεν είναι το μαύρο του ματιού;- να μπαίνω μέσα, να γίνεται ένας κύλινδρος το σώμα μου εσωτερικά μαύρος κι άραχνος όπου από το αυτί να μπαίνει ένα μαύρο υγρό. Δηλαδή αυτά μέσα είχανε μία επαφή. Έπεφτα, έπεφτα, έπεφτα, έπεφτα, λέω, δε θα σταματήσω πουθενά; Μαύρα κι άραχνα. Και ξαφνικά πέφτω πάνω σε μία μαύρη σφαίρα, φωτεινή, χρυσή, σα χαλκομανία κολλάω και μπαίνω μέσα της. Και πρώτη φορά ένιωσα από μέσα προς τα έξω, γιατί πάντα σκεφτόμουν ότι ήμουν παρατηρητής στα δρώμενα. Πρώτη φορά ένιωσα να διαλύομαι και να γίνομαι ένα με τη σφαίρα η οποία, η σφαίρα άρχισε να ανεβοκατεβαίνει σα γιογιό, χρυσή σφαίρα μέσα μου, να βγαίνει απ' το δεξί μου πόδι, να μπαίνει επάνω, να βγαίνει και το μαύρο του ματιού έγινε χρυσό. Δηλαδή είχα... μάλλον τρύπα που μπαινόβγαινε η χρυσή σφαίρα και από το δεξί μου το αυτί. Εκεί που δεν έβγαινε ήταν απ' τ' αριστερό, ήταν το μόνο σημείο που... εκεί στεκόταν.

Άννα:

Προφανώς γι' αυτό δεν τράβηξε το αριστερό, τράβηξε το δεξί...

Ε.Π.:

Μμμ... και το τάλισμαν ήταν αυτή η μπάλα, η οποία πήγαινε στην καρδιά, ένιωθα τη ζέστη της κι ένιωθα να είμαι εγώ μέσα σ' αυτή. Αυτό... Και νιώθω πολύ όμορφα που βρισκόμαστε εδώ, έτσι. Και παίρνω δουλειά για το σπίτι. *[γελάει]*

Τ.:

[γελώντας] Δε σου φτάνει αυτή που έχεις;

Εγώ θέλω πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω το Κρόουλι γιατί με έφερε πολλά χρόνια πίσω όταν ανέφερε τη λέξη Καμερούν... γιατί εκεί έχω γεννηθεί!

Άννα:

Εγώ το είχα επισκεφτεί το Καμερούν.

Τ.:

Κι έχω εκεί γεννηθεί εκεί κι έχω μεγαλώσει εκεί...

Ε.Π.:

Άκου...!

Τ.:

Και θυμήθηκα όλα τα παλιά εκείνη τη στιγμή. Στο θέμα της κόλασης εγώ ήμουν σε μία πισίνα πρώτα. Μπήκα μέσα στην πόρτα της κόλασης αλλά είδα μία πισίνα και βούτηξα μέσα γιατί ζεσταινόμουνα κιόλας. Όταν είπε κόλαση και να αφήσουμε... εγώ πέταξα ότι θέματα έχω αρνητικά, όλα αυτά τα πέταξα, τα 'βαζα εκεί. Αλλά καθόμουνα στην πισίνα δεν ήθελα να πάω πουθενά αλλού. Όταν είπες να μπορούμε στο καζάνι λέω «άντε ας μπω κι εγώ στο καζάνι δεν πειράζει»

Άννα:

Σε καζάνι ήσουν...

[γέλια]

Κ.:

Πισίνα καζάνι!

Τ.:

Ήταν δροσερό όμως...

Το τάλισμαν για μένα, εδώ και μερικές μέρες μου 'ρχεται ένα κρύσταλλο. Αυτό είδα σαν τάλισμαν, το οποίο το έβαλα και, όταν το έβαλα στην κεφαλή λες και φωτίστηκε πάρα πολύ. Με το θέμα του αυτιού αισθάνθηκα περίπου το ίδιο που αισθάνθηκα και μάλιστα λέω «θα καθίσει λίγο για να ξανάρθει στη θέση του;» Και αισθάνθηκα πάρα πολύ ωραία όταν μίλησαν για το Μεγάλο Αλέξανδρο που ήταν εδώ πέρα, αισθάνθηκα μια πολύ ωραία ενέργεια.

Κ.Α.:

Εγώ δεν αισθάνομαι έτοιμη να πω κάτι.

Α.:

Πριν αρχίσει η ιστορία με τ' αυτί εγώ αισθανόμουν από το αριστερό μου αυτί ότι γινόντουσαν διάφορες διεργασίες εκεί, κάτι μου σκαλίζανε. Μετά είπε για το δεξί, αισθάνθηκα από το δεξί πλέον. Ως προς την κόλαση κι εγώ έτσι όπως μπήκες, από εντός μου μπήκα, αφού αισθάνθηκα περίπου όλα αυτά που είπε η Γι. πριν ότι αυτές τις μέρες γίνονται διεργασίες μέσα μου και έξω μου. Δηλαδή βλέπω μπροστά μου... να αυτοπαραινιούμαι. Και τα βλέπω να γίνονται μπροστά μου διάφορα πλην των γεγονότων που είχαν γίνει που με φέρανε κατάφατσα με τον ίδιο μου τον εαυτό κι αυτά που πρέπει να δω. Μπαίνοντας στην κόλαση μπήκα από μέσα μου σ' ένα σκούρο πράγμα. Προσπαθούσα να βρω πάτο. Λέω,

θα βρω πάτο. Δεν υπήρχε πάτος. Λέω «θ' ανέβω προς τα πάνω». Απλώς έβλεπα το πρόσωπο μου έτσι κάπως με λάσπη. Πέταξα μέσα... φόβους... αλαζονεία, υπεροψίες, ότι μπορείς να φανταστείς... Τελικά σα να ήταν το στομάχι μου αυτό το καζάνι, γιατί πάντα εκεί εγώ το εντοπίζω.

Όταν φτάσαμε στο σημείο του τάλισμαν έρχεται μπροστά μου ένας πυρσός. Λέω, δεν μ' αρέσει, αυτόν τον είχα ξανά. Και την προηγούμενη φορά ένα πυρσό είχα δει. Λέω, δεν θέλω τον πυρσό, λέω, θέλω κάτι άλλο. Δεν ερχόταν τίποτα, περίμενα. «Θέλω», λέω, «κάτι άλλο». «Πάρε ένα καζάνι να 'χεις». μου 'ρχεται ένα καζάνι μπροστά μου!

[γέλια]

Ε.Π.:
Όχι πισίνα...

Α.:
Ένα καζάνι. Λέω «Τι βλακείες είναι αυτές; Θέλω κάτι άλλο.»

[γέλια]

Γ.:
Δύσκολη πελάτισσα!

Α.:
Και τελικά μου 'ρχεται από πάνω πλατς μία μουτζούρα...!

[γέλια]

Άννα:
Ε, μα κυρά μου...

Α.:
Λέω αυτή είναι πως το είπα, που βάζουν το βουλοκέρι. «Αυτό είναι» λέω «βουλοκέρι. Καλό είναι κι αυτό» κι έμεινα μ' αυτά τα τρία. Αυτά.

Α.:
Θ' αρχίσω με τ' αυτί. Το αυτί κι εγώ είδα το αριστερό και μου το τράβαγε από πάνω έτσι, πως μας το τράβαγε ο δάσκαλος παλιά. Μετά μας είπες το δεξι και ότι το βάσταγε από το λοβό εδώ πέρα και το τράβαγε προς τα κάτω. Πάντως βεβαίως άνοιγε, άνοιξαν τ' αυτιά και μπήκανε μέσα διάφορες πληροφορίες.

Στο θέμα της κόλασης. Αισθανόμουν σ' ένα πολύ ωραίο φυσικό περιβάλλον. Δε με άγγιζε ούτε η πίσσα που είπες, ούτε η φωτιά, ούτε τίποτα. Και μέσα από την κόλαση υπήρχε μια σκάλα, σαν τη σκάλα της κλίμακος του Ιωάννη. Αλλά αντί να πετιόνται από πάνω προς τα κάτω ανθρωπάκια εγώ ανέβαινα πάνω στη σκάλα και πήγαινα προς τα ουράνια. Όταν είπες για το τάλισμαν, εκεί είναι που έπαθα την πλάκα μου διότι ζωγράφισα μία αγχόνη...

Άννα:
Why not! Εδώ είδαμε κι είδαμε... τώρα...

[γέλια]

Α.:
Και το πρόβλημα μου ήταν όταν είπες να τη βάλουμε στον αφαλό, την έβαλα, την ακούμπησα στον αφαλό και το... της αγχόνης αυτό το... ήτανε στην καρδιά.

Ε, μετά ανέβηκε στο κεφάλι γιατί είπες να ανεβεί στο κεφάλι. Έκανα όμως μία αγχώνη όπως κάνουν τα παιδάκια στο παιχνίδι, ξέρεις, εκείνο που κάναμε την αγχώνη. Πως το λέγανε; Αμάδα;

(όλοι μαζί) :
Κρεμάλα.

Λ.:
Κρεμάλα.

Β.:
Α, άλλο η αγχώνη τότε. Η αγχώνη είναι αυτό που κόβει.

Α.:
Άλλο αγχώνη κι άλλο κρεμάλα.

Λ.:
Όχι, όχι αυτό είναι άλλο.

Μ.:
Αυτό δεν είναι αγχώνη, αυτό είναι...γκιλοτίνα.

Λ.:
Την κρεμάλα έβαλα, κρεμάλα.
Για το θέμα όταν ήρθανε ο Αλέξανδρος και ο Ληρ και όλα αυτά είπα «εντάξει, οι δικές τους εμπειρίες. Εγώ έχω τη δικιά μου εμπειρία και τι, ας λένε, εντάξει, μας λένε οτιδήποτε μας λένε. Δεν με ενδιαφέρουν όλα αυτά τα πράγματα». Έμεινα αμέτοχος. Αυτά.

Β.:
Αυτή η σκάλα πως είναι;

ΜΛ.:
Μια στρογγυλή.

Λ.:
Όχι μια στριφογυριστή. Είναι μια ίσια σκάλα που ανεβαίνει...

Κ.:
Του κλίμακος πάντως, του Ιωάννη της κλίμακος είναι στρογγυλή.

Λ.:
Καλά δεν ξέρω μπορεί να μην ήταν του, της κλίμακος. Ήτανε μία... την έχω δει στην Φλωρεντία νομίζω, ήτανε μία σκάλα σ' ένα ναό μέσα που... ενός πολύ γνωστού ζωγράφου, τώρα μου διαφεύγει.

Β.:
Μικελάντζελο;

Λ.:
Όχι, όχι ήτανε η κόλαση κι ο παράδεισος απάνω...

Β.:
Του Δάντη!

Λ.:
Του Δάντη μπράβο.

Άννα:

Αν θυμάμαι καλά, όταν αναφερόμαστε στον Ιωάννη της κλίμακος, η κλίμακα δεν ήτανε μια σκάλα "σκάλα", ήτανε το βιβλίο που έγραψε που ήτανε εικοσιτέσσερα κεφάλαια, γι αυτό το λένε κλίμακα γιατί κλιμακώνεται από το Α προς το Ω.

Β.:

Κι εγώ αυτό ξέρω... Γι αυτό ρώτησα.

Λ.:

Λάθος, λάθος μου. Νόμιζα...

Άννα:

Υπάρχει όμως η εικόνα, έχουμε όλοι μια εικόνα σαν την κλίμακα του Ιωάννη. Οπότε σε σένα σε τι αντιστοιχούσε αυτό; Στην ευθεία σκάλα.

Λ.:

Στην ευθεία σκάλα ναι, ναι.

Άννα:

Οπότε αυτό θέλεις. Δεν ξέρω αν υπήρχε κάποια απεικόνιση από κάποιον... καλλιτέχνη.

Κ.:

Του Δάντη η κόλαση είναι σε... σε σπείρες.

Λ.:

Όχι, ήτανε μια ευθεία σκάλα τέλος πάντων.

Ε.Π.:

Έχω δει σε εικόνα. Αυτή που λες τη σκάλα την έχω δει. Και έχει μου φαίνεται κάτι διαβολάκια και αγγέλους.

Λ.:

Διαβολάκια που πέφτουνε κτλ.

Β.:

Αυτό που βάζουνε και στον άμβωνα, δεν είναι;

Άννα:

Πάντως μήπως εννοούσες την κλίμακα του Ιακώβ;

Λ.:

Του Ιακώβ ναι, ναι.

Γ.:

Το όραμα του Ιακώβ που είδε τη σκάλα και... Του Ιακώβ το όραμα.

Άννα:

Έχουμε πολλές σκάλες...

Λ.:

Πάντως το θέμα ήτανε ότι ήτανε πολύ ευχάριστα κάτω και δεν μου 'κανε καμιά εντύπωση.

Άννα:

Μπράβο.

Ε.Σ.:

Εγώ ένιωσα με το αυτί πολύ πιο πριν, σχεδόν από την ώρα που μπήκαμε μέσα, παρά από την ώρα που το 'παμε. Κι ήτανε και έντονο και μ' έχει πιάσει όλη αυτή η πλευρά ακόμη.

Με την κόλαση... Έκανα μια βουτιά στο άπειρο μαύρο. Ευτυχώς είπες για κείνη τη φωτιά και λίγο μου 'ρθε η έμπνευση κι έφτιαξα και 'γω μια φωτιά. Πέταξα εκεί κάμποσους φόβους –τελικά έχω περισσότερους από όσους νόμιζα. Κι έχω δυο μέρες τώρα που ασχολούμαι με τους φόβους μου. Κάποια κομμάτια σήμερα βγήκαν λίγο πιο καθαρά, τα 'δα λίγο πιο αντικειμενικά. Στο καζάνι ζωγράφισα ένα σταυρό χρυσό, λίγο προς τον αγκυλωτό, όχι αγκυλωτό που ανοίγει λίγο...

...:

Τη σβάστικα;

Ε.Σ.:

Όχι σβάστικα. Που ανοίγει λίγο...

Άννα:

Τέλος πάντων κατάλαβα, σαν αυτόν που έχει ο Σαιν Ζερμαίν.

Ε.Σ.:

Ναι, ναι αυτόν! Μία μέρκαμπα κι ένα ολόλευκο περιστέρι. Όταν είπες να βάλουμε τη δική μας ενέργεια στο κέντρο την είδα πολύ γκρίζα και μετά άρχισε ν' αλλάζει πολλά χρώματα μέχρι που έφτασε στο ασημί χρυσό, μμ... ανακατεμένο. Αυτά.

Β.:

Κι εγώ, άρχισε με το αριστερό μου αυτί και μου το πίεζε, μου το πίεζε... Μετά, που είπες κάποια στιγμή, έπιασε και το δεξί αλλά εντάξει. Και είχα την αίσθηση ότι κάτι με τρύπαγε, αλλά όχι ακριβώς με τρύπαγε. Έμπαινε απ' το ένα και έβγαινε απ' το άλλο σαν ακτίνα φωτός... σαν... φως ξέρω 'γω δεν... δίχως πόνο κι όλα αυτά. Τέλος πάντων και στην... στην κόλαση έβλεπα γύρω-γύρω μου φωτιές, χωρίς, ούτε θέρμανση ένιωθα, θερμότητα δηλαδή, ούτε μ' ακούμπαν, λες ήμουν, δεν ήμουν... Λέω, αν είναι έτσι η κόλαση! Εντάξει μια χαρά είναι.

Άννα:

Ούτε μαστίγια, ούτε...! Άντε βρε...

Β.:

Τίποτα, τίποτα... Μετά για μια στιγμή και που μας είπες και στο βούρκο να πέσουμε, στην πίσσα...

Άννα:

Στο πηγάδι.

Β.:

Στην πίσσα μας είπε. Έπεσα στην πίσσα, ναι μεν σα να βούλιαζα, αλλά ουσιαστικά δε βούλιαζα. Σα να ήταν ελαστική η πίσσα και έπεφτα, έπεφτα, έκανε σα γούβα και μετά με πέταγε.

Άννα:

Και έκανες τραμπολίνο.

Β.:

Ναι κάπως έτσι σαν τραμπολίνο. Μου παρουσιάστηκε και μία σκάλα ανεμόσκαλα... ε, και την έπιασα και καθόμουν έτσι και με τράβαγε η ανεμόσκαλα προς τα πάνω

Άννα:

Μετά θα κουραστεί ν' ανέβει τα σκαλοπάτια...;

Β.:

Ναι και δεν είχε κάπου που να 'φτανε, κάπου σ' ένα άσπρο φαινότανε. Δεν έβλεπα που ήτανε από κει που στηριζότανε η ανεμόσκαλα τέλος πάντων. Και εγώ κρατούσα την ανεμόσκαλα άνετα, με πήγαινε προς τα πάνω. Μετά για μια στιγμή μας λες κατεβείτε και σχεδιάστε στο καζάνι. Ε, με ξανακατεβάζει κάτω. Σκεδιάζω, λέω «τι να σκεδιάσω, τι να σκεδιάσω;» κατ' ευθείαν σκεδιάστηκε πάλι η ανεμόσκαλα πάνω στο χαρτί που συνέχισε στην κανονική της και μου έπιασε όλα μου τα σημεία, καρδιές, απ' τον αφαλό πάνω η ανεμόσκαλα και συνεχίσαμε και αυτό.

Γ.:

Λοιπόν, εγώ είναι η πρώτη φορά που ότι γινότανε ήδη μου 'χε γίνει εμένα πριν. Δηλαδή [γελάει] όλα όμως! πρώτον και δεύτερον θέλω, κατ' αρχήν θέλω να τους ευχαριστήσω γιατί ήταν για μένα καταπληκτική αυτή η σημερινή... Ήτανε σα να μου λέγανε εμένα και νομίζω και σε πολλούς άλλους... Μου λύσανε μέσα μου πάρα πολλά πράγματα μ' όλο αυτό που ειπώθηκε στο πρώτο μέρος, όπου απ' την αρχή, από την ώρα που είπα την ιστορία μου, αυτό το... που μου συνέβαινε, από κείνη τη στιγμή και μετά το αυτό. Πριν πούνε για τ' αυτό άρχισε το αυτό να βουίζει να περιστρέφεται να το αισθάνομαι ότι ήτανε κατακόκκινο, λέω «θα φεγγοβολάει» κόκκινο, να με καίει να... και λέω κάτι μου λένε τώρα... σα να γινότανε ένα εκεί πέρα, τέλος πάντων. Μετά λέει για το αυτό και το ένιωθα που μου το τράβαγαν εδώ, μου το τράβαγε εδώ πέρα το αυτό και... Αλλά ήταν ενεργοποιημένο πάρα πολύ όλο μου το κεφάλι αυτό.

Και μετά... μπήκαμε... μόλις λέει... μας πιάνει ο Κρόουλι απ' το χέρι προτού πει οτιδήποτε εγώ το βλέπω να στροβιλιζόμαστε μαζί σε μία δίνη και να μπαίνουμε μέσα. Και μετά λέει «πάμε στην κόλαση». Ωχ, λέω, τώρα, τι κόλαση; [γελάει] Η κόλαση... εντάξει, ΟΚ. Και αρχίζουμε να οραματιζόμαστε εκεί τα... τις πίσσες κι όλα αυτά. Είναι κάτι κόκκινο που καίει και μαύρο μαζί κι ένα πράγμα να κοχλάζουνε και να γίνεται διάφορα... Αλλά εγώ κολύμπαγα μέσα εκεί δε με ενδιέφερε πια. Ήμουν σα, σα να είχα αναισθητοποιεί... Να τρέχει πάρα πολύ αίμα... Για μένα ένας μεγάλος μου... αυτό η μεγάλη μου... είναι η βία, η βία. Ένιωθα ότι εκεί μέσα υπήρχε, δηλαδή ότι... αυτός ο μεγάλος μου φόβος ο εσωτερικός η βία υπήρχε εκεί μέσα και φώναζε. Αλλά μετά από λίγο μου 'τανε τελείως αδιάφορο όλο αυτό. Και μετά άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι... η κόλαση δεν είναι μόνο για τους φόβους μας αλλά είναι και τα μικρά-μικρά πραγματάκια δικά μας που θέλουνε να, να δούμε και να δουλέψουμε και όλα αυτά.... Αλλά τελικά δεν είναι τόσο... κάτι τρομερό. Είναι κάτι δικό μας κι αυτό.

Και... το τάλισμαν... Ά, και μόλις λέει για το τάλισμαν, πριν πει οτιδήποτε, έρχεται ένας σταυρός, ένας σταυρός απ' αυτούς που είναι με το μακρύ στέλεχος από κάτω, που... μεγαλώνει, μεγαλώνει, μεγαλώνει, γίνεται σα να είναι, να έχει φως, σα να είναι όχημα και αρχίζει και με ρουφάει μέσα... εντός. Και εκτοξεύομαι... μαζί του. Φυσικά μετά τον έβαλα πάνω μου, εδώ στα σημεία και άρχισε να, να το νιώθω, να νιώθω πάλι φωτεινή μέσα σ' ένα όχημα και στροβιλιζόμαι και πηγαίνω ψηλά μέσα σ' ένα, μες το φως. Και... α, και στην αρχή, στην αρχή κάνω, έκανα την επίγνωση μέσα μου ότι τελικά... κάτι που μας το είπε και στο τέλος, ότι είναι τα μικρά-μικρά πραγματάκια αυτά που, κάτι μικρό δικό μας, κι αυτό οτιδήποτε, έκανα την επίγνωση ότι κάθε στιγμή, κάθε στιγμή που οτιδήποτε, για κάθε μας στιγμή πρέπει να είμαστε ευγνώμονες και χαρούμενοι.

Και... και στο τέλος κάτι τέτοιο ας πούμε είπε. Και ήθελα να ρωτήσω γιατί αυτό που δεν κατάλαβα είναι ποιος ήταν αυτός που μπήκε μετά το βασιλιά Λήρ ένας Έστεφαν... Στήβεν...

Άννα:
Στέφεν Χωκ.

Γ.:
Χωκ. Τι είναι αυτός;

Β.:
Ολλανδός. Χμ, χμ..

Γ.:
Ναι ποιος είναι αυτός; Μπορούν να μας πουν;

Άννα:
Αν μας πουν...

Γ.:
Ναι τι είναι αυτό γιατί... κάτι δε μου λέει, δεν τον ξέρω δηλαδή... η μπορεί να τον ξέρω αλλά... Τι άλλο; Δε νομίζω να έχω τίποτα... Αυτά.

Άννα:
Μήπως κάτι θυμηθήκατε από δω; Το τάλισμαν; *[προς την Κ.Π. που δεν μίλησε]*
Πως έτσι;

Κ.Π.:
Α, ναι είδα το... είδα το μονόκε... πως το λένε το άλογο...

Άννα:
Το μονόκερω;

Κ.Π.:
...με τα φτερά και...

Β.:
Τον πήγασο.

Κ.Π.:
Και τη θεά Αθηνά.

Μ.:
Μαζί με το σύμβολο του απείρου ήρθε, αυτό το ζωγράφισα, αλλά ήρθε ο Δίας, ο πλανήτης, όπως είναι. Και επίσης και ένας κρύσταλλος. Αυτό που είπε ο Τ.

Άννα:
Μάλιστα. Εγώ έβλεπα την κόλαση όπως στις γελοιογραφίες του Αρκά. Ήταν... *[γελάει]* Μόνο αυτό μπορούσα να φέρω στο νου μου για κόλαση... και...

Λ.:
Είπες κάτι για καπέλα νομίζω;

Γι.:
Που κρύβουνε από κάτω...

Άννα:

Τα κέρατα ναι... Στο τάλισμαν μου είπαν να βάλω ένα στήθος με ένα ρόδο, ρόδο στο στήθος, ένα ανοιχτό κόκκινο.

Λ.:

Το τριαντάφυλλο. Πολύ ωραίο!

Άννα:

Ναι, και μάλιστα υπήρχε κάποια ενέργεια εκεί, δική μου προφανώς, που μου 'λεγε «Αχ σε περίμενα, έλα, πάρε με μαζί, πάρε με μαζί». Και αφού κάποια στιγμή ρώταγα, τώρα τι γίνεται; Αλλά μέσα σ' όλα λεγόντουσαν και πράγματα οπότε λέω, πάμε τώρα γιατί... έλα και πάει στην ευχή, να δούμε τι θα γίνει.

.....

Τελειώνοντας να διευκρινίσουμε κάτι. Οι ενέργειες που έρχονται στη μέση του κύκλου σας, σας βάζουν στο παιχνίδι. Οι ενέργειες που στέκονται απ' έξω περιφρουρούν τρόπον τινά τον κύκλο και μαζεύουν την ενέργεια σας προς το κέντρο. Οι ενέργειες που σας βάζουν στο παιχνίδι είναι αυτές που δίνονται κυρίως με μορφές συμβόλων. Ωστόσο ακόμα και τα ονόματα λειτουργούν με τέτοιο τρόπο. Συνεπώς θα πρέπει να εκλάβετε τα ονόματα που σας δίνονται σαν ενεργοποιητές. Είναι αυτό που αναφέραμε και πριν, να εκλαμβάνετε τα ονόματα, τις οντότητες που σας λέμε ότι βρίσκονται στον κύκλο, σαν δονήσεις που ενεργοποιούν κάποια στοιχεία σας. Λέγοντας σας, ας πούμε, ότι είναι ο Σαιν Ζερμαίν στο κέντρο του κύκλου, σημαίνει ότι εκείνη τη στιγμή αναδεύονται οι ενέργειες που σχετίζονται με την έβδομη ακτίνα του Σαιν Ζερμαίν, την τρίτη κτλ κι ότι εκπροσωπεί ο Σαιν Ζερμαίν για σας. Την περιγραφή της ενέργειας του βασιλιά Αηρ την έκανε η Κ. Όσο για τον Στέφεν Χωκ... είναι μία νοητική μορφή, ένα δημιουργήμα του νου κάποιου συγγραφέα. Δεν έχουμε λόγο να σας πούμε ποιου. Χρησιμοποιήστε την δόνηση για να μπειτε στην ενέργεια του.

Ξέρετε, χρειάζεται ν' αρχίσετε να ξεπερνάτε μερικά κωλύματα. Μέχρι τώρα όταν σας μιλούσαμε για κάποια πρόσωπα ιστορικά, που πέρασαν από την ιστορία σας και υπάρχουν κάποια καταγεγραμμένα στοιχεία, προσπαθούσατε να διαβάσετε για να μπειτε στην ενέργεια και να γνωρίσετε περισσότερα γι αυτό το πρόσωπο. Και κρίνατε τις ενέργειες τους ανάλογα μ' αυτό που διαβάζατε. Το παράδειγμα όμως που ζείτε τώρα σχεδόν καθημερινά με την ενέργεια μου, την ενέργεια του Άλιστερ Κρόουλι σας δείχνει ότι είναι πάρα πολύ διαφορετικές οι ενέργειες στα εσωτερικά πεδία απ' αυτό που φαίνονται να είναι στο γήινο πεδίο. Έτσι μην περιμένετε να μάθετε για την πραγματική οντότητα πολλά πράγματα. Μπορείτε να διαβάσετε, να μάθετε πράγματα για το βιογραφικό της, ας πούμε, και αυτό θα σας βοηθήσει να συντονιστείτε μ' εκείνη την όψη της που εκδηλώθηκε κάποτε. Παραδείγματος χάριν ο Αλέξανδρος, ο Μέγας, είναι μία πολύ σπουδαία οντότητα, πραγματικά, στη δική μας πλευρά του πέπλου, μια οντότητα που χαίρει εκτίμησης στα μάτια πάρα πολλών ανθρώπων. Για άλλους είναι κατάπτυστος. Δεν έχει σημασία, είναι το παιχνίδι που θέλησε να παίξει η ψυχή του στη γη. Δεν έχει ιδιαίτερο νόημα ούτε να τον εξαίρετε, να εξαίρετε το παράδειγμα του, ούτε να τον φτύνετε. Είναι αυτός που είναι. Είναι η ενέργεια, μία από τις ενέργειες του πολλαπλού σας εαυτού, του πολυδιαστασιακού σας εαυτού, όπως όλοι μας. Και πραγματικά έχει να σας φέρει ένα πλούτο, μία πληθώρα απόψεων και οδηγιών, που δεν σχετίζονται απαραίτητα με την εκδήλωση που είχε στη γη το τριακόσια τόσο προ Χριστού. Έτσι τα πράγματα είναι πιο απλά αρκεί να μπορείτε να τα δείτε πιο απλά.

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι μαζί σας για να σας φέρει το εξής: την δυνατότητα να χειρίζεστε την ενέργεια σας σε όποιο πεδίο κι αν σταθείτε. Αυτό είναι που χρειάζεστε. Αυτή τη δουλειά κάνουμε κοντά σε όλα τα υπόλοιπα που λέγονται,

και με μια επίφαση μαγείας. Έχετε συνειδητοποιήσει ότι αυτό που κάνουμε δεν έχει καμία σχέση με τη μαγεία όπως την φανταζόσασταν. Ωστόσο είναι μαγεία και είναι υψηλής μορφής μαγεία. Είμαι εδώ λοιπόν για να σας δείξω πώς να χειρίζεστε τον πολυδιαστασιακό σας εαυτό. Βλέπετε ότι μέρα με την ημέρα αποχτάτε όλο και περισσότερο την ενέργεια σας, κρατάτε όλο και μεγαλύτερο κομμάτι της δύναμης σας. Σας είναι πιο εύκολο να κινείστε πολυδιαστασιακά. Όμως αυτό θα πρέπει κάπως να το διαχειριστείτε. Αυτό κάναμε και σήμερα πηγαίνοντας στην ενέργεια της κόλασης.

Ένα άλλο πράγμα που πρέπει να έχετε υπ' όψη σας είναι ότι με τη ροή των πραγμάτων κλείνουν κάποια πεδία, σφραγίζονται κάποια πεδία και με τη δουλειά που κάνουμε σήμερα ουσιαστικά κλείνει για σας αυτό το πεδίο. Αυτός είναι και ο λόγος που σας φέραμε να το επισκεφτείτε και να συνδεθείτε με τις ενέργειες σας που υπάρχουν εκεί. Μην αμφιβάλλετε ότι έχετε κάποιες ενέργειες στην κόλαση όπως κι αν την ορίζει ο καθένας και η καθεμιά σας. Ωστόσο με τη δουλειά που κάναμε συνδεθήκατε μ' αυτές τις ενέργειες και τις απελευθερώνετε. Και γίνεται αυτό γιατί κλείνουν τα πεδία. Δεν κλείνουν για όλη την ανθρωπότητα, έχει αρχίσει όμως να κλείνει αυτό το επίπεδο και φυσικά είστε οι πρώτοι που βγαίνετε. Μαζεύετε τις ενέργειες σας και αποχωρείτε.

Ήτανε λοιπόν πολύ πρακτικής φύσης η δουλειά που κάναμε ουσιαστικά. Στο επόμενο διάστημα όταν επεξεργαστείτε αυτά που ειπώθηκαν, αυτά που ακούσατε και μέχρι το τέλος της εβδομάδας θα έχετε συνειδητοποιήσει αρκετά πράγματα ακόμα.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα. Καλό σας βράδυ.

Γ.:

Τι όμορφο που ήταν αυτό που μας είπε! Πω, πω... Ήταν υπέροχο! *[γελάει από ευτυχία]*

Άννα:

Good news. Να δούμε πως θα το διαχειριστούμε αυτό. Θα το διαχειριστούμε... Ήδη το 'χουμε κάνει.

Γ.:

Εντάξει, ήδη διαχειριζόμαστε... διαχειριζόμαστε... έχουμε πέσει μες το πέλαγος και κολυμπάμε... με σωσίβια, χωρίς σωσίβια... με κύματα... εντάξει.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

8.4.2009

Γράφουμε ιστορία... Εμείς κι εσείς μαζί... Γράφουμε ιστορία... Έτσι γράφεται η ιστορία. Εσείς πιστεύετε ότι χρειάζεται να είναι κανείς διάσημος για να γράψει ιστορία; Πιστεύετε ότι χρειάζεται να έχει την κοινή αποδοχή και να τον τιμούν σαν ένα μεγάλο πρόσωπο για να γράψει ιστορία; Μα η ιστορία γράφεται απ' τους μικρούς κι ασήμαντους, όχι απ' τους μεγάλους, όχι από τους δυνατούς. Από σας γράφεται η ιστορία. Και δεν το λέμε αυτό για να δυναμώσουμε τη ματαιοδοξία σας, το λέμε για να μπείτε για λίγο στη σύνδεση ανάμεσα στο παρελθόν και στο μέλλον. Στέκεστε στο τώρα και κάθε τι που κάνετε εντυπώνεται στο διάστημα. Η για να το θέσουμε αλλιώς υπάρχουν τόσα πολλά σημεία αναφοράς στο διάστημα κι εσείς με κάθε σας σκέψη, με κάθε συνειρμό κάνετε μια σειρά συνδέσεων και την εγκαθιστάτε στο διάστημα. Αυτή είναι η σχέση ανάμεσά σας, καμία άλλη.

Μη νομίζετε ότι είστε εδώ για ακούσετε και να μάθετε πράγματα που δεν ξέρετε, για να μυηθείτε στα μυστικά της μαγείας που δεν γνωρίζετε ήδη, αλλά έρχεστε για άλλη μια φορά να δημιουργήσετε νέους συνειρμούς πλουτίζοντας το μεγάλο υφαντό. Αυτό το μεγάλο υφαντό θέλουμε τώρα να δείτε τώρα να σας τυλίγει. Σας καλύπτει όλους μαζί.

Ο Ηλίας παρακολουθεί από την άκρη του κύκλου. Ο Σαιν Ζερμαίν σηκώνει τα ηνία της ομάδας και τα παραδίδει στον Ωρίωνα. Ο Κουτχούμι, ο Σανάντ Κουμάρα, ο Μορύα στέκονται και παρακολουθούν κι αυτοί. Στο κέντρο του κύκλου ο Άλιστερ Κρόουλι με την ενέργεια του Χριστού. Ζητείστε να μπείτε μέσα τους. Εστιαστείτε στο κέντρο και εισχωρήστε στην ενέργειά τους. Είναι ένα, ο Άλιστερ Κρόουλι και ο Χριστός είναι ένα. Απευθύνεστε στην ίδια οντότητα. Φαίνεται τραγικά παράδοξο αυτό σε κάποιους και είναι πολλοί που θα αντιδράσουν ακούγοντας το. Ωστόσο Εγώ Είμαι μέσα από τον Άλιστερ Κρόουλι και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Δεν νομίζετε; Μία εξαιρετική σύνδεση της ενέργειας του Χριστού με τη μαγεία. Κάποιοι θα διερίγνυαν τα ιμάτιά τους στο άκουσμα αυτού του λόγου, θα κυλιόντουσαν στη λάσπη μέσα σε θρήνους κι οδυρμούς για την κατάντια ορισμένων ανθρώπων, που συνδέουν την ενέργεια του Χριστού με ένα τέτοιο μίasma. Ωστόσο, ξέρετε καλύτερα... ξέρετε καλύτερα... ο Άλιστερ Κρόουλι και ο Χριστός είναι ένα.

Ο Μορύα, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, έξω από τον κύκλο, σας καλωσορίζουν σ' αυτή τη συνάντηση. Όλα είναι πιθανά, αυτό να θυμόσαστε, όλα είναι πιθανά. Όλα είναι δυνατά και τίποτα δεν μπορεί να κρατήσει πίσω το ρεύμα της εξέλιξης. Όλα τα στεγανά του κόσμου μαζί δεν μπορούν να το εμποδίσουν να κυλήσει. Ο Χριστός εντείνει τις προσπάθειές του αυτό το διάστημα για τη διάδοση του φωτός και της αλήθειας, της επίγνωσης της αλήθειας, στα κατώτερα στρώματα ύπαρξης. Τα στρώματα αυτά με τα οποία συναντηθήκατε κατεβαίνοντας στην κόλασή σας. Μια εργασία που μπορεί να έγινε μ' έναν αρκετά ανάλαφρο τρόπο, ωστόσο συνέβη εδώ και ήταν πολύ καλό το ότι μπόρεσε να συμβεί. Ήταν πολύ καλό το ότι μπόρεσατε να μπείτε στα σώψυχά σας, όπως λέτε, και εκεί να εδραιώσετε μια άλλη σχέση με τον φόβο και την αλήθεια. Η κόλαση και ο παράδεισος είναι ένα και το αυτό. Ο Χριστός βρίσκεται το ίδιο παντού. Η διαφορά υπάρχει σ' αυτόν που βιώνει το ένα ή το άλλο. Στη μεγάλη ενότητα των πάντων τη διαφορά την κάνει η προσωπική αντίληψη των πραγμάτων και ο προσωπικός σας συντονισμός και δεν καταλαβαίνουμε, όταν πιστεύετε ότι, όταν κατεβείτε τα σκαλιά της

κολάσεως, θα βρείτε κάποιον άλλο εκτός απ' τον Χριστό, εκτός από μεγάλο, το κύριο αρχέτυπο της εκδήλωσης το οποίο, κατόπιν, μετά την αρχική του προβολή, αρχίζει και αναλύεται σε μικρότερα αρχέτυπα, μέχρι που φτάνει να αναλύεται σε όλα τα μικρά σύμβολα της καθημερινότητάς σας, στα πιο απλά σχήματα που χρησιμοποιείτε, και μ' ένα μοναδικό τρόπο βρίσκεται παντού.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, συνεχίζω, Είμαι Εγώ και με δεχτήκατε όπως ήμουν. Αυτό είναι που κάνει τη διαφορά. Με δεχτήκατε όπως ήμουν. Αυτό είναι που ζητά το πνεύμα από τους ανθρώπους. Τείνετε να κάνετε ανταλλαγές, τείνετε να σκέφτεστε ότι «το πνεύμα με φροντίζει και με αγαπά κι εγώ γι' αυτό το αγαπώ, γιατί με φροντίζει». Αν θέλετε να σας αγαπώ και να τα 'χουμε καλά θα με φροντίσετε. Για να εργαστώ μαζί σας θέλω αυτό και το άλλο και το άλλο... Τείνετε να βάζετε όρους. Αυτή τη φορά τα πράγματα έγιναν πιο απλά. Υπήρξε αποδοχή χωρίς όρους. Και το τονίζουμε αυτό όχι για κάποιον άλλο λόγο, παρά μόνο για να καταλάβετε εσείς τι ακριβώς κάνατε και να συνειδητοποιήσετε πόσο ελεύθεροι και ελεύθερες είστε τώρα πια.

Στα μεγάλα δράματα έρχεται η στιγμή που ο ηθοποιός βγάζει τη μάσκα και γίνεται η αποκάλυψη. Έτσι δεν είναι; Ήταν πολύ ιδιάζουσες οι συνθήκες στις οποίες κατέβηκε και αναπτύχθηκε η προσωπικότητα που ονομάζεται Άλιστερ Κρόουλι, κι έφερε ένα είδος ενέργειας μοναδικό για την εποχή του και μπόρεσε να διατηρήσει ζωντανή τη φωτιά της αλήθειας ακόμα και στις χαμηλότερες δονήσεις. Είναι αλήθεια αυτό. Μην το φοβάστε. Μπορείτε να διατηρήσετε τη φωτιά της αλήθειας ακόμα και στις χαμηλότερες δονήσεις. Γι' αυτό τον τιμούμε και τον αγαπούμε, όπως κι εσείς άλλωστε. Μόνο που τώρα που η ενέργεια της προσωπικότητάς έχει απέλθει, έχουν αποδοθεί τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ, η αρχαγγελική του ενέργεια, του Άλιστερ Κρόουλι, είναι εδώ μαζί μου κι εργάζεται μαζί μου κι εγώ μέσα απ' αυτόν.

Κι έτσι, θα σας ζητήσουμε αυτή τη φορά στο κέντρο του κύκλου σας να δείτε ένα περιστέρι, ένα όμορφο λευκό περιστέρι.

Έτσι αλλάζει ο άνθρωπος. Ακόμα κι αν υπάρχουν φορές στη ζωή σας που ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι πολύ απέχετε απ' το να είστε ένα λευκό περιστέρι, αυτό είστε. Ένα κι ένα κάνουν δύο λοιπόν. Ο Σανάτ Κουμάρα κατεβαίνει στο κέντρο του κύκλου και βάζει το περιστέρι στην κορυφή της κεφαλής. Το περιστέρι πετά, πετά πάνω από όλους σας και κάθεται στο κεφάλι του καθενός και της καθεμιάς ξεχωριστά. Η αλήθεια είναι μαζί σας, μην τη φοβάστε.

Ζητείστε απ' το περιστέρι να φύγει απ' το κεφάλι και να έρθει να φωλιάσει στην καρδιά. Είμαι εδώ, λέει, κι είμαι μαζί σου και θα με έχεις πάντοτε κοντά σου, όποτε χρειαστεί. Το πέπλο έχει γίνει τόσο λεπτό για όλους σας, που μπορείτε να κοιτάτε στη δική μας μεριά και με το βλέμμα σας να τη διαπερνάτε. Απλά δεν το έχετε συνειδητοποιήσει ακόμα αυτό που κάνετε. Μπορείτε να κοιτάτε στα τρίαβαθα της ύπαρξής μας, να αντιλαμβάνεστε τις ενέργειές μας.

Αφήστε μας να συνεχίσουμε. Στο κέντρο του κύκλου βρίσκεται ο λευκός κρίνος. Έχετε καταλάβει πια ότι είναι το σύμβολο του Άλιστερ Κρόουλι. Ο λευκός κρίνος της Παναγίας. Πάρτε τον και βάλτε τον στο πέτο.

Και έτσι, όπως κάθεστε, ζωγραφίστε γύρω σας έναν κύκλο, μια πεντάλφα μέσα στον κύκλο με τις πέντε ακτίνες να διασταυρώνουν η μια την άλλη στο κέντρο.

[παύση]

Βρείτε τον εαυτό σας να στριφογυρίζει έτσι ώστε τελικά να φορέσετε την πεντάλφα στο κεφάλι. Δεν σας προτείνουμε να το κάνετε με έναν συγκεκριμένο τρόπο αυτό, απλά δείτε το να συμβαίνει.

[παύση]

Αφήστε μας να πάρουμε μερικές βαθιές ανάσες μέσα σας. Εισπνεύστε και εκπνεύστε βαθιά. Η πεντάλφα απ' το κεφάλι διαπερνά το σώμα, το ηλιακό πλέγμα, κατεβαίνει στην κοιλιά, στη βάση, στα πόδια και μπορείτε να τη δείτε για λίγο να ανεβαίνει και να κατεβαίνει ισορροπώντας την ενέργειά σας, αφήνοντας έξω κάθε τι το ανίερο και ανόσιο. Δημιουργεί ένα ιδιόρρυθμο μαγνητικό πεδίο.

[παύση]

Στο τέλος μοιάζετε να έχετε γίνει ένας κύλινδρος, που στη διατομή του έχει σχήμα αστεριού. Πάρτε το κεφάλι και βάλτε το στο πάτωμα. Αυτό είναι το αγαπημένο μας παιχνίδι....

Αφήστε μας να καθίσουμε ανάμεσά σας, όσοι συμμετέχουμε στον κύκλο αυτό. Παίρνουμε τις θέσεις μας δίπλα σας, γύρω σας.

Κρατάτε τη ρομφαία του αγγέλου και, όπως είχαμε κάνει παλιότερα, διαπερνάτε το σώμα σας από το λαιμό προς τα κάτω.

[παύση]

Η αύρα ανοίγει και δημιουργείται ένα τριγωνικό αστέρι.

Ένα τρίγωνο οι πλευρές του οποίου είναι κοίλες και μοιάζει από μακριά με ένα τριγωνικό αστέρι.

Καθώς κατεβαίνει το σπαθί, η ρομφαία του αγγέλου από ψηλά, το τρίγωνο λεπταίνει προς τη ρίζα μέχρι που τελικά γίνεται μια ακίδα. Είναι πολλά τα νοήματα που μεταφέρονται μέσα απ' αυτά, απ' αυτούς τους συμβολισμούς.

Κρατήστε για λίγο την ενέργεια του Ιούδα. Ο Ιούδας θα είχε πολλά να σας πει, θα είχε πολλά να σας δείξει. Ζητάτε να συγχωρήσετε... να συν-χωρέσετε τα πάντα. Αυτή είναι η ευκαιρία σας. Όσο συν-χωρείτε τόσο πιο μεγάλοι γίνεστε, τόσο διευρύνεται η αντίληψη και η συνειδητότητα σας, και η αύρα σας γίνεται ένα χωνευτήρι συλλογικών δομών, συλλογικών σκεπτομορφών. Μέσα στην αύρα σας κάνετε όλη τη δουλειά. Μέσα στην αύρα σας κάνετε τη συγχώνευση και υπηρετείτε το όλον, ούτε χιλιοστό πέρα απ' αυτή.

Στο βάθος του ορίζοντα μπορείτε να δείτε ένα σταυρό να πλησιάζει. Πάρτε τον και βάλτε τον στην καρδιά.

Και τώρα ας πούμε ένα τραγούδι, όλοι μαζί... Για τον Ηλία που σακάτεψε τους ιερείς του Βάαλ, μόνο στο μυαλό των Ιουδαίων, γιατί ποτέ πραγματικά δεν το έκανε. Για τον Ιούδα που πρόδωσε τον Ιησού, μόνο γι' αυτούς που θέλουν να διαβάσουν τις γραφές με τον τρόπο που κάποιοι τους υπέδειξαν να το κάνουν. Για τον Άλιστερ Κρόουλι που ήταν ένας ποταπός μαύρος μάγος, μόνο στο μυαλό όσων ποτέ δεν θέλησαν να δουν την αλήθεια. Για όλους εσάς, που είσαστε όλα αυτά μαζί, στο μυαλό κάποιων που επιμένουν να βλέπουν τη δική τους στενόμυαλη πραγματικότητα. Για όσους πρόκειται να έρθουν μετά από σας και να συνεχίσουν τον δρόμο σας, αναζητώντας μια αλήθεια που όλοι οι άλλοι θα τη θεωρούν παρανοϊκή. Για την καρδιά τη δική σας και όλων των

προηγούμενων, που ήταν καθαρή και λευκή σαν το χιόνι απ' την αρχή έως το τέλος κι απλά δεχόταν αγόγγυστα τους χαρακτηρισμούς και τις ετικέτες, που κάποιοι της πρόβαλλαν. Για τη συνείδηση σας που διευρύνονταν πάντοτε, όλο και περισσότερο, σε πείσμα αυτών που ήθελαν να φορούν τις παρωπίδες. Για τον κόσμο τον χωρισμένο σε ζωντανούς και νεκρούς, μόνο στο μυαλό αυτών που φοβούνται το θάνατο. Για την αγάπη και τη ζωή, που υπάρχει για όλους, και για σας και για κείνους.

Αφήστε μας λοιπόν να σας αγκαλιάσουμε έναν - έναν, μία - μία ξεχωριστά μικρές χελώνες της συνειδητότητας. Θα ακούσετε πολλά περίεργα απόψε. Μοιάζετε με τις χελώνες. Η χελώνα αναγνωρίζει τον εαυτό της σαν το σπίτι της -καταλαβαίνετε τώρα γιατί σας αποκαλούμε έτσι;- αναγνωρίζει ότι αυτή Είναι το σπίτι της.

Εγώ που βρίσκομαι στο κέντρο του κύκλου σας, λοιπόν, υποδέχομαι τη νέα σας ενέργεια και την κρατώ στα χέρια μου σαν ένα πολύτιμο λίθο, αν και μοιάζει περισσότερο με έναν απαστράπτοντα ήλιο. Η καρδιά είναι το εργαλείο, να το θυμάστε αυτό. Το μεγαλύτερο μαγικό εργαλείο είναι η καρδιά. Κάναμε αρκετές συνδέσεις μέχρι στιγμής. Σας οδηγήσαμε να καταγράψετε τις επιθυμίες σας. Σας οδηγήσαμε να σχεδιάσετε τις επιθυμίες σας. Σας οδηγήσαμε να ενδυθείτε τις επιθυμίες σας, την θέληση της καρδιάς σας δηλαδή. Και τώρα έρχεται απλά η ώρα να δείτε τα αποτελέσματα.

Για λίγο θα σας ζητήσουμε να αφήσετε την αύρα σας να ανοίξει, ολοκληρωτικά. Μπορείτε να το κάνετε αυτό; Τι σημαίνει «ανοίγω την αύρα μου»; Δέχομαι. Ανοίγω την αύρα μου σημαίνει δέχομαι. Μπορείτε να αφήσετε την αύρα σας να ανοίξει και να δεχτεί όλα όσα έρχονται αυτή την ώρα; Ανοίξτε την από την κορυφή της κεφαλής μέχρι τα πέλματα των ποδιών.

Σχεδιάζετε στο χαρτί που έχετε μπροστά σας... σ' ένα χαρτί σχεδιάζετε την πρώτη εικόνα που σας έρχεται στο νου καθώς έχετε ανοίξει την αύρα σας. *[Σημ.: οραματίζονται το χαρτί μπροστά τους]*

[παύση]

Πάρτε το χρόνο να σχεδιάσετε μερικά σύμβολα ακόμα για σας. Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα, οι δάσκαλοι, βρίσκονται εδώ για να σας καθοδηγήσουν....

[παύση]

...Κάποιοι ζωγραφίζουν ακόμα. Όταν τελειώσετε, φάτε το χαρτί. Το τρώτε και το αφήνετε να κατέβει στο στομάχι, στην κοιλιά, και να το χωνέψετε.

Η Άννα, ακόμα, δεν μπορεί να καταλάβει τις συνδέσεις που υπάρχουν και το λόγο για τον οποίο φαίνεται να λειτουργούμε όπως στη θεραπευτική των αγγέλων. Χρησιμοποιούμε σύμβολα και σας ζητούμε να τα προβάλλετε εδώ κι εκεί. Ο ίδιος τρόπος είναι, πράγματι. Θυμόσαστε λοιπόν τι είχε κάνει ο Ιησούς όταν ήθελε να θεραπεύσει τα μάτια ενός τυφλού; Έφτυσε στο χώμα. Φτύστε στο πρόσωπο τον καθένα και την καθεμιά στον κύκλο σας. Οραματιστείτε τον εαυτό σας να φτύνει έναν-έναν στον κύκλο.

Και τώρα πετάξτε.

Η ενέργεια έχει γίνει πολύ συμπαγής.

Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε και θα επανέλθουμε.

Άννα:

Φτού να μην σε βασκάνω, που λένε...

Τι έχετε να πείτε για το συμβάν;

[γέλια]

Βι:

Έχεις απαίτηση να μιλήσουμε τώρα απ' όλα αυτά;

Κα:

Αυτό που λένε ακούστηκε ένα μπαμ!

Γι:

Μπαμ! ηκούσθη στον αέρα...

Κα:

Και τρομάξανει!

Ε:

Ήτανε πολύ δυνατή η ενέργεια. Δηλαδή, γινόταν μια σπείρα από ενέργεια από το ένα αυτί στο άλλο, από το τρίτο μάτι πίσω, τα χέρια μου λες και κρατούσανε βάρη, το κορμί μου όλο δηλαδή ήτανε.... Δεν έχω πολλές εικόνες. Αυτό που θυμάμαι είναι ότι ζωγράφισα το σταυρό του Άνκχ χρυσό, μία σαρκοφάγο, πάλι χρυσή, μία καλύβα, χρυσή καλύβα, ένα πέταλο και δεν θυμάμαι τώρα τι άλλο. Αυτά. Δεν έχω συνέρθει ακόμα.

Βι:

Ήτανε πολύ δυνατή η ενέργεια από την αρχή και κυρίως στην κορφή του κεφαλιού και μετά στο τρίτο μάτι, αλλά κυρίως στο πίσω μέρος του κεφαλιού. Πολύ έντονο απ' την αρχή και μετά, όταν είπαν για το περιστέρι να έρθει να καθίσει στο κεφάλι, έγινε αυτό ακόμα πιο έντονα. Και μετά, όταν το περιστέρι ήταν να φωλιάσει στην καρδιά, εμφανίστηκε ο Κρόνος και γενικά υπήρχαν πολλές εικόνες και πάρα πολλά σύμβολα. Πολύ έντονη ενέργεια. Δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Άννα:

Τι ζωγράφισες στο χαρτί σου;

Βι:

Από γραμμές που ήταν σαν κύματα, μαργαρίτες, πρόσωπα, σαν δύο τελείες για μάτια και χαμόγελο... απ' τα λίγα που θυμάμαι... κουκίδες...

Άννα:

Ευχαριστούμε,

Κ.Λ:

Εγώ αισθανόμουν πολύ έντονα ανατριχίλα, δηλαδή έτσι κάτι σαν σύγκρουση την περισσότερη ώρα που το κάναμε. Το περιστέρι κάποια στιγμή αισθάνθηκα... δηλαδή απ' το κεφάλι, πριν πούμε να φωλιάσει στην καρδιά, ότι μπήκα όλη μέσα σ' αυτό. Η πρώτη εικόνα που μου ήρθε ήταν ένα σταφύλι και μετά ζωγράφισα στο χαρτί ένα χρυσό κλειδί και μία κουκουβάγια.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

A:

Και για μένα πάρα πολύ έντονες οι ενέργειες. Πιο πολύ την ένιωθα κι εγώ στην κορυφή του κεφαλιού, αλλά και σ' όλο μου το σώμα, δηλαδή το ένιωθα να ανεβοκατεβαίνει συνέχεια. Όταν είπε το αστέρι να το πάρουμε από κάτω και να το βάλουμε στο σώμα μας, πριν το πεις, εγώ το είχα βάλει μέσα από το σώμα μου κι ανέβηκε πάνω και μετά μας είπαν να ανεβοκατεβαίνει. Όταν είπες για το περιστέρι, ά, λέω, ο Σανάτ Κουμάρα ήρθε και μετά το είπες. Στα σύμβολα στην αρχή μου ήρθε ένα ουράνιο τόξο, το οποίο ήταν κατακόκκινο, δηλαδή σα να συνέδεε τον ουρανό με τη γη. Μετά λίγο παιδεύτηκα δεν μου ερχόταν κάτι και φλαπ μου έρχεται μετά ένας ήλιος, όλα του ουρανού, ένα αστέρι και κάτι ακόμα που δεν το θυμάμαι αυτή τη στιγμή, κάτι ακόμα που δεν το θυμάμαι....

Άννα:

O.K.

B:

Μπορεί να μην ακούω, μπορεί να μη βλέπω, αλλά αισθάνομαι... [γέλια]
Έεε, υπήρχε συνεχώς κάποιος, κάποιοι, δεν ξέρω τι, που με ακουμπάγανε παντού στο πρόσωπο ή ίσως έχω αλλεργία στα φτερά των αγγέλων. Ξέρω 'γω; Όλ ο ξυνόμουνα...

Άννα:

Σε γαργαλούσαν;

B:

Συνέχεια. Αφού, για μια στιγμή, κάποιος μου πείραζε τα μαλλιά, εδώ πέρα, έτσι μου 'κανε συνέχεια, κάποιος με σκούνταγε εδώ στην πλάτη. Λέω: θα σκουντάει και την Α. δίπλα μου δεν μπορεί μόνο εμένα. Έ; [προς την Α.]

A.

Όχι.

B.

Τέλος πάντων, ένιωσα μια μεγάλη ανατριχίλα, εγώ, με τον κρίνο που 'βαλα στο μέτωπο, εδώ. Και τα σύμβολα δεν τα σχεδιάζα πάνω στο χαρτί, αποτυπωνόντουσαν, ως δια μαγείας, μόνα τους, με το που τα 'βλεπα τσουπ πέφτανε πάνω, κάπως έτσι δηλαδή. Ξεκίνησα με τις κορυφές κάποιων όρων, πέταξε ένα περιστέρι στις κορυφές που μπήκε κι αυτό πάνω στο χαρτί. Μετά είδα... Τέλος πάντων, δεν θυμάμαι τι είδα, πάντως είδα... αλλά...

[γέλια]

B:

Θα πάω να τα γράψω σ' ένα χαρτί...

Άννα:

Μέχρι να τελειώσουμε θα τα θυμηθείς.

T.

Τι να πούμε για τις ενέργειες; Όλοι το ίδιο περίπου αισθανθήκαμε, πιστεύω. Εκείνο που ζωγράφισα, ας το πούμε για... εκείνο που μου άρεσε περισσότερο, είναι αυτό που έκανες τη σύγκριση του Κρόουλι με τον Χριστό και τον Ιούδα, μετά, που είπες όλα αυτά, ήταν πάρα πολύ εντυπωσιακά, γιατί έτσι πιστεύω ότι είναι. Έχουμε πάρει λάθος εντύπωση, έχουμε κάνει, τι ήταν ο Ιούδας και τα λοιπά. Σα σύμβολα ζωγράφισα, και μένα τυπωνόντουσαν τα πιο πολλά μόνα τους, μέχρι και τη σφίγγα τη χτεσινή ζωγράφισα. Μου ήρθε εκεί πέρα και τη

ζωγράφισα. Για την αύρα, που είπες... να ανοίξουμε την αύρα και να... η πρώτη εικόνα που μας έρχεται, εκεί μου ήρθε η παρουσία του Χριστού και έκανε γύρω, γύρω από μένα μπροστά μου κάποια στιγμή. Αυτά θυμάμαι. Πολλά ήτανε, αλλά δεν θυμάμαι όλα.

N:

Θα ήθελα να ξεκινήσω με την ταύτιση του Ιησού με τον Κρόουλι. Αυτό, έτσι, ήταν πολύ ωραίο. Εντυπωσιακό ήταν, έτσι, το άνοιγμα της αύρας, που έλεγε αφευθείτε και αφήστε να βάλουμε μέσα... Αισθανόμουν ότι έπεφτε πολύ πράγμα μέσα. Έτσι, επίσης, η ενέργεια του Ιούδα ήτανε πολύ ωραία. Την αισθάνθηκα πολύ καλοσυνάτη, έτσι θα το 'λεγα. Τώρα με τα σύμβολα έφτιαχνα, έφτιαχνα, έφτιαχνα..., ότου άκουσα: Κάποιοι ακόμα συνεχίζουν και ζωγραφίζουν...

[γέλια]

Άννα:

Αα, για σένα ήτανε;

K.K:

Και για μένα ήτανε!

N:

...και λέω, κάπου σταμάτα. Και το τελευταίο με το φτύσιμο, παιδιά, πολύ φτύσιμο! Το ένιωθα, έτσι, σα να το 'τρωγα στα μούτρα, έτσι απλά.

[γέλια]

Γε:

Στέγνωσε το σάλιο μας

B:

[προς τη Γε.] Α, ναι, εσένα σε έφτυσα δύο φορές, γιατί νόμιζα ότι ήσουν και εκεί και εκεί.

K.K:

Δήθεν, ευκαιρίας δοθείσης!

B:

Δήθεν! Μ' έχεις φάει σήμερα!

A:

Εγώ την Γι. την ξέχασα πάντως.

Γε:

Κι εγώ τη Γι.

Άννα:

Μου είπε... Λέω: Τι είναι αυτό το φτύσιμο δηλαδή; Και μου λέει: «Απροσωπία. Κερδίζεις απροσωπία».

K.K:

Κερδίζει;

Άννα:

Ναι, όταν φτύνεις, γίνεσαι απρόσωπος, όχι ο άλλος, εσύ γίνεσαι απρόσωπος, κάτι τέτοιο. Θα ρωτήσω μετά, πάλι, δεν μπόρεσα να το...

B:

Έ, να τους φτύνουμε όλους!

Γε:

Πέφτουν οι μάσκες... που λένε.

Άννα:

Ναι, δεν μπόρεσα να το...

Γε:

[προς την Γ.] Εσένα πάντως σε ξεχάσαμε αρκετοί, γιατί κάθεσαι κάτω.

A:

Το κάναμε όμως. Εγώ το έκανα μετά.

Γε:

Κι εγώ το κάνω τώρα.

Άννα:

Ναι, τώρα όσο μιλάμε εμείς.

[γέλια]

K.K:

Έχει πλάκα γιατί κάθε φορά, εγώ... το channeling, ειδικά στου Κρόουλι, είναι σαν να το ζω σε μικρά κομμάτια, σε μικρές σεκάνς, ξέρω 'γω, καμιά βδομάδα και μετά έρχεται, και το μαζεύεις, ξέρεις. Ήταν πολύ ωραία ενέργεια και πολύ έντονη. Εγώ δεν φανταζόμουν ότι θα μπορέσω ποτέ να συντονιστώ, γιατί ήμουν τελείως σκόρπια, αλλά ήταν, έτσι, πολύ έντονη. Εκεί με το σύμβολο, την πεντάλφα, την αισθάνθηκα πάρα πολύ έντονα στο κεφάλι μου, πολύ πιεστικά. Αισθάνομαι πραγματικά ότι... Μετά με τα σύμβολα, όταν άνοιξε η αύρα, επίσης ήταν, έτσι αισθάνθηκα, πάρα πολύ αυτό το άνοιγμα. Τα σύμβολα ήταν, το πρώτο πράγμα που είδα ήταν ένας κύκλος με χρώματα, χρώματα ακτινωτά. Ήρθε μετά, ήταν, ένας κήπος, ξέρω 'γω, ένα λιβάδι, μετά ήτανε μια βιβλιοθήκη, ένα πράγμα που ήταν κάτι ανάμεσα σε πύραυλο και φαλλό... μεγάλο.

Άννα:

Καλά σε βρίσκω!

[γέλια]

K.K:

Αυτά. Τι άλλο;

Άννα:

Δυναμισμός!

K.K:

Ναι, ναι... ενέργεια έτσι φαλλική, ας πούμε, αυτό, και ήταν πολύ ωραία, αισθάνθηκα πολύ ωραία, έτσι.

Ε.Π:

Σήμερα, όλη μέρα, υπάρχει στο μυαλό μου μια πεταλούδα, μεγάλη πεταλούδα και μάλιστα τη ζωγράφισα και την πεταλούδα αυτή, καφέ, μαύρο με πορτοκαλιά μέσα, πολύ ωραία! Στην αρχή, πουμίλαγε ο Κρόουλι, έβλεπα την

πεταλούδα αυτή, μεγάλη κι όταν είπες για το περιστέρι, λέω, τώρα που θα τα χωρέσω όλα αυτά. Και τελικά πήγε και κάθισε πάνω στα φτερά του περιστεριού, πάρα πολύ όμορφη εικόνα. Την πεντάλφα την είδα στο κεφάλι σα φωτοστέφανο να στέκεται, να ακουμπά πολύ λίγο εδώ και πολύ ωραία. Και μετά τα σύμβολα ήταν πρώτα ζωντανά και μετά μπαίνανε στο χαρτί, που όμως δεν τα 'βλεπα, δηλαδή ήμουν εγώ και έμπαινα μέσα: Ένας πολύ μεγάλος λωτός, που στο κέντρο του υπήρχε ένα φίδι, αρκετά επιθετικό, ο λωτός σχεδόν διάφανος, άσπρος, με μια διαφάνεια κι αυτό το φίδι, το οποίο έβγαине, αρκετά έντονο, μπήκε μέσα και μετά μπήκα στο χαρτί, ένα αστέρι κι ένα πορτοκάλι κατακίτρινο. Αυτά τα τέσσερα ήταν τα σύμβολα που μπήκαν στο χαρτί και μετά μέσα μου. Αυτά έχω στο μυαλό μου.

Γε:

Όταν είπε για την... ο Κρόουλι ήταν στο κέντρο του κύκλου και είπε ότι ο Κρόουλι και ο Χριστός είναι ένα και έχει την ενέργεια του Χριστού, εντάξει, θεωρώ, νιώθω ότι για μας εδώ είναι Ο.Κ. αλλά εκείνη την ώρα μου ήρθε αμέσως η σκέψη και το συναίσθημα για σένα και ένιωσα ότι πρέπει να έχεις πολλά κότσια για να βάλεις κάτι τέτοιο στο ίντερνετ!

Άννα:

Πίστεψε με, το νιώθω κι εγώ αυτό! Είναι τρομερό αυτό...

Γε:

Έτσι ένιωθα και το ένιωθα όσο το έλεγες. Λέω, αυτή η γυναίκα θα θέλει πολλά κότσια για να βάλει αυτό το πράγμα στο ίντερνετ. Μου άρεσε πάρα πολύ με την πεντάλφα. Εκεί ήταν πολύ δυνατή η ενέργεια και όταν άρχισε να ανεβοκατεβαίνει, προτού το πεις, ένιωσα ότι είχε γίνει ένα μαγνητικό πεδίο και ήταν σαν ένα πηνίο, πως είναι τα πηνία στη φυσική, έτσι. Κι εγώ ήμουν μέσα σ' ένα τέτοιο πεδίο, που μου άρεσε πολύ αυτή η... ήταν, έτσι, έντονη αυτή η ενέργεια. Όταν μας είπαν να ανοίξουμε την αύρα μας, τα πρώτα πράγματα ήταν όχι εικόνες αλλά συναισθήματα, που ένιωσα. Ένιωσα ότι θα πρέπει έτσι ακριβώς να νιώθει ένα λουλούδι όταν ανοίγει τα πέταλα του στον ήλιο. Ένιωθα ένα πράγμα να ανοίγει. Το πρώτο ήταν ελευθερία, διεύρυνση, ένιωθα τεράστια διεύρυνση και ένα αίσθημα ελευθερίας αλλά είχε μέσα του μια ευτυχία, κάτι που μ' ακούμπαγε, έτσι, πολύ στην καρδιά, έντονο. Και μετά αυτό που ζωγράφισα ήταν ένα ποτάμι που κατέβαινε από ψηλά, έτσι και πολύ ήσυχα κυλούσαν τα νερά του, είχε μια πολύ γλυκιά ροή. Το δεύτερο ήταν ένας ιπτάμενος δράκος. Δεν ξέρω αν έχετε διαβάσει το παραμύθι χωρίς όνομα. Ήταν εκεί ένας δράκος λευκός, ιπτάμενος, αλλά πολύ γλυκός και χαμογελαστός κι εγώ ήμουνά πάνω σ' αυτό το δράκο και πετούσαμε πάνω απ' το ποτάμι, ανάμεσα στα βουνά και στα δέντρα και μου άρεσε πολύ, πάρα πολύ, έτσι, μου έδινε χαρά αυτό. Τι άλλο; Αυτά. Δεν θυμάμαι κάτι άλλο.

Τ:

Δεν πιστεύω να έβαλες το δράκο να μας φτύνει;

Γε:

Ά, το φτύσιμο! Τι ωραίο! Έφτυνε κι αυτός μαζί. Που το κατάλαβες;

Μ:

Κι εγώ ξαφνιαστήκα λίγο, αρκετά, για το θέμα του Χριστού και του Κρόουλι. Θυμάμαι δύο εικόνες πολύ, πολύ έντονες. Η πρώτη είναι με το περιστέρι το άσπρο που, ξαφνικά, το κεφάλι του ήταν, το έβλεπα από πάνω αλλά γύρισε κι έγινε σαν ανθρώπινο και κοιτάζε προς τα πάνω. Και στη ζωγραφιά ήτανε μια καρδιά κόκκινη γύρω – γύρω αλλά τυπώθηκε από μέσα μια πεταλούδα.

Κ.Κ.:

Δύο ωραίες πεταλούδες...

Μ:

Μια πεταλούδα και δεν τελειώνει, η πεταλούδα δεν ήθελε να αλλάξει. Αυτό ήταν.

Ε.Π:

Είδες, ο δράκος μέσα σε δύο πεταλούδες είναι.

Γ:

Για μένα έχουν αλλάξει πάρα πολλά πράγματα, προς το ξεκαθάρισμά τους, από τη στιγμή που ειπώθηκε, αυτό, τις προηγούμενες φορές για το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, ότι ο Ηλίας είναι το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο είναι η αύρα και η αποδοχή του Εγώ Είμαι. Αυτό ήταν μια πολύ καθαρή εστίαση. Από εκείνη τη στιγμή κι έπειτα αρχίζουν και δουλεύουν μέσα απ' αυτόν τον τρόπο τα πράγματα κι άρχισαν να ξεκαθαρίζουν οι ενέργειες πίσω απ' τις μορφές πολύ περισσότερο. Πολλές φορές νιώθω σαν να σπάει η μορφή σαν καρύδα, που ανοίγει και βγαίνει από μέσα η ενέργεια, άλλες φορές σαν να βλέπω με ακτίνες πίσω απ' τη μορφή την ενέργεια.

Κι αυτό που ειπώθηκε με τον Χριστό και τον Κρόουλι, πάλι, ένιωθα ότι ήταν σ' αυτή τη βάση για μένα τοποθετημένο, ότι δεν χρειάζεται να κολλάω στη μορφή, να δω την ενέργεια πίσω απ' τη μορφή, γιατί η μορφή είναι δεσμευτική. Με την πεντάλφα, στην αρχή, ήτανε σαν να έκανε αστέρι στο κεφάλι. Όταν πέρναγε μέσα στο σώμα ήταν σα να δημιουργούσε ισορροπία απ' όπου περνούσε όντας και η πεντάλφα ισορροπία των πέντε στοιχείων από μόνη της, έκατσε στο κεφάλι κι έκανε σαν ακτινοβόλο αστέρι αλλά μετά που έκανε αυτό τον κύλινδρο, το μαγνητικό πεδίο, ήταν πάρα πολύ δυνατή κι είχα ένα αίσθημα πληρότητας απ' την ενέργεια του σπαθιού, που κατέβαινε μέσα σ' αυτό το πεδίο. Εκεί πέρα ήτανε σαν να γέμιζε... και να γέμιζε... και να γέμιζε καθαρή, λευκή, ηλεκτρική ενέργεια. Έτσι το αισθάνθηκα κι ήταν πάρα πολύ έντονο αυτό. Μετά με τη διεύρυνση της αύρας, επειδή είπες πιάστε, από την κορυφή μέχρι τα νύχια των ποδιών, την αύρα, είδα στην αρχή να σχηματίζεται το σχήμα του αμύγδαλου. Αλλά το σχήμα του αμύγδαλου, εκεί πέρα πήγαιναν, ούτε κι εγώ ζωγράφιζα καθόλου στο χαρτί, ήταν πράγματα που πήγαιναν το ένα μετά το άλλο σαν ζωντανό σχήμα, όπως έγινε το αμύγδαλο, μετά το αμύγδαλο έγινε μάτι, μάτι ανθρώπινο, έτσι, και μέσα, στο ύψος της καρδιάς, ήταν η ίριδα του οφθαλμού, που έγινε σφαίρα, που έβγαζε ακτίνες χρωματιστές κι έβγαζε πολύ πράσινο σμαραγδί. Και η κόρη του ματιού έγινε πύλη, δηλαδή εκεί που άρχισαν τα σύμβολα, γιατί στην αύρα έγινε αυτό και μετά που άρχισαν τα σύμβολα, η κόρη του ματιού έγινε πύλη και μετά άρχισε μέσα απ' αυτή την πύλη. Η πύλη έγινε τρίγωνο, έγινε το τρίγωνο στο θησαυρό του Ατρέα, πάνω απ' την πόρτα και μετά μέσα απ' αυτό, σαν να έμπαινα μέσα απ' αυτή την πύλη. Κι εκεί πέρα ήταν το θολωτό του θησαυρού του Ατρέα κι εκεί πέρα ήμουν καθισμένη στη μέση κι εκεί πέρα ήταν ο ήχος. Σα να ήμουν καθισμένη μέσα κι ήταν σαν να πήγα μέσα απ' αυτό κι έπιασα ήχο.

Μετά, με το σπίτι, με τη χελώνα, ήταν αστείο...

Άννα:

Η χελώνα...!

Κ.Κ:

Η χελώνα... ήτανε πολύ ωραίο. Εγώ έτσι αισθάνομαι, πάντως, σα χελώνα.

Γ:

Είναι αυτό το καβούκι εκεί, που πολλές φορές, το... ξέρεις και κρύβομαι. Αυτό, η μορφή, το καβούκι... αλλά είχε πλάκα γιατί χτες άκουγα μια συνέντευξη του Αβδελιώδη στο Τρίτο Πρόγραμμα και έλεγε για τον Μέγα Αλέξανδρο και τον καταραμένο δράκο, που το παίζει στο θέατρο κι είχε αποσπάσματα. Και λένε κάποια στιγμή στον Καραγκιόζη -εκεί, απ' την παράσταση- που κοιμόταν στο δρόμο:

- Καλά, εσύ γιατί κοιμάσαι στο δρόμο; Δεν έχεις σπίτι;

- Έχω, λέει ο Καραγκιόζης, αλλά δεν το παίρνω πάντα μαζί μου!

...γιατί ήταν η σχέση της χελώνας με το σπίτι...

Και γενικά αισθάνομαι ότι γίνονταν πάρα πολλές συνδέσεις με τη δεξαμενή των συμβόλων που υπήρχε μέσα μου, μέχρι και του Ελύτη, αυτό: Της Αγάπης Αίματα, εκεί που λέει:

«Τον Ιούλιο κάποτε μισανοίξανε μες στα σπλάχνα μου τα μεγάλα μάτια της...»

Κ.Κ.:

Και μου ρίξανε...

Γ.:

Εεε, τι λέει;

Να φωτίσει την παρθένα ζωή

Μακρινή Μητέρα, ρόδο μου ρόδο, αμάραντο...

Δηλαδή, πάρα πολλά πράγματα, έρχονται, τα οποία είναι, καταλαβαίνω σύμπαν, η σύνδεση του προσωπικού σύμπαντος. Και σκεφτόμουν μετά ότι το σύμπαν είναι συν + Παν, όπου ο Παν είναι το παν, είναι το όλο και το σύμπαν είναι το όλο πως κάνω εγώ το δικό μου όλο. Αυτά!

Άννα:

Ευχαριστούμε.

Κ.Π.:

Εμένα μου έκανε εντύπωση να ανοίξω την αύρα μου, δηλαδή, μετά κατάλαβα γιατί, για ποιο λόγο ανοίγει η αύρα και ήταν μια αρκετά καλή πληροφορία και είδα τα σύμβολα που εμφανίστηκαν. Είναι ένα τριφύλλι, ένα κρυστάλλινο σκήπτρο κι ένα δαχτυλίδι κρυστάλλινο. Αυτά, δεν έχω τίποτα άλλο.

Α.:

Να πω ένα περίεργο με το περιστέρι το δικό μου;

Στην αρχή, που είπες να καθίσει στο κεφάλι, μου έκανε τακ, τακ, τακ κάτι έτρωγε εδώ...

Β.:

Κουτσουλιάς!

Κ.Κ.:

Σε κουτσούλισε μετά;

Α.:

Δε με κουτσούλισε, κάτι έφαγε.

Ε.Π.:

Μετά κάθισε περιχαρές!

Α.:

Και μετά, που είπες στην καρδιά, ήταν σαν να είχε ανοίξει η καρδιά μου σ' ένα σημείο και φαινότουσαν μέσα τα διάφορα, δηλαδή, αρτηρίες, αυτά, κι έριξε μια ματιά μέσα και ξαναέκατσε. Περίεργο πράγμα.

Κ.Κ:

Το πιο σουρεαλιστικό ήταν ότι αφού αφήσαμε το κεφάλι μας κάτω, μπήκε το σπαθί μέσα...!

Άννα:

Ναι και το είχαμε ξανακάνει αυτό με το κεφάλι κάτω.

Γε:

[προς την Κ.Π.] Αλλά εσύ κορίτσι μου ή θα μιλάς, θα μιλάς, θα μιλάς και θα λες εκεί ή θα είσαι τελείως φειδωλή, αρ..ερ..ούπ αυτά. Δε θέλεις, δηλαδή.

(συνέχεια)

Θα πούμε κι άλλα πολλά για μας, αν μας επιτρέψετε. Όχι σήμερα, όμως, γιατί η Γε. βιάζεται να φύγει.

[γέλια]

Κάποιοι απ' την ομάδα:

Να τη διώξουμε...

Φύγε, φύγε...

(συνέχεια)

Ωστόσο θα πάρουμε λίγο χρόνο ακόμα, να μην της δημιουργήσουμε τύψεις.

Γε:

Άμα είχα τύψεις ακόμα....

Β:

Πάρε το δράκο σου και φύγε...

(συνέχεια)

Ενδέχεται, λοιπόν, να σχηματιστεί μια άλλη ομάδα απόψε...

Α:

Άντε πάλι!

(συνέχεια)

Αυτό είπε και η Άννα: «Άντε πάλι. Για να δούμε...»

Έχετε ακούσει για τον Αλέξανδρο, έχετε ακούσει για την Κατερίνα που ετοιμάζει την ομάδα του Αλέξανδρου. Θέλουμε να σας πούμε το εξής: Δύο και δύο κάνουν τέσσερα.

«Που το πάτε, τώρα, που το πάτε;»

Ερχόμαστε να συμπεριλάβουμε τις ενέργειες του Ηλία, του Σανάτ Κουμάρα, του Κουτχούμι, του Σαιν Ζερμαιν, του Μορύα, όλων αυτών, που σας συνοδεύουν στους κύκλους αυτού του εξαμήνου. Ο Ενώχ έχει συμπεριληφθεί επίσης σ' αυτούς, ο Άλιστερ Κρόουλι και άλλοι ακόμα που εδώ κι εκεί αναφέρονται. Ο νέος κύκλος θα αφορά τον Σανάτ Κουμάρα. Θα γίνει στο τέλος Ιουλίου, θ' αρχίσει στο τέλος Ιουλίου, για 3 μήνες.

[γέλια]

Κ.Κ:

1^η Αυγούστου!

(συνέχεια)

Έτσι, λοιπόν, σας αφήνουμε να ξεκουραστείτε για σήμερα. Είπαμε αρκετά... δείξαμε αρκετά... Τις επόμενες εβδομάδες θα έχετε να αντιμετωπίσετε μερικά περίεργα φαινόμενα.... τόσο περίεργα όσο εσείς οι ίδιοι. Θα 'ρθείτε σε επαφή με μερικές ενέργειες από αυτό που θα λέγατε υπερπέραν. Σας ζητούμε να ανοίξετε την καρδιά σας και να τις δεχτείτε.

Το άνοιγμα, που κάνατε σήμερα, ήταν πολύ σημαντικό. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ίσως, ανοίξατε απόψε. Αναφερόμαστε στο άνοιγμα της αύρας σας. Κι αυτό, έγινε αιτία, έδωσε την αφορμή να έρθουν και να γειωθούν πολλές ενέργειες, να γίνουν ακόμα περισσότερες συνδέσεις. Κι αυτό το καταλάβατε, το νιώσατε πάνω σας. Νιώσατε την ενέργεια να κάθεται πάνω σας. Τώρα χρειάζεται ν' ανοίξετε στο να δεχτείτε τη συνέχεια, να δεχτείτε τη διαδικασία και να την απολαύσετε. Και να καλοδέχεστε τις αλλαγές που έρχονται. Είσαστε ακόμα ασφαλείς. Δεν έχει αλλάξει αυτό. Σας βλέπουμε να μεγαλώνετε καθημερινά. Με την καλή έννοια το λέμε. Μεγαλώνετε κι ωριμάζετε. Μεγαλώνετε πνευματικά, μεγαλώνετε εσωτερικά κι αυτό είναι όμορφο. Συμπεριλάβετε στις ενέργειες σας, στον εαυτό σας, όσες περισσότερες ενέργειες μπορείτε μέχρι τέλους, συνεχίστε να το κάνετε μέχρι τη στιγμή που θα αφήσετε το γήινο πεδίο, συνεχίστε να αγκαλιάζετε τα πάντα. Είναι η μόνη θεραπεία που μπορείτε να προσφέρετε σε οποιονδήποτε, από το σύμπαν έως τη γη, έως τον άνθρωπο, έως το ταπεινό τριφύλλι. Αγκαλιάστε και δεχτείτε ενέργεια στην καρδιά σας. Έχει περάσει πια η εποχή του κλεισίματος, του φόβου. Είστε ασφαλείς. Κι αν το δεχτείτε αυτό μπορείτε να χωρέσετε όλο το σύμπαν στην καρδιά σας.

Και έτσι είναι.

Ο Σανάντ Κουμάρα, ο Ηλίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα, ο Τσε Γκεβάρα – πάλι - κι ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Χριστός, σας καλωσορίζουν στην καρδιά τους και σας εύχονται ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.

Αμήν

Κ.Κ:

Να δω ποιος θα αναλάβει την ομάδα του Τσε Γκεβάρα!

Α:

Μόλις είπες Τσε Γκεβάρα, λέω: βιντσερέμος

Άννα:

Κάποια στιγμή το μεσημέρι, που το σκεφτόμουνα, λέω, 'Μήπως μου κάνει πλάκα, είναι ο Σανάντ Κουμάρα και μου το φέρνει έτσι -επειδή κάνει... ξέρεις, ένα μικρό.. [λογοπαίγνιο]-, ναι... λέω, μήπως αστειεύεται. Και τώρα που το 'πε ξαναρώτησα μου λέει, όχι, σοβαρά, να το πεις.

Κ.Κ:

Πάντως, το ξέρεις ότι στη Λατινική Αμερική τον έχουνε για Θεό, και κανονικά προσεύχονται. Υποτίθεται ότι κάνει θαύματα.

Άννα:

Σοβαρά;

Κ.Κ:

Σε κάποιες περιοχές της Λατινικής Αμερικής, βέβαια. Ναι, ναι παιδιά, θεωρούν ότι κάνει θαύματα.

Άννα:

Δεν το 'ξερα αυτό.

Α:

Εγώ τον υπεραγαπώ, βέβαια, περιπτώ να σας το πω!

Κ.Κ:

Ναι, θεωρούν ότι κάνει θαύματα, ότι είναι θαυματουργός. Και είναι κανονική λατρεία, θρησκευτική.

Κ.Π:

Να είσαι δεξιός και να κάνεις channeling για τον Τσε Γκεβάρα...!

Α:

Εγώ είπα βιντσερέμος, μόλις είπε Τσε Γκεβάρα, λέω, βιντσερέμος κι έκανα έτσι *[δείχνει την κίνηση με τη γροθιά]* μέσα μου.

Κ.Κ:

Η Α. θα την κάνει την ομάδα.

Άννα:

Τι είναι το βιντσερέμος;

Κ.Κ:

Θα νικήσουμε. Βενθερέμος.

Α:

Ναι ισπανικά, εγώ το είπα ιταλικά..

[...συνεχίζεται η κουβέντα και ο σχολιασμός όσων ειπώθηκαν με πολλά γέλια...]

Άννα:

Μου δείχνει... Ρώτησα γι' αυτό το φτύσιμο. Έχω κολλήσει. Μου φάνηκε σόλοικο.

Είχε πει ότι καταφέρνεις και κερδίζεις την απροσωπία. Και τώρα ξαναρώτησα.

Μου λέει, «Είναι η απαλλοτρίωση του προσώπου».

Και λέω, καλά, να φτύνεις αλλά ποιος κερδίζει την απροσωπία, εσύ ή ο άλλος;

Μου λέει, «Φτύνοντας τον άλλο, φτύνεις μια εικόνα που έχεις δημιουργήσει εσύ, κι αυτό διαλύει την εικόνα που έχεις δημιουργήσει εσύ. Έχει να κάνει με την ατομική σου απροσωπία, τη δική σου. Δεν είναι κάτι που επηρεάζει τον άλλο, παρά μόνο τις σχέσεις που αναπτύσσονται.»

Γε:

Αυτό με το Χριστό που έφτυσε το χώμα και πήρε τη λάσπη τι σχέση έχει;

Κ.Κ:

Είναι μαγική πράξη.

Ε.Π:

Στα βαφτίσια δεν φτύνουν κάτω;

Κ.Π:

Φτύνουνε; Σοβαρά;

Άννα:

Όχι, δεν έχει άμεση σχέση. Ειπώθηκε για να συνδέσει την ενέργεια του Χριστού, μ' αυτή την έννοια. Ήταν σημαντικό τη συγκεκριμένη στιγμή να φέρετε την εικόνα του Ιησού και να κάνετε την πράξη αυτή εσωτερικά και γι' αυτό ειπώθηκε μ' αυτή τη σειρά.

Γε:

Για να μην νιώσουμε βδελυρότητα, ότι, και καλά, φτύνουμε τους φίλους μας...

Άννα:

Ναι, για να νιώσετε τη θεραπευτική δράση της πράξης..

Τ:

Άννα, όταν περάσουν όλα αυτά στο ίντερνετ, ξέρεις τι φτύσιμο έχεις να φας...!

[γέλια]

Άννα:

Πολύ απροσωπία, πολύ απροσωπία...

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

15.4.2009

Μπορούμε να πάρουμε μερικές βαθιές ανάσες λοιπόν... Είστε στο σωστό μέρος..
χε, χε.. [χαμογελάνε].. την κατάλληλη στιγμή...

Δώστε στον εαυτό σας την ευκαιρία να χαλαρώσει, κατεβάστε τις ενέργειές σας, γειώστε τις... και κάντε χώρο στο Πνεύμα να περάσει. Εσωτερικά, κάντε ένα βήμα στο πλάι και αφήστε μας να περάσουμε μέσα από σας στον κύκλο. Εσείς είστε ο ζωντανός κύκλος του Πνεύματος. Όσους κύκλους κι αν σχεδιάσουμε, όσα τάλισμαν κι αν σχεδιάσουμε, παραμένετε ο κύκλος του Πνεύματος. Όλα τα υπόλοιπα δεν είναι παρά στοιχεία ενός εαυτού που δεν έχετε γνωρίσει ακόμα συνειδητά, τα οποία έρχονται να προστεθούν πάνω στην κυκλική βάση που σχηματίζετε. Κάθε σύμβολο που ερχόμαστε και προσθέτουμε είναι ένα κομμάτι του Εαυτού.

Κάθε άντρας και κάθε γυναίκα είναι ένα αστέρι. Έτσι είναι.

Κι έρχεστε τώρα να ενσωματώσετε ακόμα περισσότερες από αυτές τις ενέργειες που έχετε αφήσει σκόρπιες εδώ κι εκεί στο σύμπαν. Θα μπορούσατε να φανταστείτε ένα αστέρι να βάλλεται από πολλούς κομήτες. Πέφτουν πάνω του, ενώνονται μαζί του, διαλύονται μέσα στην δική του ουσία και προσθέτουν στην καρδιά του ενέργειες. Αυτό είστε. Κάθε σχήμα στο τάλισμαν είναι ένα κομμάτι δικό σας. Από δω και πέρα λοιπόν, μετά από όλη τη δουλειά που κάναμε με τα τάλισμαν, μπορείτε να χρησιμοποιείτε αυτή την τεχνική για να προσθέτετε ενέργειες στην γήινη πραγματικότητα σας. Μπορείτε να προσθέσετε ενέργειες στο νοητικό πεδίο, να προσθέσετε ενέργειες στο συναισθηματικό - αστρικό πεδίο και να τους επιτρέψετε τελικά να εκφραστούν, να εξωτερικευτούν στην γήινη πραγματικότητα σας. Κάθε μια ενέργεια που έρχεται είναι μια συνισταμένη πολλών άλλων και μπορείτε να ψάξετε αυτή την ακολουθία ενεργειών τόσο βαθιά ώστε να καταλήξετε στο τίποτα, στο τίποτα που είστε.

Αφήστε μας να πάρουμε θέση ανάμεσα σας. Ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν και ο Ενώχ είναι εδώ. Στο κέντρο του κύκλου στέκεται ο Άλιστερ Κρόουλι με τη βοήθεια του Σαιν Ζερμαίν, στηριζόμενος από την ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν. Η ιόχρους φλόγα στο κέντρο του κύκλου πάλλεται και σας λούζει με την ακτινοβολία της...

Και σας καλωσορίζουμε για άλλη μια φορά στο φως της αυγής... στο φως ενός ανατέλλοντος ηλίου που δεν μεσουρανή ποτέ και δεν δύει ποτέ... Πάρτε λίγο χρόνο για να φέρετε την ενέργεια σας στο κέντρο του κύκλου... Περάστε έξω από τον εαυτό σας, από το σώμα σας, και σταθείτε μαζί μου στο κέντρο του κύκλου.

[παύση]

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ για να δυναμώσει λίγο τη φωνή σας, να δυναμώσει τις φωνές της συνειδησης ή των συνειδήσεων. Πόσες συνειδήσεις έχετε; Το 'χετε σκεφτεί; Όταν συνειδητοποιείτε πράγματα, ποιο κομμάτι σας τα συνειδητοποιεί; Πόσες διαφορετικές συνειδήσεις μπορείτε να έχετε ταυτόχρονα; Αυτό είναι μία καλή άσκηση για το μέλλον...

Για την ώρα ή ενέργεια του Ενώχ βρίσκεται γύρω, έξω από τον κύκλο και σας περιστοιχίζει... Και δε θα μπορέσουμε να πούμε πολλά σήμερα αν δεν αφήσετε πράγματα να πέσουν από πάνω σας. Μην ξεχνιέστε, αφήστε τα πράγματα να

πέσουν από σας. Τις σκέψεις και τα συναισθήματα, αφήστε τα να πέσουν από πάνω σας. Δεν είστε εδώ για να προβάλλετε το περιεχόμενο της γήινης σκέψης σας, αλλά είστε εδώ για να προσθέσετε στη γήινη σκέψη σας... σκαλοπάτια.

Ακούστε με. Είμαι στο κέντρο του κύκλου και σας κοιτώ στα μάτια και σας μιλώ μέσα από τα αυτιά της Άννας... Το στόμα της βλέπει... τα μάτια της ακούν... και τα αυτιά της μιλούν. Αν δεν μπορείτε να συνειδητοποιήσετε πόσο βαθιά χρειάζεται να μπειτε σ' αυτόν τον νέο τρόπο αντίληψης της ενέργειας, τα επόμενα βήματα θα σας είναι αρκετά δύσκολα.

Ο κύκλος αυτός τελειώνει στο τέλος αυτού του μήνα. Αυτό είναι αλήθεια. Ωστόσο θα συνεχίσουμε με άλλα πράγματα. Αυτό θα εξαρτηθεί από σας, κυριολεκτικά. Θα χρειαστεί να πάρετε λίγο χρόνο ανάμεσα στις δύο ομάδες ώστε να αφομοιώσετε αυτά που έγιναν και να τα επαναλάβετε, να επισκεφτείτε ξανά τις ενεργειακές καταστάσεις στις οποίες βρεθήκατε και να δουλέψετε μαζί τους, τώρα πια συνειδητοποιημένα. Ήταν μεγάλη η ωρίμανση που συνέβη αυτό το διάστημα για σας. Ωριμάσατε από κάθε άποψη. Γίνετε ένα με μένα, αναγνωρίσατε τον εαυτό σας στον Ηλία, περάσατε δια πυρός και σιδήρου πολλοί. Και περάσατε δια πυρός και σιδήρου σε διαστάσεις πέρα από τη γήινη. Δε σας το λέμε για να σας τρομάξουμε, αλλά περάσατε από δύσκολες ενεργειακές διακυμάνσεις στις εσωτερικές διαστάσεις. Βλέπετε, δεν είναι μόνο το γήινο πεδίο που βάλλεται από τα ρεύματα της δημιουργίας, αλλά και σε όλες τις υπόλοιπες διαστάσεις συμβαίνουν πολύ βαθιές αλλαγές. Αυτός είναι ο λόγος που νιώθετε να σας συμβαίνουν πράγματα που δεν μπορείτε να περιγράψετε γιατί δεν έχουν καμία αντιστοιχία πια με τη φυσική σας ζωή. Μόνο με σύμβολα μπορείτε να τα αντιστοιχίσετε...

Ο κύκλος θριαμβεύει. Οι ενέργειες σας δένουν μεταξύ τους. Και είναι ωραίο αυτό. Στην καρδιά σας λάμπει η ιόχρους φλόγα... της πνευματικότητας, της νέας εποχής.

Η Άννα νομίζει ότι, επειδή δεν μπορεί να σταθεί στην δόνηση που στεκόταν πριν, δεν μπορεί ούτε να μεταφέρει πράγματα καλά – καλά. Ωστόσο οι αλλαγές έρχονται και φεύγουν, εσείς ανεβαίνετε και κατεβαίνετε τις δονήσεις κι εμείς είμαστε εδώ. Είμαστε εδώ.

Ο Μιχαήλ επίσης θα μιλήσει μέσα από την Άννα το ερχόμενο διάστημα... κοντά στο καλοκαίρι ίσως. Είναι άλλη μία αρχαγγελική ενέργεια που έρχεται να προστεθεί ενεργά, φανερά, γιατί οι καιροί το απαιτούν.

Δώστε μου το χέρι σας και πάμε στον παράδεισο τώρα... Την κόλαση την επισκεφτήκαμε, περπατήσαμε εκεί μαζί σας... Ήρθε ο καιρός του παραδείσου... Εμπιστευτείτε με. Απλώστε μου το χέρι σας και πιάστε το δικό μου... κι ακολουθείστε με στα ενδότερα του βασιλείου των εικόνων... και της σκιάς... Ο Άλιστερ Κρόουλι σας οδηγεί.

[παύση]

Η πύλη που περνάμε είναι χρυσή και... με το που κάνουμε ένα βήμα μέσα απ' αυτήν βρισκόμαστε σ' ένα τελείως διαφορετικό κόσμο, πολύ μακριά από τον γήινο. Το πέρασμα από αυτό το κατώφλι είναι μοναδικό... φως, ζωή, χαρά, αγαλλίαση... Κάποιοι θα έβλεπαν να ρέει μέλι και γάλα... Κάποιοι θα έβλεπαν λιβάδια και μια αιώνια άνοιξη... Κάποιοι θα έβλεπαν τους αγαπημένους τους δασκάλους και οδηγούς... Εσείς τι βλέπετε;

Αφήστε τον εαυτό σας να μπει σ' αυτήν την ενέργεια, να βυθιστεί...

[παύση]

Ο Ηλίας είναι εδώ για να κρατήσει αυτούς που πάνε να φύγουν από τον κύκλο. Μείνετε εστιασμένοι... και πάρτε λίγο χρόνο να δείτε τον δικό σας παράδεισο.

[παύση]

Ενδέχεται να μην καταλάβετε τίποτα απ' όσα βλέπετε... να κοιτάτε και να μη βλέπετε. Τόσο μακριά είναι η σκέψη σας απ' αυτόν τον παράδεισο, ωστόσο είστε εκεί. Τι περιμένετε να δείτε; Όταν είχαμε βαδίσει το μονοπάτι της κόλασης νιώσατε να ξυπνούν οι φόβοι σας... βρήκατε μερικούς σκελετούς στη ντουλάπα σας... όπως λέγεται. Και μετά, με πολύ θάρρος αποφασίσατε να τελειώσετε την διαδρομή... αποφασίσατε να εργαστείτε με την κόλαση σας μέχρι τέλους. Κι εδώ τι γίνεται τώρα;... Άγγελοι που πετούν πέρα δώθε, δάσκαλοι, πρόσωπα αγαπημένα... ο Εαυτός, ίσως; Η κόλαση του Δάντη, το καθαρτήριο και ο παράδεισος δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που μπορείτε να βιώσετε μέσα απ' αυτές τις διαδρομές, αρκεί να έχετε λίγο περισσότερο θάρρος... όταν κοιτάτε τον Εαυτό σας....

Αφήστε μας να σας πάρουμε από το χέρι και να σας ξεναγήσουμε για λίγο στον παράδεισο σας...

Ο Χριστός είναι εδώ, η ενέργεια του Χριστού βρίσκεται εδώ... Και ίσως μετά από όσα είπαμε τις προηγούμενες φορές σας κάνει εντύπωση πώς τροποποιείται η ενέργεια αυτή. Και η Χριστική ενέργεια τροποποιείται ανάλογα με τα πεδία τα οποία διαπερνά. Ουσιαστικά βέβαια είστε εσείς... είναι η δική σας αντίληψη που τροποποιείται... Βλέπετε, έχετε μάθει -δεν γίνεται διαφορετικά- έχετε μάθει να αντιλαμβάνεστε τις ενέργειες σε σχέση με το background μέσα απ' το οποίο σας έρχονται. Ένα μεγάλο μέρος της αντίληψής σας για αυτές τις ενέργειες σχετίζεται με την περιρρέουσα ενέργεια... Όταν βγάλετε τις ενέργειες αυτές από το περιβάλλον μέσα στο οποίο δόθηκαν χάνετε τα σημεία αναφοράς...

Στην κόλαση λοιπόν είχαμε δει ένα καζάνι. Τι να βάλουμε στον παράδεισο;...

Ας είναι ένα λιβάδι στο οποίο ακούγονται οι μελωδίες των αγγέλων... ακούγονται οι άρπες, τα τραγούδια, τα κελαηδίσματα των πουλιών... Νιώθουμε μέσα στην καρδιά σας να γελάτε... Σας ήταν σίγουρα πολύ πιο πραγματική η αίσθηση της κόλασης απ' αυτήν που έχετε τώρα για τον παράδεισο... την βρήκατε πιο πιστευτή.

Ο Σαιν Ζερμαίν είναι εδώ μαζί μας και σας δίνει ένα χρυσό στεφάνι. Φορέστε το στο κεφάλι σας.

[παύση]

Κατεβάστε αυτό το χρυσό στεφάνι από το κεφάλι προς τα πόδια... Μπορείτε να νιώσετε έντονη την ενέργεια του καθώς κατεβαίνει και διαπερνά το σώμα σας...

Τώρα γράψτε επάνω ό,τι μπορείτε... Σχεδιάστε ένα κοχύλι, μια πέτρα, έναν αστερία, ένα κεραυνό... Με τον τρόπο που έχετε μάθει εσωτερικά, σχεδιάστε... μέσα στο φωτοστέφανο που έχει κατεβεί στα πόδια.

[παύση]

Τώρα πια δεν βλέπετε καν ένα κομμάτι χαρτί, βλέπετε μια ενεργειακή επιφάνεια που δημιουργείται μέσα στον φωτεινό κύκλο.

[παύση]

Και τώρα πάρτε αυτόν τον κύκλο με τα σύμβολά του και εντυπώστε τον πάνω στα γόνατα... και στις μεγάλες κλειδώσεις του σώματος.

[παύση]

Τέλος, βάλτε τον στην καρδιά...

Δεν μπορούμε να σας πούμε πόσο σημαντικό είναι αυτό που κάνατε απόψε. Ανοίξατε μία πύλη στον παράδεισο για σας... σχηματίσατε τον παράδεισο σας... σχηματίσατε αυτό που σας περιμένει... Δεν έχετε μία σαφή ιδέα για το πώς εξελίσσεται το ταξίδι της ψυχής μετά από την εμπειρία που ονομάζετε θάνατο. Ωστόσο πρέπει να σας πούμε ότι εσείς είστε που δημιουργείτε το περιβάλλον που σας υποδέχεται, εσείς είστε που με τις ενέργειες σας ετοιμάζετε το δρόμο σας. Ο τρόπος που σας το περιγράφουμε τώρα απέχει αρκετά απ' αυτό που αποκαλείτε κάρμα, αν και συνδέεται μαζί του. Δεν το λέμε όμως μ' αυτήν την έννοια. Το λέμε με την έννοια ενός συνόλου σκέψεων και πεποιθήσεων που δημιουργείτε για τον εαυτό σας και τις οποίες βάζετε στο δρόμο σας.

Όπως έρχεστε στο γήινο πεδίο για να πάρετε συγκεκριμένες εμπειρίες και κατόπιν να πετάξετε μακριά και να ξαναρθείτε, με τον ίδιο τρόπο παίρνετε εμπειρίες και από τις άλλες διαστάσεις. Δεν πρόκειται για μία πολωμένη δραστηριότητα: γη – πνεύμα, γη – πνεύμα, αλλά είναι ένα διαρκές ταξίδι από τη μία διάσταση στην άλλη, κατά το οποίο σε κάθε διάσταση παίρνετε κάποιες εμπειρίες... Με τον ίδιο τρόπο λοιπόν που, πηγαίνοντας σε μία καινούργια πόλη, σας είναι ενοχλητικό το να μην γνωρίζετε τι υπάρχει πίσω απ' το επόμενο τετράγωνο και τα πράγματα είναι πιο εύκολα για σας όταν έχετε μία εικόνα του τόπου, με τον ίδιο τρόπο λειτουργεί και η μετάβασή σας στις άλλες διαστάσεις. Έτσι μπορείτε να κινείστε άνετα και χωρίς φόβο όπου κι αν σταθείτε. Κι όπως πάντα, εσείς είστε που δημιουργείτε ακόμα και τις εμπειρίες σας στις άλλες διαστάσεις. Δεν δημιουργείτε την εμπειρία σας εδώ, μόνο... αλλά και σε όλους τους κόσμους στους οποίους βρίσκεστε.

Πάρτε το χέρι μου και κρατείστε το σφιχτά. Μπορείτε να περάσετε απέναντι. Ελάτε... ο παράδεισος είναι εδώ και σας περιμένει απόψε... Κι όταν ελευθερωθείτε απ' αυτόν -όπως ελευθερωθήκατε κι από την κόλαση σας-, τότε θα μπορέσετε να ισορροπήσετε οριστικά και αμετάκλητα.

Θα σας ζητήσουμε σιγά – σιγά να βγείτε από την ενέργεια αυτή... να νιώσετε τα πόδια σας να πατούν κάτω το πάτωμα, να κινηθείτε ελαφρά και να μοιραστείτε τις σκέψεις και τις αισθήσεις σας. Στη συνέχεια θα πούμε περισσότερα.

M-A:

Δεν ήταν εύκολο να δω τον παράδεισο... απλώς αισθάνθηκα μία γαλήνια... αισθάνθηκα μία ήσυχη ενέργεια... και ήταν πολύ ωραία εμπειρία αυτή με τον... στέφανο...

Άννα:

Ναι. Πως ήτανε, τι έβαλες;

M-A:

Τι έβαλα; Έβαλα φτερά! Φτερά και μπριγιάν... Και αισθάνθηκα όταν την περνούσαμε προς τα κάτω μία πολύ πιο έντονη... ενέργεια, μία πολύ, πολύ έντονη ενέργεια, πολύ, πολύ ωραία ενέργεια. Αυτά βασικά.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

Μ.Σ.:

Είχα βυθιστεί αρκετά και, δεν ξέρω, πολλά έχασα... Στην αρχή πάντως αισθάνθηκα μια –μόλις ξεκίνησε– μια πολύ μεγάλη ζέστη... πολλή...η οποία έφυγε μετά... Κι εγώ για τον παράδεισο, όταν είπε «Σας παίρνει ο Κρόουλι και πάμε»... έτσι ήρθε ότι πάμε στο Νεπάλ, τέτοιο πράγμα... και ναι, κάπου πριν πει για την πύλη, αισθάνθηκα ότι πέρασα κάπου... αλλά χωρίς να μπορώ να διακρίνω πράγματα, τίποτα, απλά φως, ήτανε φως και έκανα τη σκέψη ότι εδώ είναι πύλη και μετά από λίγο το είπε... ότι περάσαμε μία πύλη... Δεν ξέρω... συνέβησαν... ήτανε διάφοροι σχηματισμοί... δεν κατάλαβα τίποτα όμως, αυτόν τον παράδεισο δεν... όπως είπε μπορεί να μην καταλάβετε τίποτα σα να... φώτα να περνάγανε από δω περίεργα, ήμουνα ωραία βέβαια αλλά κάτι γινότανε γρήγορα εκεί, κάτι ήτανε, έτσι, είχε ένα γρήγορο χρόνο.

Όταν μας έβαλαν το στεφάνι στο κεφάλι... [χαμογελάει]... σκέφτηκα τη Γι. γιατί χτες το βράδυ πάλι μας βάλανε στεφάνι...! [Σημ: αναφέρεται στον γεωμαγνητικό συντονισμό της 3^{ης} ομάδας που έγινε την προηγούμενη μέρα]

Άννα:

Σοβαρά;

Μ.Σ.:

Λόγω τιμής! Ναι, και μάλιστα λέω «μίλησε η Γι. Με την Άννα;»

Γι.:

[χαμογελώντας] Όχι, όχι...!

Μ.Σ.:

Έγινε ακριβώς το ίδιο... και φωτεινό κιόλας, φωτεινό στεφάν, μόνο που εμάς μας το 'πε χτες εξάγωνο, ήταν εξάγωνο το στεφάνι... και το πέρασα από το σώμα και πράγματι αισθάνθηκα την ενέργεια... και λέω «τώρα τι θα μας πει να το κάνουμε;» [χαμογελάει]... Όταν έλεγε «Βάλτε του πράγματα» δεν μπορούσα να βάλω. Εκείνο που μου 'ρθε κι έβαλα ήταν ένα δέντρο!... και αμέσως μετά ήρθε η εικόνα μιας μεγάλης γάτας... Τώρα αυτό;...

Ε.Π.:

Εγώ την έστειλα!

[και γελάει μαζί με την Άννα]

Άννα:

Μην τα λες δυνατά!

[Σημ: η Ε. είχε ομολογήσει κάποια στιγμή στην Άννα ότι έχει αιλουροφοβία, αλλά τον τελευταίο καιρό έχει διαπιστώσει ότι αρχίζει να εξοικειώνεται με τις γάτες]

Ε.Π.:

Εγώ την έστειλα!

Μ.Σ.:

Μια μεγάλη γάτα... και α, λέω, τι ωραία, ήρθε μία γάτα!..

Ε.Π.:

Κόκκινη;

Μ.Σ.:

Ήρθε μια πολύ ωραία γάτα.

Γι.:

Άσπρη!

Μ.Σ.:

Και τι άλλο ήτανε μετά; Ά, μετά βάλαμε το... το βάλαμε στην καρδιά και... έτσι ήταν ωραία η αίσθηση... Δε θυμάμαι κάτι άλλο.

Γι.:

Χτες ξαναπεράσαμε την πύλη αλλά την περάσαμε με άλλο τρόπο. Στο γεωμαγνητικό συντονισμό που κάναμε, ήμασταν μέσα στην Αγία Σοφία και άνοιξε ο τρούλος της Αγίας Σοφίας –η σοφία του Θεού- κι έγινε από κει και... μου ήτανε πιο εύκολο γιατί ήδη είχα βιώσει το χτεσινό πολύ έντονα. Αισθάνθηκα ότι –στην αρχή εγώ κρύωνα, που είπε η Μ. ζεσταινότανε, μετά μου πέρασε- αισθάνθηκα ότι περνώντας την πύλη είχαν μείνει όλα πίσω και αυτό που υπήρχε ήτανε... φως, όχι του ήλιου το φως, άλλο φως, όπου αισθανόμουνα ότι ήτανε η μεγάλη συγχώνευση δηλαδή όλα τα τραβούσε μαγνητικά και γίνονταν ένα εκεί μέσα κι αν είχε όνομα ήταν Αγάπη, ήτανε δηλαδή ένα λιώσιμο της ουσίας που γίνεται ένα. Και μετά που βάλαμε το φωτοστέφανο, όταν το κατεβάσαμε, αισθάνθηκα ότι ξαναξεχωρίζει η κάθε ουσία και τυπώνει με τα σύμβολα την πορεία της. Έτσι το ένιωσα δηλαδή, εκεί που έγιναν όλα ένα –όπως σε άλλες περιπτώσεις γίνεται μέσα στη λάβα που το αισθάνομαι στο κέντρο της γης που λιώνει πάλι η μορφή- εκεί το αισθάνθηκα σα να λιώνει η ουσία και, μπαίνοντας στο φωτοστέφανο, σα να αρχίζει να ξαναξεχωρίζει και με τα σύμβολα καθορίζει την πορεία. Εγώ, αφού έβαλα αυτά, όπως τα 'λεγες τα 'βαζα, το κοχύλι την πέτρα, ξέρεις, έτσι πολύ... και μετά άρχισαν να βγαίνουν από πίσω χηνάκια, ζωάκια διάφορα και μετά απ' την άλλη μπροστά μωράκια στη σειρά [χαμογελάει] πολλά μωράκια... Και τι άλλο κάναμε μετά; Μετά απ' αυτό τι ήταν;

Μ.:

Που το περάσαμε...

Γι.:

Μετά που το περάσαμε, ναι αισθάνθηκα, έτσι, ότι ξεχωρίζει...

Μ.Σ.:

Το βάλαμε στην καρδιά..

Γι.:

Ναι κι ότι αυτό είναι σα να...

Άννα:

Το βάλαμε στους... στις κλειδώσεις.

Γι.:

Στις αρθρώσεις ναι. Αισθάνθηκα, ναι, ότι αυτός είναι ο τρόπος για να... είναι ο τρόπος που εγγράφω την πρόθεση κι ότι κάθε φορά μπορώ να έχω πρόσβαση σ' αυτό και να βγαίνω, αυτός είναι ο τρόπος, έτσι το ένιωσα εγώ. Αυτό θυμάμαι τώρα.

Ε.Π.:

Πάλι είδα το λωτό, δεν ξέρω γιατί τον Κρόουλι τον έχω πάντα... ένας αέρινος λωτός, μεγάλος, που είμαστε όλοι και στη μέση άσπρες φλόγες... σαν... ναι άσπρες φλόγες σαν και υφασμάτινες, αλλά δεν ξέρω, της φλόγας την αίσθηση. Όταν μίλησε για τον παράδεισο, μπήκα στην... σα να μπήκα στον πυρήνα του λουλουδιού και βρέθηκα σ' ένα χώρο που ήταν πάρα πολύ σκοτεινός, μαύρος και μάλιστα είπα «Τι παράδεισος... τα μπερδέψαμε εδώ; Δηλαδή τι έγινε; Μαύρος;» και άρχισε να φωτίζεται μπροστά μου ένα μεγάλο μπαούλο, καφέ, με χρυσά δεσίματα. Το άνοιξα και βγήκε ένα φως, πολύ δυνατό φως. Μέσα στο μπαούλο υπήρχε ένα κόκκινο μαντήλι και πάνω στο μαντήλι τοποθετημένο το στεφάνι της Βεργίνας, πριν να μιλήσεις για το στεφάνι είδα αυτό το στεφάνι της Βεργίνας. Και συνειδητοποίησα ότι το κόκκινο, το μαντήλι, το κόκκινο αυτό που

έβλεπα ήταν ζωντανό, ήταν αίμα, αίμα το κόκκινο, το πιο σκούρο του αίματος. Κι όταν πήρα το στεφάνι για να το βάλω στο κεφάλι μου, ενώ δεν υπήρχε σώμα, ένιωθα ότι τα χέρια μου είχαν από το αίμα αυτό. Το κατέβασα κάτω και μετά... το σύμβολο που είδα ήταν ένα δαχτυλίδι από πέντε βέρες χρυσού διαφορετικού χρώματος... κι αυτό έβαλα στην καρδιά μου, το οποίο όμως ήταν ζωντανό δηλαδή... ήτανε.. έκαιγε, γύριζε... αποκτούσε διάφορες μορφές αλλά μέσα από το σπирάλ κι από την έννοια του κύκλου και του χρυσού... Αυτό είναι.

Γ.:

Με το που έδωσα το χέρι μου στον Κρόουλι... περνάμε... σα να περάσαμε μέσα από κάτι που ήτανε σα ζελές.... και.... μπαίνει σ' ένα χώρο... έτσι όπως είχε, όπως είπε, ήτανε μια πύλη αλλά ήτανε πύλη σαν... σαν πύλη διάστασης... Δεν υπήρχε τίποτα ήταν μόνο φως... ένα φως, κι εμείς στεκόμασταν, με κράταγε απ' το χέρι, δεν μπορούσα να... αισθανθώ τίποτα... στο περιβάλλον ούτε να δω κάτι, ήτανε λευκό, λευκό χρυσό, αλλά έτσι... γαλακτώδες σα να υπήρχανε κάποια, κάποια έτσι... κάποιες οντότητες γύρω αλλά... Και εκεί άρχισα και σκεφτόμουνα ότι «Τόσο δύσκολο είναι να δω;»... Δεν ήθελα να δω ούτε λιβάδια ούτε... δε μου 'λεγε τίποτα μέσα μου ούτε αυτό, αυτά όλα δε μου λέγανε τίποτα, δεν ήξερα, δεν ήξερα τι ήθελα... να... να δω, μου έφτανε μόνο αυτή η εικόνα. Και τότε αντιλήφθηκα ότι ήταν πολύ πιο δύσκολο το να σχηματίσω μια εικόνα για τον παράδεισο -από την κόλαση ήταν πολύ εύκολα- κι άρχισε [χαμογελάει] να με προβληματίζει αυτό. Λέω «Δεν πειράζει όμως, τελικά δεν πειράζει, αυτό είναι. Δε μου κάνουνε πια όλα αυτά, ξέρω 'γω, τα... που λένε για τον παράδεισο» δηλαδή όλες αυτές οι εικόνες του παραδείσου, δεν μου κάνανε καμία... δεν με έλκανε. Κι όταν πήρα το στεφάνι, το 'βαλα στο κεφάλι κι άρχισα να το κατεβάζω, ένιωσα πάρα πολύ έντονα, εδώ στην περιοχή του λαιμού και ειδικά στην καρδιά, τις δονήσεις, πολύ έντονα. Το κατέβασα και ήταν ένα πεδίο μέσα μου, πραγματικά ήταν ένα πεδίο ενεργειακό και δεν ήθελα να βάλω τίποτα. Και εκείνη την ώρα μου ήρθε ένα βιβλίο και έντονα το να γράψω «θέλω τη γνώση» αυτό μου βγήκε «θέλω τη γνώση» αλλά εννοούσα, εγώ νιώθω ότι εννοούσα γνώση, τη γνώση την πολύ εσωτερική αυτή... και.... Αυτό.

Βι:

Εγώ δεν είχα καθόλου μεταφυσικές... εικόνες. Όταν είπαν να δούμε τον παράδεισο, βρέθηκα σ' ένα πίνακα μπροστά, σ' ένα πολύ μεγάλο πίνακα, σχολικό, πράσινο και υπήρχαν πάρα πολλά σύμβολα σε σειρές όμως, τακτοποιημένα από διέσεις, τρίγωνα, κύκλους, κτλ. Και όλο αυτό συνεχιζόταν, ήταν αυτό που έβλεπα όλη την ώρα για τον παράδεισο. Μετά όταν είπαν να σκεφτούμε κάτι, πριν πεις λιβάδι –νομίζω λιβάδι μας δόθηκε- εγώ είδα [χαμογελάει] μία τρίαινα και λέω «Α, τρίαινα στον παράδεισο;» Αλλά μετά λέω «Μπορεί να είναι του Ποσειδώνα» οπότε δεν τη σχολίασα. Στο στεφάνι δεν μπορούσα να βάλω κάποια δικά μου σύμβολα και όταν κατέβηκε το στεφάνι μέχρι τα πέλματα, στα πέλματα κάτω ήταν... ένα μαύρο διαολάκι και λέω «Α, δεν ήμουνα στη διάλεξη της κόλασης οπότε [η Βι. Συνεχίζει χαμογελώντας ενώ η Άννα ξεκαρδίζεται στα γέλια] μάλλον τώρα τα βλέπω όλα μαζί.»

Άννα:

Α, δεν ήσουν σ' αυτό...

Βι:

Όχι, όχι, οπότε είναι σήμερα και τα δύο μάλλον, τα δύο σε ένα! Και μετά όταν είπαν ότι εγκαταλεί... ή ότι θα ισορροπήσουμε όταν φύγουμε κι απ' τα δύο, αυτός όλος ο πίνακας με τα σύμβολα έγινε μία μπάλα που μπήκε μέσ' την καρδιά και κάπως έτσι έκλεισε.

Ο:

Εγώ έχω παράπονο γιατί μόλις συνήθιζα το παράδεισο μας είπαν «να βγείτε». [γελάκια] Αλλά τελικά κατάλαβα, δεν πρέπει να εξαρτιόμαστε από καμία

διάσταση, ούτε κόλαση, ούτε παράδεισο... Με τον Κρόουλι έπεσα σ' ένα φως αμέσως χωρίς να πεις «πύλη» και αυτά. Και το παράδεισο... ονειρεύτηκα εγώ να είναι με ανθρώπους χαμογελαστούς, να μη υπάρχει πόλεμος και πείνα και όλα να είναι καλά, έτσι επίβαλα με την, με την θέληση μου σε αυτή τη εικόνα. Δεν ξέρω πως θα είναι αυτά, μακάρι να είναι αυτό που το θέλουμε. Δεν είχα πρόβλημα να... στο παράδεισο να το δημιουργώ έτσι... όλα να είναι καλά. Τώρα σκέφτομαι πως καταφέρνουμε να δημιουργούμε το... την κόλαση γιατί έτσι έχουμε... αυτό το ταλέντο, σε αρνητική όψη. Παρακαλώ.

Κ.:
Ευχαριστώ.

[Ο Κ. είναι από άλλη χώρα, δεν μιλάει και δεν καταλαβαίνει καλά ελληνικά. Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχει στην ομάδα. Κάθε τόσο διακόπτει την αφήγηση του ρωτώντας πως είναι στα ελληνικά οι γαλλικές λέξεις που λέει]

Εγώ δεν, δεν κατάλαβα όλα, αλλά με αυτά που κατάλαβα... στην αρχή είχα λίγο βαρύ στο κεφάλι και, και μετά έφυγε, ένιωθα πολύ χαλαρός και ένιωθα... ζέστη εδώ *[δείχνει στο τρίτο μάτι]* και... όταν είπατε από το παράδεισο... είδα ότι ήμουν με ένα... μεγάλο σπαθί και πολύ φως από το σπαθί...

Άννα:
Ναι το σπαθί... Το δουλέψαμε τρία... τις πρώτες φορές είχαμε δουλέψει με το φωτεινό σπαθί.

Τ:
Είναι του Κρόουλι το σπαθί.

Κ.:
Και όταν... Δεν κατάλαβα τι ήτανε πύλη...

Άννα:
Πόρτα.

Κ.:
Ναι, πόρτα και εγώ το είδα σαν... μία πηγή νερού.

Άννα:
Κι αυτό μια πύλη είναι, το ίδιο... Είναι κι αυτό με μία έννοια, ξέρεις, με έναν τρόπο.

Κ.:
Α, ναι και μετά... σκέφτηκα ότι μήπως δεν είναι αυτό πηγή, μήπως είναι ένα.. τούνελ και ήθελα να πάω στο τούνελ, στο φως, έξω και δεν ένιωθα πολύ καλά, ξαναπήγα στο πηγή...

[γέλια]

Β:
Έκανες βόλτες!

Κ.:
Και μετά στο παράδεισο είδα πολλές γυναίκες.

[γέλια]

Κ.:
Μια χαρά!

B:

Μάλλον αλλού ήσουν! Μάλλον αλλού ήσουν! Όχι παράδεισο...

K.:

Σαν, σαν...

Άννα:

Πολύ ενδιαφέρον!

K.:

Ωραία ήτανε.

Άννα:

Αν έχεις τις γυναίκες στον παράδεισο, στη κόλαση τι στο...

[Ξεκαρδιστικά γέλια]

Άννα:

Λυπάμαι για το σχόλιο!

K.:

Μια χαρά. Ευχαριστώ.

E:

Εγώ ένιωσα εναλλαγές ζεστό και κρύο, μια ζεσταινόμουνα, μια κρύωνα, έπεςα σε λήθαργο, δεν τα θυμάμαι όλα. Θυμάμαι μόνο ότι παράδεισος ήτανε σα να βούτηξα σε κύματα αέρος και βρέθηκα σε ένα μέρος με τεράστια δέντρα, τεράστιους κορμούς και σαν ένα τεράστιο δάσος που με έβγαλε σε ένα ξέφωτο που το φως ήταν πολύ διαφορετικό από το φως που ξέρουμε. Με τα σύμβολα έβαλα διάφορα, δε θυμάμαι όμως τι ακριβώς. Ε, αυτά.

N:

Εγώ στην αρχή, έτσι...

Άννα:

Πιο δυνατά, αν θέλεις.

N:

Ναι, ξεκινώντας είδα ένα περίεργο: σα να βρέθηκα σ' ένα χώρο, σ' ένα κτίριο που ήτανε με τρούλο. Αυτό μου 'κανε εντύπωση. Και... ο τρούλος κάποια στιγμή έβγαλε φως κι άρχισε και στροβιλιζόταν, άνοιξε, κι έφυγε μέχρι τον ουρανό. Αυτό το πράγμα είδα δεν... Και μετά είδα την πύλη σε σχήμα Π έτσι ήτανε, μέσ' το σύμπαν, στη μέση του πουθενά, ν' ανοίγει με καγκελόπορτα, με κάγκελα και σκέφτηκα «Αυτός είναι ο παράδεισος; *[γελάει]* Εδώ είναι το σύμπαν, δεν έχει τίποτα» -η πρώτη σκέψη... Μετά όσο προσπαθούσα να... να νιώσω, να αφουγκραστώ τι είναι, πως είναι, μου ερχόταν στο μυαλό το φως, η μουσική, δεν ξέρω μου 'ρθε στο μυαλό η μουσική των σφαιρών, κάτι τέτοιο και... αγάπη, η δόνηση της αγάπης, όλα αυτά και τα τρία σα να μου ήτανε γνωστά-άγνωστα δηλαδή σα να τα 'ξερα και να μην τα 'ξερα και να μην μπορούσα να τα νιώσω, έτσι να το πω. Αυτά, δεν... Ά, με το στεφάνι πραγματικά ένιωθα, έτσι, την ώρα που κατέβαινε την ενέργεια του. Σα σύμβολα ξεκίνησα -εκείνη τη στιγμή επειδή ήμουνα έτσι αρκετά βαθιά, χαλαρωμένος- σκεφτόμουνα «Πρέπει να βάλω αυτά τα σύμβολα οπωσδήποτε;» Τέλος πάντων τα 'βαλα *[και συνεχίζει γελώντας]* για να μην χαλάσω το χατίρι, μήπως και δεν κάνω σωστά την άσκηση, τέλος πάντων έβαλα και τα δικά μου που ήτανε...

Άννα:

Νομίζω ότι ειπώθηκαν έτσι, όχι για να τα συμπεριλάβεις οπωσδήποτε.

N:

Α, δεν το... εκείνη τη στιγμή δεν το κατάλαβα έτσι, τα 'βαλα και αυτά και στη συνέχεια έβαλα την πεντάλφα που για μένα είναι το... Χριστική ενέργεια έτσι το σύμβολο του Ιησού... το άστρο του Δαυίδ και μια ρομφαία, την κάρφωσα έτσι. Και μου 'κανε εντύπωση, κάθε φορά βλέπω το... είτε σπαθιά και μαχαίρια είτε... σα σύμβολα συνέχεια τέτοια μου 'ρχονται στο μυαλό.

T:

...καθόμαστε μπροστά σου μόνο!

[Ο Ν. και η Άννα γελάνε]

N:

Και ήταν πο... έτσι ωραία η αίσθηση όταν αυτό, τα δαχτυλίδια, έτσι, μπαίνουν στις αρθρώσεις και στο τσάκρα της καρδιάς, ήταν πολύ ωραία αίσθηση. Μετά προβληματίζομαι, λέω, μετά που αναφέρθηκε ότι «Αυτά θα συναντήσετε η... σα σύμβολα» λέω *[γελώντας]* «Ποιος ξέρει τι... τι θα βρω μπροστά μου» έτσι. Αυτό.

T:

Εγώ... αισθάνθηκα κι εγώ πάρα πολύ την ενέργεια, αλλά εκείνο που αισθάνθηκα είναι, που έβλεπα, είναι ότι έκανα τα πράγματα ακριβώς λίγο πριν τα πεις, μου ερχόντουσαν πριν, όπως η... να βγάλουμε την ενέργεια μας να τη φέρουμε στον κύκλο, όλα αυτά, το σκεφτόμουν δευτερόλεπτα, κλάσματα δευτερολέπτου πριν. Για την πύλη είδα κι εγώ μια χρυσή πύλη Π κι από την άλλη ακριβώς μόλις πέρασα ήταν όλοι οι δάσκαλοι και πολύ φως και περιμέναν εκεί πέρα γελούσανε, μιλάγανε, ήτανε πάρα-πάρα πολύ ωραία. Με το στεφάνι τα σχήματα που βάλαμε τα διάφορα, στο τέλος έβαλα μια καρδιά πριν πεις να τη βάλουμε στην καρδιά και λέω «Καλά δυο καρδιές τώρα στη μια καρδιά;» Κι όταν την έβαλα εδώ πέρα αισθάνθηκα πολύ φως και πολύ ζέστη. Αυτά.

Βαλ:

[Η Βαλ. είναι από άλλη χώρα, δεν μιλάει και δεν καταλαβαίνει καλά ελληνικά. Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχει στην ομάδα]

Λοιπόν, *[ξεροβήχει]* εγώ δεν καταλαβαίνω πολύ καλά, δεν έχω καταλάβει πολύ καλά και προσπαθούσα να κάνω λίγο το δρόμο μου με λίγα, σ' αυτό που έκανα, που κατάλαβα. Ένιωσα πολύ ζεστή στα χέρια και εδώ στο στήθος, πάρα πολύ φως άσπρο που φωτίζει σαν όταν έχει... μετά το βρέχω, τη βροχή, πως είναι πολύ καθαρά έτσι, σαν ήμουν χωρίς βάρος καθόλου... κανονικά αλλά χωρίς βάρος και... Είναι... και όταν είχα μια ιδέα αυτό είναι θάλασσα, στεφάνια που βάλαμε από πάνω έτσι, εγώ έβλεπα... δεν ξέρω πως το λέτε στην ελληνική, vibration, ήτανε αυτό που ένιωθα και έβλεπα. Αυτό.

Μπ:

Όταν έδωσα το χέρι στον Κρόουλι ένιωθα ότι περνάμε μέσα από σφαίρες, κύκλους διάφανους που εμπεριείχαν άλλους κύκλους. Κάποια στιγμή λες για την πύλη, για τον παράδεισο και από κει και πέρα αρχίζω να μην έχω εικόνα, απλά αρχίζω να μου έρχεται ένα πακέτο συναισθημάτων. Και αρχίζω να ξεδιαλύνω αυτά τα συναισθήματα, τα οποία με οδηγούσαν πίσω σε μια ηλικία εντελώς παιδική, τεσσάρων, πέντε χρονών. Ήταν συναισθήματα που αντιστοιχούσαν σε μια τέτοια ηλικία. Και από κει και πέρα αρχίζει να σχηματίζεται εικόνα και ο περίγυρος είναι κάτι μεταξύ ενός λούνα παρκ και μιας παραμυθούπολης, όπου εγώ είμαι ένα παιδάκι πέντε χρονών με όλη την καθαρότητα, την ουδετερότητα, αφήνοντας τα εξωτερικά ερεθίσματα να περνάνε από μέσα σου και προ πάντων

ένιωθα ότι δεν σέρνω τα βάρη, τα βαρίδια του ενήλικα. Μετά στον κύκλο μου ήρθε κι έβαλα το σήμα του ψαριού, ένα τρίγωνο, τα τρία τέταρτα ενός κύκλου και δύο αστεράκια ενωμένα σαν καρφίτσα.

Κ.Λ:

Εγώ νομίζω ότι έφυγα πολλές φορές γιατί δεν άκουσα όλα όσα ειπώθηκαν. Την πύλη την πέρασα, ήταν μια χρυσή πύλη σε σχήμα Π. Η εικόνα που μου ήρθε ήταν πολύ έντονο φως, πολλά λουλούδια, τρεχούμενα νερά, ήταν έτσι πολύ ζωηρά. Αυτό με το στεφάνι δεν το άκουσα καθόλου, δεν ξέρω αν ήταν ακριβώς πριν τα σύμβολα γιατί τα σύμβολα τα έβαλα που άκουσα και... ήταν ακριβώς πριν;... και επίσης αυτό που μου ήρθε μετά στο μυαλό ήταν πεταλούδες, πολλές πεταλούδες. Λίγο πριν τελειώσουμε που είπαμε να κουνήσουμε τα πόδια κι αυτά, αισθανόμουν ότι ήμουν πολύ βαριά, ότι είχα ριζώσει στο έδαφος. Αυτά.

Α:

Στο πέρασμα στην πύλη ένιωσα μια δόνηση εδώ. Το φως ήτανε γαλακτώδες όπως το περιγράψανε οι περισσότεροι, πολύ έντονο και γαλακτώδες και περνώντας μέσα είχα την αίσθηση ότι κάπου στο δεξί μου χέρι ήταν οι βιβλιοθήκες του σύμπαντος κι έκανα μια χαρά γιατί εκεί ήθελα να πάω [*χαμογελάει*]. Από κει και πέρα όμως δεν έβλεπα τίποτα κι άρχισα ν' ανησυχώ και λέω « Έτσι είναι; Δεν βλέπω τίποτα άλλο» Είχα την αίσθηση ότι κάτι υπήρχε στο βάθος αλλά δεν έβλεπα τίποτα... Ζήτησα βοήθεια κι εκείνη την ώρα νιώθω ένα σκούνημα, [*χαμογελάει*] με σπρώξανε! Αλλά συνέχισε βέβαια έτσι, να μη βλέπω. Είχα την αίσθηση όμως της γαλήνης και της ηρεμίας. Στο στεφάνι, εγώ το είχα φτιάξει δάφνινο, χρυσό και πάνω στα φύλλα του άρχισα να γράφω... σύνεση, γνώση, σοφία, ειρήνη, γαλήνη, ότι μου 'ρχότανε. Έγραψα πάρα πολλά και μετά στο κέντρο διάφορα σύμβολα, αλλά αυτό που μου 'κανε έτσι εντύπωση και ήρθε από μόνο του σαν λέξη και μετά δεν μπορούσα να το ζωγραφίσω ήτανε το σφυροδρέπανο...

[*γέλια*]

Κ.Κ:

Δε σου 'πα 'γω ότι θα κάνεις τη ομάδα του Τσε Γκεβάρα!

Α:

Λες;

Ε.Π:

Ετοιμάζεσαι!... Κόκκινο...!

Α:

Και λέω «Πως το ζωγραφίζουν τώρα;» Δεν το θυμόμουν, μετά μου ήρθε και το ζωγράφισα κιόλας...

Β:

Όχι θα σου ξέφευγε!

[*γέλια*]

Α:

Το πέρασμα το ένιωθα, σαν δαχτυλίδι να... κάθε σημείο μου το ένιωθα, να κατεβαίνει κάτω... και αρκετά έντονη ήτανε και η δόνηση στην καρδιά και στις κλειδώσεις βέβαια λιγότερο, αλλά περισσότερο στην καρδιά όταν το έβαλα.

Β:

Με το που ξεκινήσαμε μου 'ρθε... κάπου πιο πάνω απ' τα μάτια μου, ίσως στο τρίτο μάτι, ένα λίκνισμα, ο κρίνος δηλαδή αλλά κατάσπρος κρίνος. Τέλος πάντων μετά στην πορεία μπήκα μέσα στον παράδεισο, τον είδα έτσι με λιβάδια όπως... το έλεγε και... ο Κρόουλι μάλλον... και... αλλά το θέμα ήταν ότι το κοιτούσα, όλα τα κοιτούσα μόνο με το αριστερό μάτι, το δεξί ήταν σα να 'τανε κλειστό το μάτι μου, δηλαδή πως βλέπεις όταν κλείνεις το ένα σου μάτι τα μισά...

[γέλια]

B:

Ναι, γιατί γελάτε; Τόσο αστείο είναι;

Άννα:

Ποιο μάτι σου ήταν κλειστό;

B:

Το δεξί, τα 'βλεπα όλα προς την αριστερή πλευρά δηλαδή κήπους, δέντρα, χλόη...

Άννα:

Μια γενική κλίση προς τ' αριστερά...

[ανακατεμένες φωνές και γέλια]

B:

Και μετά έφτασα... στους οδηγούς, που μου, που τους επισημάνανε κιόλας και είχα την αίσθηση ότι έπρεπε να μπω μέσα τους, να γίνουμε ένα. Ενώ καθόντουσαν όλοι στη σειρά, εγώ έπρεπε να μπω μέσα τους σ' όλους και να γίνουμε ένα και... εκεί δυσκολεύτηκα και έφαγα λίγο χρόνο και δεν ακολούθησα λίγο την πορεία γιατί προσπαθούσα συνέχεια να μπω εκεί πέρα μέσα, τέλος πάντων δεν τα κατάφερα, γιατί αμέσως πήγα στην επόμενη σκηνή, άφησα...

[Σημ: από δω και κάτω εμφανίζεται πολλές φορές το να πετάγεται κάποιος σα σφήνα και να λέει κάτι λίγο, χωρίς όμως να είναι ευδιάκριτο ποιος είναι, και σημειώνεται ...: αντί για όνομα]

...:

Είναι άλλη σκηνή...

[ανακατεμένες φωνές και γέλια]

B:

Ναι γιατί τα 'βλεπα όλα σε σκηνές...

Ε.Π:

Το άλλο έργο...

B:

Σα να ήταν κινηματογραφική ταινία τέλος πάντων, ναι, και πήγα στην επόμενη σκηνή τέλος πάντων που ήτανε ο... μας είπε ότι βλέπετε τώρα τον παράδεισο σας. Εκεί λίγο τα χρειάστηκα *[γέλια]* γιατί ο παράδεισος μου εμένα ήτανε... κυνηγούσε ένας, που μάλλον ήτανε παιδάκι, μια με μακριά φορέματα δεκαετίας του 1800 κι αυτή κατέβαινε τρεχάλα τις σκάλες, μια κυκλική σκάλα σα να τον απέφευγε, όχι να την κυνηγούσε αλλά τον απέφευγε. Μμ;

...:

Ποια ταινία;

...:

Από ποια ταινία ήτανε;

Γε:

Ποια σκηνή;

Β:

Δεν ξέρω, γι αυτό σας λέω τώρα ήτανε σε σκηνές, τέλος πάντων, κάποιος άλλος, εγώ, κοίταζα από πάνω αυτήν που κατέβαινε, το παιδάκι μάλλον που την κυνήγαγε, τέλος πάντων. Για μια στιγμή μου 'ρχεται... ένα έτσι, μια σκηνή πάλι, την ώρα που τρέχαν οι άλλοι, *[γελάει και γελάνε και οι υπόλοιποι]* μια κατσαρόλα, αυτές... πως είναι τα ταψιά που είχαμε το 1970 περίπου από αλουμίνιο...

Άννα:

Ναι, ναι...

Β:

Όχι τα λεία τα παλιά αυτά, ήτανε μια τέτοια κατσαρόλα...

Άννα:

Νταβάς.

Β:

Κατά πάνω, ναι, μεγάλη, έτσι σ' αυτό το ύψος περίπου με λίγο ανοιχτό το καπάκι, αυτό το καπάκι το παλιό με το μαύρο, που είχαμε τότε παλιά και μια κουτάλα μέσα, που ήτανε υπολείμματα από σοκολάτα μέσα... όλη η... *[γέλια]* η τέτοια η κατσαρόλα μέσα... *[γέλια]* ...έφαγα πολλές λέω, μήπως έχω επηρεαστεί από κει, δηλαδή σκεφτόμουνα και τέτοια...

Κ.Κ:

Συμβολικά είναι... Διεργασία...

Β:

Ναι δεν ξέρω, και μετά ξαφνικά μας πιάνει ο Κρόουλι για να μας τραβήξει από τον παράδεισο στο δικό μας παράδεισο. Κάτι τέτοιο δεν ειπώθηκε;

Μ:

Όχι στο δικό μας...

Β:

Κάπου να μας τραβήξει, κάπου μας τράβαγε. Εκείνη την ώρα έβλεπα, εγώ από κάτω τη σκηνή αυτή, που αλλάξαμε τώρα σκηνή, σε βράχο πάνω μας τραβάει ο Κρόουλι, έβλεπα το χέρι του και πατάει ένα πόδι, αλλά ήτανε γυναικείο πόδι με ένα μακρύ φόρεμα πάλι δεκαετίας, κυπαρισσί χρώμα, μπορεί να ήταν και βελούδο...

Άννα:

Τι εννοείς όταν πατάει; Σε τράβαγε και είδες εσύ το πόδι από κάτω...

Β:

Σε τραβάει, τραβάει κάποιον και το πόδι που πατάει πάνω στο... με παπούτσια μπαλέτου φορούσε αυτή, όχι του μπαλέτου-μπαλέτου, χορεύτριας φλαμένκο αλλά με χαμηλό τακούνι...

[ξεκαρδιστικά γέλια]

B:

Ναι μου 'κανε εντύπωση... το καλτσόν δηλαδή που διαγραφόταν δεν ήτανε λείο ήτανε αυτό το...

Ε.Π:

Μάτι, μάτι...

B:

Όχι ήτανε μακρύ...

[συνεχίζονται τα γέλια]

Κ.Κ:

Με το ένα μάτι... άμα τα 'βλεπες ...!

B:

Όχι ήτανε μακρύ το φόρεμα *[γελάει κι ο ίδιος]*. Λοιπόν και μου 'κανε εντύπωση και λέω «Τι δουλειά έχει γυναικείο πόδι; Γιατί υποτίθεται ότι, λέω, «Να με τραβάει εμένα. Γιατί βγαίνει γυναικείο πόδι;» και τσουπ αμέσως μετά βρίσκεται κι ένα αντρικό πόδι έτσι που πατάει πάνω στο βράχο, ήτανε σούρουπο κάτι τέτοιο... μόνο πόδι είδα δηλαδή απ' το γόνατο και κάτω, και το αντρικό πάλι πόδι. Έ αυτά και στο στεφάνι πάνω μου τυπώθηκε το αλεξι.... ο κεραυνός και μια καρδιά αλλά σε σκούρο χρώμα.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

[γέλια]

Λ:

Δε θα μιλήσεις; *[απευθύνεται προς την Κ.Κ. γιατί του πέρασε το μικρόφωνο χωρίς να μιλήσει]*

Κ.Κ:

Όχι, όχι δε θέλει ο Ηλίας... ευχαριστώ.

Λ:

Εγώ είχα μια πολύ ωραία εμπειρία την οποίαν λίγο πολύ την είπανε και... οι προηγούμενοι. Ήτανε το θέμα... Κατ' αρχάς με τον Κρόουλι, όταν μας πήρε από το χέρι... μετατράπηκε ο Κρόουλι στον Χριστό... εξ άλλου τα έχουμε πει ότι είναι ίδιοι κτλ.... Αισθάνθηκα να... κάποια στιγμή νομίζω ότι είπες να πιαστούμε απ' το χέρι, δεν το θυμάμαι ακριβώς, πάντως είδα όλη την ομάδα να μπαίνει μέσα μου... και στη συνέχεια να με σηκώνει ο Κρόουλι... και να μπαίνουμε όλοι μέσα στον Κρόουλι, χωρίς σώματα, έτσι; Ούτε... Άυλοι... Έγινε... στον παράδεισο που μπήκαμε, για μένα ο παράδεισος ήταν ένα -καλά, ειπώθηκαν αυτά για τα πράσινα λιβάδια και λοιπά- αλλά ήταν ένα απέραντο φως λευκό... καταπληκτική, καταπληκτικό συναίσθημα. Φαντάζομαι ότι όταν πεθάνουμε κάτι τέτοιο θα δούμε πηγαίνοντας, το οποίο όμως μετά πήρε ένα ροδόχρουν χρώμα, ένα χρώμα όπως όταν δύει ο ήλιος, το οποίο κι αυτό ήταν ένα καταπληκτικό... συναίσθημα. Όταν ειπώθηκε να γράψουμε... να κάνουμε διάφορα σύμβολα, μου μπήκε κι εμένα η λέξη αγάπη, που ήτανε πια, αισθανόμουν, ήμασταν όλοι ένα... Στη συνέχεια λέω «Τι κάνουμε τώρα εμείς εδώ;» κι αρχίζουμε και... και μου βγήκε η λέξη «δημιουργία», και αρχίζουμε και ξαναδημιουργούμε ένα σύμπαν... Ήτανε ... πολύ ωραίο. Έ λίγο πολύ ειπώθηκαν. Και βλέπω ότι όλοι είδαμε κοινά...

Άννα:

Κοινά στοιχεία...

Λ:

Στοιχεία, ναι.

Μ:

Πιστεύω ότι η ομάδα ήτανε πάρα πολύ δεμένη, πάρα πολύ, δηλαδή αισθανόμουνα την ενέργεια πολύ δυνατά, χέρια, πόδια, κεφάλι και ερχόταν από το σύνολο της ομάδας, ήτανε πολύ καλό το δέσιμο σήμερα. Ο Κρόουλι με πήρε και... αφού περάσαμε τον αέρα, μετά περάσαμε στο νερό, το υγρό στοιχείο και βρεθήκαμε σε κάτι που δεν μπορούσα να καταλάβω πάρα πολύ καλά. Σα να ήτανε η δομή της ύλης; κάτι μεταξύ, το στοιχείο του σύμπαντος; του υλικού ή το κύτταρο, μια ήτανε σα κύτταρο μια ήταν αυτό το στοιχείο... Κι όσο μπαίναμε πιο βαθιά σ' αυτό, βίωνα... την αγάπη που δημιουργήσε αλλά και χώρισε το σύμπαν, δηλαδή το στοιχείο της αγάπης όπως είπαν και οι υπόλοιποι ήτανε πολύ έντονο μέσα στην εμπειρία μου. Και έλεγα, αισθανόμουνα δηλαδή, με πιάσαν τα κλάματα ελαφρά γιατί είναι ένα μεγαλειώδες συναισθημα αυτό να συντονιστείς... αλλά δεν μπορούσα, δεν μπορούσα να το κατανοήσω καλά, δηλαδή προσπαθούσα αλλά... δεν... Οπότε κάποια στιγμή, που προσπαθούσα να καταλάβω... ήρθε ο Κρόουλι και με σκόρπισε σε κομματάκια, κομματάκια, κομματάκια όλο μου το σώμα και το κάθε κομματάκι που ήταν όλο μου το σώμα ήταν και από μια μικρή Μαριούλα. Κι αυτό υποτίθεται ότι μπορούσε να συνεχίζεται επ' άπειρον. Μέσα σ' αυτό το στοιχείο που ήτανε το στοιχείο της δομής των... της ύλης... βρισκόντουσαν ομοίως εσωτερικά επ' άπειρον όλα τα σύμπαντα δηλαδή σύμπαν μέσα σε σύμπαν, δηλαδή κόκκοι μέσα στον κάθε κόκκο - σύμπαν και το οποίο αποτελείτο από κόκκοι και μέσα στους κόκκους, άλλα σύμπαντα... Το ίδιο, την ίδια αίσθηση είχα όταν το στοιχείο αυτό ήταν και το κύτταρο. Δηλαδή σαν ο καθένας από μας να έχει μέσα του... άπειρους κόσμους, τους οποίους φέρει μέσα στο σώμα του, δηλαδή φανταστείτε σαν... είμαστε εμείς ένα σώμα αλλά μέσα μας έχουμε πάρα πολλά σύμπαντα την ίδια στιγμή, στην πραγματικότητα όμως, δηλαδή όχι... Στην πραγματικότητα θέλω να πω... να νιώθεις ότι όπως είσαι εσύ, ξέρω 'γω η Γε., ... είσαι υπεύθυνη για... άπειρους κόσμους τους οποίους έχεις μέσα σου.

Γε:

Έτσι είναι...

Μ:

Ναι, ά, γι' αυτό...

Γε:

Δεν είναι 'σαν'... έτσι είναι.

Μ:

Ναι, τέλος πάντων. Κι όλα αυτά... δένονται και χωρίζουνε και ενώνουν με την αγάπη. Στο στεφάνι έβαλα ένα σαλιγκάρι, ένα στέμμα και μάλιστα σκέφτηκα 'το εστεμμένο σαλιγκάρι' [γελάκια] και ένα μάτι και μετά... έβαλα κι ένα... μαϊανδρο, χμ... Αυτά, ήτανε πολύ, πάρα πολύ δυνατό! Η ομάδα ήτανε καταπληκτική σήμερα!

Ε.Π:

Αυτό που δεν είπαμε καθόλου ήτανε για τα πρώτα που... μιλάω με τ' αυτιά... βλέπω με το στόμα και ακούω με τα μάτια...

...:

Έ, και τι να πούμε;

Ε.Π:

...και νομίζω ότι αυτό... θα πέσει πολύ δουλειά... home work...

B:

Home work! Και σκονάκια;

[γελάκια]

Άννα:

Ναι, μιλάω... πως είπαμε; Με τα....

Ε.Π:

Αυτό ήταν καταπληκτικό!

Άννα:

Πέστο πάλι...

Μ.Σ:

Μιλάμε μέσα από τ' αυτιά της Άννας.

Γε:

Βλέπεις με το στόμα...

B:

Ναι, έτσι σου 'πανε...

Άννα:

Μιλάμε με τ' αυτιά...

Ε.Π:

Βλέπεις με το στόμα...

B:

[προς την Άννα] Όχι, εσύ, εσύ είσαι...

Ε.Π:

Μιλάς με τ' αυτιά και ακούς με τα μάτια.

Άννα:

Μάλιστα.

Μ.Σ:

Ναι κι εγώ, αυτό, μου το θύμισε η Ε. και ήθελα να το ρωτήσω...

Μ:

[ψιθυριστά] Τις αισθήσεις...

Μ.Σ:

...αν μπορούνε να μας πούνε κάτι περισσότερο. Αλλά πριν πει αυτό είπε ότι «Τώρα συνειδητοποιείστε. Έχετε σκεφτεί με τι τρόπο γίνονται οι συνειδητοποιήσεις; Με ποια κομμάτια σας...»

...:

Ναι, μπράβο...

Άννα:

Ναι, ποια κομμάτια...

...:

το πιο σημαντικό ήτανε...

Μ.Σ.:

«Με ποια κομμάτια σας γίνονται οι συνειδητοποιήσεις και πόσες...»

...:

Συνειδητότητες...

...:

και πόσες είναι...

Μ.Σ.:

Εκείνη την ώρα, εμένα, σαν απάντηση -τώρα εκλογίκευση έκανα βέβαια- αλλά μου ήρθε ότι, «Ναι βέβαια, πράγματι, γιατί... συνειδητοποιείς με κάθε αίσθηση χωριστά» και επειδή ξέρω, έχω διαβάσει, ξέρω 'γω, ότι «Συνειδητοποιείς με το... στο σημείο που στέλνεις την προσοχή σου, κι επειδή η προσοχή εστιάζεται σ' ένα μόνο σημείο κάθε φορά» άρα λοιπόν «Συνειδητοποιείς με τις αισθήσεις σου, κάθε φορά με άλλη αίσθηση», αυτό μου ήρθε εμένα σα..

Άννα:

Κατάλαβα...

Μ.Σ.:

Μπορεί να το εκλογίκευσα. Κι αμέσως μετά είπε αυτό, το ανακάτεμα των αισθήσεων και εκεί μπερδεύτηκα, λέω... «Δηλαδή η συνειδητοποίηση είναι... μπορεί να γίνει, δηλαδή να μιλάς και με τ' αυτιά και να...; Γιατί όχι, όμως. Αν η προσοχή σου πάει εκεί είναι σα να...» Αν μπορούνε να μας πούνε κάτι...

Άννα:

Ναι, είχα την αίσθηση... μήπως θέλεις να μιλήσεις Κ.;

Λ.:

Κοίταξε, βλέπεις εικόνες, τη στιγμή την οποία ακούς, όταν ακούς, βλέπεις εικόνες...

Κ.Κ.:

Όχι, αυτό που θέλω να πω είναι ότι αυτό που λες τώρα, αυτό που ρωτήσανε, είναι ένα ολόκληρο κεφάλαιο στη φιλοσοφία, δηλαδή είναι μια ολόκληρη προβληματική... Ξεκινάει από τον Ντε Καρτ, δηλαδή «Ποιος, ποιος είμαι εγώ;» Ποιος είναι το υποκείμενο; Που σημαίνει, «ποιος αντιλαμβάνεται. Και λέει ο Ντε Καρτ, είναι αυτό το χαρακτηριστικό «cogito ergo sum» δηλαδή «αντιλαμβάνομαι άρα υπάρχω». Αλλά πάνω σ' αυτό έχει χυθεί πάρα πολύ μελάνι, γιατί ποιος αντιλαμβάνεται; Ποιος είναι αυτός που αντιλαμβάνεται την ύπαρξη; Είναι δύο διαφορετικά πράγματα δηλαδή. Πολλές φορές βιώνουμε την εμπειρία αλλά είναι σαν κάποιος άλλος να στέκεται ταυτόχρονα έξω από την εμπειρία και να αντιλαμβάνεται αυτό, που κάποιος άλλος βιώνει ως εμπειρία. Δηλαδή είναι... και είναι μια τεράστια συζήτηση που ξεκινάει από το 17^ο αιώνα και φτάνει μέχρι σήμερα με πολύ... βίαιες αντιπαραθέσεις. Κι είναι πολύ ενδιαφέρον ότι το θέσανε τώρα.

Β.:

Έχει δοθεί λύση όμως;

Κ.Κ.:

Όχι.

Άννα:

Και βίαιες μάλιστα αντιπαραθέσεις...!

Κ.Κ.:

Βίαιες! Ναι...

Λ.:

Να πω κάτι; Δεν μου φαίνεται περίεργο αυτό το ανακάτεμα που έκανε, διότι διαβάζοντας μια εικόνα και... ότι έγινε θόρυβος, αμέσως σου 'ρχεται στ' αυτιά ο θόρυβος. Βλέπεις, διαβάζοντας, βλέπεις τις εικόνες. Θέλω να πω... με...

Μ.Σ.:

Αυτό ναι, αλλά τ' αυτιά με το μιλάω;

Α.:

Μιλάν τ' αυτιά.

Γε.:

Οι λέξεις...

Λ.:

Οι λέξεις αυτές... οι λέξεις.

Άννα:

Βλέπω με το στόμα;

Λ.:

Κοίταξε, ένας τυφλός ο οποίος δεν βλέπει, βλέπει με τ' αυτιά του.

Γε.:

Όχι, όχι βλέπω με το στόμα. Μπορώ να μιλήσω με τ' αυτιά μου, εγώ μπορώ να το καταλάβω, μπορώ να ακούσω με τα μάτια μου. Αλλά βλέπω με το στόμα...

Ε.Π.:

Οι λέξεις που βγαίνουν από το στόμα...

Λ.:

Τέλος πάντων, το ανακάτεμα δεν είναι τόσο...

Κ.Κ.:

Ναι, γιατί τι είναι; Είσαι...

Άννα:

Μισό λεπτό. Βαλ.;

Βαλ.:

Δεν καταλαβαίνω όλα, αλλά αυτό που μου βγαίνει εγώ γι' αυτό που είπε, ότι είναι όλα αλλαγή, εκεί σε αυτό το σημείο, για μένα, αφού είναι όλα ένα, δεν έχουμε πια αυτιά, δεν μιλάμε πια, δεν ακούμε, μπορούμε να κάνουμε exchange, μόνο έτσι, χωρίς όλο αυτό, γι' αυτό λέει ότι είναι ένα, είναι ένα όλα, είναι vibration, ενέργεια και μπορούμε να έχουμε αλλαγές χωρίς να ανοίγουμε μάτια, χωρίς να ακούμε, είναι natural... είναι...

Ε.Π.:

Άνοιγμα... σ' όλα...

Βαλ.:

Είναι... όλα μαζί... για μένα αυτό... έτσι το κατάλαβα.

Μ.Σ.:

Αυτό μάλλον είναι το πιο...

Άννα:

Ναι.

Τ:

Τελικά θ' αφήσεις... η θα κάνεις την ομάδα....[Σημ: αναφέρεται στις καινούργιες ομάδες που κάθε φορά λέγεται ότι θα δημιουργηθούν]

Άννα:

Μην παίζεις με τον πόνο μου... Είμαι κι εγώ τραβάτε με κι ας κλαίω!

[γέλια]

Οφείλω να το ομολογήσω. Σε σχέση μ' αυτό, είχα την εμπειρία, το 'χω πει ήδη στους περισσότερους, είχα μια τέτοια εμπειρία του να βλέπω με τ' αυτιά και να ακούω... να βλέπω τον ήχο και να ακούω το φως. Ήτανε μια ενοποιημένη εμπειρία, που κράτησε λίγο αλλά ήτανε πολύ όμορφη. Τώρα τα υπόλοιπα όλα, δεν ξέρω πως, αλλά [γελάει] προφανώς κάπως θα συνδυάζονται...

Κ.Κ:

Εγώ το καταλαβαίνω ως υπέρβαση της απλής εμπειρίας, δηλαδή αυτό... που φυσιολογικά βιώνω ως εμπειρία...

Άννα:

Ναι, είναι το πακέτο ενέργειας που το μεταφράζεις με όλους τους τρόπους. Βέβαια, το ακούω με τ' αυτιά την ώρα που το...

Ε.Π. και Μ.Σ. και Γε: [όλες μαζί]

Μιλάω με τ' αυτιά..

Άννα:

Το μιλάω με τ' αυτιά...

Κ.Κ:

Αυτό είναι κατανοητό κάπως...

Μ.Σ:

Αυτό, εμένα είναι το μόνο που δεν μου είναι κατανοητό.

Άννα:

Ο ήχος μας δημιουργεί μια σκέψη, οπότε εκπέμπουμε τη σκέψη, συνεπώς είναι, δεν ξέρω, ίσως να υπάρχει κάποια σύνδεση με τη σκέψη που εκπέμπουμε, γιατί ο ήχος με το που ακουμπάει, έρχεται σε μας, εμείς το μετατρέπουμε σε μία σκέψη και ο Δαβίδ λέει... «η μέρα τη ημέρα ερεύγεται ρήμα» δηλαδή... ξέρεις, αυτή η δόνηση της σκέψης είναι ένας λόγος που εκπέμπεται... στο σύμπαν. Θα δούμε, θα δούμε τι θα πουν.

Μου λέει [ο Κρόουλι] «άφησέ με να τελειώσω» [γελάει]

«Συγγνώμη!»

.....

Ο λόγος που μιλήσαμε για τα αυτιά και τα μάτια και τη μύτη, -[Άννα:] ξεχάσαμε τη μύτη- είναι για να σας κάνουμε να κοιτάξετε στον καθρέφτη και να δείτε πόσο δυνατοί είστε Για να μπορέσετε να κοιτάξετε τον εαυτό σας στον καθρέφτη... και να καταλάβετε πόσες δυνατότητες έχετε και πόσο πολύ μπορείτε να επεκταθείτε μέσα στην πολυδιαστασιακότητα σας.

Οι διαστάσεις στις οποίες κινείστε είναι πολλές. Κάθε μια απ' αυτές έχει ένα δικό της τρόπο αντίληψης και δικό της τρόπο έκφρασης. Εσείς συνδυάζετε τα πάντα σε ένα... Και δε θα μπορούμε τώρα να σας εξηγήσουμε περισσότερα γι αυτό, αλλά... θα ήταν σκόπιμο... να δείτε τον εαυτό σας, να μπορέσετε να δείτε τον εαυτό σας να μιλάει με τ' αυτιά... και να βλέπει με το στόμα και ν' ακούει με τα μάτια... και να οσμίζεται με την ακοή και την όραση ταυτόχρονα. Κάνοντας το αυτό, βρισκόσαστε στο κέντρο της εμπειρίας, στο κέντρο της εμπειρίας των αισθήσεων... Και τότε μπορείτε να ξεχωρίσετε πραγματικά ποιος είναι αυτός που βλέπει και ακούει, ποιος είναι αυτός που έχει την εμπειρία, ποιος είναι αυτός που συνειδητοποιεί. Η απάντηση έρχεται όταν σταθείτε στον πυρήνα της εμπειρίας, που έχουν οι αισθήσεις σας.

Πέραν τούτου όμως, σαν μεγάλες και φωτεινές οντότητες πού είστε, θέλουμε να πάρετε λίγο χρόνο και να μπειτε πάλι στο «Εγώ Είμαι».

Ο παράδεισος δεν σας ξέφυγε, τον πιάσατε, τον πιάσατε γερά και θα βιώσετε ανάλογες καταστάσεις τις προσεχείς ημέρες. Έχετε ήδη διαπιστώσει ότι οι εβδομαδιαίοι κύκλοι έχουν να κάνουν με την γείωση και την εμπειρία των ενεργειών που έχουν εντυπωθεί στα τάλισμαν στην αρχή κάθε κύκλου. Έτσι λοιπόν θα είχε ενδιαφέρον ν' ανοίξετε τον εαυτό σας και να του επιτρέψετε να βιώσει αυτή την ενέργεια... Δεν είμαι εγώ, είστε εσείς που σκέφτεστε να αντισταθείτε σ' αυτό. Αφήστε το, ανοίξτε κι αφήστε το να συμβεί... Ο Σαιν Ζερμαίν και ο Κρόουλι είναι μαζί σας.

Και θα δείτε ότι στο μέλλον ενδέχεται να γίνουν πολλές ομάδες γύρω απ' αυτά. Ουσιαστικά ανοίγετε ένα νέο τρόπο δράσης, ένα νέο τρόπο εσωτερικής δράσης, που ξεπερνάει τα όρια του απλού οραματισμού αλλά... προσεγγίζει την πολύ πρακτική δουλειά σε άλλες διαστάσεις. Αυτό κάνετε, μια πρακτική εργασία στις άλλες διαστάσεις. Κι αυτό μπορεί να φαίνεται σε κάποιους επώδυνο, να δημιουργεί ανησυχίες, τριβές, να φαίνεται ότι ταράζει τη ζωή σας, αλλά έτσι εμπεδώνετε την δύναμη που έχετε. Και τέλος-τέλος είσατε εσείς, είστε εσείς που εφαρμόζετε τον Εαυτό σας. Αυτό ήτανε που ζητούσαμε εξ αρχής.

Θέλουμε να κρατήσετε το σπαθί του Μιχαήλ... Κρατήστε τη ρομφαία του Μιχαήλ στραμμένη προς το πάτωμα.

Μπήξτε την στο πάτωμα, βυθίστε την.

[παύση]

Θα μείνει εκεί μέχρι την επόμενη φορά, μέχρι την επόμενη Τετάρτη... που σας περιμένουμε για να δουλέψετε μαζί της.

Σας εύχομαι Καλή Ανάσταση, αδελφοί μου και αδελφές. Καλό σας βράδυ.

Ο Ηλίας, ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας, ο Σαιν Ζερμαίν και ο Άλιστερ Κρόουλι σας χαιρετούν.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Άννα:

Για μένα, ήθελα να το πω πριν, με το στεφάνι, αυτόν τον κύκλο που κατέβηκε, ένιωσα μεν την ενέργεια -βέβαια μετέφερα κιόλας- αλλά την ώρα που 'φτασε κάτω ήταν τόσο βαθιασά η αγάπη που ένιωθα, ήταν μια πολύ βαθιά συγκίνηση λες και... και ήταν όλος ο Κόσμος εκεί. Τελικά έβαλα τον κρίνο, έβαλα τον Κρόουλι, έβαλα αυτόν, τον άλλον, τον άλλον και συνειδητοποίησα, ίσως για

άλλη μια φορά, ότι παράδεισος είναι το να είσαι μ' αυτούς που αγαπάς. Και τους έβαλα όλους-όλους και τελικά έβαλα όλο τον Κόσμο και όλο το σύμπαν, το 'βαλα εκεί! Και ήτανε, ήταν το πιο ωραίο σημείο να στέκομαι!

Μ:
Πραγματικά!

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

22.4.2009

Σας δίνουμε λίγο χρόνο για να συγχρωτισθείτε, να αφήσετε τις ενέργειες σας να συγχρωτισθούν. Ακόμα και τώρα πολλές φορές φοβόσαστε ο ένας τον άλλον, αντανakλώντας κάποιες παλιές πεποιθήσεις που δεν σας ταιριάζουν πια. Σας μιλάει ο Άλιστερ Κρόουλι.

Και βέβαια ξέρετε πολύ καλά ότι δεν μπορείτε να προχωρήσετε όσο καθρεφτίζετε, όσο αντανakλάτε τις παλιές πεποιθήσεις. Δεν μπορείτε να συνεχίσετε όσο εξακολουθείτε να καθρεφτίζετε την διττότητα. Και μπορεί πολλοί να με κατηγορήσαν για την τέλεση μαύρης μαγείας ή σεξουαλικής μαγείας αλλά γνωρίζω πάρα πολύ καλά πως όλα είναι Ένα και δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να σας χωρίσει από την αγάπη του Πνεύματος. Με τον ίδιο τρόπο που κατηγορήσαν εμένα θα κατηγορήσουν κάποια στιγμή και σας... Βαδίζετε συνειδητά προς αυτή την κατεύθυνση, ξέρετε, και δεν σας νοιάζει όπως δεν ένοιαξε και μένα. Ξέρω ότι δεν θέλετε να βιώσετε δυσάρεστες καταστάσεις και να είστε σίγουροι ότι αυτό δεν θα συμβεί αν εσείς δεν το θελήσετε. Ο καθένας μας κατεβαίνοντας στη γη παίζει πολλούς διαφορετικούς ρόλους. Εγώ αποφάσισα να παίξω αυτόν το συγκεκριμένο ρόλο, εσείς κάποιον άλλο. Όμως καταλαβαίνετε τώρα πια σε τι βαθμό είμαστε ενωμένοι και ότι αυτό που μας συνδέει είναι το ίδιο το πνεύμα, είναι η πνευματική αντίληψη των πραγμάτων, η αντίληψη της ενότητας των Πάντων. Μόνο που στη δική μου περίπτωση εκφράστηκε μέσα σ' ένα διαφορετικό πλαίσιο χωροχρονικό και στη δική σας σ' ένα άλλο, πολύ πιο σύγχρονο. Σε λίγα χρόνια, σε μερικές δεκαετίες, όταν οι απόψεις σας θα είναι πλέον παρωχημένες θα περάσετε από την ίδια κρησάρα που πέρασαν και οι δικές μου απόψεις.

Θέλω να δείτε τα πράγματα λίγο από το μέλλον. Άλλωστε δεν απέχει πολύ, τώρα είναι το μέλλον. Δείτε τα πράγματα μέσα από την οπτική του μέλλοντος, όχι γιατί, όπως ελέχθη, η μαντεία θα ξανανθίσει, αλλά γιατί βρίσκεστε σ' ένα διαφορετικό πλαίσιο, απ' το οποίο μπορείτε να δείτε το παρόν και το μέλλον ταυτόχρονα. Επιτρέψτε λοιπόν στη σκέψη σας να ταξιδέψει στο μέλλον. Η μαντεία ήτανε ένα εξαιρετικό χάρισμα για όσους δεν την είχαν. Αυτοί που βιώνουν την πραγματικότητα της μαντείας ή της πρόβλεψης ή της διαίσθησης και της ενόρασης, όπως λέτε, θεωρούν ότι απλά μπορούν να δουν καλύτερα τον εαυτό τους. Είναι ένα κομμάτι του εαυτού τους και σαν τέτοιο το αναγνωρίζουν, απλά μπορούν να βλέπουν μέσα από τις διαστάσεις.

Θα ζητήσουμε από τους δύο που δεν ήρθαν να φύγουν... και να μην ξανάρθουν...

Ας συνεχίσουμε λοιπόν με το σημερινό μάθημα για τα τάλισμαν και τις διαστάσεις. Αφήστε τον εαυτό σας να φανεί πάνω σ' έναν καθρέφτη. Έχετε δουλέψει πολύ με τον καθρέφτη, με την καθοδήγηση του Ηλία. Ένας καθρέφτης λοιπόν είναι μπροστά σας και εκεί βλέπετε τον εαυτό σας. Αφήστε τον να πάρει ότι σχήμα νομίζετε ότι μπορεί να έχει. Μπορεί να μην είναι ένα ανθρώπινο σχήμα... μπορεί να είναι ένα σύμβολο... να είναι μια πατάτα... να είναι ένα χρώμα... Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη όπως δεν τον έχετε δει ποτέ άλλοτε.

Δεν κωλυσιεργούμε, σας δίνουμε χρόνο για να γνωρίσετε τον εαυτό σας ακόμα καλύτερα.

[παύση]

Ο Άλιστερ Κρόουλι θα φύγει και θα ξανάρθει στο τέλος του καλοκαιριού με μια άλλη ομάδα. Μέχρι τότε θα ήτανε καλό να δουλέψετε με όσα σας έχουν δοθεί μέχρι σήμερα... να δουλέψετε συνειδητά μ' αυτά.

Την προηγούμενη φορά λοιπόν επισκεφτήκατε τον παράδεισο σας. Αυτή ήταν η εμπειρία που είχατε με το τάλισμαν που δημιουργήσατε εσωτερικά. Τώρα θέλουμε αυτό που είδατε στο καθρέφτη, -εάν ακόμα δεν έχετε συλλάβει κάτι προσπαθήστε λίγο ακόμα- την εικόνα που είδατε μέσα στον καθρέφτη, να τη βάλετε στο τάλισμαν που θα δημιουργήσουμε σήμερα. Είναι η εικόνα της εσωτερικής σας πραγματικότητας αυτή τη στιγμή. Για τον καθένα είναι κάτι διαφορετικό και συνδέει τον καθένα με άλλο πεδίο. Δεν ήρθε η ώρα να μετακινηθούμε ακόμα στο βουδικό πεδίο με τα τάλισμαν, θα το κάνουμε την επόμενη φορά ίσως...

Ο καθρέφτης είναι η επιφάνεια του τάλισμαν αυτή τη φορά... Το σχήμα ή το σύμβολο ή ό,τι βλέπετε εκεί πέρα, είναι αυτό που θα συμπεριλάβετε στο τάλισμαν, αφού πρώτα σχεδιάσετε ένα κύκλο στον καθρέφτη. Είναι ένας κύκλος που στις τέσσερις άκρες του έχει μικρές προεξοχές, τριγωνικές, οι οποίες με τη σειρά τους περικλείονται σ' έναν μεγαλύτερο κύκλο. Έχετε δηλαδή δυο ομόκεντρους κύκλους, που ανάμεσα τους υπάρχουν τέσσερα τρίγωνα, σχηματίζοντας ένα νοητό τετράγωνο. Μέσα σ' αυτόν το διπλό κύκλο προβάλετε το σχήμα που είδατε ότι είστε.

[παύση]

Εκεί μπορείτε να προσθέσετε δύο τρία σύμβολα ακόμα όπως νιώθετε να σας δίνονται.

[παύση]

Ενώ τις προηγούμενες φορές μέσα από τα τάλισμαν αυτά ερχόσασταν σε επαφή με διαφορετικά πεδία, προβάλλοντας το τάλισμαν στον καθρέφτη επικοινωνείτε με τις ιδιότητες των δασκάλων. Εάν κάποιοι από σας χρησιμοποίησαν σύμβολα συγκεκριμένων δασκάλων, μπορείτε να είστε σίγουροι ότι αποτελεί αυτό το τάλισμαν μία πόρτα για την ενέργεια τους. Η Άννα π.χ. είδε μία πάπια και η πάπια είναι σύμβολο, -ένα από τα σύμβολα- του Σανάντ Κουμάρα. Πως μπορεί να στέκεστε στον καθρέφτη και να βλέπετε κάτι άλλο από τη μορφή σας; Μα είπαμε είναι η εσωτερική σας πραγματικότητα, η ενέργεια η δική σας στα εσωτερικά πεδία. Εάν είδατε τη μορφή σας παρ' όλα αυτά, χρησιμοποιήστε αυτή. Τα πράγματα θ' αρχίσουν να γίνονται ακόμα πιο ξεκάθαρα στη συνέχεια.

Τώρα αυτό το τάλισμαν, πάνω στον καθρέφτη, πάρτε το και εντυπώστε το στο τρίτο μάτι.

[παύση]

Όλα τα σύμβολα που υπήρχαν επάνω του έρχονται και στέκονται στο τρίτο μάτι. Ο κύκλος όπως πάντα έχει ένα κέντρο στη μέση. Συνδέοντας τα διάφορα σύμβολα μεταξύ τους καθαγιάζετε τις ενώσεις, την συνδεσμολογία που δημιουργείτε. Να θυμόσαστε να συνδέετε τα σύμβολα που βάζετε με γραμμές. Είναι οι γραμμές πάνω στις οποίες ρέει η ενέργεια. Υπάρχουν και περιπτώσεις που κάποια σύμβολα χρειάζεται να μένουν ελεύθερα. Είναι μεμονωμένες περιπτώσεις και συμβαίνει όταν θέλετε να κρατήσετε μια ενέργεια σ' ένα πιο αφηρημένο πεδίο και να μην την εκδηλώσετε άμεσα στην πραγματικότητα σας.

Το τρίτο σας μάτι, σαν μηχανή προβολής, τώρα προβάλλει αυτό το τάλισμαν στην αύρα σας. Σαν ένας φάρος φωτός περιστρέφεται και το προβάλλει σε όλη σας την αύρα... Δεν υπάρχει περιγραφή γι' αυτό που γίνεται... Παίρνετε τα τουβλάκια, τα ενεργειακά τουβλάκια απ' τα οποία έχετε χτίσει την αύρα σας και τα τοποθετείτε ξανά, τα συνδυάζετε ξανά ώστε να δημιουργήσετε κάτι τελείως καινούργιο. Αυτό συμβαίνει. Κι αυτό το κάτι το τελείως καινούργιο περιλαμβάνει τις ενέργειες των δασκάλων και των συμβόλων που έχετε χρησιμοποιήσει.

Θα είχε πολύ ενδιαφέρον για σας αν το επόμενο διάστημα, που θα μεσολαβήσει ανάμεσα στις δύο ομάδες μου, εργαστείτε με τα τάλισμαν και πειραματιστείτε βασισμένοι στην εσωτερική σας καθοδήγηση. Δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα, αρκεί να θυμόσαστε να κρατάτε μια σταθερή περίοδο ανάμεσα στους πειραματισμούς σας ώστε να εγκαθιδρύεται ένας ρυθμός. Ο ρυθμός είναι πολύ σημαντικός στο μαγικό έργο, είναι η βάση του έργου. Και μέσα σ' αυτόν το ρυθμό θα μάθετε να κινείστε και να αναγνωρίζετε τις ενέργειες που εμπλέκονται κάθε φορά και θα μάθετε να αναγνωρίζετε την ενέργεια που φέρνει κάθε ξεχωριστό σύμβολο, με κάθε ξεχωριστό τρόπο που το χρησιμοποιείτε. Ενέργειες που θα βλέπετε να κινούνται στη γήινη πραγματικότητα σας, σε κύκλους.

Είστε οι κύριοι του παιχνιδιού σας και τώρα μπορείτε να το συνειδητοποιήσετε ακόμα καλύτερα. Μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ότι έχετε τη δυνατότητα να μετακινείστε απ' το ένα πεδίο στο άλλο, πολύ συνειδητά, με την χρήση αυτών των τάλισμαν. Και τώρα πια, σήμερα, καταλαβαίνετε ότι με τη χρήση τους μπορείτε να συνδέεστε με τους δασκάλους που επιλέγετε. Εμείς θα σας συνιστούσαμε να χρησιμοποιείτε τα σύμβολα που σας δίνονται εσωτερικά, ώστε η κίνηση σας να είναι πιο ρυθμική και συμβατή με το γενικό συντονισμό των δασκάλων με τους οποίους εργάζεστε. Να μη διστάζετε να εντάσσετε την ενέργεια σας και τον εαυτό σας στο ρεύμα των δασκάλων. Έτσι ενισχύετε το μεγάλο έργο, της επίγνωσης, και έτσι ακόμα χρησιμοποιείτε τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία που έχουν αναπτυχθεί, για να επιταχύνετε το ρυθμό σας και το έργο σας. Είναι βέβαια φορές που μπορείτε να επιτύχετε πράγματα πολύ πιο γρήγορα αν δεν βιώνετε και την τριβή που συνεπάγονται αυτά τα πεδία και τότε χρειάζεται να δουλέψετε μόνοι σας. Η προσωπική σας καθοδήγηση θα σας κατευθύνει κατάλληλα.

Ο Δάσκαλος Σαιν Ζερμαίν είναι μαζί σας λοιπόν και σήμερα... Και θα σας ζητήσουμε να συνδεθείτε μαζί του με την καρδιά.

[παύση]

Από την καρδιά του προς την δική σας έρχεται μια νότα, είναι η νότα Σι... Στέκεται στο κέντρο της καρδιάς... Αφήστε την καρδιά σας να ηχήσει με την νότα Σι... Δεν έχει σημασία αν είναι πάνω στο πεντάγραμμο η πιο πάνω η πιο κάτω, λειτουργούμε αναλογικά. Κρατείστε τη νότα Σι που νιώθετε να ταιριάζει σε σας.

[παύση]

Ο ήχος της καρδιάς, η ταλάντωση που δημιουργείται, ενεργοποιεί το τάλισμαν στο τρίτο μάτι.

Και τώρα πάψτε να τριγυρίζετε σαν τις κότες με το κομμένο κεφάλι και αποκτήστε ρυθμό... Ανεβαίνουν οι δονήσεις σας μ' αυτόν τον τρόπο και χρειάζεται να χαλιναγωγήσετε την κίνηση με την επιβολή ενός ρυθμού. Ας είναι ο ρυθμός της αναπνοής σας αυτός.

[παύση]

Δημιουργείται μια περίπλοκη συνειδητότητα έτσι, όμως είναι ιδανική για να ασκηθείτε πάνω στο σημερινό θέμα.

Ο Δάσκαλος Σαιν Ζερμαίν ακουμπά την καρδιά σας. Οι κυματισμοί που δημιουργούνται φτάνουν μέχρι τα άκρα... Μέχρι τα άκρα, τα ακροδάχτυλα των χεριών και των ποδιών... και ψηλά πάνω από το έβδομο κέντρο...

[παύση]

Πάρτε το σπαθί σας και βυθίστε το στην καρδιά... πέρα για πέρα.

Μπορείτε να δείτε ότι το σπαθί έχει σαν αποτέλεσμα, μπαίνοντας, να επικεντρώνει τα κύματα επάνω του. Ο κυματισμός φαινόταν να κατευθύνεται προς τα έξω ενώ τώρα συγκεντρώνεται η ενέργεια προς τα μέσα. Βγάλτε το σπαθί, δεν χρειάζεται να μένει πολύ στην καρδιά ποτέ... Πάρτε την ενέργεια που συγκεντρώθηκε και τοποθετήστε τη στο τρίτο μάτι, πάνω στο τάλισμαν.

[παύση]

Σας αφήνουμε να πάρετε λίγο χρόνο για να συνοψίσετε όσα κάνατε.

Εάν για κάποιους η συγκέντρωση της ενέργειας είναι δυνατή, μπορείτε να την κατευθύνετε προς τα πόδια και να την αφήσετε να γειωθεί...

Μην ξεχνάτε ότι το τρίτο σας μάτι προβάλλει την ενέργεια που υπάρχει εκεί στην αύρα σας...

Και μ' αυτόν τον τρόπο εκτονώνεται κι η ενέργεια που έχει συγκεντρωθεί...

Η καρδιά σας είναι στο σωστό μέρος...

Οι ενέργειες του Σαιν Ζερμαίν σας καλύπτουν όλους μέχρι την επόμενη φορά. Πάρτε λίγο χρόνο για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας και θα συνεχίσουμε.

B.:

Οι ενέργειες ήτανε πάρα πολύ βαριές για μένα. Χέρια, πόδια, μου 'τανε τελειώς, νόμιζα ότι ήτανε σα βαριοπούλες απ' το βάρος. Ειδικά το δεξί μου πόδι απ' το γόνατο και κάτω ένιωθα ότι ήταν τεράστιο και βαρύ όσο τίποτα άλλο. Τέλος πάντων, τα τάλισμαν που είδα ήτανε μέσα στον κύκλο –προσπαθώ να βρω την έκφραση αλλά δεν τη... δεν τη θυμάμαι τώρα- πως είναι τα, σε κάτι έργα μαγείας που βλέπουμε, που υπάρχουνε κάτι σα πεταλουδίτσες, μικρά, μαγικά...

Άννα:

Πεταλουδίτσες; Νεράιδες;

B.:

Οι νεράιδες οι πολύ-πολύ μικρές...

Άννα:

Τα στοιχειακά, ναι...

B.:

Τα ξωτικά, αυτά. Δηλαδή μόλις είδα τον εαυτό μου στον καθρέφτη, -δηλαδή προσπαθούσα να δω, γιατί έχω δει τον εαυτό μου στον καθρέφτη, που 'χω σταμπάρει τον εαυτό μου και με φως και χωρίς φως και προσπαθούσα να τον δω-, λέω «τώρα πού πρέπει να τον δω και να δω το τάλισμαν, στο φως όταν είμαι ή όταν είμαι στο σκοτάδι;» Τέλος πάντων αποφάσισα στο φως... και εκεί πέρα μου ήρθε αυτό... το ξωτικό, σαν τις νεραϊδίτσες, που το 'βαλα αυτό πάνω. Μετά μου 'ρθε το... το διαμάντι, ο κρύσταλλος, πως είναι η πέτρα του διαμαντιού από κοντά, πολύ κοντά αν το κοιτάξουμε, λίγο στραβά βέβαια, έγερνε, δεν ήταν όπως το βάζουν στο δαχτυλίδι, λίγο στραβά, και ο έλικας, ένας έλικας που αυτός μετά μες την καρδιά μου 'γινε με βελούδο κόκκινο...

Άννα:

Πόσα σκέλη είχε ο έλικας;

Β.:

Τρία. Μετά μεσ' την καρδιά, όταν μπήκανε πάλι τα τάλισμαν, μπήκε ο έλικας και πήρε το χρώμα το βελούδο το κόκκινο, που... σαν έλικας, πως είναι οι ανεμόμυλοι που έχουνε τους ανεμόμυλους στα παιδικά, τέτοιο σκήμα πήρε ο έλικας εκεί και... λίγο πριν έρθει ο Σαιν Ζερμαίν ένιωσα... δύο κορδέλες που σηκώνουνε με ροζ, μοβ χρώμα, στα έργα αν έχετε προσέξει που σηκώνουνε δύο πουλάκια και τις βάζουν δεξιά κι αριστερά και είναι σαν κορνίζα και αρχίζει το έργο, έτσι, και άκουσα και το «Σαιν Ζερμαίν», λέω «το χρώμα του Σαιν Ζερμαίν δεν είναι το μοβ;» Με ροζ βέβαια μαζί. Έαυτά.

Μ-Λ.:

Έμεινα έκπληκτη για το σύμβολο που είδα σήμερα... Δεν μπορούσα με τίποτα να το, να το δω, ώσπου έβαλα και τα χέρια μου πάνω στα μάτια και τελικά άρχισα να σχη..., είδα ξαφνικά σα δυο φτερά... προς το άσπρο και ξαφνικά ένα κεφάλι πουλιού... άγριο πουλί. Οι ενέργειες έπαιξαν πάρα πολύ, δηλαδή όταν είπανε... και όταν φωνάξαμε το Σαιν Ζερμαίν να ενωθούμε, εγώ κάηκα [γελάει] έγινα τσοφλο.. δεν άντεχα άλλο που πήγαινε στις άκρες που πήγαινε εδώ που πήγαινε εκεί... όλα ήτανε.. ηλεκτρισμό! Πάρα πολύ δυνατή... η ενέργεια που είχα... σήμερα. Τώρα τι είναι αυτό το τάλισμαν με το...

Άννα:

Είχες κάποια αίσθηση βάζοντας το τάλισμαν στο τρίτο μάτι και με το Σι αυτό στην καρδιά;

Μ-Λ.:

Ναι, μια αίσθηση, δυνατή αίσθηση, αλλά δεν μπορώ να εκφραστώ...

Άννα:

Ναι, OK.

Γι.:

Στον καθρέφτη... Ο καθρέφτης στην αρχή ήτανε σαν μια ανθρώπινη υγρή μορφή... αλλά μετά το έκανα επιφάνεια για να δω τι θα καθρεφτιστεί. Ήτανε νερό αυτό που έβλεπα μέσα, στην αρχή σαν... λιμνοθάλασσα με βούρλα αλλά μετά έγινε ποτάμι και σταθεροποιήθηκε σαν ένα ποτάμι στο ύψος της πηγής όμως, δηλαδή εκεί που βγαίνει το νερό και τρέχει. Κι ήτανε αυτό που εντυπώθηκε στο τέλος στον καθρέφτη, μία σταθερή ροή. Και προστέθηκε μετά σ' αυτό ένα σύμβολο, το οποίο τώρα εγώ υποθέτω ότι έτσι ήτανε... Τώρα που είχα πάει στο ανάκτορο του Νέστορα, δίπλα στο θρόνο είχε δύο λακουβάκια που ενώνονταν με μια γραμμή, κι ήτανε σα να έβλεπα -αυτό δεν έχει εξηγηθεί τι είναι- εγώ όμως σα να έβλεπα ότι εκεί μέσα ήταν σαν τα βαράκια που κρατάν οι αθλητές, ένα τέτοιο σχήμα που έχει καμπυλωθεί απ' το βάρος, κι ότι ήταν σα δυο σφαίρες που ενώνονταν κι ήρθε κι έκατσε αυτό, όπως ήταν έτσι το ποτάμι,

έβγαινε και έτρεχε, έκατσε σαν γέφυρα κάπως, με τους κύκλους, πάνω από τη ροή.

Με το... με τον Σαιν Ζερμαίν άρχισε να... να ζεσταίνομαι από τη μέση και πάνω πολύ και όταν πήρα το σπαθί και το έβαλα στην καρδιά ήμουν ταυτόχρονα και μέσα κι απ' έξω. Και ήτανε κάτι που το 'βλεπα το πρωί στον ύπνο μου: «Σα να πετάω εκεί που δεν υπάρχουν μορφές και ξαφνικά βλέποντας κάτι, κάτω, ήθελα να μπω. Και ήταν σα να άγγιζα αυτό που υπήρχε γύρω μου, που ήταν σα ζελέ, και τη στιγμή που το άγγιζα το αντιλαμβανόμουν ότι υπήρχε και τότε άρχιζαν να γίνονται ομόκεντροι κύκλοι που είχανε χρώματα» Και τώρα που έβαλα το σπαθί μέσα στην καρδιά αισθάνθηκα ότι ήμουν απ' έξω κι είχα αυτή την αίσθηση ότι είναι ένα σημείο, γίνεται μία πύλη σ' αυτό το σημείο και την αντιλαμβάνομαι έτσι, δηλαδή ότι κάνει ομόκεντρους κύκλους και χρώματα και εκεί μπορώ να μπω.

Με το... με τη νότα αισθάνθηκα ότι όλο αυτό συντονίζεται, όπως ο ήχος όταν χτυπάω μία νότα, δεν έχει σημασία ποια νότα είναι, γιατί δεν μπορούσα τώρα να πω τι είναι Σι, δεν έχω αυτή τη... γνώση, τέλος πάντων. Έκανε όμως ένα ομοιόμορφο άπλωμα στην αύρα, αυτό αισθάνθηκα, ότι ο ήχος το βοηθούσε να διαχυθεί σφαιρικά εντός μου... Αυτά.

Ε.:

Εγώ δεν τα θυμάμαι όλα, έπεσα σε λήθαργο, λίγα θυμάμαι. Ο καθρέφτης είχε σχήμα οβάλ. Στην αρχή είδα τον εαυτό μου σα να σχημάτιζε μία μορφή αγγέλου... με λευκό χρώμα κι αυτό έγινε κάτι σαν λευκός στρόβιλος. Και μετά που είπες να φτιάξουμε με τους κύκλους και το τάλισμαν... ο καθρέφτης ξάπλωσε, γίνανε οι κύκλοι και στη μέση ο στρόβιλος κι αυτό το πράγμα έγινε σαν ένα τεράστιο μάτι και αυτό έβαλα στο τρίτο μάτι. Κι ένα σύμβολο ακόμα που είδα ήτανε μια μικρή ελιά και κάτι ακόμα που δεν το θυμάμαι. Αυτά.

Άννα:

Και το σπαθί και το Σι στην καρδιά κτλ, ένιωσες κάτι;

Ε.:

Ήμουν σε άλλο κόσμο. Είδα πάρα πολλά πράγματα που δε μπορώ... σχήματα, πρόσωπα, που δε μπορώ να τα βάλω σε τάξη... *[και απευθυνόμενη προς την Γί. που κάθεται δίπλα της]* Αφού δεν έπεσα πάνω σου...! Κάποια στιγμή πρέπει να... αρχίζω να σε αγγίζω... έτσι...

Γί.:

Καθόλου.

Το τάλισμαν που είδα μέσα στον καθρέφτη ήτανε ο φοίνικας. Στην αρχή ήτανε πάρα πολύ μακριά και το έβλεπα πολύ μικρό... ήταν... και έβλεπα... ήταν ένα, σα παράσημο. Και έλεγα «ποιο είναι αυτό το παράσημο; Μου είναι πολύ οικείο, αλλά θέλω να το δω καθαρά.» Και ήρθε κοντά και ήτανε ο φοίνικας πάνω στις φλόγες...

Άννα:

Ήταν κι ο στρατιώτης μπροστά;

Γ.:

Όχι, όχι, ήτανε μόνο το πίσω.

[γελάνει]

Κ.Κ.:

Χτες ήταν 21 Απριλίου!

Άννα:

Ναι γι' αυτό το είπα.

Γ.:

Όχι, όχι, ήτανε μόνο το πουλί... το πουλί...

Μπ.:

Το 'δα χτες το βράδυ!

Κ.Κ.:

Χτες ήταν 21^η Απριλίου παιδιά, ήταν η επέτειος της εθνοσωτηρίου!

Μπ.:

Εγώ είδα τον φοίνικα με τον στρατιώτη και έλεγα «τι είναι αυτό τώρα...»
Δηλαδή δεν το 'χα βάλει...

Γ.:

Όχι, υπάρχει κι άλλο παράσημο όμως, δεν είναι μόνο αυτό με το φοίνικα, υπάρχουν πολλά και πιο παλιά που δεν έχει στρατιώτη... εμένα δε μου 'δωσαν δηλαδή, δεν έχει...

Άννα:

Έτσι κι αλλιώς είναι από μόνος του... σύμβολο...

Γ.:

Ναι, είναι σύμβολο.

Β.:

Πάντως το πουλί είδες, όχι το δέντρο...

Γ.:

Το πουλί, πάνω, πάνω στις φλόγες. Και μετά μου βγήκανε ένα αστέρι που μπήκε από την αριστερή μεριά, πεντάκτινο, ένα μισοφέγγαρο απ' τη δεξιά κι ένας ήλιος κάτω και όταν μου 'πε να τα, είπε να τα ενώσουμε, έγινε ένα τρίγωνο που ήτανε προς τα κάτω....

Άννα:

Συνέχισε...

Γ.:

Ναι. Εν τω μεταξύ είχα όλη την ώρα ένα βάρος και μία πίεση που την έχω ακόμα εδώ πέρα, στο ηλιακό μου....

Όταν μπήκε το Σι, η ενέργεια του Σαιν Ζερμαίν, με τη νότα, ένιωθα την ενέργεια να γίνεται σα παλμούς τουκ-τουκ, τουκ-τουκ, τουκ-τουκ, δηλαδή ήτανε παλμοί, όπως είναι της καρδιάς μου, ρυθμικοί όμως που απλωνότανε προς τα πάνω και προς τα κάτω, συνέχεια από τη μέση και, από δω και πάνω ήταν πολύ πιο έντονο βέβαια και όταν έβαλα το σπαθί αυτό φφ...σσ...τ μαζεύτηκε κι έγινε... εκεί, έφυγε από το υπόλοιπο... Και μετά που το έβαλα στο τρίτο μάτι και μας είπε, το γείωσα βέβαια όπως μας είπε, αλλά από εκείνη την ώρα εδώ πέρα αισθάνομαι ένα, σα να είναι κάτι εδώ και... ένα πονοκέφαλο, φφ...σσ ζαλίζομαι, μια ζαλάδα κι ένα, όχι πονοκέφαλο ακριβώς, αλλά...

Άννα:

Ένταση.

Γ.:

Μια ένταση εδώ που με... ζαλίζομαι έτσι σα να στροβιλίζεται κάτι... Και θέλω να ρωτήσω πρώτον αν ο φοίνικας είναι σύμβολο κάποιου δασκάλου, και γιατί νιώθω αυτό εδώ πέρα στο... εδώ στο ηλιακό.

Άννα:

Αυτό το ένιωθες πριν ξεκινήσουμε;

Γ.:

Όχι το ένιωσα απ' την ώρα που ξεκίνησε με το τάλισμαν.

Άννα:

Α, OK.

Β.:

Το Σι είναι ήχος του Σαιν Ζερμαίν;

Ό.:

Όχι, της καρδιάς!

Άννα:

Α, είναι της καρδιάς!

Ό.:

Ναι, ναι. Νότα της καρδιάς. Ναι.

Άννα:

Α, έτσι κι αλλιώς... ά, δεν το 'ξερα...

Β.:

Όλες οι νότες ξέρω ότι είναι της καρδιάς...

Γ.:

Και γιατί να είναι το Σι; Αυτό το Ι είναι του ματιού... το αϊ.

Ό.:

Όχι, δεν πάει Ντο Ρε Μι Φα Σολ Λα Σι, όπως και... δεν είναι έτσι.

Άννα:

OK.

Ν.:

Κοιτάζοντας τον εαυτό μου στον καθρέφτη έτσι... έβλεπα κάτι μαύρο να βγαίνει. Είχα λίγο... αντίδραση, λέω ας τ' αφήσω να... ας είναι ότι είναι. Τελικά...[συνεχίζει γελώντας] είδα ένα θηρίο μαύρο, μαλλιαρό, άγριο, επιθετικό...

[γελάνε και ο Ν. συνεχίζει γελώντας] και λέω «δεν είναι δυνατόν...να... εγώ είμαι αυτός!» Αλλά...

Άννα:

[γελώντας]

Το θηρίο, δέρνει το θηρίο....

Ν.:

Ναι, πραγματικά. Το οποίο πήρε κάποια στιγμή μια μορφή αρκούδας μαύρης αρκούδας τέλος πάντων, εξακολουθούσε να είναι πολύ επιθετικό... Σκέφτηκα ότι πρέπει να συμβιβαστώ με την ιδέα [συνεχίζει γελώντας] αυτό κουβαλάω μέσα μου κάπως. Αυτή ήταν η σκέψη...

T.:

Να κάθομαι μακριά σου άλλη φορά!

[γέλια]

N.:

Ναι και... όταν μας ειπώθηκε για σύμβολα να βάλουμε στον καθρέφτη, μου ήρθαν στο μυαλό τρία ότι πρέπει να βάλω. Το πρώτο ήταν, έβαλα μια κόκκινη καρδιά που συμβόλιζε την αγάπη και το είδα το θηρίο κάπως χαλάρωσε... έτσι. Το δεύτερο που μου 'ρθε σαν σκέψη ήτανε... μία κούπα με φαΐ, πρέπει να είχε μέσα... δημητριακό κάτι έτσι, σπόρους... σιτηρά κάτι τέτοιο...

T.:

Πάλι για το θηρίο...

N.:

Πάλι για το θηρίο, και μια κούπα νερό, πάλι για το θηρίο.

[γέλια]

B.:

Να τον ηρεμήσεις!

N.:

Λοιπόν... Ήτανε τα τρία σύμβολα έτσι που μου 'ρθανε. Τώρα.... το τάλισμαν ήταν αρκετά καθαρό... πάντα κουβαλούσε μέσα στο, μέσ' το τάλισμαν ήτανε και το θηρίο, έτσι να το πω, μαύρη αρκούδα.... Με το σπαθί... με τη δόνηση του Σι έτσι την ένιωσα... αισθάνθηκα ότι την ένιωσα σ' όλο μου το σώμα, πραγματικά ήταν μια όμορφη, ψιλόσυχνη έτσι δόνηση, ωραία, ευχάριστη. Με το... σπαθί έτσι φαντάστηκα μια μεγάλη ρομφαία η οποία πέρασε, διαπέρασε την καρδιά πέρα ως πέρα, τελείως. Αυτό μου δημιούργησε ένταση κάποια στιγμή όταν το 'βγαλα, ένιωθα ένα πολύ έντονο σφίξιμο...

Άννα:

Ήταν η ενέργεια που...

N.:

Παρ' όλο που μετέφερα αυτή την ενέργεια στο τρίτο μάτι, εξακολουθούσε και είχε αρκετή ένταση και έκανα γείωση... Αυτό, δε θυμάμαι κάτι άλλο μετά.

T.:

Με τον καθρέφτη γινότανε ένας χαμός! Δεν ξέρω τι γινόταν, τίποτα δεν ήθελε να παρουσιαστεί, αλλά σιγά-σιγά ηρέμησε και λίγο πριν πάμε σε άλλο επίπεδο εμφανίστηκε η μορφή του Μεγάλου Αλέξανδρου πάνω σ' ένα άρμα χρυσό. Λέω, αυτό είναι, αφού ήρθε, αυτό είναι.

N.:

Ερχόταν το θηρίο αλλά εσύ το 'διωξες...

[γέλια]

...δεν το ήθελες!

T.:

Κάτι κατάλαβα εγώ. Ναι κάτι γινότανε, ήθελε να εμφανιστεί μα δεν εμφανιζότανε.

Γ.:

Ο Μέγας Αλέξανδρος και το θηρίο.

Τ.:

Ναι, γινόταν ένας χαμός. Τίποτα δεν ήθελε να εμφανιστεί στον καθρέφτη στην αρχή. Λέω «τι γίνεται;» Γινότανε... δεν ξέρω τέλος πάντων και όταν μας είπες να βάλουμε, αν θέλουμε να βάλουμε και άλλα σύμβολα, μου ήρθε ο... τον ήλιο που δουλέψαμε και πριν, μου 'ρθε μια πυραμίδα και το ΩΜ, το οποίο τα 'βαλα.

Με το... με τη νότα τη Σι όταν την έβαλα εκεί βγήκε και το εφτά μαζί, ο αριθμός εφτά. Γινόταν μια δόνηση, μια ωραία δόνηση στην καρδιά, την οποίαν πήγε μέχρι το τρίτο μάτι. Με το σπαθί, όταν το έβαλα το σπαθί, αισθάνθηκα τα πόδια μου πάρα πολύ βαριά, τόσο βαριά που κάποια στιγμή ήθελα να σηκωθώ. Το οποίο όμως μετά ηρέμησε.

Άννα:

Η γείωση ήτανε...

Ν.:

Ναι, είπες και να το περάσουμε μέσα από τα πόδια και όταν το πέρασα πάλι μέσα απ' τα πόδια, όλα αυτά, ηρέμησα. Αλλά ήταν πολύ βαριά τα πόδια μου.

Γ.:

Το ξέρεις ότι η Σι είναι η έβδομη νότα;

Τ.:

Όχι νιώθω μαζί, βγήκε.

Ν.:

Το έβδομο κέντρο;

Τ.:

Το σκέφτηκα μετά.

Ό.:

Στο καθρέφτη είδα ένα πρόσωπο. Σε σχήμα είδα ένα τρίγωνο και στο χρώμα είδα απαλό ροζ. Έβαλα τέσσερα σύμβολα: Ήτανε φλόγα μοβ του Σαιν Ζερμαίν, πριν να το πεις που είναι εδώ... έβαλα ένα σπαθί και κλειδί με σχήμα Ανκχ και ένα τρίγωνο αυτό...

Άννα:

Α, το αιγυπτιακό.

Ό.:

Το σταυρό αιγυπτιακό και ένα τρίγωνο, αυτά τα τέσσερα έβαλα. Σε νότα Σι ένιωσα πάρα πολύ ωραία δόνηση και σαν άρχιζε, σαν ήτανε κούρντισμα της καρδιάς. Η καρδιά μου και του Σαιν Ζερμαίν αρχίζανε να χτυπάνε στο ίδιο ρυθμό. Αυτή τη ενέργεια που μάζεψα και έβαλα στο τρίτο μάτι ήτανε σαν σφράγισμα του... συμβ... πως το λένε...

Γ.:

Τάλισμαν.

Ό.:

Του τάλισμαν. Αυτή τη ενέργεια από τη καρδιά που βάζαμε είναι σαν σφράγισμα, έτσι ένιωσα εγώ... Χαίρομαι που από την αρχή που μπήκα στην ομάδα ένιωσα πολύ βαρύ την ενέργεια του Κρόουλιν, τώρα το αντέχω και ας πούμε... δεν είναι... απλά το βλέπω δυνατή, όχι από τις αρχές που για μένα ήτανε ασήκωτο. Είπα τη πρώτη, από μια φορά, μήπως δεν έπρεπε να συνεχίσω, αλλά τώρα κάπως μπήκα σε αυτή τη ενέργεια.

Κ.Λ.:

Εγώ, όταν είδα τον εαυτό μου στον καθρέφτη, είδα ότι ήμουνα, πως είναι οι μάγισσες, έτσι με ψηλό καπέλο, μαύρα μακριά μαλλιά, το φόρεμα κι αυτά...

Άννα:

Μέσα στο κλίμα!

Κ.Λ.:

Ναι γιατί κοιταζόμουνα και λέω «Εγώ είμαι αυτή;» Έτσι μου προκαλούσε εντύπωση. Ένα σύμβολο που είδα ήτανε μια κολοκύθα...

[γέλια]

...κίτρινη κολοκύθα με έτσι μάτια και στόμα... Είχα φύγει για αρκετή ώρα και κάποια στιγμή αισθάνθηκα σα να με ακουμπούσε κάποιος με λουλούδια εδώ στο λαιμό και ήταν τόσο έντονο που τινάχτηκα, νόμιζα ότι θα πέσω κάτω... Αυτά.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

Μπ.:

Στον καθρέφτη αρχικά είδα να σχηματίζεται κάτι σαν σίγμα τελικό, S, αλλά όταν σταθεροποιήθηκε η εικόνα, ας το πούμε, ήτανε ένα σχήμα τέτοιο. Και μετά ήρθε και μία δεύτερη μορφή η οποία ήτανε... πως έχεις... σα να τραβάς με θερμική κάμερα που δείχνει χρώματα, ανάλογα με την θερμοκρασία και αυτό εδώ το πράγμα ήτανε ζωντανό, δηλαδή τα χρώματα αυτά ήταν ζωντανά...

Κάποια στιγμή μετά, όταν αποτυπώθηκε, στην καρδιά νομίζω, το τάλισμαν αυτό, μου ήρθε μια εικόνα ότι -πως είναι στο τσίρκο οι ακροβάτες αυτοί με τις...- ότι υπήρχε μια τέτοια τεράστια αιώρα που κατέβαιναν τα σκοινιά από το σύμπαν και εγώ ήμουν επάνω σ' αυτό εδώ το ξυλαράκι ας πούμε και έκανα αιώρα στο σύμπαν...

Και με τη νότα το Σι, έγινα το Σι και σα να οπτικοποιήθηκε μετά δηλαδή και να έβλεπα ότι... να ήμουνα ο κραδασμός και να έβλεπα μέσα τον κραδασμό, από μέσα, και σα να έβλεπα, ας το πούμε, επιμέρους δονήσεις που αποτελούσαν το Σι. Κάπως έτσι. Αυτά.

Άννα:

Επί μέρους δονήσεις που αποτελούσαν το Σι...

Μπ.:

Ναι, σα να, δηλαδή να... να έβλεπα την εσωτερική δομή του κραδασμού αυτού.

Βι.:

Όταν κοιτάζαμε στον καθρέφτη είδα ένα μαύρο σκύλο, [γελάει] αλλά ήταν σαν αιγύπτιο... δεν ήταν σαν αυτόν που συναντήσαμε...

Άννα:

Στους Δελφούς είχαμε ένα μαύρο σκύλο που μας είχε πάρει στο κατόπι... Ενδιαφέρον!

Βι.:

Ήταν σαν τους σκύλους στις αιγυπτιακές τοιχογραφίες...

Άννα:

Άνουβις ...

Βι.:

Και, βέβαια και στο δρόμο είχαμε μια συζήτηση και ο Μπ. ανέφερε τα ντόμπερμαν και είναι μια μορφή που, που μου αρέσει. Και είδα αυτό το μαύρο σκυλί, δεν ένιωσα καμία ανησυχία, μου άρεσε αυτή η μορφή και ήταν μία αίσθηση καθαρότητας, δύναμης, ευκινησίας και κάποιου στόχου, ε, που μπορεί βέβαια να ήτανε στιγμιαίος από το σκύλο, σαν να υπήρχαν στόχοι τους οποίους έφτανε εκεί και μετά μπορεί να υπήρχε κάποιος άλλος στόχος αργότερα.

Και μετά στο τάλισμαν πρόσθεσα μόνο τέσσερις κρίνους... Μετά στη... Γενικά υπήρχε πάρα πολύ ενέργεια, από την αρχή πάνω εδώ στο κεφάλι συνέχεια... Και με το σπαθί στην καρδιά ήταν... ήταν δυνατό, αλλά αμέσως μετά ένιωσα σα να, κάποιος είπε τη λέξη 'κουρδίζω', ήταν στην ουσία σα να έστριψα το σπαθί τρεις φορές και αυτό ήταν, αμέσως μετά ειπώθηκε «η ενέργεια να πάει στο τρίτο μάτι» και ήρθε μια εικόνα ότι μέσα απ' αυτό το στρίψιμο δημιουργήθηκε ένας... μαϊανδρος που συγκέντρωνε αυτή την ενέργεια και μετά έτσι ο μαϊανδρος αυτός, με τη συγκεντρωμένη ενέργεια, τοποθετήθηκε στο τρίτο μάτι.

Για τη νότα δε θυμάμαι τώρα κάτι, αλλά γενικά υπήρχε πολύ ενέργεια.

Μπ.:

Ναι, απλά στο τάλισμαν βγήκαν άλλα δύο σύμβολα, δύο παραλληλόγραμμα τα οποία ενωνόντουσαν, όπως είναι ένα ανοιχτό βιβλίο, κι ένα ψαλίδι. Αυτά.

Άννα:

Ωραία.

Κ.:

Ήταν... Για μένα τα σύμβολα ήτανε πολύ κινητικά. Δημιουργήθηκε κατ' αρχήν ένα μεγάλο οχτώ, αλλά δεν ήταν ακριβώς οχτώ, ήτανε... μέσα σ' αυτό το οχτώ άρχισαν, με άξονα, με κέντρο αυτό το οχτώ άρχισαν να εκδηλώνονται κι άλλα οχτάρια και να δημιουργούνε σχηματισμούς, αλληλο... έτσι, πλέκονταν μεταξύ τους, κι αυτά είχανε πολλά χρώματα, είχανε χρώματα που ήταν κυρίως μπλε σε διάφορες αποχρώσεις, πράσινα και μοβ, κυρίως όμως μπλε. Μετά όταν το έφερα στο... όταν σχηματίστηκε αυτό στο τάλισμαν προστέθηκε άλλο ένα οχτάρι οριζόντιο και σα να έγινε ένα κουρδισμα, σα να κουρδίστηκε όλο αυτό. Και προσέθεσα και κάποια σύμβολα τα οποία επίσης ήτανε κινητικά δηλαδή είδα κατ' αρχήν ένα πράγμα σαν άξονα και γύρω απ' αυτόν τον άξονα ήτανε κύκλοι που περιστρέφονταν σαν ένα πεδίο. Μετά μου δείξανε ένα φαλλό, ξανά, το 'βαλα εκεί αυτό, αυτό επανέρχεται. Και μετά μια πυραμίδα η οποία... η μύτη της, η άκρη, η κορυφή της, μια ήταν προς τα πάνω, μια ήτανε προς τα κάτω, άλλαζε θέσεις. Γενικά ήτανε πολύ κινητικό και αλλάζανε και τα χρώματα και τα σχήματα.

Όταν είπε για το Σι αισθάνθηκα, ήτανε έντονες οι δονήσεις και μετά κατέβηκε η ενέργεια προς τα κάτω. Γενικά όλο ήτανε πολύ έντονο και πολλές εικόνες, και μέχρι το τέλος έρχονταν συνέχεια εικόνες. Αυτά.

Χ.:

Εγώ, όταν είπε να δούμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη, αρχικά είδα τη μορφή μου όπως είναι, αλλά φουσκωμένη. Όταν είπε να δώσουμε ένα σχήμα, είδα ότι ξεφούσκωνε το πάνω μέρος και φούσκωνε το κάτω κι έγινε ένα αχλάδι. Όταν μετά ζήτησε να το τοποθετήσουμε όμως πάνω στον καθρέφτη, δεν ξέρω γιατί, αυτό δεν τοποθετήθηκε έτσι όπως το έβλεπα όρθιο, αλλά τοποθετήθηκε πλαγιαστά, οπότε αυτό που τελικά έβλεπα ήταν ομόκεντροι κύκλοι

Άννα:

Μμ.. ναι, ναι..

Χ.:

Δεν φαινόταν δηλαδή το αχλάδι φαινόταν σα να το κοιτάω έτσι. Όταν ζήτησε να βάλουμε και τα σύμβολα, έβαλα ένα σταυρό, μια κουκίδα η οποία όμως φούσκωσε και έγινε μία σφαίρα κι ένα τετράγωνο το οποίο πάλι αναπτύχθηκε προς τα, όπως το έβλεπα, προς τα έξω κι έγινε μία πυραμίδα.

Με το σπαθί είχα ένα θέμα γιατί κάθε φορά που λέει «Πάρτε το σπαθί» εγώ δεν ξέρω γιατί, πάντα παίρνω ένα γιαταγάκι, οπότε αυτό με δυσκολεύει πάρα πολύ στο, στη χρήση του και πρέπει να τ' αφήσω και να πάρω άλλο και... Όταν μετέφερα την ενέργεια πάνω στο τάλισμαν, ενώ μέχρι τότε το έβλεπα καθαρά, ένιωσα ότι θαμπώνει, ότι ατονεί, γιατί... δεν ξέρω γιατί, η ενέργεια αυτή μετατράπηκε σε φωτεινή κι ήτανε σα να το... το έχασα δηλαδή. Ήξερα ότι είναι εκεί, αλλά δεν μπορούσα να το... εντοπίσω. Όταν προσπάθησα να τη γειώσω άρχισα πάλι να το βλέπω, δεν το είδα καθαρό στο τέλος όπως το έβλεπα στην αρχή. Απλά ένιωσα ότι, κατεβαίνοντας η ενέργεια, μου έφερνε ένα βάρος, όχι πόνο όμως, στο κάτω μέρος του μετωπιαίου, το οποίο κατέβαινε μέχρι τα μάτια, αλλά μέχρι εκεί.

Άννα:

Μάλιστα. Εγώ τι έβαλα; Είδα την πάπια κατ' αρχήν... χα, χα.. ναι.

Κ.:

Αυτή την πάπια την έχω δει πολύ καθαρά στον ύπνο μου και αναρωτιόμουν τι είναι, ήτανε ένα...

Άννα:

Συμβολίζει τον Σανάτ Κουμάρα.

Γ.:

Λευκή;

Άννα:

Ναι. Και κάποτε τον είχα ρωτήσει αν υπάρχει κάποιο σύμβολο έτσι για να... γιατί δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω ανθρώπινη εικόνα, αφού δεν έχει ενσαρκωθεί δηλαδή. Και μου είπε «Μια πάπια»! [γελάει] Οπότε... και μετά έβαλα τον κρίνο του Κρόουλι, μου είπανε να βάλω και ένα μπλε πορτοκάλι, κι έναν ήλιο -που είναι ο Ηλίας ο ήλιος, και δεν θυμάμαι να έπαιξε και κάτι άλλο. Για να δούμε τι άλλο θα μας πούνε.

.....

Αποδημητικά πουλιά είστε. Συντροφεύετε τους κύκνους στο πέραςμα τους, τα χελιδόνια και ούτω καθ' εξής. Αποδημείτε εις Κύριον όσο βρίσκεστε στη γη και συντροφεύετε τα πετεινά του ουρανού. Συνδεθείτε για λίγο με τους κύκνους. Έχετε αναρωτηθεί γιατί το Χάνσα στο κέντρο του εγκεφάλου συμβολίζεται με μία λευκή χήνα η έναν λευκό κύκνο; Η έδρα της ψυχής όπως λένε... Σχετίζεται άμεσα με την αποδημία... και όχι μόνο αλλά... όταν ενεργοποιηθεί αυτό, έχετε ήδη αποδημήσει. Κάθε πέραςμα σε μια άλλη διάσταση είναι μια μικρή αποδημία.

Ο πόνος που ένιωσες στο ηλιακό πλέγμα Γ. δεν είχε να κάνει με την άσκηση. Είναι κάποια θέματα που χρειάζεται να δεις... Κάποια μικρά μπλοκαρίσματα που χρειάζεται να λυθούν ακόμη.

Ο φοίνικας θα σου πούμε ότι, στην περίπτωση σου, σχετίζεται με τον Σαιν Ζερμαίν. Κινήθηκαν περισσότερα σύμβολα, υπήρχε και το ενδεχόμενο να διαλέξεις ένα γρύπα, αλλά επέλεξες τον φοίνικα. Ο γρύπας θα... θα ήταν ο Κουτχούμι.

Αναπόφευκτα, το θηρίο είναι ο Κρόουλι... [γελάνε μέσα απ' τα δόντια] όπως τον βλέπεις από την δική σου μεριά. Χαιρόμαστε πολύ που αγκάλιασες την ενέργεια του. Μην ανησυχείς, θα σου είναι ευγνώμων και θα σε υπηρετήσει πιστά, όπως όλοι μας άλλωστε. Δεν υπάρχει τίποτε που να σας φοβίζει πραγματικά, εν τέλει.

Αφήστε αυτό το τάλισμαν να λειτουργήσει για την ερχόμενη εβδομάδα και μείνετε ανοιχτοί για τα μηνύματα που θα έρθουν, μείνετε ανοιχτοί για τις αισθήσεις που θα έρθουν. Και φυσικά δεν είναι για όλους ξεκάθαρο ποιους δασκάλους συμβολίζουν οι ενέργειες που είδατε, αλλά υπάρχει πιθανότητα να συμβολίζουν και δασκάλους που δεν γνωρίζετε ακόμα. Έτσι απλά μείνετε ανοιχτοί για τα μηνύματα που θα έρθουν την ερχόμενη εβδομάδα. Διαβάστε τις ενέργειες που θα κινηθούν και θα δείτε ότι στο τέλος θα μπορέσετε να εντάξετε, να καταχωρήσετε και να ομαδοποιήσετε τα σύμβολα και τους δασκάλους στους οποίους αντιστοιχούν.

Η επόμενη συνάντησή μας θα είναι η τελευταία του κύκλου... και θα πάρετε ένα πιστοποιητικό... Εμείς θα το πούμε πιστοποιητικό γεννήσεως. Εσείς πείτε το όπως θέλετε.

Καλό σας βράδυ.

Θέλει κάποιος να προσθέσει κάτι;

Ε.:

Είπαν στην αρχή ότι... δεν ξέρω αν εγώ το άκουσα...

Γ.:

Κι εγώ ήθελα να το ρωτήσω.

Ε.:

Ειπώθηκε «Οι δύο που δεν ήρθαν να μην ξανάρθουν;»

Γ.:

Ποιοι είναι αυτοί οι δύο;

Άννα:

Θα ρωτήσουμε...

Ε.:

ΟΚ. Και είδα ένα φάκελο με γράμματα, προσπαθούσα να διαβάσω αλλά δεν... αν είναι κάτι αυτό...

...:

Το πουλί;

Άννα:

Το είπε.

Β.:

Γρύπας η γύπας;

Όλοι μαζί:
Γρύπας!

Γ.:
Άλλος είναι ο γρύπας.

Άννα:
Γρύπας. Είναι μυθικός...

Απάντηση:
Πρόκειται για δυο άτομα που πέρασαν από την ομάδα σας και δεν ήρθαν, και δε θα ξανάρθουν. Δε χρειάζεται να ξέρετε ονόματα. Επίσης αυτό που ειπώθηκε, ειπώθηκε για να δημιουργήσει μία συγκεκριμένη αντανάκλαση στον ενεργειακό χώρο που έχει σχηματιστεί. Δεν έχει να κάνει τόσο με την δική σας παρουσία εδώ -γιατί θα αναρωτιέστε γιατί έπρεπε να το ακούσετε. Πολλές φορές λέμε πράγματα για να ακουστούν και να αντηχήσουν. Μ' αυτή την έννοια κάναμε αυτή την αναφορά σήμερα. Δεν είναι κάτι που αφορά εσάς, άμεσα τουλάχιστον, αλλά απλά βρισκόσασταν εδώ την ώρα της αντήχησης. αλλά απλά βρισκόσασταν εδώ την ώρα της αντήχησης.

**Το Φως της Αυγής
- η ομάδα του Άλιστερ Κρόουλι -**

29.4.20

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες λοιπόν... και χαλαρώστε, αρκετά, ώστε να υποδεχτείτε το πνεύμα. Είστε μια μεγάλη παρέα, ξέρετε, τόσο μεγάλη, που δεν τη χωρά ο ουρανός ολόκληρος. Ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Σανάν Κουμάρ, ο Μορούα και άλλοι πολλοί βρίσκονται γύρω σας. Στο κέντρο του κύκλου ο Ηλίας με τον Άλιστερ Κρόουλι, κάθονται και σας κοιτούν και λεν: «Κοιτάξτε τα παιδιά μας, πως μεγάλωσαν... και αποφοιτούν από την πρώτη τάξη της Άννας!» Λέμε και πολλά άλλα, που δεν θα σας τα πούμε, γιατί θα γελάσετε ακόμα περισσότερο. Υποδεχτείτε μας, ανοίξτε την αγκαλιά σας, για να μας δεχτείτε μέσα. Γίνετε μια χοάνη, που αντιμετωπίζει τα πάντα με δεκτικότητα και με τη σειρά της δημιουργεί τον αγωγό για την ροή αυτών των πάντων, σ' έναν άλλο χώρο. Ο κύκλος σας γίνεται μια χοάνη, ανοιχτή, όσο ποτέ άλλοτε... Και σεις στέκεστε, κάπου στο κέντρο και αναλογίζεστε, τι θα κάνουμε σήμερα, μια μέρα σαν κι αυτή.

Το βουδικό πεδίο είναι ανοιχτό για όλους, ξέρετε. Ποτέ δεν ήτανε κλειστό για κανέναν, ποτέ δεν ήταν μακριά σας, αλλά ήταν ο χώρος όπου αναπαύονταν η ενέργεια της καρδιάς. Εκείνη η βαθιά ενέργεια της καρδιάς, στην οποία πηγαίνετε και στέκεστε, όταν βρίσκεστε σε βαθύ διαλογισμό ή όταν είστε σ' εκείνη την κατάσταση του να αγαπάτε τα πάντα, αποστασιοποιημένα, και να βιώνετε την αγάπη και τη χαρά του πνεύματος. Μπορείτε να είστε χαρούμενοι στο βουδικό πεδίο.

Λέμε την αλήθεια, για σας. Ερχόμαστε και εκφράζουμε την αλήθεια που δεν έχετε αποφασίσει ακόμα να πείτε εσείς. Βάζουμε την Άννα να μιλά, για να μεταφέρει, όλα, όσα εσείς δεν έχετε αποφασίσει ακόμα να εκφράσετε, κι επειδή νιώθετε τη συνάφεια που υπάρχει έρχεστε και στέκεστε γύρω, εδώ, γύρω απ' αυτήν, με πολλή χαρά, για ν' ακούσετε αυτά που λέγονται. Δεν θα νιώθατε καμία έλξη γι' αυτά που λέγονται αν δεν ήταν αυτά που είχατε στη δική σας καρδιά. Έτσι, η Άννα παίζει το ρόλο του αγωγού για σας και σήμερα, κι έρχεται να συμπεριλάβει στις ενέργειες σας μερικές ακόμα όψεις. Θα έρθει κάποια στιγμή που θα μιλάτε λέγοντας την αλήθεια σας και δεν θα χρειάζεται να πηγαίνετε σε κάποιον άλλο, για να την ακούτε να εκφράζεται. Κι αυτή η ώρα θα έρθει σύντομα, πολύ σύντομα.

Αφήστε μας να πάρουμε θέση ανάμεσα σας. Κινούμαστε μπρος, πίσω σας, πλέκοντας τις ενέργειες μας σα κορδέλες,... φτιάχνουμε ένα καλάθι χωρίς πάτο.... Δυναμώνουμε την ενέργεια της χοάνης. Μπορείτε να δείτε καμία αναλογία, μπορείτε να δείτε την αναλογία, ανάμεσα στην χοάνη και τον κρίνο; Αυτό είναι. Και είναι αρκετά βαριά δουλειά αυτή που κάνει μια χοάνη, γιατί χρειάζεται να μπορεί να αντέξει την ενέργεια που χύνεται μέσα της και να τη μεταφέρει κατόπιν, εστιασμένα. Χρειάζεται ένα πολύ γερό μηχανισμό, σε όλα τα πεδία, και τον έχετε αυτό το μηχανισμό. Μόνο που κάποιες φορές η προσωπικότητα, μη μπορώντας να ενσωματώσει πλήρως αυτές τις δονήσεις, αρχίζει να έχει, αυτό που θα λέγατε, παράκρουση, να πέφτει σε παράκρουση. Νομίζει ότι βλέπει πράγματα, ότι ακούει, ότι πιάνει, ότι νιώθει πράγματα κι αυτό γίνεται από την υπερβολική ροή της ενέργειας.

Θα δείτε που το πάμε. Δε θέλουμε να σας πούμε ακριβώς ότι αυτά που βλέπετε και ακούτε είναι μια παράκρουση. Δε λέμε ακριβώς αυτό. Λέμε όμως ότι οι μηχανισμοί της προσωπικότητας δημιουργούν πάρα πολλές παρενέργειες στο νοητικό και το αστρικό σας και το φυσικό σας πεδίο ακόμα. Κι αυτές οι παρενέργειες είναι, ίσως, ο μοναδικός τρόπος για σας, είναι ο μοναδικός τρόπος για να αντιληφθείτε τη ροή της ενέργειας. Έτσι όπως είστε περιορισμένοι στο φυσικό πεδίο, όπως η αντίληψη σας είναι περιορισμένη, λόγω του μηχανισμού

που έχετε στο γήινο πεδίο, δεν μπορείτε να συλλάβετε τη ροή της ενέργειας αν δεν έχετε κάποιες αισθήσεις στα σώματα της προσωπικότητας. Το πρόβλημα ξεκινά από τη στιγμή που θα θεωρήσετε ότι αυτές οι αισθήσεις είναι μοναδικές αλήθειες... και ότι είναι το μόνο πράγμα, στο οποίο πρέπει να εστιάσετε. Και αν πέσετε στην αντίληψη ότι θα πρέπει να ακολουθήσετε πιστά αυτές τις αισθήσεις και να έρθετε σε ρήξη με οποιονδήποτε δεν αποδέχεται αυτά που συλλαμβάνετε, τότε -θα χρησιμοποιήσουμε την έκφραση, που χρησιμοποιείτε κι εσείς στο γήινο πεδίο- «έχετε κάψει το χαρτί σας». Εάν αποφασίσετε, ότι αυτές οι αισθήσεις είναι το μοναδικό αληθινό πράγμα, έχετε χάσει το παιχνίδι ή για να το πάρουμε μ' έναν άλλο τρόπο, παίζετε το παιχνίδι μ' έναν τρόπο, που δεν σας συμφέρει. Μπορεί αυτή να είναι η απόφαση της ψυχής σας, δεν αντιλέγουμε, αλλά δεν βρίσκεται εκεί η ουσία αυτού που σας συζητάμε σήμερα.

Χρειάζεται λοιπόν να έχετε την επίγνωση κάθε στιγμή, ότι όλα αυτά που συλλαμβάνετε, όσο διεξοδικά κι αν σας ζητάμε εδώ να τα περιγράψετε, δεν είναι παρά αποτελέσματα της ροής της ενέργειας και της πίεσής της πάνω στα ενεργειακά τοιχώματα της προσωπικότητας. Είναι οι εγγραφές, οι γραμμές, που χαράζει η ενέργεια καθώς ρέει. Εάν πάρετε ένα... ένα χαρτί και το τυλίξετε και κάνετε ένα χωνί και κατόπιν ρίξετε απ' το χωνί άμμο, που την έχετε βάψει με ένα ασταθές χρώμα ώστε να μπορεί να χρωματίσει το χαρτί, θα δημιουργηθούν στο χαρτί διάφοροι σχηματισμοί. Το χαρτί θα έχει επίγνωση των σχηματισμών, θα έχει επίγνωση των γραμμών, που έχουν εντυπωθεί επάνω του. Όμως, πόσο πραγματικά, πιστεύετε ότι θα έχει συλλάβει τη φύση της χρωματιστής άμμου; Μία τέτοια είναι η αναλογία της ροής της ενέργειας μέσα από τους φορείς σας και του αποτελέσματος που έχει αυτή η ροή πάνω στην προσωπικότητα σας.

Έτσι ερχόμαστε με διάφορους τρόπους να τονίσουμε, ότι δεν χρειάζεται να δίνετε έμφαση σε όσα συλλαμβάνετε, αλλά να έχετε πάντοτε, σαν οδηγό σημείο, την άμεση γνώση της καρδιάς. Από εκεί ξεκινήσαμε και εκεί καταλήγουμε. Δεν υπάρχει πιο αληθινός οδηγός από την άμεση γνώση της καρδιάς. Και, φυσικά, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε όλα τα εντυπώματα της ενέργειας, πάνω σε όλα τα πεδία γιατί είναι αληθινά, είναι πραγματικά. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τα εντυπώματα για να αρχίσετε να αναγνωρίζετε τις ενέργειες. Παρακολουθώντας τα εντυπώματα αναγνωρίζετε τι αποτέλεσμα έχουν αυτές οι ενέργειες στους φορείς σας. Αναγνωρίζετε, έτσι, τον τρόπο με τον οποίο αλληλεπιδράτε με τις ενέργειες, με την ενεργειακή ροή. Και πάλι, δεν μπορείτε να αντιληφθείτε την πραγματική ποιότητα της ενέργειας, αλλά μπορείτε να αντιληφθείτε αυτό που εντυπώνεται σε σας, από την ενεργειακή ροή, για την οποία μιλάμε. Έτσι τα πράγματα φαίνονται αρκετά περίπλοκα, φαίνεται να βρίσκεστε σε έναν κυκεώνα ενεργειακών κινήσεων, σκέψεων, συναισθημάτων, πόνου και μεγαλείου. Και μετά τι;

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ ακριβώς για να σας βοηθήσει να συλλάβετε την δυνατότητα που έχετε, να ορίζετε εσείς ποιους φορείς θα παρακολουθήσετε, και να μπορείτε να καταγράψετε, αποστασιοποιημένα, τα αποτελέσματα της ροής της ενέργειας σε κάθε φορέα. Φαίνεται πολύ μικρό κι ασήμαντο και πολύ μεγάλο ταυτόχρονα. Θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο διατριβής, για πολλούς σπουδαστές του εσωτερισμού αυτό, και σίγουρα η δουλειά που κάνουμε δεν μπορεί να καλύψει όλο το γνωστικό πεδίο που σχετίζεται με την αναγνώριση των ενεργειών αυτών. Όμως είναι μια πολύ καλή αρχή το να καταλάβετε ότι είσατε κύριοι του παιχνιδιού, δεν είσατε έρμαια. Ξεκινήσαμε, αυτόν τον κύκλο, μιλώντας για τη «θέληση», για το «θέλημα» της καρδιάς, και δεν θα μπορούσαμε να τον κλείσουμε χωρίς να αναφέρουμε και πάλι ότι ο νόμος είναι το «θέλημα», «θέλημα και αγάπη».

Αφήστε μας να έρθουμε λίγο βαθύτερα στην ενέργεια σας, αφήστε μας να μπούμε βαθύτερα στην καρδιά σας... Ο Άλιστερ Κρόουλι έρχεται εκεί και εντυπώνει ένα σχήμα, τοξοειδές. Είναι ένα τόξο χαραγμένο με χρυσή μελάνη... ένα τόξο που επαναλαμβάνεται... και σαν καθρέφτισμα, σχηματίζοντας ένα γιονί. Έχετε ένα ατρακτοειδές σχήμα. Εκεί βάλτε τον κρίνο... Το χάραγμα αυτό γίνεται

στην καρδιά.... Ο κύκλος της καρδιάς το περικλείει.. Κι έτσι, όπως έχετε τον κρίνο μέσα στο γιονί, γυρίστε τον έτσι ώστε να τον βλέπετε από πάνω, βλέπετε τα πέταλα του από πάνω. Μοιάζει με μια πεντάλφα, με τα πέντε του πέταλα. Βυθιστείτε σ' αυτό το σχήμα. Κάντε μια βουτιά στην καρδιά του κρίνου.

[παύση]

Κάντε μια βουτιά και δείτε που σας βγάζει. Είναι μια βουτιά προς την καρδιά....

Το ατρακτοειδές σχήμα ανοίγει ώστε να σας χωρέσει ολόκληρους καθώς βουτάτε στην καρδιά του κρίνου... Κι ο κρίνος, σαν μια χοάνη, σας οδηγεί κάπου... Φαίνεται να βγαίνετε στην άλλη πλευρά του σύμπαντος... Εδώ είναι το βουδικό πεδίο. Τόσο κοντά σας είναι. Μόνο που εδώ δεν μπορείτε να έχετε νόηση, δεν μπορείτε να έχετε σε λειτουργία, εννοούμε, τον γήινο νου, δεν λειτουργεί εδώ. Θα μπορούσατε να πείτε ότι είστε τελείως παθητικοί, αλλά και πάλι δεν είναι έτσι, υπάρχει χαρά, υπάρχει γαλήνη, πολλή συντροφιά, πολλή σοφία. Η σοφία δεν συνεπάγεται σκέψη, ξέρετε...

Κολυμπήστε λίγο σ' αυτή την ενέργεια...

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ, για να σας πάρει μακριά από τη μορφή, να σας βγάλει εκεί που είναι το άμορφο, το ασχημάτιστο. Αν μπορείτε να δείτε τις αναλογίες, ανάμεσα στο γιονί και τον κρίνο και το βουδικό πεδίο και από την άλλη μεριά τον κόλπο και τη μήτρα και το αιδοίο, θα έχετε συλλάβει την πλήρη εικόνα...

Ανάψτε τη φλόγα της καρδιάς σας κι αφήστε μας να συνεχίσουμε. Μην υποχωρείτε απ' αυτό που κάνετε, συνεχίστε το. Μην υποχωρήσετε ούτε στιγμή. Τείνετε να πιστεύετε πως, όταν φτάσετε σ' αυτό το πεδίο, θα έχετε ικανοποιήσει όλα όσα ζητάτε, όλα τα αιτήματα της καρδιάς σας, θα έχετε αποκτήσει όλη τη σοφία του κόσμου, για να λύσετε όλα τα προβλήματα του πλανήτη. Αυτό συμβαίνει αλλά με έναν τρόπο λίγο διαφορετικό απ' ότι φανταζόσασταν πριν, γιατί απλά, εδώ, δεν υπάρχουν προβλήματα, δεν υπάρχει η πλάνη. Σοφία δεν σημαίνει επικαλούμαι όλες τις γνώσεις, που έχω, για να λύσω ένα πρόβλημα. Σοφία σημαίνει βιώνω, αυτό που είμαι, μέσα σε αγάπη και χαρά. Και μπορεί, για τον γήινο νου, να φαντάζει σαν μία πολύ στατική κατάσταση αλλά δεν είναι. Είναι η απόλυτη πληρότητα.

Ξέρουμε ότι δεν σας αρέσει πολύ να μένετε εδώ, έχετε δουλειές να εκπληρώσετε στη γη, έχετε σχέδια, στόχους... έχετε ακόμα υποθέσεις ατέλειωτες. Έτσι, θα σας ζητήσουμε να ακολουθήσετε τον αντίθετο δρόμο και να γυρίσετε και πάλι προς τα πίσω, προς τα έξω.

Η καρδιά σας, οι καρδιές μερικών, αντιδρούν, δεν θέλουν να γυρίσουν προς τα έξω...

Και πάλι ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ για να σας πάρει από το χέρι και να σας βοηθήσει να περάσετε τα 'στενά του Ορμούζ', όπως μας αρέσει να λέμε, να περάσετε μέσα απ' την μεταβατική φάση.

Ενδέχεται να χρησιμοποιήσετε, πολλές φορές, αυτόν τον μηχανισμό στο μέλλον, όταν θα θέλετε να βγείτε από καταστάσεις τριβής. Όταν θα θέλετε να νιώσετε την αγάπη του πνεύματος ή να πάτε ακόμα βαθύτερα στην ύπαρξη σας, θα χρησιμοποιήσετε και πάλι αυτό το δρόμο.

Και τώρα κρατείστε το σύμβολο, κρατείστε το τάλισμαν, όλα, αυτά που κάναμε, σαν ένα τάλισμαν: έναν κύκλο με το γιονί στη μέση, μέσα σ' αυτό έναν κρίνο και στο κέντρο ένα σταυρό... και τοποθετείστε αυτό το τάλισμαν στο τσάκρα του λαιμού.

Αφήστε το να γειώσει την ενέργεια που φέρνει, να την εντυπώσει...

Η θηλυκή αρχή γνωρίζει πώς να χρησιμοποιεί τον λόγο.... Είναι μια σοβαρή ανατροπή αυτή. Πολλοί πιστεύουν ότι το τσάκρα του λαιμού έχει αρσενικές ιδιότητες, χρειάζεται να έχει αρσενική πόλωση για να μπορεί να εκφράζεται. Εμείς περιμένουμε να δείτε την άλλη πλευρά. Και τώρα περάστε και πάλι μέσα από τον κρίνο, αυτή την φορά και μέσα από τον σταυρό στο τάλισμαν που έχετε στο τσάκρα του λαιμού. Κάντε μια βουτιά στον κρίνο και δείτε που σας βγάζει.

[παύση]

Σας βγάζει στον χώρο του νοητικού... Πράγματι υπάρχει μια βαθιά σύνδεση ανάμεσα στο τσάκρα του λαιμού και το νοητικό πεδίο, το ανώτερο νοητικό πεδίο... Διαβάστε την ενέργεια γύρω σας, συγκρατείστε τις αισθήσεις, που σας δημιουργούνται.... Μπορείτε να νιώσετε τη σύνδεση που υπάρχει επίσης με την πίσω πλευρά του τσάκρα του λαιμού, με το τσάκρα του αυχένα δηλαδή, και το πίσω μέρος της κεφαλής. Και τώρα περάστε και πάλι έξω, βγείτε και πάλι από τον κρίνο. Αν χρειαστεί, κρατείστε το χέρι του Άλιστερ Κρόουλι για άλλη μια φορά.

[παύση]

Το ίδιο σχήμα, το ίδιο τάλισμαν, πηγαίνετε και ακουμπήστε το επάνω στο ηλιακό πλέγμα.

(παύση)

Στο κέντρο του σταυρού υπάρχει και ένα μικρό πορτοκάλι...

Όπως και τις άλλες φορές κάντε μια βουτιά μέσα στον κρίνο.... Προσεδαφίξετε ...μμ... στο φεγγάρι! Εκεί βρίσκονται οι εγγραφές αυτού του τσάκρα. Δεν είναι καθόλου παράδοξο αυτό. Πως είναι δυνατόν, οι εγγραφές του ηλιακού πλέγματος, να βρίσκονται στη σελήνη; Μα η σελήνη είναι ένας πολύ καλός καθρέφτης του ηλιακού φωτός.... Πάρτε λίγο χρόνο για να αναγνώσετε τις ενέργειες στον καινούργιο αυτό χώρο... Πρόκειται για το αστρικό πεδίο... αρκετά πιο ξεκάθαρο απ' ότι το είχατε δει την τελευταία φορά.

Κι έτσι, όπως στέκεστε στο φεγγάρι, δώστε του μία γερή κλωτσιά να πάει και να ενωθεί με τον ήλιο... Σα να κλωτσάτε μια μπάλα, το σπρώχνετε με το πόδι σας και το βλέπετε να πηγαίνει και να ενώνεται με τον ήλιο...

Και τώρα περάστε έξω... Μπορείτε να βγείτε έξω από το τσάκρα του λαιμού. ... Έχετε εγκαταστήσει κάποιες θύρες.

Καταλαβαίνετε ότι με την μετακίνηση αυτών των εγγραφών διευρύνεται το κανάλι επικοινωνίας και ουσιαστικά ενοποιούνται το αστρικό και το νοητικό. Είναι κάτι που προείπαμε εδώ και αρκετό καιρό. Τώρα μπορείτε να το βιώσετε... μ' έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο, να το βιώσετε.

Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε και να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας και θα συνεχίσουμε.

Βι:

Αυτό που... μπορώ να πω τώρα είναι... η πιο δυνατή στιγμή για μένα ήταν όταν βουτήξαμε στον κρίνο, στο τάλισμαν, στον κρίνο μάλλον, όταν ήταν στην καρδιά, που ξαφνικά ανοίχτηκαν σαν δυο δρόμοι, ότι καθώς βουτούσα η θα μπορούσα να ακολουθήσω ένα δρόμο που θα πήγαινε σε κάθε κύτταρο, σε κάθε όργανο του σώματος, σε κάθε φλέβα, αρτηρία κ.λπ. και ταυτόχρονα ήταν η εικόνα του διαμαντιού και... στην αρχή σαν να μην ήξερα προς ποιόν δρόμο να

πάω, στο διαμάντι ή να μπω μέσα στο σώμα, μέχρι που κατάλαβα ότι αυτά ήταν σε μια πολύ μεγάλη έλξη μεταξύ τους και δεν μπορούσα να ξεχωρίσω κι ήταν ταυτόχρονα δύο δρόμοι... όσο εμβάθυνα στο ένα, τόσο περισσότερο ερχότανε και το άλλο μαζί. Αυτό.

Άννα:

Είχες κάποια αίσθηση στο λαιμό ή στο ηλιακό πλέγμα;

Βι:

Ναι. Ενεργοποιήσεις και εξισορρόπησης των διαφόρων κέντρων.

Ε:

Εγώ δεν έχω συνέλθει ακόμα, ζαλιζομαι... μην κοιτάτε την Α....

Α. και Άννα:

[γελάνε]

Ε:

Ήταν πολύ έντονο στο λαιμό, αφού άρχισε να μουδιάζει το σώμα μου, να μη μπορώ να το κρατήσω...να ακουμπάω πίσω στον τοίχο... να λέω, δεν θα τελειώσει ποτέ; Τόσο πολύ και... ένιωσα αυτό... με το νοητικό τη... ας το πούμε σύνδεση. Αυτό ήταν πολύ πιο έντονο απ' ότι στο ηλιακό και μου ήταν πολύ πιο εύκολο απ' το ηλιακό να βγω από το τσάκρα του λαιμού, πολύ πιο εύκολο.

Άννα:

Στην καρδιά είχες κάποια αίσθηση, στο χώρο που πέρασες;

Ε:

Ναι..., ναι... το ένιωθα... σα να ένιωθα τη διαδρομή, κάπως έτσι, αλλά είμαι ακόμα ζαλισμένη.

Άννα:

Ο.Κ.

Κ.Κ:

Εγώ αυτό που αισθάνθηκα ήταν η διαφορά ανάμεσα στα πεδία δηλαδή: όταν πήγαμε στο βουδικό ήτανε... μια αίσθηση, φαντάζομαι ότι... έτσι αισθάνεται κανείς στη μήτρα. Ήτανε απόλυτο σκοτάδι γαλήνη, σα να... έρεα μέσα, ήτανε μια αίσθηση... Βέβαια για να είμαι ειλικρινής... σκέφτηκα ότι ίσως είναι λίγο βαρετό μετά, γιατί δεν υπήρχε τίποτα. *[γελάει μαζί με την Άννα]*

Όταν άρχισε να μας τραβάει προς τα έξω, εκεί αντέδρασα είπα ότι, όχι καλά ήτανε, μήπως έπρεπε... να συνεχίσω να παραμένω...»

Άννα:

Α, γι' αυτό είπανε ότι...

Κ.Κ:

Ναι... Όταν κάναμε αυτό με το νοητικό, όταν πήγαμε στο ανώτερο νοητικό, εκεί αισθάνθηκα ότι είμαι... στο σπίτι μου... Είδα τον εαυτό μου να στρογγυλοκάθεται, είπα «εδώ είναι... τα ξέρω τα κατατόπια είναι πολύ *[γελάει μαζί με την Άννα]* καλά». Και μετά όταν πήγαμε στο αστρικό... εκεί κατάλαβα διάφορες αισθήσεις που πολλές φορές έχω με άλλα άτομα, δηλαδή μέσα σε χώρους... Ήταν πολύ ξεκάθαρη η διαφορά... σ' αυτό το πεδίο, ήτανε διαφορετική η αίσθηση απ' ότι ήτανε στο ανώτερο νοητικό δεν μπορώ να το εξηγήσω ακριβώς... αλλά ήτανε πιο πηχτή, σα να ήσουν σε κάτι πιο πηχτό, πιο βαρύ ας πούμε... κάπως έτσι... αυτό.

Ε.Π.:

Στην αρχή και για πολύ ώρα ένιωσα λίγο σα να... τέλειωσα με χαρά το δημοτικό και ξαφνικά με βάλανε σε μία τάξη Πανεπιστημίου... που είχαν ενδιαφέρον τα πράγματα αλλά και που έπρεπε να τα δουλέψω τόσο πολύ... μόνη μου... που...

νομίζω πως μέχρι τον κρίνο... έχω πάρει πολλή δουλειά για το σπίτι, που δεν μπορώ να πω τώρα τίποτα... ναι... σα να μπήκα σε... άλλες καταστάσεις... Μη γελάς εσύ [απευθύνεται στην Γι. που κάθεται απέναντι και χαμογελά].

Γι:

Μεταπτυχιακό!

[Γελάνε]

Ε.Π:

Μεταπτυχιακό, ναι, κάπως έτσι αφού αυτό... αυτό σκεφτόμουνα και γέλαγα... Τον κρίνο... μπήκα μέσα στον κρίνο...

Άννα:

Δεν θυμάμαι τι ειπώθηκε μέχρι τον κρίνο και γι' αυτό δεν ...

Ε.Π.:

Ναι... ήταν πολύ... γι' αυτό σου λέω... είναι... δεν... δεν... είναι πολύ συγκεχυμένα μέσα μου. Τώρα ... μπήκα μέσα στον κρίνο, μέσα στο... στο κοτσάνι του κρίνου, όπου το ένιωσα... ένιωσα σα να είμαι μέσα ... μέσα στον ομφάλιο λώρο, που έμπαινε σ' όλο μου το σώμα και έβγαινε, πήγαινε, όπου ήθελε αλλά μέσα στο λώρο, έμβρυο εγώ, ταξίδευα παντού. Μετά όταν μπήκε στο... τσάκρα του λαιμού, ο κρίνος... πριν από το... να μας μιλήσεις για το πορτοκάλι, ένιωσα να είμαι εγώ όλη πορτοκαλιά, το περίγραμμα μου... και να ξεχωρίζει απ' το γαλάζιο που ήταν... το υπόλοιπο γύρω μου...

Άννα:

Στο λαιμό ή στο ηλιακό πλέγμα το πορτοκάλι; Γιατί το 'δωσε στο ηλιακό πλέγμα.

Ε.Π:

Εγώ το αισθάνθηκα στο λαιμό και μετά στο ηλιακό πλέγμα... Και ο σταυρός ήταν σ' όλο μου το σώμα... έτεμνε όλο μου το σώμα... Και σιγά-σιγά άρχιζε να μπαίνει το γαλάζιο του σύμπαντος, να ενώνεται με το πορτοκαλί, δεν έδωσα κλωτσιά, έγινε σ' όλο μου το σώμα, δηλαδή έμπαινε το ένα μέσα στ' άλλο, πολύ έντονα και παρά πολύ ωραία έτσι, και... ένιωθα πάρα πολύ όμορφα. Αυτά είναι. Όλα τα άλλα είναι... της τρελής γίνεται!

Α:

[γελώντας] Μία απ' τα ίδια.... Κι εγώ νιώθω ότι θέλω πολλή δουλειά να κάνω... πολλά μου είναι, έτσι, αδιευκρίνιστα μέσα μου, όχι στο... Νοητικά. Όταν μπήκαμε στον κρίνο κι εγώ μέσα από το μίσχο κατέβηκα κάτω. Μ' έβγαλε σ' ένα... Λέω: «που είμαι;» Απλώς, σα να έπλεα, ήτανε κάτι αραιό και έπλεα, δεν ήταν τίποτα το ξεχωριστό δηλαδή, μόνο σαν αίσθηση μεσ' το σώμα μου. Στο... λαιμό...σα να 'τανε λίγο πιο πηχτή η ενέργεια και πολύ πιο πηχτή στο ηλιακό. Μόνο αυτούς τους χαρακτηρισμούς μπορώ να δώσω, δεν μπορώ να πω τίποτα άλλο ούτε... εικόνα είχα ούτε... Τίποτα άλλο.

Β:

Είχα πάρα πολλές εικόνες... Φεύγοντας απ' τη μία ξεχνούσα την προηγούμενη, αλλά ήταν παρά πολύ έντονες. Δυο φορές δεν μπήκαμε στον κρίνο;

Όλοι μαζί:

Τρεις.

Β:

Τρεις.

Άννα:

Καρδιά, λαιμό και ηλιακό πλέγμα.

B:

Καρδιά... λαιμό... τέλος πάντων, δεν θυμάμαι που ακριβώς, πάντως μόλις μπήκα στον κρίνο και βούλιαξα λίγο πιο μέσα που ήτανε ο κρίνος, το κίτρινο του κρίνου και ο κρίνος... βούλιαξα μέσα στον κρίνο και κατ' ευθείαν μου σκηματίστηκε... πως είναι τα ραντάρ που βλέπουμε, οι κατασκοπευτικοί δορυφόροι, μπήκα στο κάτω μέρος κι από πάνω πέρασε μία σκιά... εκείνη τη στιγμή... δηλαδή... είχα την εντύπωση ότι κάτι... μηνύματα φεύγανε από αυτόν το... δορυφόρο, όχι δορυφόρο ακριβώς αυτό το...

Ε.Π:

Το πιάτο.

B:

Το πιάτο, ναι, του δορυφόρου κάπως έτσι και φεύγανε μηνύματα προς τα πάνω. Μετά... ξαφνικά, μας λες, δεν ξέρω πως βρέθηκα, γιατί τα 'μπλεξα μια στιγμή, βρεθήκαμε σ' ένα χρώμα το χρώμα που ήτανε, ήταν... το κίτρινο του κρίνου που 'χει μέσα και αυτό με έβγαλε ξαφνικά σε μία σκηνή που... ήμουνα μπροστά από μία... πως σε κάποια έργα που βλέπουμε κάτι σα βιβλιοθήκες, παλιές και στο χρώμα της ώχρας, βαμμένες, και ξαφνικά βρέθηκε ένα αμερικάνικο πυροσβεστικό κι ένα ασθενοφόρο αμερικάνικο που... σφύραγαν και τα δύο και κάτι είπες εκείνη την ώρα και λέω «είναι δυνατόν;» λέω, «εγώ τι σχέση έχω μ' ασθενοφόρο και πυροσβεστικό ;»

[σιγανά γέλια ακούγονται που προκαλούνται κι απ' τις εκφράσεις του προσώπου του όσο μιλάει]

Αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ τι μας είπες εκείνη την ώρα, τέλος πάντων. Μετά στο αστρικό μου 'κανε μεγάλη εντύπωση, γιατί την ώρα που βρέθηκα πάνω στη σελήνη, κατ' ευθείαν πριν μας πεις για σκήμα ή οτιδήποτε μου 'ρθε ένα φέρετρο. Είναι μπορώ να πω ένας από τους πιο μεγάλους μου, δηλαδή το έλεγα και προηγουμένως που μου είχε βγει στη Μαριανίκ εκεί... μια απέχθεια, έτσι, που νιώθω γι' αυτό. Βέβαια οι περισσότεροι το νιώθουνε και... το κοιτάζα βέβαια... Ίσως οι φοβίες αυτές βγαίνουνε στο αστρικό, κάπως έτσι, δεν ξέρω...

Άννα:

Ναι, κοιτάξε, η σελήνη, σα σελήνη, σχετίζεται με προηγούμενους κύκλους εκδήλωσης, τουλάχιστον σύμφωνα με τη Θεοσοφία. Είναι η προηγούμενη άλυσος της εκδήλωσης της δικής μας της γης, οπότε είναι... δηλαδή σ' ένα βαθμό είναι φυσικό, είναι συμβατό να βλέπεις κάτι τέτοιο που σε πηγαίνει σε κάτι που έχει πεθάνει σε κάτι προηγούμενο που έχει τελειώσει.

B:

Ήτανε κλειστό όμως αυτό το φέρετρο, τέλος πάντων και αντί να 'τανε ξάπλα ήτανε όρθιο... *[σιγανά γέλια ακολουθούν την αφήγηση του]* ...το 'βλεπα όρθιο, τέλος πάντων. Και... την ώρα που 'δωσα μια κλωτσά στη σελήνη και πήγε στον ήλιο, πήρε κι η σελήνη φωτιά, πήρε και το φέρετρο φωτιά, λέω « ίσως τα 'καψα» λέω, «και φύγαν όλα από πάνω μου»... Αυτά.

Άννα:

Ίσως να 'χει σχέση και με σκεπτομορφές που έχουν, ξέρεις που είναι κενές οι μορφές, που δεν έχουν ενέργεια πια μέσα και πρέπει να φύγουν.

B:

Μμμ μακάρι..

Κ.Κ:

Καθαρίσματα θα ήτανε...

B:

Μακάρι... ε, αυτά.

T:

Κι εγώ είδα πολλές εικόνες, πάρα πολλές μάλιστα στην αρχή που είπες για ένα τόξο... είδα το τόξο και είδα, όπως είπες είναι χρυσό, είδα ζωγραφιές από ινδιάνους. Τώρα με τον κρίνο όταν πήγαμε στην... πηδήξαμε στον κρίνο και στην καρδιά, μπήκα σε μια αίθουσα και είδα το Βούδα καθιστό κι εκείνη τη στιγμή λες... «είμαστε στην ενέργεια του Βούδα», μάλιστα είπες να μας τραβήξει. Εκεί κι εγώ δεν ήθελα να βγω... και βγήκα τελικά και καθόμουν απ' έξω και λέω, γιατί οι άλλοι δε βγαίνουνε...;

[γέλια]

...με παράπονο. Όταν... στο τσάκρα του λαιμού, αισθάνθηκα πολύ... έντονο... όχι πόνο, βαρύ το πίσω μέρος, πάρα πολύ, και στο ηλιακό ήμουνα, παρ' όλο που ξέρω ότι εκεί έχω ένα θέμα, στο ηλιακό, αισθάνθηκα ωραία .Αυτά.

N:

Το μόνο που... θα μπορούσα να πω, έτσι, στην όλη άσκηση αισθανόμουν πολύ, αισθανόμουν... στη άσκηση, ναι, που ξεκινήσαμε με τον κρίνο ένιωθα πόνο, ένα σφίξιμο στην καρδιά, που κράτησε μέχρι τέλος, έτσι συνέχεια, δεν ξέρω γιατί. Τώρα... στο...

Άννα:

Αντιστάσεις είναι.

N:

Τι;

Άννα:

Αντιστάσεις.

N:

Μπορεί, ναι. Όταν περάσαμε απ' τον κρίνο την καρδιά, βρέθηκα στο απόλυτο κενό, έτσι, αισθανόμουν μια τέτοια αίσθηση... ότι... δεν υπήρχε τίποτα, αυτό.. και μάλιστα σκέφτηκα, αυτό είναι το βουδικό...; [γελάει] Και δεν έχει...! Ήτανε μια κατάσταση, έτσι... ηρεμίας χωρίς τίποτα.... Αυτά. Είχα χαλαρώσει αρκετά που... παρακολουθούσα, έτσι, την... το τι λεγόντουσαν, συμμετείχα, αλλά δεν τα πολυθυμάμαι τι έβλεπα και τι γινότανε. Αυτά ήτανε τα...

Άννα:

Στο λαιμό, στο ηλιακό πλέγμα θυμάσαι κάτι;

N:

Στο λαιμό ένιωσα αρκετά έντονο το... ότι τοποθετήθηκε το τάλισμαν και ότι μπήκε μπροστά και δούλευε, έτσι να το πω. Στο ηλιακό πλέγμα όχι, όχι τόσο...

Γε:

Όταν μπήκαμε στον κρίνο στο βουδικό, για μένα ήταν ένας ακαθόριστος τόπος, δεν μπορούσα δηλαδή να δω κάτι. Μμμ... κι όταν μας είπε «Θα πάμε στο ανεκδήλωτο» και μετά έκανε την... συσχέτιση ανάμεσα στο... αιδόιο, κόλπο κτλ και τον κρίνο κι όλα αυτά... μου 'κανε ένα κλικ μέσα μου με το ανεκδήλωτο, που είπε και μ' αυτό, και λέω, ναι, δηλαδή το βουδικό, το ανεκδήλωτο... και... η μήτρα.... Η ενέργεια του λαιμού ήτανε πιο... δηλαδή στο νοητικό, όταν πήγαμε στο νοητικό... ήτανε πιο οικεία θα έλεγα, κάπως έτσι. Ήτανε σα να μπήκα σε ένα χώρο που... δεν είχε... κινιότανε συνεχώς, ήτανε σα να... να γίνονται οι ενέργειες, ενέργειες να κινούνται μ' ένα, έτσι, μπλε κάπως σε αποχρώσεις, αν και δεν είχα ιδιαίτερα χρώματα σ' όλο αυτό... και... μου ήτανε... πιο έντονη και πιο... η ενέργεια του, όταν το έβαλα στο λαιμό. Στο ηλιακό πλέγμα, πήγαμε στο αστρικό, στη σελήνη... Εκεί δυσκολεύτηκα, είχα αρχίσει να νιώθω, να κουράζομαι, ξέρω 'γω, δυσκολεύτηκα. Εντάξει βέβαια... κι εγώ το ένιωθα έτσι, κάπως πιο... πως είπε η Κ. πιο, πιο βαριά, πιο πηχτή την ενέργεια εκεί...και άρχισε να με δυσκολεύει, να δυσκολεύεται το σώμα μου, να πονάει το στ... να

νιώθω ότι θέλω να ακουμπήσω κάπου το κεφάλι μου, λέω ότι... μου ήτανε δύσκολο εκεί πέρα. Αυτό.

Κ.Λ:

Εγώ δεν ξέρω τι να πω, γιατί, στην αρχή δυσκολεύτηκα, αρκετά, για να παρακολουθήσω. Μετά ένιωθα πολλά... σωματικά πώς να το πω... πολλές εκδηλώσεις στο σώμα μου δηλαδή...

Άννα:

Όπως;

Κ.Λ:

Δεν μπορώ να το περιγράψω. Είχα συναισθήματα, αλλά ...δεν μπορώ να πω ότι... Εικόνες δεν είχα. Γενικά μου φάνηκε ότι ήταν πολύ... βαρύ;

Άννα:

Ο.Κ, ευχαριστούμε.

Μπ:

Για το βουδικό, αυτό που θυμάμαι ήταν ότι... με το που βρέθηκα, ήμουν μέσα σε ένα ανοιχτό ροδακινί χρώμα, σε χρώμα, ροδακινί, το οποίο, μάλιστα, σα να έκανε και πτυχές. Δεν ήταν ύφασμα, ήταν χρώμα με πτυχές, που ήταν γύρω μου, όλο αυτό. Στο τσάκρα του λαιμού, μετά, για το νοητικό, αυτό που ένιωσα όταν έβαλα το τάλισμαν, ήταν ότι έγινε ενεργοποίηση του τσάκρα της κεφαλής. Και στο νοητικό, όταν πέρασα από τον κρίνο, βγήκα να κατεβαίνω, πολύ αργά, το διάστημα με τρία αλεξίπτωτα, [γελάει], αλλά με πολύ αργή ταχύτητα και παρακολουθούσα. Και μετά στο αστρικό, στη σελήνη, αυτό που μπορώ να πω είναι ότι, να το ορίσω ως, ότι υπήρχε κίνηση και... λίγο προτού βγούμε από το αστρικό, συνέβη πάλι αυτό το οποίο συμβαίνει, που με ιλιγγιώδη ταχύτητα φεύγει η συνείδησή μου και... το οποίο, για άλλη μια φορά, δεν το άφησα να εξελιχτεί και άνοιξα τα μάτια, αλλά μετά θυμάμαι ότι, μετά απ' αυτό, έφυγε κι ένα βάρος, σα να άνοιξε το τσάκρα της καρδιάς, περισσότερο. Αυτά.

Ο:

Στο βουδιστικό πεδίο ένιωσα πάρα πολύ...

Άννα:

Βουδικό.

Ο:

Πως;

Άννα:

Βουδικό.

Ο:

Βουδικό, ναι, βουδικό πεδίο. Ένιωσα πάρα πολύ ωραία, δεν ήθελα να βγω παρά που είπες «ελάτε να φύγουμε, έχουμε δουλειές»... οπότε έφυγα. Ήθελα να πάρω κάτι από εκεί και μου βγήκε η εικόνα του ΩΜ. Τώρα δεν ξέρω μήπως επηρεασμένη από το... πού ο Τ. ή πράγματι το πήρα, από κει.... Στο τσάκρα του λαιμού, όποτε είπες να βουτήξουμε στο κρίνο, μου βγήκε ένα ποτάμι με λέξεις, σαν... τρέχει. Στο ηλιακό πλέγμα, το πιο ωραίο αίσθημα είχα τότε ενωθήκανε, ένωση σελήνη με τον ήλιο και αμέσως ένιωσα εξισορρόπηση όλων των τσάκρα με αυτή τη εικόνα, που είπες, να τον ενώσετε... Αυτά.

Γι:

Εγώ αισθάνθηκα ότι έγινε μια... ανακεφαλαίωση του κύκλου σε... ανώτερο επίπεδο, να το πω τώρα, εντός εισαγωγικών, το ανώτερο... Ένιωθα πάρα πολύ αυτά τα πρώτα, τα εισαγωγικά, που έλεγες και μετά, όταν χρησιμοποιήθηκε η λέξη χοάνη, για τον κρίνο, μου ήρθε αμέσως στο μυαλό η λεκάνη στο σώμα του

ανθρώπου, που έχει σχήμα χωνιού και θυμήθηκα την εικόνα από ένα βιβλίο ανατομίας, που κοιτάζα, που 'χε και την αντρική και τη γυναικεία λεκάνη, και το 'δειχνε από πάνω κι από κάτω, κι ήταν συνέχεια στο μυαλό μου η χοάνη σαν τη λεκάνη του ανθρώπινου σώματος.

Με τον κρίνο στην καρδιά, όταν πέρασα μέσα... ήτανε πάρα πολύ... σχετική η αίσθηση που είχα με την Παρασκευή, που είχα μπει στην πυραμίδα του... του Μπ. *[Σημ.: αναφέρεται στην ομάδα του Ηλία, όπου ζητήθηκε απ' τον καθένα, αφού εσπιαστεί στον Ηλία στο κέντρο του κύκλου, να πει τι συλλαμβάνει και μετά ο καθένας να μπαίνει μέσα σ' αυτό που συνέλαβε ο διπλάνός του, δεξιόστροφα]*

Και η πρώτη λέξη ήταν, ανεκδήλωτο, και μετά άρχισες να περιγράφεις εσύ μια-μια τις αισθήσεις που είχα, δηλαδή, όλη αυτή η αναφορά, που έκανες εσύ, ήτανε μια-μια αίσθηση, πως την είχα νιώσει. Όταν βγήκα προς τα έξω, ένιωσα έβγαινα με μεγάλη χαρά, κι ήτανε, πως είναι ή μαργαρίτα της Κ. εκεί *[Σημ.: η Κ.Κ. φορούσε στο λαιμό μια μαργαρίτα με πέντε πέταλα κι ένα διαμαντάκι στο κέντρο]*, έβγαινα σαν ένα κεφαλάκι, έτσι, παιδικό, μέσα από μια μαργαρίτα, δηλαδή ήτανε πέντε πέταλα, πως ήταν και του κρίνου και έβγαινα από κει.

Στο λαιμό, όταν έβαλα το τάλισμαν, πήγε αμέσως πίσω, κι όπως πήγε πίσω, άνοιξε, πως είναι κάτι βασίλισσες, πως είναι που φοράνε αυτό το... ψηλό, εδώ πίσω, το γιακά, ναι, έκανε έτσι, προς τα πάνω και εκεί, το πρώτο, που είδα, ήτανε μια πένα και μετά ήταν ο Παντοκράτορας με το βιβλίο, που κρατάει στο χέρι, όπως είναι στους τρούλους. Μετά είδα τις πλάκες του Μωυσή, να γράφει με φωτιά πάνω τα γράμματα και βγαίνοντας απ' αυτό βγήκα σαν έμβρυο, αλλά όπως βγαίνουνε τα ζώα έμβρυα, που είναι με το σάκο μαζί.

Άννα:

Δεν έχω δει.

Γι:

Ναι, ο άνθρωπος βγαίνει πρώτα το... μωρό και μετά τραβάνε το σάκο, στο ζώο βγαίνει όλο μαζί. Ένιωσα ότι βγαίνει έτσι από δω.

Όταν μπήκε στο ηλιακό πλέγμα, κατάλαβα, εκεί που ειπώθηκε για τη... μάλλον όταν μπήκε το τάλισμαν στο πλέγμα, αισθάνθηκα ότι δεν έχει μπροστά, ενώ σ' όλα τ' άλλα σημεία υπήρχε το μπροστά και το πίσω, σα να μην είχε μπροστά και πήγε κατ' ευθείαν πίσω. Εκεί εμφανίστηκε ένα δίκτυ και όταν είπες για το πορτοκάλι και τη σελήνη, ένιωσα ότι είναι το δίκτυ του ήλιου, η σελήνη φτιάχνει το δίκτυ που πιάνει τον ήλιο. Δηλαδή, ήρθε αυτή η αίσθηση και ήτανε εκεί πέρα ξεκάθαρο σε μένα πως... σ' αυτό το πεδίο δημιουργείται η... σχηματίζεται η ιδέα, και όταν είναι ξεκάθαρη είναι και ξεκάθαρη η μορφή και γι' αυτό χρειάζεται πολλές επαναλήψεις. Και το συσχετίζα αυτό με τις επαναγεννήσεις. Και μετά που έλεγε ο Β. αυτό με το φέρετρο, μου ήρθε στο μυαλό η ... Ίσιδα, η Άρτεμη, η Σελήνη που ελέγχει τον κύκλο των επαναγεννήσεων κι όταν ενωθεί ξανά με τον ήλιο, σταματάνε πια. Εκεί, που έγινε με την κλωτσιά, που ενώθηκε η σελήνη με τον ήλιο, ήταν αυτή η αίσθηση, ότι σταματάει ο κύκλος των επαναγεννήσεων, γιατί κατάφερε αυτό το πεδίο να καθρεφτίσει ξεκάθαρα αυτό που υπήρχε στο νοητικό. Και βγαίνοντας, ναι από κει πήγε εύκολα και βγήκε απ' το λαιμό, αλλά βγήκε πίσω απ' το λαιμό δεν βγήκε μπροστά... και μετά ήταν... δεν ήταν κάτι άλλο μετά...

Μ.Α:

Λοιπόν εγώ αισθάνθηκα πάρα πολύ όμορφα σε όλη τη φάση, αλλά δεν ήξερα που βρισκόμουν βασικά. Δεν αισθάνθηκα άσχημα πουθενά, δηλαδή είχα μια αίσθηση ότι... κάπου ενωνόμουν με τις ενέργειες, σαν αστρικό ταξίδι, αλλά κι άκουγα ταυτόχρονα σαν μια ωραία φωνή που μιλούσε. Ήμουν πάρα πολύ όμορφα σε όλη τη κατάσταση. Από την αρχή μου φάνηκε ότι μπήκα σε μια πυραμίδα. Κάποια στιγμή είδα κι ένα στρογγυλό τραπέζι με άτομα γύρω-γύρω... Με τη σελήνη... εκεί δυσκολεύτηκα λίγο, το άφησα, έκανα την ένωση αλλά δεν

μπήκα πολύ βαθιά στην άσκηση. Αυτά. Νομίζω ότι... δεν είχα αυτή τη βαριά ενέργεια, πουθενά, πουθενά.

Άννα:
Ευχαριστούμε.

Και τώρα συνεχίζουμε. Πάρτε και πάλι μερικές βαθιές ανάσες, χαλαρώστε... Αφήστε τι είπαν οι άλλοι και μπειτε στην καρδιά σας... Εκεί θα σας συναντήσουμε απόψε το βράδυ....

Βλέπετε πως αλλάζουν τα πράγματα; Τώρα εσείς είστε που δημιουργείτε στη γη τις προϋποθέσεις της ανάπτυξης σας. Και καταλαβαίνετε σιγά-σιγά πόση δύναμη κρατάτε στα χέρια σας, γιατί, αυτό κάνετε, δημιουργείτε τις προϋποθέσεις της ανάπτυξης σας στο μέλλον, κάνοντας αυτές τις ευθυγραμμίσεις, που σας υποδείξαμε, με το τάλισμαν στα τσάκρα. Μπορείτε να τοποθετήσετε τάλισμαν σε όλα τα τσάκρα και ανάλογα να ενεργήσετε. Δε σας συνιστούμε να ασχοληθείτε με το πρώτο, γιατί είναι νωρίς ακόμα. Ασχοληθείτε με το δεύτερο και πάνω, μέχρι το έβδομο. Πάρτε το τάλισμαν που βάλατε στην καρδιά στο λαιμό και το ηλιακό πλέγμα... εντυπώστε το στη μνήμη σας... και δείτε το να πηγαίνει κατ' ευθείαν στον αφαλό, στο τσάκρα του αφαλού... Σε κείνο το σημείο δείτε το να στροβιλίζεται με πολύ μεγάλη ταχύτητα και να ενώνει όλα τα άλλα τσάκρα, να ευθυγραμμίζεται μαζί τους και να τα συντονίζει. Αφήστε το να βρίσκεται εκεί μέχρι την επόμενη φορά που θα συναντηθούμε.... Και να έχετε μαζί σας το πτυχίο σας για να προσθέσουμε κάτι ακόμα.

Καλό σας βράδυ.

Ο Ηλίας, ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας, ο Σανάτ Κουμάρα, ο Κουτχούμι, ο Μορύα σας χαιρετούν και σας εύχονται «Ο ήλιος απ' την καρδιά να σταθεί ταυτόχρονα σε όλα τα ενεργειακά σας κέντρα».

Και έτσι είναι.
Αμήν.